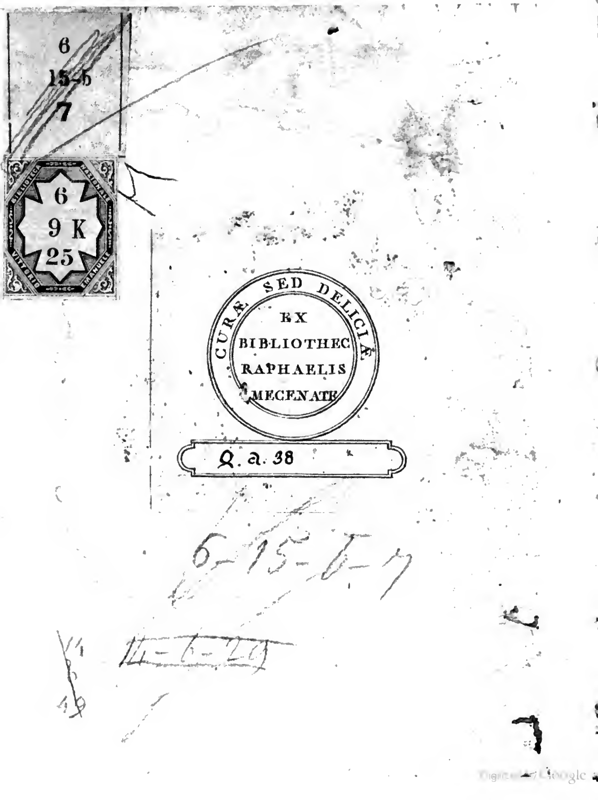
image
not
available

6
15-5
7
6
9 K
25
VITTORIO EMANUELE
CURÆ SED DELICIÆ
EX
BIBLIOTHEC
RAPHAELIS
MECENATE
Q. a. 38
6-15-5-7

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΕΞ.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM LIBRI SEX.

Nunc primum ex Bibliotheca
Medicea editi
Curâ
JACOBI GRONOVII
qui etiam Latine vertit ac notas adjecit.

LUGDUNI-BATAVORUM,
Apud FREDERICUM HAARING
M D C XCVIII.

Viro Clarissimo & Præcipuo eruditorum hujus temporis

ANTONIO MAGLIABEQUIO

Serenissimi Magni Etruriæ Ducis Bibliothecario

Illustrique & Amplissimo Viro

CONRADO RUYSCH

J. U. D. post alios honores summa dignitate gestos Urbis Lugdunensis cummaxime Consuli

S. P. D.

JACOBUS GRONOVIUS.

Ut solent vel ipsæ res vel temporum stationes apportare multa, nunc iterum ferebat animus quacunque ratione commemorare antiquum fœdus, & benignitati cœlesti gratias agere, tam quod me peregrinum &

natalibus remotiſſimum ad te, Antoni, deduxiſſet quondam, quam quod poſt bene longam annorum ſeriem jam confectam, non vitam modo tuam mihi, ſed & benevolentiam conſervaſſet illibatam atque integram. Illam quidem audivi ante paucos annos ſtetiſſe tantum non in acie novaculæ, & ad tanti diſcriminis famam dolui, plane ignarus paulo poſt etiam mihi eiſdem cum morbis fore luctandum. Sic dum iiſdem quoque caſibus conſentit illud aſtrum, quod tibi me junxit; opportune memoriam vellit ac voto meo opem tulit hic Manethon. Ejus quidem iſta ratio eſt, ut nullo tempore paginam aliquam inſpicere potuerim ſine peramœna recordatione Etruſcorum menſium meorum. Ex quo autem huc converti, ut publicare lectionem ejus cupiverim, univerſo editionis hujus ſpatio te mihi præſentem fuiſſe facile potes imaginari. Nec enim inficiabor unquam, immo nec dememinero te unum fuiſſe, qui jactationem illam juventutis meæ propter ſtudia peregrinantis conſolatus es non verbis, ſed recludendo illa ſpatia, quæ profecto divitias cunctas ſuperant, quas alibi longe minus congeſtas acerbi & inficeti homines obſerabant. In quibus dum liberrimo greſſu hinc inde mella, quæ allu-

lubescebant, stipo & colligo; quibus doctrinæ & comitatis tuæ pignoribus media intervalla interim distinxisti, velut sollicite hoc agens, ut ne momentum quidem periret, quo non aliquid eruditum & cognitu dignum gratumque mihi acciderat? Quæ cuncta quum inhæreant animo sane lætanti; tum istius horæ affixa sedet jucunditas, qua anni quarti & septuagesimi die vigesimo Augusti ad ædes tuas exsultatum & renunciatum veni de exemplo hujus poëtæ absoluto. Ego certe hoc unum volo, ut & ipse Manethon hanc lucis ac notitiæ suæ instaurationem censeat universam esse beneficii tui, & quicunque ex eo aliquid discere conabitur, sciat per te frui hac venia, voveatque ut Principibus contingant similes Magliabequio bibliothecarii.

Huic voto meo quin tuum jungas, Amplissime Conrade, dubitare nullus possum ex eo, quod vel olim etiam ipse peregrinans sensisti, vel in patriam reversus perpetuo animi & oris consensu palam præ te tulisti. Unde etiam est, ut sustineam te huic eidem reverentiæ, qua illustri Antonio nostro officium facio, simul inserere, quò pars aliqua ejus ad te perveniat. Quin etiam blande mihi imaginor

 adeo

adeo non propterea te corrugaturum frontem; ut ſicut ſemper, ita nunc quoque illum familiarem vultum vel ſuaviorem & amœnioribus animi adſentientis indiciis ſerenatum oſtendas. Neque enim aliud hîc agi vides, quam ut memoria dierum, quos brevi intervallo diſcretos in Italia egimus, renovetur. Et quando nobis in eundem locum aut cœtum venire contingit, quo non cupidiſſime illas delicias reguſtare omnino certamus, & illum amicum noſtrum, cujus eam rationem eſſe novimus, ut Florentia ſua non exeat, non ex Etruria tantum, ſed ex ipſa Italia avellimus & extrahimus, & vel invitum nobis adeſſe compellimus? Nunc autem tanto deſideratius te huc arceſſo, quod ludere cupio imaginem illius diei, quo Manethonem exſignaveram. Aderant tunc Philippus Rulæus, mihi Achates adfixus, aderant Wittius Incliti Cornelii filius, & Vander Duſſen modò Urbi Delphenſi à Secretis, omnes egregia virtutis indole amabiles & nullus ab ingenio & doctrinæ cultu deſtitutus. Itaque non negligebamus ea hilaritate ad bene Manethoni ominandum uti, à qua Patavus non malevolo genio natus & ubertate Italiæ inſtructus nequit eſſe alienus. Sed illa dul-

dulcia fuere quondam; & intervenientia fulmina adflixerunt illos me identidem ambusto novasque necessitudines circumspicere compulso. In quas quum & Tu ex alto & tam conspicuo concedere volueris ita, ut immensa morum benignitate vicem omnium & jacturam suppleas, & quum sæpe de studiis conferre ac miscere sermonem aveas, tum maxime libenter attendas, si quid ab Etruria veniat; dabis mihi hanc quoque veniam, ut sic, quod rebus fieri fata non siverunt, per ipsa nomina nostra conciliante Manethone fingamus simul frequentare magni Antonii consortium; nec id tantum hoc tempore, sed si possunt spondere humana, in æternum. Cujus quamdiu mihi notitia aderit, simul excubabit in me sancta & efficax confessio firmitatis meæ in agnoscendo, quantum utrique vestrûm à me debeatur. Valete, insignia & temporis & urbium vestrarum decora, & Manethoni favete. Lugduni ad Rhenum ipsis Idibus April. CIƆ IƆ C XCVIII.

EDI-

EDITOR LECTORI S.

Habes, si modo habere vis, astrologum novum non ex circo Romano, non etiam ex Senatu Nigidium, (1) *sed ab Ægypto, ejus nempe sortis, qui nativitates exigeret, vel, ut ipsa Appiani ad res* Parthicas *eum adhibentis verba habeas,* τῶν τὰς γενέσεις ἐπισκοπούντων: *Nullum prima fronte dicas vilius opus deduci posse. Quinimmo forsan ex eo ipso ille fuit genere, cujus tam multos codices crematos fuisse quondam Ephesi testantur sacra nostra, quippe jamdiu* πράξαντας περίεργα *ad futuri notitiam obtinendam, etsi ipse lib. V vers.* 304 *aliis id applicet; unde etiam juste prætexi potest debetque causa tantæ raritatis exemplarium, ut si ab uno illo Mediceo discedas, sit nuspiam. Et quis non vel in cælo stationem nacturum se credidit, si hoc quidquid levitatis est, exagita-*

(1) Quem Dio scribit libro XLV ἄριστα τῶν καθ' ἑαυτὸν τήν τε τοῦ πόλου διακόσμησιν καὶ τὰς τῶν ἀστέρων διαφορὰς, ὅσα τε καθ' ἑαυτοὺς γιγνόμενοι, καὶ ὅσα συμμιγνύντες ἀλλήλοις ἔν τε ταῖς ὁμιλίαις καὶ ἐν ταῖς διαστάσεσιν ἀποτελοῦσι, διεγνῶναι, *optime omnium suæ ætatis & cœli descriptionem & stellarum differentias, & qualia apud se versantes, & qualia quum conjunxerunt inter se, tum in congressibus, tum in intervallis efficiunt, dignovisse*, in quibus plane Manethonem depingi crede, & videre potes.

taret? Quod si tamen ita exiguo apud te erit in pretio; at tu in existimando non tuo ingenio utere, sed temporis, quo vixit, & illorum, qui talem judicabant appellandum τὸν οὐρανιώνων

Αἰθέριόν τε νόον φορέειν, οὐ γήϊνον ἔμπης.

Itaque etiam noster libro I & IV suos vocat ἀστρολόγους θεοφήμους. *Sed quodcunque illud sit, me quidem ad eum perlegendum in Laurentiano isto Musæ Mediceæ recessu stimulaverat nota memorabilis, quam Lu-*
« cas Holstenius catalogo adscripserat. Scamno 23 in-
« ter Mathematicos Græcos præter duo antiquissima ex-
« emplaria Euclidis & Hipparchum in Arati & Eu-
« doxi phænomena à Petro Victorio publicatum notan-
« da sunt Cod. 27 Manethonis Poëtæ Ægyptii Apo-
« telesmatica lib. 6. carmine heroico scripta ad nescio
« quem Ptolemæum Ægypti Regem, nisi auctor an-
« tiquitatem mentiatur, quod ex stilo & numeris con-
« jicere non levi suspicione mihi videor. Præmitti-
« tur Maximi ibidem Poëtæ Græci liber initio mutilus.
« Hunc codicem unicum superesse existimo, quod à ne-
« mine eorum commemoretur, qui auctorum indices in-
« scripsere. Exemplar minuto & difficili charactere
« scriptum est, ut exolescente & fugiente ob nimiam
« vetustatem atramento vix legi amplius possit. Ex his statuere oportebat, si tunc non evolverem, nullam tota vita occasionem mihi redituram non legendi, sed vel videndi. Hinc quum nulla res obstaret, quin hujus cupiditatis non injustæ frenum immittere liceret, perlegi sane; & laboris pretium satis grande tuli, quod perpetuum cupiens etiam describendo manum applicui. Memineram enim scripsisse ipsum Scaligerum in Prolegomenis ad Manilium, Apud Græcos vero multi

non ſolum profeſſi ſunt artem, ſed & artis libros reliquerunt, Beroſus, Antiochus, Teucer Babylonius, Dorotheus Sidonius poëta & Thraſyllus ille Caprearum obſes. *Memineram item ſcripſiſſe in notis*: Apoteleſmata unus quod ſciam verſibus ſcripſit Dorotheus Sidonius. *Voſſius autem in Scientiis Mathematicis cap.* 27 *n.* 111. *longum quidem futurum fuiſſe notat omnes nunc referre, ſed in ſubjectis explanationibus admodum paucos refert; an plures notos habuerit, non dixerim: in capite autem LXII enumerat aliquos poſteriorum ſæculorum, inque illis* ἀποτελεσματικὰ *Heliconii & ex Suida Petoſirin, eundem ſcilicet, quem noſter ſibi amicum fatetur. Hæc utraque, quum priora temere eſſent etiam projecta, inſignem hujus doctiſſimi viri temeritatem fatentia adegerunt me tanto magis, ut compararem exemplum, non quo cognoſcerentur ex eo curſus ſiderum conjunctioneſque, res ſatis ſæpe deſcriptæ, aut quam haberent efficaciam in ſortes humanas, quæ & ipſa ab curioſis illis vel ſatis vel incaſſum eſſent tractata; quam ut iſtæ opiniones ſic quoque hinc patentes aperirent occaſionem ad illuſtrandam amplius linguam Græcam, cujus latifundia agnoſcebam mirabiliter ita ampliari, & opificia ipſa Ægyptiorum, quæ ad venuſtatem maximam gratiamque deſcribit, ſic recenſerentur manifeſtius. Quantum vero ad Holſtenii verba attinet, in eo deſcribendo id expertus ſum, ut nec difficilis character mihi ſit viſus, utpote quem bene potui aſſequi, niſi in notis & figuris quibuſdam ſcribendi quas habebat; nec ullius literæ exoleſcens atramentum occucurrerit, ita ut hæc ejus cenſura tantidem à me habeatur, quanti ſuperior, ubi menti-*

titum suspicatur antiquitatem, quod ex stylo colligit & numeris, quod etiam ipse viderit. Sed ita nempe absterrendus erat, si qui descriptionem moliri constitueret. Sic clamabat Budæus Pandectas Flor. esse lectu difficiles literis multis in locis exolescentibus verbisque non interpunctis, ut ex eo repetit Dausqueius, in quo etiam enituit aliter opera domestica. Itaque ego quum defunctus essem labore isto, non dubitavi ignarus quem casum vesper ferre posset, ex- "emplari meo statim hæc subscribere. Hunc poëtam "summa cum cura primum ex MS. bibliothecæ Medi- "ceæ manu mea descripsi, deinde numerum versuum ad "MS. exegi, demum ne vel suspicio ulla erroris rema- "nere posset, cum ipso MS. diligenter contuli omnia "distincte mihi prælegente meo anagnosta, sic ut si "quid mihi humanitus acciderit, huic exemplari non "minus secure inniti possit, si quis edere voluerit, ac "ipsi archetypo. Videtur autem primus scriba nullam "accentuum distinctionumve aut spirituum curam "gessisse, sed simpliciter formas literarum uno ductu "scripsisse; postea à viro docto & manu recentiore illa "omnia passim annotata sunt, relictis tamen inter- "dum locis obscurioribus, quæ ipse plane ita sum imi- "tatus. Erat autem manus vetustissima & pulcherrima. Dei munus est, ut nunc ipse id publicare queam, atque etiam voluptate ejus exsequendi fruar. In eo enim esse aliquid quo læter, certe mihi imaginor, quum casu inciderim; ut nosse cœperim non me primum fuisse, qui Manethonis hunc codicem ita versaverim. Nam præter Alex. Morum possideo & legi literas Nicol. Heinsii scriptas ab eo Florentiæ die XXVIII *Octobris anni* LII, *in quorum capite fa-*

ciebat patrem meum certiorem: Additæ iis erant Illustrissimi Cassiani Puteani literæ, Langermannianæ etiam, si recte memini. Inceperat ille Livio Mediceo manus admovere, jamque primæ decados libros duos absolverat, mox intermisit laborem totus in Manethonis poëtæ Græci apotelesmatis describendis occupatus. *Ita eruditissimus inter paternos cognatos ille Lucas ante me in hoc opere fuerat, nec dubito quin perduxerit ad finem. Sed statim ubi in patriam rediit ab studiis, quæ nobilissimo ausu inchoaverat, descifcens ratio & alius fulgor antehabitus induxit abominabilem oblivionem & Manethonis & tot pulcherrimarum rerum, quibus adjuvare literas contempsit, mihique, qui salutavi illum bis vivo patre, semel mortuo, nunquam aliquid indicavit sæpe illum ad eas revocanti. Itaque etiam alicubi hærebit illud ejus chirographum, nec libet scrutari, quod ipse aspernatus abjecit. Sic emergit tandem ex injustis & quibus certe non lucubratus fuerat, tenebris hic Manethon, sicut diu ignotissimus, ita non semper. Neque enim ambigere fas est, quin hic sit ille ipse, cujus mentio fit in carmine ad Colleam vel Jovium, quodque Paullino adscribere satagunt:*

Nunc tria miremur, texentem fata Platonem,
Aut Arati numeros, aut picta Manæthonis astra.

Hæc citantur Lacerdæ in Adversariis peragenti tria Fata, perinde ut Barthio in eisdem notanti numeros Arati; sed quorum uterque tantundem de tertio qui nominatur, Manæthone somniavit. Ex quo loco videtur indicari longe alia veteris Manethonis forma, quam in hoc codice deprehenditur, in cujus quidem mar-

marginibus contracta exhibetur eadem materia, quam poëtica descriptione largius profert Manethon, ita ut planetas exprimant notæ eorum solitæ. At in antiquioribus videntur per picturas etiam & colorum varietates singula fuisse demonstrata; quæ utinam superessent! Certe in principio libri V apparet ab nostro id significari, tanquam ceris variegata quædam encausta habuerint hujus argumenti. In hoc autem versificatore minus admiraberis vocari Manæthonem, si memineris in Æliano de animalibus X, 16 edi quoque Μαναίθωνα, *ubi mire eum laudat politissimus scriptor* τὸν Αἰγύπτιον σοφίας εἰς ἄκρον ἐληλακότα ἄνδρα, *quem cur non eundem hunc nostrum esse opineris, nihil video impedire. Cæterum & in margine illic notant aliunde* Μανέθωνα, *& ipse in unico isto exemplari bibliothecæ Mediceæ plane literam* ι *spectavi. Nihilominus inter diphthongum & secundam vocalem hæsisse hanc appellationem evincit versiculus iste Latinus, quem produxi. Unde etiam evenisse opinor, ut apud Suidam appelletur* Μαναίθως, *qui tamen ab Vossio de Poëtis Græcis lib.* 1 *cap.* 14 *dicitur Manethos; nec enim officit syllaba posterior, quo minus pro eodem habeatur, quum dicat eum scripsisse* ἀποτελεσματικὰ δι' ἐπῶν, *quamvis in Suida confundantur nomina natalium locorum, unde hic poëta & alter ille annalium conditor orti fuisse illic narrantur. Quod negari tamen nequit, ab antiquis historicus solet appellari* Μανέθως, *& ait Eusebius* ἐκ τῶ Μανεθῶ, *quod cur Vossius in Historicis Græcis pag.*90 *interpretetur* ex libris Manethonis, *viderit. Noster poëta est, qui* Μανέθων *dicitur, & per justam inflexionem solet declinari. Satis scio Vossiana ista tot hodiernorum hominum exemplis* ra-

roborari & in consuetudinem adducta esse, ut, qui traducere & notare ista velit, profecto turbæ videatur ludibrium debere, eo ineptiæ progressa ista confusione, ut nonnulli notent Μανέθων *aliis dici, qui aliis sit* Μενεθῶς *vel* Μανεθῶς. *Sic enim scribunt jam isti; & an non præclara?* Berosus toto sæculo esset junior Manethone. Atqui Manethos *&c. In quo sane illis veniæ indulgendæ necessitas quædam existit ex Josepho lib.* I Αρχαιολ. *cap.* III, *ubi viderant occurrere* Μανέθων ὁ τὴν τῶν Αἰγυπτίων πεποιημένος ἀναγραφήν. *Sed unde istam possessionem occupavit hæc appellatio? Certe non ex illo præstantissimo codice Viennensi Sambuci, non ex proximo Mediceo, non ex eo quo usus fuit Casaubonus, ut indicant notæ Oxonienses, sed ex illa secunda & media tribu, quæ præ illis fastidienda erat, quum illi sancte retinuerint, quod ab Josephi manu venerat,* Μανέθως. *Quin etiam licet aliis placuerit sic ludere, hoc est, citare nomen, quod prorsus ignorabant; utique tamen cavit Scaliger, ne alium agnosceret quam librum* Manetho Ægyptii, *ubi in Græcis occurreret* Μανέθως, *etsi nesciam an de industria; quod facile tu quoque dubitabis, si contuleris duas columnas paginæ* 354 *in historiarum synagoge. Nam certe Græca mutari non decuit in Latinis, quum ut* Μανέθως *declaratur Josepho; ita ab eodem in libro primo contra Apionem agnoscitur* ὁ Μανεθὼν, *agnoscuntur* τὰ τοῦ Μανεθῶνος, *agnoscitur* ἐν ἄλλῃ τινὶ βίβλῳ τῶν Αἰγυπτιακῶν φῆναι Μανεθὼν: *ex quo propterea loco rectissime & Grotius ad Genesin* 46, 34 *citat* ex Manethone apud Josephum, *& pater meus in libro* IV *Observat. cap.* 15 Manethon apud Josephum, *& Schefferus lib.* II *Milit. Nav. c.* I *meminit excerpti ejus.*

Eo

Eo minus intelligere valeo, quum apud Tertullianum exstet in Apologetico cap. XIX Manethon Ægyptius, *unde aut cur Vossius de historicis Græcis lib.* I *cap.* IX *de eo loco scribat* ubi conjunguntur Manethon sive Manethos Ægyptius, Berosus Chaldæus *&c. Denique & ab magni Etymologici scriptore citatur* ὁ Μανέθων ἐν τῷ πρὸς Ἡρόδοτον, *ut patet in voce* Λεοντοκόμος. *Quidquid sit, ab antiquis & probis chartis docemur hunc poëtam nominare Manethonem: atque etiam ille ipse Plutarchus, qui in libro de Iside scribit* ὡς Μανέθων ἱστόρηκε, *in præcedenti ejus libri parte posuit* Μανεθὼς μὲν ὁ Σεβεννύτης τὸ κεκρυμμένον οἴεται *&c. nec dixero quare; (si eripias omnino plures ac diversos fuisse, saltem duos Manethonas, poëtam nostrum & pari nomine historicum, à quibus diversus fuerit Manethos; aut etiam ab poëta nostro scriptas perinde historias, quam ab Manetho) non-magis quam quum pateat id nomen crebrum illic fuisse, unde promanarit id ipsum ad Americanorum partem, ubi Manetoe dici malum genium docent itineraria.*

Hic igitur Manethon inter cætera styli sui otia lusit etiam versibus, quibus materiam sumpsit ex artificio temporis sui crudissimo & exercitatissimo, quod satis constat, nec per Ægyptum modo, sed ubicunque & per quaslibet gentilismi ætates; cujus quem librum legimus, in quo non deprehenduntur quædam hujus vanitatis vestigia? Et tam frequenter leguntur Ἀποτελέσματα *&* Στοιχειώματα *ac similia, ut vix quidquam occurrat frequentius. Fecerat id quoque Orpheus, scriptor creditus carminis* ἀποτελεσματικοῦ, *cui titulus* δωδεκαετηρίδες, *unde citatur ab Grammaticis hoc distichon,*

Ἔργα

Ἔσσεται δ' αὖθις ἀνὴρ ἢ κοίρανος ἠὲ τύραννος,
Ἢ βασιλεὺς, ὃς τῆμος ἐς οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν.

ut hinc pateat non unum fuisse Dorotheum Sidonium, qui versibus talia scripserit, quod modo scribentem videbamus Scaligerum, quum ipse etiam id de Orpheo citaverit. Sed noster Manethon potuit peculiari stimulo adactus fuisse ad hæc poëtice tractanda, quæ fortassis per prosam satis sæpe jam erant declarata. Nempe quum forsan fuerit aut voluerit esse consors Musei, hos libros paravit ad certamen, quod in isto loco celebrari certis temporibus, præcipue sub ingressum, solitum fuisse discimus egregie ex libello, qui continet expositionem totius mundi ab Gothofredo primum editam his verbis: Metro enim ejus Alexandria in omnem gentem invenies Philiforum omnem doctrinam. Itaque aliquando certamine facto Ægyptiorum & Græcorum, quis eorum Musium accipiat, argutiores & perfectiores inventi Ægyptii, & vicerunt, & Musium ad eos judicatum est: & impossibile est in quacunque re invenire volueris sapientem, quomodo Ægyptium. *Et forsan hac ipsa insultatione utitur in libri primi principio, quum Ægyptios vocat* πάντα δαίμονας.

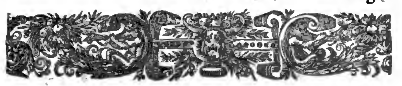
Quod poema quum descripsissem & constituerem edere, non potui, quin de quibusdam locis in consilium irem. Multa enim erant non sic in scribendo posita, ut liceret ita publicare sola, nec ope aliquâ adjuta. Immo uberem commentandi oportunitatem subjiciebat ipsa multitudo vocum antehac vix auditarum, vel etiam varietas rerum quas tangit & opificiorum vel in Ægypto vel alibi usitatorum, quorum illustratio sane etiam delectet, (in illis enim

certe

certe ostendit se vel ingeniosissimum) immo etiam in promptu erat propior quædam comparatio cum Manilio vel Julio Firmico, & aliis apotelesmatum collectoribus, unde satis multa congesseram. Sed illis nunc malui non uti, nisi admodum paucis, contentus decidisse de quibusdam, quæ possent videri in ambiguo sita. Hinc igitur & breves & paucas notas accipe, & tanto pauciores, quanto ipsum Manethonem legi à te & amari desidero, quod quidem desidero unice.

Nec dubites oportet hinc evenisse, ut & ipsas & Latinam versionem ab Manethone quam longissime removerim, istam quidem non additurus, nisi efflagitasset eam mos publicus & illi patrocinans librarius, qui tamen me non nisi post Græca chartis commissa expugnare valuit. Non est hoc genus doctrinæ, quod legi meretur nisi sermone suo, aut ullum operæ fructum afferre velit spondeatvé aliis, quam qui ipsum legunt; præterquam quod in his interdum occurrant, quæ nec pronunciare gratum, multo minus ut scribendo testatum facere sustineas talia à te, quem utique nunquam non cogitare oportet, qui sis, scripta esse. Græca qui legerit, ille enimvero percipiet ubertatem satis fertilem ac pinguem, quam meo exemplo pronunciare ausim, multis fortasse id aliquando declaraturus. Cæterum hinc collige raptam & celeri impetu eam effusam, quum diu inhærere operi ingrato tæderet, ac forsan alibi minus convenientem aut Manethoni aut sententiæ tuæ; de qua re videbimus.

Hæc sunt, quæ de hoc Manethone præfanda rebar. Nam de ætate ejus si quæras, quum ipse &

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

αίροις, ὦ Πτολεμαῖε, λαχὼν βασιληΐδα τιμὴν
Γαίης ἡμετέρης κοσμοτρόφου Αἰγύπτοιο,
Ἄξιά σοι τάδε δῶρα φέρω βασιληΐδος ἀρχῆς
Ἄστρων οὐρανίωντι φάσεις ἀπλανῶντι πλάνωντι,
Ὅσσα βροτοῖς τελέουσιν ἐπιβλέψαντες ἐν ἀρχαῖς
Σπειρομένοις καὶ τικτομένοις δειλοῖσι βροτοῖσι,
Μοιρῶν ἀρρήκτοισι μίτοις θεσμοῖσι τ' ἀνάγκης.
Νύκτας ἄϋπνος ἐὼν καὶ ἐν ἤμασι πολλὰ μογήσας,
Ὅπως σοι βίβλους ἅπερ κάμον, ἅπερ ἔτευξα,
Τάς σοι ἐγὼ πέμψω καμάτων σφετέρων μέγ' ὄνειαρ·
Ὄφρα κεν ὅσσαπερ αὐτὸς ἐπιτροχάδην Πετόσιρις
Εἴρηκεν, τάδε πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω
Ῥυθμοῖς ἡρωικοῖσι καὶ ἑξαμέτροισ' ἐπέεσσιν.
Ὄφρα μάθῃς, ὅτι πάντα δαήμονες ἀνέρες εἰμὲν,
Οἳ λαχόμεν ναίειν ἱερὸν πέδον Αἰγύπτοιο.
Ἠέλιον, Μήνην, Κρόνον, Ἄρεα, Ἕρμεα, Ζῆνα,
Κυπρίδα τ' εὐπλόκαμον καλὴ λέγε Καλλιόπεια.

Ἢν Κρόνος ἠέλιός τ' ἄμφω καλίδωσι Κυθήρην,
Δυσγαμίην παρέχουσι καὶ ἀστασίην ἐπὶ λέκτροις,
Καὶ δούλαις μίσγουσιν ἑταιρίσιν, ἠδὲ λαφύροις
Αἰχίστως διδόασι κακῆς ἕνεκεν Κυθερείης.
Ἄρης καὶ Παφίη κέντρων ὅτ' ἂν ὦσιν ἄνακτες,
Μοιχοὺς ἁρπακτῆρας ἀεὶ ῥέζουσι γυναικῶν.
Ἑρμείας δ' ἢν τούτοις ἰσόῤῥοπος ἀντήσειεν,
Τέρπονται παίδων χαλεπῇ ἐπὶ Κύπριδι κεῖνοι.
Ἠέλιος κέντροισι παρὼν κεροέσσατε μήνη,
Ὃς μὲν ἐν ἀρσενικοῖσι παρὼν μήνη δέτ' ἐναλλὰξ,
Γεννῶσιν βασιλῆας ὑπερθύμουστε δυνάστας.
Ἀμφότεροι φωστῆρες ἐν ἀρσενικοῖσιν ἐόντες,
Θηλυτέρης Κύπριδός τε καὶ οὐρανόμοια κατ' ἴθυ,
Ἀρσενικοῖς ἔργοισιν ἀναγκάζουσι γυναῖκας
Τέρπεσθαι, μέγα θαῦμα, γυναιμανέες γὰρ ἔουσιν
Ἀργαλέως γαμέουσιν ἐς ἀργαλέην φιλότητα.
Κεῖνον ἐποπτεύων Κρονίδης ἐπίκεντρος ὑπάρχων
Ἢ καὶ σκορπίον κυανόχροον οἶκον Ἄρηος
Ἐσθλὸς ἔφυ, ῥέζει δὲ καὶ ἀνέρας ἡγεμονῆας
Ἄρχοντάς τ' ἰδίης πάντῃ πραγματίης. *
Ἑρμείας καὶ Θοῦρος ἐπὴν τετράγωνοι ἐῶσιν,
Πολλάκι κινδύνους περὶ χρώματος εὑρίσκουσι.
Ἢν δ' ἄρα καὶ δύνωσι, κακίονες οἵδε μάλιστα
Ζηνὸς ἄτερ, μόρον αἰνὸν οὐκ ἐκφεύγουσι δυναστῶν.

*MS. τείης

Ἄρης

Ἄρης καὶ Παφίη κοινὴν ὁδὸν ἰθύνοντες
Μήνην εὖτ' ἂν ἴδωσι, λέχος τεύχουσ' ἀθέμιστον,
Συγγενικὰς δ' αὐτοῖσιν ἐφαρμόζουσι γυναῖκας.
Ἢν δὲ Κύπριν καλὴν πολιὸς Κρόνος ἀγκαλίσαιτο,
Δυσγαμίην καὶ δυστεκίην ῥέζουσι γυναιξίν.
Οὐδέτι κουριδίους ἄνδρας κραίνουσ' ἄχρι γήρους,
Οὐδὲ τέκνοις γλυκεροῖς ἐπὶ χείλεσι μαζὸν ἔθηκαν.
Στειρώδεις γὰρ ἔασιν ἀχρήϊα τ' ὠδίνουσιν.
Ἀντίον ἠελίοιο φάσιν λύσασα σελήνη
Μὴ Κρόνῳ ἀντήσειε. τίς ἂν τότε φῶς ἐσίδοιτο
Δύσμορος, ὃς κακὰ πολλὰ παθὼν ἀΐδος δὲ κάτεισιν.
Χροιὴν μὲν φορέουσιν ἀμετροβίων ἐλεφάντων,
Ὀχθοὺς δ' ἀμφὶ δέμας κακοελκέας ἀμφιβαλοῦνται
Δάκτυλα σηπόμενοι λιποσαρκέα νηλεῖ λύθρῳ.
Ταῦτα δ' ἄτερ Ζηνός τε καὶ εὐπλοκάμου Κυθερείης
Ἔσσεται, ὁππότ' ἐκεῖνοι ἀπόστροφοι ὦσι σελήνης.
Ἑρμῆς ὡρονομῶν μήνης μετὰ καὶ Κυθερείης
Δύνοντος Κρονίδαο θεῶν μυστήρια δρῶσιν,
Ἢ μούσης ἅπτοντ' ἢ λύρης εὐρύθμοιο,
Ἠὲ πάλην φιλέουσιν ἀμύμονα παγκράτιόν τε.
Ἑρμῆς καὶ Κυθέρεια σὺν ἀλλήλοισιν ἐόντες
Ῥέζουσιν μούσης ἐπιίστορας εὔφρονας ἄνδρας,
Ἤν πως καὶ κερόεσσαν ὁμοῦ μήνην ἐσίδωνται
Ἑρμῆς φωσφορέουσαν, ἀτὰρ λιποφεγγέα Κύπρις,

Ζεὺς, Κρόνος· ἀμφότεροι κέντρων ὅτ' ἂν ὦσιν ἄνακτες
Ἀνθρώποις διδόασι τύχης πολυπείρατα δῶρα,
Καὶ μεγάλους ῥέζουσι, καὶ ἐς βασιληΐδας αὐλὰς
Πολλάκις ἤνεγκαν, τιμήν τε φέρουσι μεγίστην.
Ἑρμείας Φαέθων τε μεσουρανέοντες ἔθηκαν
Ἄνδρα μέγα πλούτῳ γαυρούμενον ἐπικνίψει,
Καὶ φιλίην παρέχουσι πρὸς ἀνέρας ἡγεμονῆας,
Καὶ δόξῃ μεγάλῃ γαυρούμενον, αἴκεν ἴδηαι
Εὐκέρατον μήνην συναφὴν τούτοις ἐπέχουσαν.
Πάντοτε μὲν κέντροισιν ἐπὼν κορυθαίολος Ἄρης
    Τὴν πρᾶξιν παρέχων τοιάπερ ἐκτελέει·
Ἤτοι λαξευτὰς ἢ τέκτονας ἢ λιθοεργούς.
Ἠέλιος δ' ἢν τῷδε συνῇ, πυροεργέας ἄνδρας
Ῥέζει χαλκοτύπους, ἢ φυσητὰς ὑέλοιο,
Ἢ βαφέας μογερούς, ἢ κλιβανέας σκολοεργούς.
Οὗτοι γὰρ καὶ νυκτὸς ἀγρυπνητῆρες ἐόντες
Νύκτα μὲν ἐργάζονται, ἐν ἤματι δ' ὑπνώουσιν.
Πάντοτε νυκτιπερνοῖσι μεσουρανέων Κρόνος αὐτὸς
Ῥέζει κηπουροὺς ἢ δ' ἐργαλέους ὑδραγωγούς,
Ῥέζει δ' ὑδροφόρους πολυπήμονας, οἵτ' ἐπὶ γαίης
Κευθμῶνας δύνουσιν ἀεικέος εἵνεκα μισθοῦ,
Ἢ περιγύροισι τόποισι παρήμενοι ἐργάζονται
Μή ποτε τῶν ἰδίων τι κτώμενοι ἐκ καμάτων γε.
Ἑρμείας διὰ μέτρον ἔχων Κρόνον ἠδὲ σελήνην

Κεν-

Κεντρωθεὶς δ' αὐτοῖς καὶ ἐναντίον ὡρονόμοιο
Ἐμμανέας τεύχει ἠδὲ φρενοβλαβέας.
Εἰ δὲ ῥοπῆς μὴ μοῖρα τύχῃ, καθέτου δ' ἀποκλείνῃ,
Ἐσκότισεν μούνῳ κλεψίφρονι ῥεύματι κείνους,
Καὶ φρένας ἠλλοίωσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
Ἔσθ' ὅτε σωφρονέουσι, καὶ ἔσθ' ὅτε μαργαίνουσιν.
Πάντας ἀπ' ἠελίοιο φυγεῖν καλὸν, ἀλλ' οὐκ Ἄρηα.
Νικᾶται γὰρ Ἄρης ὑπὸ αὐγαῖς ἠελίοιο,
Ἀιδεῖται δ' Ἄρης καθαρῶν φάος ἠελίοιο.
Οὐδέτι τὴν προτέρην ἔχει κακοφροσύνην.
Ζεὺς ῥέζει κρατέοντας ἐλαιοφόροιο παλαίστρης,
Κύπρις πορφυρέοισιν ἐν εἵμασιν ἀρχιερῆας,
Καὶ Κρόνος ἐνδόξως ἀγορανόμον ἐστεφάνωσεν.
Ἄρης δ' ὁπλίτας στρατιῆς ἡγήτορας ἄνδρας,
Ἠέλιος δ' ὕπατον, μήνη δέ τοι ἀρχιδικαστήν.
Ἑρμῆς κοσμητῆρας ἑῆς ἐποίησε πόληος.
Αἰγόκερῳ Κύπρις καὶ ὑδροχόῳ παρέουσα
Σύντε Κρόνῳ καὶ Ζηνὶ κακὴ κατὰ πάντα τέτυκται.
Ἢν συναφὴν πρώτιστα λάβῃ πολίοιο Κρόνοιο
Ἄρηος εἰσβλέψαντος ὁμοῦ μήνην Παφίην τε
Σύντε Κρόνῳ βλαβερῷ, δυσλήμονες ἀνέρες οὗτοι
Μαινόμενοι βαίνουσιν ἑῆς ἐπὶ λέκτρα τεκούσης.
Ἢν δ' ἀκτῖνα λάβωσι πυραυγέος ἠελίοιο,
Μητρυιαῖς μίσγοντ' ἢ παλλακίσιν γενετήρων.

Καὶ προτέρην κακίην ἔσβεσεν ἠέλιος.
Μήνη θηλυτέροισιν ἐπεμβαίνουσα τόποισιν
Αντίον ἠελίοιο καὶ ὡρονόμοιο τυχοῦσα,
Ανέρα γεννήσει μόνον οὔνομα, πάντα δὲ θῆλυ,
Πάντα γυναικὸς ἔχοντα καὶ αἴσχεα καὶ φιλότητα.
Ἢν δὲ μεσουρανέῃ φαίνων Αρης τε κραταιὸς,
Καὶ στάχυν ἄρρενα δεινὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.
Ἢν δὲ Κύπρις διὰ μέτρον ἔχοι Κρόνον ἠδὲ σελήνην,
Αρης δ' ἢν τετράγωνον ἴδοι καλὴν Αφροδίτην,
Ερμείας δ' ἄρα κέντρον ἔχοι μέσον, εἰδέ κεν οὕτω
Μαρτυρίην τούτῳ καὶ Κρόνος ἀμφιβάλοι*
Εὐνούχους στείρους οὔτ' ἄρρενας οὔτε γυναῖκας
Αχνοας, αἰνότερ' ὄντας ἀπειρήτους φιλότητος,
Εσθ' ὅτε δ' ἑρμαφρόδιτον ὁμώνυμον ἀθανάτοισιν
Διστὰς ἀρχήσους εἰς ἓν ἔχοντα φύσεις.
Υἱὸς θ' υἱωνός τε Κρόνου Ζεὺς ἠδὲ καὶ Ερμῆς
Αμφότεροι βαίνοντες ὁμοῦ, καὶ κέντρα λαβόντες,
Τεύχουσιν ῥητῆρας ἢ ἐκ λόγου ἢ καλάμοιο
Γραπτῆρας πινυτοὺς, ἢ καὶ πολυκερδέας ἄνδρας
Εμπορίην φιλέοντας ἀεὶ πρηκτῆρας ἐόντας.
Μήνη φωσφορέουσα καὶ Αρεϊ συμβάλλουσα
Εκτον ἔχοντι τόπον, σίνος ἀνδράσιν αὐτίκα ῥέζει.
Αμφὶ πόδας τέμνονται ὑπ' ἀνδροφόνοιο σιδήρου
Χουλοὶ, μουνόποδες, ξύλινον προσκείμενοι ἄρθρον,

*MS. βάλλοι

Λύ-

Δύπτην ἀείμνηστον ἑὸν πόδα πεπλαίνοντες.
Ἄρες Ἄρες κακοεργὲ καὶ ἀνδράσι καὶ μακάρεσσι
Καὶ πόλεσιν καὶ νηυσὶ καὶ ἠέρι καὶ πελάγεσσιν
Καὶ καρποῖς γαίης καὶ ῥεέθροις ποταμοῖσιν!
Εἵνεκά σου πόλιες μὲν ὑπὸ πυρὸς ἐμπίπρανται,
Καὶ νῆες πελάγεσσιν ἐπιπλώουσαι ὄλοντο,
Καὶ ποταμοὶ ξηροὶ μὲν ἀνύδατοι ἐν στομάτεσσιν,
Δένδρεα τ' ὠλεσίκαρπα καὶ ἀνέρες αἰνογένεθλοι.
Οὓς μὲν γὰρ μογερῶς πυρικαέας ὤλεσας ἄνδρας,
Οὓς δὲ καὶ ὠμοβόροισιν ἕλωρ θήρεσσιν ἔδωκας,
Ἄλλον δ' ἀκλειῶς μεθ' ἑοῦ μόρου ἐσταύρωσας,
Οὐκ ἤδ' ἀνδροφόνοις περὶ δούρασιν ἡλοπαγῆ χεῖρ.
Νηλέες, οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν αἰγίοχος Ζεὺς,
Οὐδ' Ἥρη μήτηρ, ἀλλ' οὔρεα πικρά σ' ἔτικτεν,
Καὶ λύσσα στυγερὴ, καὶ χάος οὐλόμενον.
Εἰ δὲ Κρόνον λείψειε σεληναίη κατὰ μοίρας,
Τεύχει ῥευματικοὺς ἠδ' ἀσθενέας κατὰ σάρκα.
Τεύχει δ' ἀργαλέους ὑδρογάστορας, οἴκεν ἔπειτα
Ὅστε χαυνωθέντας ἀφ' ὕδατος οὐλομένοιο
Ἔγκυον ὠδείνουσιν ἑὸν μόρον ἐντὸς ἔχοντες.
Ἄρεα δ' ἢν λείψασα σεληναίη φορέοιτο,
Ἀνέρα σ' ἐκτήκει πολλάκις ἐκ κρυφίμων
Ἤπατος ἢ σπληνὸς τευχώμενον ἠὲ νεφροῖο,
Ἢ κραδίην περιέτρεψε νοήμονα μητέρα βουλῆς,

Πνεύ-

Πνεύμονα τ' ἑλκήεντα κακὴν νόσον ἀνθρώποισιν;
Οἵπερ δὴ μογέοντες ἀποπτύουσιν ὄλεθρον
Βηχὸς ἀνιάτοισιν ἐλαυνόμενοι στροφάλιγξιν,
Λεπταλέοις θυμοῖσι καὶ ἀδρανέες μελέεσσιν
Πείνοντες καὶ ἔδοντες, ἀειθανὲς ἦτορ ἔχοντες.
Ἄρης ἠμερινοῖσι μεσουρανέων τάδε ῥέζει·
Πρῶτον μὲν γονέων βίον ὄλλυσι, καὶ λέχος αὐτῶν
Χωρίζει θανάτῳ κακῷ ἠὲ διχοστασίῃ τε.
Αὐτοὺς δ' ἐν πολλοῖσιν ἐγύμνασεν ἤμασιν αἰεὶ
Θλίψεσιν οὐλομέναις καὶ ἀργαλίαις πενίεσσιν,
Κινδύνοις βλαβέεσσι, δανείσμασιν ἐνδείεσσιν.
Ἄς τε γονῇ δ', ἀγύναιον ἄτεκνον τ' ἐν νεότητι
Πολλάκι καὶ θανάτῳ στυγερῷ θνήσκουσι σιδήρῳ·
Ζεὺς δ' ἐσιδὼν τούτων ἐσθλὸν ἔθηκε τέλος.
Ἄρεα δ' ἢν κατέχῃ δεινὸν θεὸν αἰθέριος λίψ,
Πολλῶν αἴτιος ἐστὶν ἐν ἀνθρώποισιν ἀνιῶν,
Λύπας καὶ θορύβους ἐγκλήματα ἢ σίνος αἰνὸν
Ἢ πένθος ἢ πλώουσιν, ἑὴν πάτρην προλιπόντες.
Ἑρμείας Παφίην πολιὸς Κρόνος ἤνκεν ἔχωσιν
Τὴν πρᾶξιν ἕξουσιν ἀμύμονες ἰητῆρες.
Εἰ δὲ Ζεὺς ἐσίδοι, πολυόλβους εὐτυχέας τε,
Πλούτῳ τιμήεντας, ἀγακλέας, ἀνθρώποισιν
Ἤπια φάρμακ' ἔχοντας, ἀνώδυνα φαρμάσσοντας.
Ὅσσοι δ' ἄνκεν ἔχωσιν *ὕπεκ συνόδοιο φυγοῦσαν

*MS. ὑπεξυνόδοιο

Μή-

Μήνην φωσφορέουσαν ἔτ' ἔμπεδον ὀρνυμένην τε
Ἄρεϊ συμβάλλουσαν ἀνηλεϊ ἢ Κρόνῳ αἰνῷ,
Ἔμβρυα μὲν φθείρουσι * μινυνθαδίοισι χρόνοισιν,
Μηδὲ βροτῶν μορφὴν ἐγγάστριον αὐχήσαντα,
Σαρξὶ δὲ θηρίεσσι πανείκελα ῥυζήσασαι
Ὠμοτόκοις ᾠδεῖσιν ἐς ἠελίου * φέρον αὐγάς.
Ἄυλαι δ' ἀμφὶ πόνοισιν ἀνήλεα κωκύουσαι
Εἰς ἀΐδος κατίασιν ἀνοστήτοιο μέλαθρον.
Εἰ δὲ Ζεὺς ἐσίδοι, ψυχὴν μάλα πολλὰ παθοῦσαν
Ἐκσώσει θανάτοιο. κακῶν δὲ οὐκ ἔσσετ' ἀρωγός.
Τίπτε μάτην, ἄνθρωπε, θυηπολέεις μακάρεσσιν;
Τίπτε μάτην τελσέλικτος ἀν' οὐρανὸν ἤλυθε κνῖσα;
Ἴσχεο. οὐ γὰρ ὄνειαρ ἐν * ἀθανάτοισι θυήλης.
Οὐ γάρ τις δύναται γένεσιν μεταστρεψέμεν ἀνδρῶν·
Ἥθ' ἅμα νηπιάχοις συγγίγνεται ἀνθρώποισιν,
Εὐθύτε μοιράων εἱλίσσεται ἀμφὶ μίτοισιν
Κλώσμασιν ἀρρήκτοισι σιδηρείοισι τ' ἀτεράκτοις.
Ῥέζε Κρόνῳ καὶ Ἄρῃ καὶ Ἑρμῇ καὶ Κυθερείῃ
Καὶ Διῒ καὶ μήνῃ καὶ ἠελίῳ βασιλῆϊ.
Οὔτοι γὰρ κρατέουσι θεῶν, κρατέουσι καὶ ἀνδρῶν,
Πόντου καὶ ποταμῶν πάντων ῥοθίων ἀνέμων τε,
Καὶ γῆς καρποφόροιο καὶ ἠέρος ἀενάοιο.
Πλησιφαὴς Κρονίωνι συναντήσασα σελήνη

*MS. φθείρουσιν *MS. φέρων *MS. ἀθανάτοισιν

 Ευ-

Εὐτυχίας ῥέζει καὶ μακαριστοτάτης.
Εἰ δὲ λίποι Κρονίωνα φάει πλήθουσα σελήνη,
Οὐκέτι τὴν αὐτὴν ἐντὸς ἔχει δύναμιν.
Ἀλλὰ κακῶν ῥεκτῆρας πάλιν λείπουσα πρὸς αὐτὸν
Ἔκφρονας αἰνομόρους ἢ κοπρεὺς τελέσσειεν,
Ἀμβλύτερόντ' ἐτέλεσσεν ἑὸν βίον ἐν καμάτοισιν.
Ἄρης καὶ Φαέθων κατ' ἐναντίον ἀλλήλοισιν
Ἀνθρώποις ἐπάγουσιν ἀνωμαλίην βιότοιο
Καὶ προκοπῇ στερεοῦσι καὶ ἐκ φιλίης *ἐδάσουσι
Ἄμφω κέντρον ἔχοντες, ἐπεὶ Διὸς ἔπλετο πλοῦτος,
Καὶ δόξαι, καὶ σωφροσύναι, καὶ πίστιες ἐσθλαί·
Ἐκ δ' Ἄρεος πενίη τε κακὴ θόρυβοί τε, μάχαι τε,
Ἐγκλήσεις μεγάλαι περὶ χρώματος, ἔσθ' ὅτ' ἀγῶνες.
Οὗτοι δ' εὔποροί εἰσιν, ἐν εὐπορίῃ δὲ πένονται.
Ἣν δὲ μεσουρανέῃ πυρόεις, τέλος αἰνὸν ἔχουσιν.
Κέντρον ἔχων Φαέθων μήνης μετὰ καὶ Κυθερείης.
Ἤν πως φωσφορέουσα σελήνη τῷδε συνάπτοι,
Ἄρχοντας μεγάλους, εὐδαίμονας, ἔμφρονας ἄνδρας,
Ἐνδόξους, στροφίοισι καρήατα κοσμηθέντας,
Πλούτῳ τιμήεντας, ἀγακλέας ἀνθρώποισιν.
Ἀμφότεροι δύνοντες ὁμοῦ Κρόνος ἠδὲ καὶ Ἄρης,
Μήνης ἠελίοιο κατ' ἀντίον ἑστώτων,
Ῥέζουσ' ἐμμανέας πάντας φρένας ἐξολέσαντες,

* in marg. adscriptum σκεδάσουσιν, ἐλάσουσιν

Οἷον-

Οἴονται δ' ὁρᾶαν νεκύων σκιοειδέα μορφήν.
Οἱ δὲ καὶ ἀφρονέοντες ἀεικέα πήματ' ἔχοντες
Πίπτουσι συνόδοισι σεληναίης ὑπὸ ῥιπῆς.
Ἢν δὲ Κρόνου μέσση τε καὶ Ἄρεος ἦν Ἀφροδίτη,
Καὶ μήνην λεύσσωσι καὶ Ἑρμείαν τετράγωνον,
Δρῶσιν φοιβητὰς ἢ * μάντιας, οἵθ' ἱεροῖσιν
Ἑζόμενοι ζώουσιν ὀνείρατα μυθίζοντες.
Οἱ δὲ καὶ ἐν κατοχαῖσι θεῶν πεπεδημένοι αἰεὶ,
Δεσμοῖσιν μὲν ἔδησαν ἑὸν δέμας ἀρρήκτοισι,
Εἵματα μὲν ῥυπόωντα, τρίχες δ' οὔρεσιν ὅμοιαι
Ἵππων, κηροπαγεῖς, ὀλοαὶ τηρεῦσι κάρηνον.
Οἱ δὲ καὶ ἀμφιτόμοισι σιδηρείοις πελέκεσσιν
Ἔνθα λυσσῶντες ἑὸν δέμας αἱμάσσουσιν.
Πλησιφαὴς δ' Ἄρηϊ συναντήσασα σελήνη
Ζηνὸς ἄτερ Κύπριδός τε κακὴ κατὰ πάντα τέτυκται,
Βλάπτει μὲν βίοτον καὶ πλούσιον ἄνδρα πένητα
Ῥηϊδίως ἔρρεξε, μινυνθαδίοντα χρόνοισιν
Ἐξαπίνης ἀπόλεσσε βίῃ κακοεργέϊ μοίρης.
Ἄρεος ἠδὲ Κρόνοιο μέσην δείμαινε σελήνην,
Οὕνεκεν ἀργαλέη πέλεται μογεραῖσι τεκούσαις.
Τρύχει γὰρ ταύτας κρυφίμων ἄπο. πολλάκι δ' αὐτὰς
Ὤλεσεν ἐν θανάτοισι βιαιοτάτοισι βαλοῦσα,
Ἁψαμένας βρόχον αἰνὸν, ἢ ἀραμένας ξίφος ὀξὺ,

* MS. μάντας

Ἢ πυρὶ δαιομένας, ἢ ἐν ὕδασι πολλὰ παθούσας.
Ἄρεος ἠδὲ Κρόνου μέση Κύπρις οὐ καλοεργός,
Οὕνεκεν ἀνθρώποισι κακὴ κατὰ λέκτρα τέτυκται.
Μίσγει γὰρ δούλαισιν ἑταιρίσιν, ἃς φιλέοντες
Ζήλῳ ἐλαύνονται κακοεργέϊ. πολλάκι δ' οὗτοι
Ἀνέρες ὀργιόωντες ἀποκτείνουσι γυναῖκας,
Καὶ μόρον αἰνὸν ἔχουσι κακῆς διὰ λέκτρα Κυθήρης.
Ζώδιον ὡρονόμοιο λαχὼν Ζεὺς ἠδ' Ἀφροδίτη
Ἄρηος δύνοντος ἀνηλέος ἠδὲ Κρόνοιο,
Πλούσιοι ἐν πρώτοισι καὶ ἐν πυμάτοισι πένητες,
Ἀλλ' οὐκ ἐκλείπουσι μάχας θορύβουστε δίκαστε
Εἰ μή πως Φαέθων πυμάτην περὶ μοῖραν ὁδεύοι.
Εἰ δ' Ἄρης ὥρην κατέχοι Φαίνωντι σὺν αὐτῷ,
Δύνῃ δ' αὖ Φαέθων κατ' ἐναντίον ἀμφοτέροισιν,
Ἐν νεότητι πένητα καὶ ἐς τέλος εὔπορον ἄνδρα
Ῥέζουσιν, * βίοτου δ' ἀνώμαλα ἔργα τελοῦσιν.
Εἰ δὲ Κρόνῳ καὶ Ἄρηϊ συνῇ κερόεσσα σελήνη
Μοίρην ἐντὸς ἔχουσα, συνάπτῃ δ' αὐτίκα τοῖσδε,
Ἐντὸς ἔχει κακίην Ἄρεος ἠδὲ Κρόνου αἰνήν.
Αἰνὸς ἀνθρώπων ἔσεται βίος ἠδ' ἐλεεινὸς,
Καὶ πενίη, καὶ μοῖρα κακὴ, καὶ λάτρια ἔργα
Πείσονται, βίοτόν τε ῥοπῇ λείψουσι πρόμοιροι.
Ἡνίκα δ' ἡ κερόεσσα μέσον πόλον ἀμφιβεβῶσα

* MS. βίοτοι

Νυκτερινοῦ θέματος κατὰ μοῖραν ἴσα φαανθῇ,
Ἠέλιος τ' ἐπίκεντρος ἐν ἀρσενικοῖσι τόποισιν,
Γεννῶσιν βασιλῆα θεὸν βροτὸν ἀνθρώποισιν.
Ἑρμείας δὲ μεσουρανέων, Τιτὰν δὲ σὺν αὐτῷ,
Αὐτήθ' ἡ κερόεσσα ἐπ' ὡρονόμοιο τυχοῦσα
Ἡμερινοῦ θέματος, βασιληΐδος ἐστὶ γενέθλη.
Ταῦτα δέ τοι τελέουσιν, ἐπὴν ἐπίκεντροι ἐῶσιν,
Μηδένα τῶν ὀλοῶν κατ' ἐναντίον ἐχθρὸν ἔχοντες.
Ἢν δ' ἐπὶ μαρτυρίην Ἄρεως ἐλθοῦσ' Ἀφροδίτη
Ὄμμα βάλῃ παντευγὲς ἐν ἡμερινῇσι λοχείαις,
Ἐκ πυρὸς αὐχήσουσι τέχνας μέλανός τε σιδήρου
Ἄκμοσι ῥαιστοτύποις μεμεληκμένοι ἠδὲ καμίνῳ.
Ἑρμῆς δ' οἰκείοις ὁπότ' ἂν κατὰ κύκλα φαανθῇ,
Μαρτυρίῃ δὲ Κρόνοιο * κατ' αἰθέρα τῶδε πελάζῃ,
Δήτολε ῥήτορας ἄνδρας ἰδ' ἐν σοφίεσσιν ἀρίστους,
Ἔσσεσθαι δείκνυσι καὶ ἀστρολόγους θεοφήμους.
Εἰ δὲ σεληναίης ἑλικώπιδος ἄστεκτος ἀστὴρ
Ἑρμείαν σύμφωνον ἔχοι κατὰ κόσμον ἀταρπὸν,
Καὶ μούνη Κυθέρεια συνῇ καλῷ Φαέθοντι,
Ῥεκτῆρας χρυσοῖο καὶ ἰνδογενοῦς ἐλέφαντος
Ἐργοπόνους ῥέζει καὶ ζωγραφίης μεδέοντας,
Εὐφυέας θελγκῶντε καὶ * εὐτυπίων κανονισμῶν
Κοσμητὰς μάλα τοι πεπνυμένα τεχνάζοντας.

*MS. καθ' αἰθέρα τῶδε *Suprascr. εὐτυπίας.

Ζῆνα δ' ἔτ' ἂν Φαέθοντα βάλῃ λαμπαυγέσιν ἀκτῖς
*Ἑρμείαο μίγδην τε διαλλάξωσιν ὁρισμοὺς,
Ῥήτορας ἐμφαίνουσι βροτοὺς σοφίης τε κρατίστους
Ζηλωτὰς, τεύχει τε λόγων νεότητά τε λαμπρὰν
Γραμματικὴν ἄσκησιν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντας.
Μήνης δ' ἀμφικέρως σκολιὸς δρόμος ἡνίκ' ἂν ὀφθῇ
Ἄρεως *ἀκτίνεσσι πόλου λαξεύματα βαίνων,
Στίλβων δ' ἀμφ' αὐτοῖς ἢ καὶ διάμετρος ὁραθῇ
Ζωϊδίου, κόσμιοιο κακοὺς λῃστῆρας ἄνδρας,
Καὶ θυρέτρων δεινοὺς ἐπινυκτόρας ὀθνείων,
Κλεπτῆρας φαύλους νυκτοπλανέας τελέουσιν.
Οὗτοι φωραθέντες ἐν ἀλλοτρίοισι μελάθροις
Εἰς συνοχὰς ἥξουσι σιδηρόεντά τε δεσμά,
Εἱρκτὰς δ' οἰκήσουσι φυλασσόμενοι ἀλύτοισιν
Ἔντε βίᾳ θάνατον λείψει κακοεργέϊ θυμῷ,
Ἢ σφαγίοις *ξίφεσιν δεδαϊγμένοι ἢ πελέκεσσιν,
Ἢ βρόχον ἀγχονέοντα δι' αὐχένος ἐνδήσαντες,
Ἢ διὰ λαιμοτόμου φάρυγγος βίον αἵματι λείψει
Σφονδυλέεντα τράχηλον ἢ ἵνιον ἀκροτομηθεὶς,
Πνεῦμα τ' ἑὸν λείψουσι πικρᾶς μοίρας ὑπ' ἀνάγκης.
Ἠέλιος δ' ἢ Κρόνου καὶ Ἄρεος ἀστέρας αἴθρων
Ἀκτινηβολίῃσι φαεσφόρου Οὐλύμποιο,
Ναυσιβάτας δείκνυσι καὶ ὕδατος ἴστορας ἄνδρας,

*Suprascr. ἑρμείου *in marg. γρ. ξίφεσσι δεδαϊγ

Πλω-

Πλωτάρχας σκαφέων, οἳ πολλάκι ναυφθορίησι
Χείματος ὀρνυμένοιο * βίον σώζουσι δι' ἅλμης
Νηχόμενοι μοίρῃσιν ὑπόπτερον ἐν πελάγεσσιν.
Παμφαίνων δ' ἀστὴρ κυανοχρόοιο Κρόνοιο
Ἠελίου πελάεσσιν ἀν' οὐρανὸν ἢν ἰσόμοιρος,
Τηνίκα φυομένων βρεφέων γεννήτορα πρῶτον
Μητέρος εἰς ἀίδην πέμψει νεκυηπόλος αἶσα,
Κτήματά τ' ἐκβάλλει πατρώϊα καὶ μέγαν ὄλβον,
Καίτε κασιγνήτων θάνατον ὁρόωσι πεσόντων,
Κ' ἐκ πολλῶν θανάτων πλοῦτον μέγαν αὐχήσουσιν.
Ἢν δὲ σεληναίης ἀκτὶς ἰσόμοιρα πελάζῃ,
Μάρψις δ' ἐπὶ τοῦτο γένηται καὶ Πυρόεις,
Ἡ μήτηρ προτέρη οἴχεται εἰς ἀίδην,
Ἠὲ μογοστοκίῃ δεδαϊγμένη ἢ ὑπὸ νούσου.
Αἱμηρῆσι γυναιξὶ φύσις κρύφι' ἄλγε' ἔδωκεν.
Ἢν Κρόνος ὡρονομῇ, Πυρόεις δύνῃ δὲ κατ' ἰθύ,
Αἰλινὲς ὅστις ἀνήρ γε βιαιότατον μόρον ἕξει.
Ἠελίῳ τετράγωνος Ἄρης, μήνη δέ τε φαίνων,
Δούλους ποιήσει ἢ καὶ γονέων στερέησιν.
Ἢν δέ τι καὶ Παφίη κατ' ἐναντίον Ἄρεος ἔλθῃ,
Καὶ ταύτην τετράγωνος ἴδοι Κρόνος ὑψόθεν ἑστώς,
Ἐκ δούλων δούλους τούσδε νόει ξυνέσει.
Ἢν Φαέθων τετράγωνον ἴδοι Κρόνον, ἠὲ τρίγωνον,

* MS. βίοτον

Βρ-

Ἑρμείας δ' ἔτ' ἐπ' ὡρονόμου μήνη τε σὺν αὐτῷ,
Εὐτυχὲς ἐκ γενεῆς *ἔστελαι τοῦτο θέμα
Δόξῃ καὶ πλούτῳ καὶ φιλίαις μερόπων.
Καὶ Ζεὺς ὡρονομῶν Πυρόεις θ' ἅμα καὶ τρίτος Ἑρμῆς,
Μήνη δ' ἐκ συνόδοιο Κρόνον φίλον ἀγκαλίσαιτο,
Εὐπράκτους ῥέζει καὶ μακαριστοτάτους.
Ἢν δὲ Κρόνος παρόδοισιν ἐπ' Ἄρεος τόπον ἔλθοι
Ψυχρὸς ἐὼν θερμοῖο, μολὼν τόπῳ οὐ καλοεργὸς,
Ἔσεται ἀνθρώποις πολλῶν κακῶν αἴτιος οὗτος.
Λύπας γὰρ στονάχας τε βλάβας ἕξει μερόπεσσιν.
Ἄρης δ' ἐν παρόδοισι καταπλήσσας Κρόνον αἰνὸν
Ἐσθλὸς ἔφυ. κλήσεις δ' ἀγαθῶν καὶ νῖκος ὀπάζει.
Εἴρηται δρόμος οὐράνιος ἀπλανῶν τε *πλανῶντε.
Λοιπὸν μοι Μοῦσαι δότε αἶσαι πλείονα τούτων
Εἰς ἑτέραν βίβλον τῷδε μέτρῳ πρὸς ἔπος.

*MS. ἔστειλε *MS. πλανητῶν.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ἈΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Α
ΠΕΠΛΗΡΩΤΑΙ.

Ε'Ν

ΕΝ ΤΩι Β ΤΟΥΤΩι ΒΙΒΛΙΩι ΔΙΕΞΕΙΣΙΝ,

Α Περὶ τῆς θέσεως τῶν ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλων φαινομένων τε καὶ ἀφανῶν καὶ ἄξονος καὶ ὁρίζοντος καὶ τῆς ἐν τοῖς κύκλοις τῶν ἄστρων τε καὶ ἀστέρων θέσεως καὶ τῶν λοξῶν κύκλων.

Β Τί ἕκαστος τῶν ἑπτὰ πλανητῶν ἐν ἰδίῳ, καὶ τί ἐν ἀλλοτρίῳ οἴκῳ φαινόμενος ἀποτελεῖ.

Γ Τίς ἑκάστου τῶν ἑπτὰ πλανητῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ τίς ἐν τῇ δύσει δύναμις.

Δ Περὶ τῆς φάσεως τῶν ζ πλανητῶν, καὶ τί μὲν ἕκαστος αὐτῶν τῷ ἡλίῳ συνὼν ἀποτελεῖ, καὶ τί διαμετρῶν, τί δὲ τῇ σελήνῃ καθ' ἑκάστην τῶν δύο φάσεων.

Παύτοτε μὲν κόσμοιο * καὶ αἰθέρα κυρανέοντες
Ἠέλιος μήνη τε διηνεκέως τε φέρονται.
Ἄστρα δ' ἄρ ἤλιθα μύρια τ' οὐρανῷ * ἐστήρικται
Μαρμαίροντ' ἐπὶ νυκτί, τὰ μὲν σελάεσσιν ἀφαυροῖς
Αἰθύσσοντ', ὡς ὅσον ὑπ' ὄμμασιν αὐγάζεσθαι·
Πολλοὶ δ' αὖτ' αἴγλῃσι φαεινόμενοι βλοσυροῖσι
Ἀστέρες, ὡς καὶ φέγγος ἐπὶ χθονὸς ἡμερίοισιν
Φαίνειν, εὖτ' ἀσέληνον ἔχῃ δρόμον ἀμβροσίη νύξ.
Καὶ μὴν δὴ τάδε πάντα δι' αἰθέρος αἰὲν ἄρηρεν

* MS. καθ' * MS. ἐνεστήρικται

Ἀτλαντέων ἐνὶ χώρῃ, τῇ δὲ τὰ πρῶτα δέδασται
Ἑλκόμεν' ἀντολίηθεν ἐφ' ἑσπερίην δύσιν αἰεὶ
Παῦρ' ὑπὸ δικηλέων περάτων τετυπωμένα μορφαῖς·
Ἄλλως δὴ πλέονα σποράδην πεφορημένα * πέρ ἐστι·
Πέντε δ' ἄρ' ἀστέρες οἱ διαγαυνότατοι διὰ κύκλου
Ζωδιακοῦ πλάζονται ἀμειβόμενοι κατὰ κόσμον,
Ἀδίκηλ' οὓς φῦλα βροτῶν ὀνόμηναν ἀλήτας.
Τῶν μὲν δὴ μετόπισθε φίλη μεμνήσομ' ἀοιδῇ.
Μακρὸς δ' αὖ διὰ μέσου ἐλήλαται οὐρανοῦ ἄξων,
Ἀστεμφής, ὅσσοισιν ὁρώμενος, ἀπερίοπτος,
Ὃς περὶ πᾶν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτου διὰ πόντου
Ὦκα διηνεκέως δινεύμενος οὐκ ἀπολήγει.
Τοῦ δὲ δύω πόλοι εἰσὶ καταντιπέρην ἀσάλευτοι·
Ὃς μὲν ἐπὶ κρυεροῦ Βορέου πνοιῇσιν ἀερηρὼς
Καὶ κεφαλὴν ἄγχου βαίης κυνοσουρίδος ἄρκτου·
Ἄλλος δ' ἐν διερῷ νότῳ ἵσταται· ἀλλ' ὁ μὲν ὕψου
Κεῖται ὑπερχθόνιος, νότιος δ' ἀΐδηλος ὑπ' αἶαν.
Κύκλοι δ' αὖ πολλοὶ καὶ ἀπείριτοι οὐρανοῦ εἴσω
Δινεῦνται, οὓς αὐτὸς ἀεὶ σφαιρεῖ στροφάλιγγι
Τεύχει ἑλισσομένων ἄστρων κατ' ἀπείριτον οἶμον.
Τῶνδέ τε πάντων εἰσὶ πανέξοχοι ἐννέα κύκλοι,
Δυοὶ μὲν περιδίοπτοι ἠδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρατοί·
Οἱ δ' ἄλλοι μήτι μερόπων πραπίσιν γε νοητοί,
Ἔνθ' ἀΐδεῖς μὲν ἔασιν ἰδ' ἐν φρεσὶ μοῦνον ὁρητοί,

* suprascr. κάθει

Ἀλ-

Ἀλλήλοις τε παραβλήδην στρωφώμενοι αἰεί.
Ὧς μὲν γὰρ πρῶτος τὰ πολὺ δινεύμενος ὕψου,
Ὅντε βόρειον φῶτες ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Τὸν δὲ μέτα τροπικὸς θέρεος περιλαμπέος ὥρης
Γείνονται μεσσάτιοι τε, δι' οὗ θοὸν ἅρμα τιταίνων
Ἴσην ἠέλιος τεύχει νυκτ' ἄμβροτον ἠῶ.
Τῷ δ' ἐπὶ χειμερίης τε τροπῆς κύκλος ἐστήρικται.
Ἑξείης δ' ἐπὶ τῷ νότιος πέλει, οὗ ῥά τε βαιὴν
Φράζομαι ὥραν ὕπερθε, τὸ γὰρ πλέον ἔσθ' ὑπὸ γαῖαν.
Τοὺς δὲ μέσους τέμνουσι δύω κύκλοι ἄξονος αὐτοῦ
Ἄκρης ἀρχόμενοι κορυφῆς· αὐτοί γε μὲν ἄμφω
Ἀλλήλους * ἄχρις νοτίου τέμνουσι πόλοιο.
Ὃς μὲν ἐνὶ θνητοῖσι καλούμενος οἷον ὁρίζων,
Ὃς δὲ μεσημβρινὸς ὕψου ἄκρης κυρτούμενος αἰθέρης.
Ἀμφότεροι δ' ἄρα τοίγε πόλων ἐντόσθεν ἐόντες
Ἐντὸς ἐέργουσιν δίκην περικείμενοι ἄστρων.
Οἱ δὲ μὲν ἐν πραπίδεσσιν ἀριφραδέες πελέθουσι
Γνώσεσθαι κύκλοι· τοὺς δ' αὖθ' ἑτέρους καὶ * ἐπ' ὄσσοις
Δερκόμεθ', ἔστ' ἂν γαῖαν ἐπιτρέχῃ ἀμβροσίη νύξ.
Τὸν μὲν ἴσον χροιῇ λευκῷ φαίνοντα γάλακτι,
Τὸν δ' ὑπὸ δεικήλοισι δυώδεκα παμφαίνοντα
Ζωδιακόν. λοξοὶ δ' ἐπαμοιβάδες ἐξαύσαντι
Οὐρανὸν ἀμφότεροι δίχα τέμνοντες σφέας αὐτούς.

* MS. ἄχρισι * MS. ὁπόσοις

Ἑπτὰ δ' ἄρ, οὕσπερ πρόσθεν ἀείσαμεν, εἰσὶν ἄεργοι
Καὶ μοῦνοι πυκινῆσιν ἐνὶ φρεσὶν ἑστηῶτες·
Οὕνεκεν οὐ ζῳδίων μορφαῖς ὁλκοῖς τε φαεινοῖς,
Οὐδὲ μὲν οὐ χροιῇσι διάκεινται εἰσορόωντι,
Ἀλλ' αὔτως δείνησιν οἰόμεθα σφέας ἄστρων
Κυκλοῦσθαι, τάπερ αὐτὸς ἀτειρὴς αἰὲν ἀγείρει
Οὐρανὸς εὖ στροφάλιγγι περὶ χθόνα δῖαν ἑλίσσων.
Ἢ γὰρ δὴ τὴν μέν τε Βορήιον ἀστέρες ἄρκτου
Μείζονος, ἣν ἑλίκην ναῦται νηῶν ὀνόμηναν,
Ἀμφιχαράσσονται ῥοίζῳ στρωφώμενοι αἰεί.
Οἱ ἕνοι ἀκροτάτοισι φαείνονται περὶ ποσσίν.
Ἄντυξ δ' αὖ κύκλοιο μέσην διὰ χεῖρα Βοώτου
Τέμνει ὑπ' ἀγκῶνος σκαιοῦ, κεφαλῆς τε δράκοντος
Ἀκροτάτης ψαύει, στέρνον δ' ὑπὸ Κηφέος εἶσιν
Καὶ κλεινῆς ἀλόχοιο παρὰ ποσὶ Κασιεπείης.
Κύκλος δ' ὅς τε τρέπει θέρεος πυριλαμπέος ὥρην,
Ἀστέρι δεινεύοντι περιγράφεται κατ' ὄλυμπον
Καρκίνου ὀγδοάτης μοίρης ἐπιπαμφαίνοντι.
Κεῖται δὲ τμήγων μέσον διὰ καρκίνον αὐτὸν
Ξανθήν τ' αὐχένιον χαίτην χαροποῖο λέοντος,
Σπειράν τε πρώτην ὄφιος, βεβαρῦ τ' ὀφιούχου
Ὤμους, ὄρνιθός τε δερὴν τανυσιπτερύγοιο,
Καὶ πόδας ἱππείους, χειρός τ' ἀγκῶνα Βορείου,
Ἀνδρομέδης καρπόν τε χερός, λαιὴν δέ τε κνήμην

Περ-

Περσέος, ὑστάποντι ποδὸς θέναρ ἡνιόχοιο,
Καὶ βελαρῶν διδύμων σὺν καὶ χείρεσσι κάρηνα.
Αὐτὰρ ἰσημερινόν τις ἑῷ φράσσαιτ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀστέρος ἐκ μεσάτοιο χαρασσόμενον κύκλοιο.
Κεῖθεν δ' αὖ παραμειβόμενον ταύρου πόδας ἄκρους
Καὶ καλὴν ζώνην θηροκτόνου Ὠρίωνος
Ὕδρης θ' ὁλκὸν ἀπειρεσίης κρητῆρά τε μέσσον.
Ἑξῆς δ' ἀκροτάτου στόλμου ψαύοντ' ἐρατεινῆς
Παρθένου, ἰοβόλου τε διὰ χηλῆς ὑπερέοντα
Σκορπίου, ἰγνύας τε διατρίβοντ' ὀφιούχου,
Καὶ χαίτης ἄκρης * ἐπαφώμενον ὠκέος ἵππου,
Μέσον τ' ἀμφοτέροισιν ἐν ἰχθύσι δεινεύοντα.
Χειμερίου δὲ τροπῆς κύκλον θοῦ αἰγοκερῆος
Σκέπτευ' ἔκπερ μέσσοιο διεκπερόωντ' ἐπὶ γυῖα
Ἀμφότερ' ὑδροχόου καὶ κήτεος εἰναλίοιο.
Οὐρὴν ἠδὲ λαγωὸν ἀπὸ στέρνων ἐπὶ μέσσα
Νισσόμενον, πρώτους τε πόδας κυνὸς ἠδὲ καὶ Ἀργοῦς
Ποντοπόρου τέμνοντα δι' αἰθέρος ἄκρα κόρυμβα,
Κενταύρου τ' ὤμους, νότιον κέντρον τ' ὀλοοῖο
Σκορπίου, ἠδὲ βιὸν στέρνον μέγα τοξευτῆρος.
Τὸν δ' ἄρα δὴ νότιον, μεθ' ὃν οὐκέτι φέγγος ὁρᾶται
Ἄστρων ἀνθρώποις, οἳ δὴ χθόνα τήνδε νέμονται.
Ὁ πλήσιν κένταυρος ὑπὸ σφετέρῃσι χαράσσει,

* MS. ἐπαφώμενος ὠκέος

Πηδάλιόν τι νεὼς, τὴν ἀκροτόμοισι τεμοῦσα
Πηλίου ἐκ κορυφῆς Παλλὰς θέτ' ἀν' ἀστράσιν Ἀργώ.
Οἱ δὲ δύω, τοί πέρτε πόλῳ διαπεραίνονται,
Ἑστᾶσι ἀστεμφῆστε καὶ ἀκλινέες περὶ κόσμον,
Πάντων δικήλων αἰεὶ ἐπιφερόμενοι ὁμοῦ.
Ὃς μὲν γὰρ ὕψου θεὸν οὐρανὸν ἐστήρικται
Ἠώην οἶμον ἔχων καὶ δίελον ἠελίοιο,
Κρίνων καὶ θνητοῖσιν ἄγων βιοτῆς λύσιν ἔργων·
Ὃς δὲ περιστρέφεται πύματον πίπτοντε καὶ γαίαν
Φαίνων ἀντολίας δύσιάθ' ὑπὸ βένθεσι κεύθων,
Ὃς *ῥά θ' ὁρίζων κύκλος ὑπ' ἀνθρώπων πεφάτισται.
Οὕνεκα μηκίστην ὅσσων ἐπιτέμνετ' ὀπωπήν.
Ὁλκὸς δ' αὖτε γαλαξίου βαιὸς μὲν ὁρᾶται
Λαμπετόων μοίρῃ· τὸ δὲ οἱ πλέον *ἐστὶν ἀμαυρόν.
Γυροῦται δ' ὕψου μὲν ἐπὶ πνοιαῖς Βορέαο
Ἐν θρόνῳ ἑζομένης γυνοῦ ἄχρι Κασσιεπείης
Παρ κεφαλὴν Κηφέος. ὁ δ' ὄρνιθος πτερὰ τέμνει
Αἰητοῦτε μέσον καὶ τόξου ἄγχι κορώνης
Ἀκρότατον κέντρον θηρὸς φονίοιο τε μέσσον,
Καὶ δὲ θυτήριον ἄστρον ἰδ' ὁπλὰς κενταύροιο
Τέσσαρας. ἐκ δ' ἄρα κεῖθεν ἀνέρχεται ἐκ Βορέαο
Ἄψορρος διὰ νηὸς ἀμειβόμενος κατὰ πρύμναν
Καὶ κνήμας διδύμων κορυφῆς θ' ὕπερ Ἡνίοχος

* MS. ρα τ' * MS. ἐς τι

Καὶ

Καὶ γόναθ' ὑπόχει γυνός τ' ἐπὶ γοργοφόνοιο
Δεξιτερὴν Περσῆος, ὃ δὴ πέτατ' ὥστε θέοντος.
Ζῳδιακὸς δ' * ἅπερ τι κατ' οὐρανὸν ἔπλετο πάντων
Εὐτροχάλων κύκλων μάλ' ἀγαυότατος καὶ ὁρατὸς,
Δώδεκ' ὑπ' εἰδώλοισι κεκασμένος εἶσι δι' αἴθρης.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν κεῖται ὑπ' ἄστρασι * παμφαίνοντα
Κριὸς καὶ ταῦρος, δίδυμοι δ' ἐπὶ τοῖσδε, μετ' αὐτοὺς
Καρκῖνος, ἠδὲ λέων, στάχυας τ' ἐνὶ χερσὶ φέρουσα
Παρθένος, ἀνθρώπων χρυσέων τιθήνη παλαιῶν,
Χηλαί θ', ἃς καὶ δὴ * μετεφήμισαν ἀνέρες ἱροὶ
Καὶ ζυγὸν ὀπλήεσσαν, ἐπεὶ ἐτάνυσσ' ἑκάτερθεν
Οἷαί περ πλάστιγγες ἐπὶ ζυγοῦ ἑλκομένοιο.
Σκορπίος ἐστ' δ' ἔπειτα βίην τ' ἐπὶ τοξευτῆρος,
Καὶ δὲ καὶ αἰγόκερως, μεθ' ὃν ὑδροχόος τε καὶ ἰχθύς.
Οἴκοις μὲν δὴ πάντες ἑοῖς παρεόντες ἄρισοι
Ἀστέρες ἐν γενέθλῃ· ἐπεὶ ἐσθλοδόται μὲν ἐρεῖυς
Καὶ πλέον ἐσθλὰ δίδουσι κακοὶ δ' ὄγε μείονα λυγρά.
Τῷ μάλα χρὴ σκέπτεσθ', ὁπόσοι σφετέροισι δόμοισι
Ἠὲ καὶ ἐνὶ ὁρίοισιν ἑοῖς βεβαῶτες ὁρῶνται.
Εἰ μὲν γὰρ πλέονες, πολὺ * φέρτερον εἴδε τι παῦροι,
Μειότερον κῦδος βιότῳ καὶ πρᾶξιν ὀπάσσαν.
Ἀλλὰ καὶ ἀλλήλων ὅσ' ἀμειβόμενοι κλυτοφέγγοις

* MS. οἵπερ * MS. πάντα φαίνοντα * MS. p. m. μετεφήμησαν * MS. φέρτεροι

οἴκοις

Οἴκοις ἐκτελέουσι, μάλα χρειὼ καταλέξαι.
Φαίνων μέντε Διὸς ζῴοις μεγακύδεας ἄνδρας
Τεύχει· καὶ βασιλεῦσιν, * ἰδ' αὖθ' ἑτέροισιν ἀνάκτων
Ἐς φιλίην ζεύγνυσι, καὶ αὐτοὺς πολλάκι δεσμῶν
Πρήκτορας ἐξανέφηνεν εὐπρήσσοντας ἄναξιν,
Χρήματά τ' ἐν χερσὶν δῶκεν βασιλήϊα νωμᾶν,
Πολλάκι δ' ἀλλοτρίων τέκνων πατέρας καλέεσθαι
Δῶκεν, ἢ ἐκθεμένους παῖδας σφετέρους ἀπέδωκεν.
Ζεὺς δὲ Κρόνοιο τόποις παρεὼν βίοτον μὲν ὀπάζει,
Εὐκτεάνους τε τίθησιν, ἀτὰρ πολυγηθέος ὄλβου
Φειδωλοὺς μηδ' ὅσσον ἑῶν κτεάνων ὀρέγοντας,
Ἠπεδανὸν στέρνοισι νόον καὶ ἄναλκιν ἔχοντας,
Ἀμφὶ ἔθεν πολὺ μᾶλλον ἢ ἐν πελάασι φρονεῦντας.
Ἐν δ' ἔργοις πρήξειεν ἑτέροις ὑποπεπληῶτες
Ὅσσαί τε ἐκτελέουσιν, ἀποκρύπτει κλέος ἐσθλόν.
Πολλάκι δ' ἀλλοτρίων παίδων πατέρας καλέεσθαι
Δῶκεν, ἢ ἐκθεμένους ἢ καὶ σφετέρους ἀπέδωκεν.
Ἐν δ' Ἄρεως οἴκοισιν ἢ ἐν ζῴοισι βεβηκὼς
Φαίνων νωχελέας τε καὶ ἀδρανέας μάλα ῥέζει,
Δειλούς, πανταρβεῖς τε, φρεσὶν καταπεπληῶτας,
Αὐχμηρούς, ἑὸν ἦτορ ἀεὶ βλάπτοντας ἀνείαις.
Ἀλλ' Ἄρης οἴκοισι Κρόνου πολιοῖο βεβηκὼς
Πανθαρσεῖς τεύχει, καὶ πρήξεσι τολμήεντας,

* MS. εἰδ'

Πρὸς

Πρὸς δ' ἔτι ἀργαλέους καὶ εὐτόλμους καὶ * ἀτρέστους,
Πρῆξιν παντοίην τε καὶ ἔργα τελοῦντας ἀμόχθως,
Οἷσί τ' ἐφορμήσωσιν ἀεὶ τέκμωρ ἐπάγοντας.
Φθείρει δὲ κλῆρον πατρώϊον, ἠδὲ συναίμους
Πρεσβυτέρους πάντας κρυερῷ ζόφῳ ἀμφικαλύπτει.
Ἀφρογενοῦς δὲ Κρόνος ἐπιὼν οἴκοις τάδε ποιεῖ,
Πρεσβυτέραις ζεύγνυσιν δὲ δμωῇσιν ἀκιδναῖς,
Πρὸς δ' ἔτι δυσγαμίην καὶ δυστεκνίην μάλ' ὀπάζει,
Ἢ ξυνὴν δήμοισι Κύπριν μισθοῦ παρέχουσαν.
Στείραις ἠδ' ἀτόκοισι συνάπτων δυσκλεᾶ λέκτρα.
Δῆθι κι καὶ χείρεσσιν ἑὰς ἀλόχους ἐδάϊξαν
Ζήλῳ ἀλαστήσαντες ἐπ' αἴσχεσιν, οἷς τελέουσιν.
Ἀφρογενὴς δὲ Κρόνοιο δόμοις λεχέων ὀλετῆρας
Ἀλλοτρίων ἔρρεξε, καὶ ἀσπέρμους θέτο τέκνων,
Οὐ μάλα * γαυρουμένους μάχλου ἕνεκεν φιλότητος,
Οὔτε φίλων σφετέρων οὐδ' αὖ πατέρων ἀλέγοντας.
Ἢ γὰρ δὴ κεδνῶν ἑτέρων γάμον αἰσχύνουσιν,
Ἢ καὶ μητρυιῇσιν ἑαῖς ἢ παλλακίδεσσιν
Σφωϊτέρου γενετῆρος ὁμὸν λέχος εἰσανέβησαν.
Ἐν δ' ἄρα χρυσοφαοῦς Ἑρμοῦ ζώοισι βεβηκὼς
Φαίνων ὀξείας μερόπων ἤμβλυνεν ἀκουάς,
Καὶ λαλιῆς ἤμερσε φίλης, ἢ γλῶσσαν * ἔδησεν.

* Ita erat ſuperſcriptum, quum in ipſo contextu ἀτρέπτους * Sic MS. *MS. ἐπέδησεν; quod eſt 420.

Δεινοὺς δ' ἐν πραπίδεσσι καὶ οὐλοὰ μητιόωντας
Κρυπταδίους τεύχει, σφετερὸν νόον οὔτινι θνητῶν
φαίνοντας, δακετῶν φονιώτερον ἰὸν ἔχοντας.
Καὶ γὰρ καὶ ἀρρήτων μύστας τελετῶν, μακάρων τε
Ὄργια γιγνώσκοντας, ὅσ' ἐν βίβλοις ἐχαράχθη
Κρυπταῖς, ἃς οὐ πᾶσι βροτοῖς θέμις ἐν φρεσὶν ἴδμεν.
Ταύτης δ' οὐκ ἂν ὄνοιντο δαημοσύνης· τάδε γάρ σφιν
Ἀντ' ἀγαθῶν καὶ λυγρὰ καὶ δ' ἀντία γίνεται αἰεί.
Ταῦτα γὰρ καὶ Σπάλβων ῥέζει Κρόνου ἐν μεγάροισιν,
Ἀλλ' ἄρα τοῖσ' ἦθος πέλεται σφετέρων ἀπὸ μόχθων.
Τεύχει δ' οὐ μόνον βίβλων ἐπιίστορας ἱρῶν,
Παννυχίδων τελετῶν θ' ἡγήτορας, ἀλλὰ καὶ ἐσθλῶν
Μάντιας ἀστρονόμους καὶ ὀνειροπόλους, προπάροιθεν
Ἑζομένους θυσιῶν, μακάρων ἀποθέσφατα θνητοῖς
Φαίνοντας, πληνῶντε ποτῆς ἄπο θεσπίζοντας,
Πρήξεσι δ' ἐν βιότῳ ἑτέροις ὑποπεπληῶτας.
Ὅσσοις δ' αὖ Φαέθων Ἄρεως οἴκοισι βέβηκεν,
Τρισμάκαρες στρατιῶν ἡγήτορες, ἔντε βροτοῖσιν
Τιόμενοι πολέων ἡγήτορες ἢ βασιλῆες.
Ὡς δ' αὔτως καὶ Θοῦρος ἐπὴν Διὸς εἰς δόμον ἔλθῃ,
Δωρεῖται κῦδος καὶ ἀπειρέσιον κράτος ἀνδρῶν.
Τεύχει καὶ νηῶν ἠδ' ἱππείων πρυλέωντε
Ἡγεμόνας, βασιλεῦσιν ἀρηρότας, κατὰ μῶλον
Ἀνθρώπους κλείνοντας ἔπη ὀπὶ καὶ δεδαῶτας.

Εἰ

Εἰ δ' ἄρα μὴ κέντρῳ πέλεται μηδ' εἰς ὅσον εἴη
Ὕψος, ἀειρόμενοι πάντων σφετέρων ὕπερ αὐτοὶ
Τάττονται, καὶ ἦν δμῶες ἀεικέλιοι πλέθωσιν.
Ἐν δ' ἄρα Κυπρογενοῦς ζώοις Ζεὺς ὄλβον ὀπάζει,
Πατρῴους κλεαίνοντε δόμους σὺν πίμπλησι βροτοῖσιν,
Αὐτοὺς δ' αὖθ' ἑταίρους ἢ καὶ συνέδρους βασιλήων
Θνητοὺς ὄλλυσι καὶ ἐν *πλίεσσιν ἀγήτους.
Τεύχει καὶ σηκῶν μακάρων ἱερούς τε προέδρους
Τιμαῖς κυδαλίμους ἠδ' ἐξαιτοὺς γεράεσσιν,
Πρήξιος ἐκ πάσης συναθροίζοντας πολὺν ὄλβον,
Δήμου ἡγητῆρας, *οἱ ἐν χείλεσσιν ἑοῖσιν
Φθέγξοντ' ἐν ἱεροῖσιν ἀκουόμενοι ὑπὸ λαῶν,
Ζευγνυμένους ἀνδρῶν μεγάλων φιλότητι γυναικῶν,
Ὧν ἄπο κυδήεντες ἠδ' ὄλβιοι ἐξεγένοντο.
Καὶ Κυθέρη Διὸς οἴκῳ ἢ εἰν ὁρίοισι φανεῖσα
Εὐκλεὰς ἐν πλίεσσι καὶ ἐν δήμοισι τίθησι,
Κοσμεῖ καὶ μίτραις πέπλοισί τε πορφυρέοισι,
Στέμμασί τε χρυσοῦ, τοῖς δ' αὖ γεράεσσι ἱεροῖσιν,
Ἠδὲ γάμους δῶκεν φιλίους, καὶ λέκτρα γυναικῶν
Ὤπασεν ἐκ *θαλάμου. δῶκεν δὲ λέκτρα γυναικῶν
Εὐόλβων, ἐν ἔθνεσι τ' ἐνὶ πλέεσσιν ἀρίστους
Κτήματά θ' ἕξουσιν κλεινὸν βίοτόν τε καὶ οἴκους.

* MS. πλλίεσσιν * MS. ὃς * MS. θα-
λάμους

 Προς-

*Προσφιλέας θ' ἔρδει καὶ τιμήεντας ἅπασιν,
Πειθοῖ καὶ χαρίτεσι * πεπλησμένον ἦτορ ἔχοντας,
Ἡ δὲ καὶ ἄνδρας ἔτευξε γυναικείοισιν ἐπ' ἔργοις,
Ἐξ ὧν χρήματα πολλὰ καὶ εὐφροσύνην πόρον ἐσθλήν·
Δηθάκι δ' αὖθ' ὑποπίπτοντ' ὑπ' ἀγχολίῃσι τυράννων,
Ἢ μεγάλων ἀνδρῶν, οἷσιν κράτος ἶσον ἄναξιν.
Ζεὺς δ' ἄρ' ἐν Ἑρμείαο τόποις πολὺν ὄλβον ἔθηκεν,
Εὐκλεῖ' ἐπ' εὐφροσύνης ἕνεκεν βασιλήϊον ὄλβον
Νωμῶντ' ἐν χείρεσσι, καὶ ἐκ πολίων ἐθνέων τε
Χρήματα καὶ δασμοὺς συναγειρόμενον βασιλεῦσιν,
Ἔντ' ἔργων πρήξει μέγ' ὑπείροχον, ἐν δ' ἑτέροισιν
Κεκλημένον, μέγα δ' αὖ τι νοῷ φρονέοντα, καὶ ἐσθλὴν
Κτῆσιν ἀπ' ἀγχολίης βιότου φορέοντα πρὸς οἴκους.
Ἔμπαλι δ' Ἑρμείας δόμῳ εὐφεγγοῦς Φαέθοντος
Παιδείης πραπίδεσσι σοφῆς παιδεύματ' ἔχοντας,
Παίδων δ' ἡγητῆρας ἢ αὐτῶν θῆκεν ἀνάκτων,
Ἢ δίφρ' ἑζομένους, ὅτι ἀργυρέου ἐστὶν ἀμοιβή,
Ἢ ἐ νόμων θεσμῶντ' ἐπιίστορας, ὧν ἕνεκ' αἰεὶ
Πειθομένους, κῦδός τε κατὰ πόλιας μετέχουσιν,
Ῥηθῆρας μύθων τε, καὶ εἰν ἀγορῆσιν ἀρίστους
Νείκεα τ' ἰθύνειν καὶ τειρομένοισιν ἀρήγειν,
Ἔντε δίκας πολίεσσιν ἐριδμαίνοντας ἔπεσσιν,

* MS. προσφιλέας ἔρδ. * Sic MS. pro χάρισι, vel χάριτι

Ὧν

Πῶν ἄπο πλούτον ἀπειρέσιον καὶ χρήματ' * ἄγειραν.
Ἄλλοι δ' αὖτε πέλονται ἀπαγγελέες βασιλήων,
Πίστιν τ' ἀμφὶ δίκαις θεμιστοπόλων ὑπ' ἀνάκτων
Ἴσχουσιν κεῖνο σφετέρῳ νοῷ ἰθύνοντες.
Ἐν δ' ἄρα τοι Παφίης Ἄρης οἴκοισι βεβηκὼς
Ἀλλοτρίων λεχέων * κρυπτοὺς λυμάντορας ἔρδει,
Δώροις ἠδὲ δόλοισιν * ὀπιπεύοντας ἑταίρων
Συνετίδας πίωντε, καὶ αἴσχεα μακρὰ πλοῦτους,
Δύσγαμα νυμφεύοντας ἀπ' ἀλλοτρίων ὑμεναίων.
Ἀλλ' ἄρα κἀκείνων βιότοις ὀλέθρους ἐπάγουσιν,
Ἢ καὶ ἐὰς κεδνὰς ἀλόχους χερσὶν ὀλέκουσιν.
Ζώοις δ' αὖ Πυρόεντος ἐπεμβεβαῶσα Κυθήρη
Δυσγαμίην τεύχει καὶ ἐκ λεχέων μάλ' ἀνίας.
Ἢ γὰρ ἄγοντ' ἀλόχους, ὧν ἄργυρον ὦνον ἔδωκαν
Δμωάδας, αἵτ' αὐτοὺς μαχλοῖς ἔργοισιν ἔπεισαν,
Ἠὲ πολυμνήστοισι συνεύνοισιν φιλότητος
Αἰὲν κλεπτομένης, ὧν εἵνεκα δηριόωσιν.
Οὐ γὰρ * τοὺς ἴους οὐδ' αὖ φιλέουσι συνεύνους.
Τῷ δὴ καὶ κρίσιας καὶ νείκεα πολλάκις ἔσχον
Σὺν σφετέραις ἀλόχοις, καὶ αὐτῶν εἵνεκα δηθὰ
Ἐν συνοχῇσι γένοντο, * καὶ ἀλλήλους ἀθέριξαν,

* Ita MS. quum esset scriptum antiquitus ἄγειραι
* MS. κρύπτουσι * MS. ὀπιπεύοντας * MS. τοὺς ἰουσ᾽ * In marg. γρ. καὶ ἀπλήτοις ὀχέεσι

Ἠὲ γυναικείης κεφαλῆς χάριν εἱργμὸν ἔδωκαν.
Ἢν δὲ γυναικὸς ἔῃ γενέθλῃ, μάλ' ἀγήνορα τεύχει
Καὶ γαῦρον, βουλαῖσιν ἑαῖς πίσυνον, καὶ ἄκαμπτον.
Πάγχυ δ' ἄρ' ἐς φιλότητα λύπην τοκετῶντ' ἐποχεῦσι
Ὀχλῆσαι, καὶ δηθὰ λυγρῇ περὶ γαστρὶ μογῆσαι,
Ἤτοι πρὶν γονίμης ὥρης βρέφη ὠμοτοκοῦσαν,
Ἠὲ νεκρῶν περὶ γαστρὶ μέλη τέμνουσ' ἀπὸ τέκνων·
Τὰς δ' ἄλλας ἀνδρᾶσιν ἴσαις κάμνουσαν ἀνίαις.
Ναὶ μὴν καὶ Πυρόεις οἴκοις θοοῦ Ἑρμάωνος
Οὐλοὰ μηδομένους στέρνων * ἔντοθεν ἔθηκεν,
Ἄγριά τ' ἐν πραπίσιν βουλεύματα ποικίλλοντες,
Τοῖσι κακοφροσύνῃσιν * ἀεὶ μερόπεσσι συνόντες,
Ὡς δὴ καὶ τ' ἄλλοις ὑποφήτορας ἔμμεναι ἀνιῶν,
Καὶ δὲ δικορραφίης δεδαηκότας εἰν ἀγορῇσιν·
Κρύσιας εἰδίας καὶ νείκεα πυκνά τ' ἔχοντες
Ἴσχουσιν· φήμη δὲ κακὴ περιδέδρομεν αὐτοὺς,
Καὶ δικῶν μέγα πλῆθος, ὃ δὴ μάλ' ἀχρήμονας ἔρδει.
Πολλοὶ καὶ παίδωντε καθηγητῆρες ἔασιν.
Πρὸς δέ τι καὶ ψεύστας * ἀθέους, ἀθεμίστια ἔργα
Μηδομένους, κλῶπας, ληϊστῆρας, ἀνδροφονῆας,
Ὅρκων οὐδ' ὁσίων βιότῳ κρυερῷ ἀλέγοντας.
Ταῦτα δὲ καὶ Στίλβων Ἄρεος ἐν δώμασιν ἔρδει,

* MS. ἔνθοθεν * MS. αἰεὶ * MS. in marg. γρ. ἀθλίους

Πλα-

*Πλαστογράφον τεύχων, λυμάντειρας, ἠπεροπευτὰς,
Ἀλλοτρίου πλούτοιο λιλαιομένους κτεάνοιο.
Πολλάκι καὶ κτεάνων πίστις, ὧν πέρ τις ἔδωκεν,
Λάθρῃ παρθεμένους κακομητὶν ἠρνήσαντο.
Χρήματα πολλὰ διδοῦσι, ἃ πολλῶν χερὸς ἐτύχθη.
Πρὸς δέ τι φαρμακίης ὀλοῆς ἐπιΐστορας ἔρδει,
Ὧν ἕνεκεν πάντων καὶ ὑπ' ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι
Λάθρας κερτομίαισί τε κατὰ πόλιας σεβέονται.
Ἐν δ' Ἑρμοῦ ζώοισι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
Θῆκε περιστεμένους μεγάλου βιότοιο γυναικῶν.
Κείνων δ' εἵνεκα δηθὰ κρίσεις καὶ νείκε' ἔχοντας,
Οἷς ἐπὶ κῦδος ἔθηκεν ἰδ' εὐκλέα πολλάκι νίκην.
Οἱ δὲ θεῆς ἱεροῖο προφήτορες εὐκλεάνοιο
Γείνονται *τιμαῖσιν ἀπ' αὐτοῦ πλοῦτον ἔχοντες.
Τεύχει δ' ἐν τούτοισι τόποις καλὴ Κυθέρεια
Ἀιόλ' ὑπὸ χροιῇ ποικίλματα δαιδάλλοντας
Παντοίοις ζώοισιν ἐοικότα τοι μὲν *ἐφ' ἱστῶν
Κερκίσιν ἠδὲ χερῶν τεχνήμασιν, ἀμφί τε πέπλοις
Δεικνύντας μορφὰς θηρῶν πάντων τε καὶ ἀνδρῶν
Τοὺς δὲ καὶ ἐν γραφαῖς μελινδέος ἄνθεσι κηροῦ,
Ἄλλους δ' ἐν πετάλοις στεφανώματα ποικίλλοντας,
Ὃς δὲ καὶ ἀνθοβάφους ἁλίων ἀπεθήκατο κόχλων

* F. πλαστογράφους * MS. τ' ἱμαῖσιν * MS. ἐφίστων

Ἐνέδ-

Εὐόδμωντι μύρων τεῦξε τεχνήτορας ἄνδρας.
Ἑρμῆς δ' αὖτ' εἴκοσι φανεὶς καλῆς Κυθερείας
Προσφιλέας θῆκεν καὶ τιμομένους μάλα πᾶσιν,
Μορφῇ θ' ἱμερόεντας ἰδ' αἵμυλα κωτίλλοντας,
Παντοίης μούσης ἐπιίστορας, ἠδ' ἔτ' ἀοιδοὺς
Εὐκλέας, ἢ κιθάρης ὑποφήτορας ἐξετέλεσσεν,
Ἠὲ μελῶν μολπῆς εὐρύθμου εὕρετο ἄνδρας.
Οἱ δὲ πολυτρήτοις * λιγέως μέλποντες ἐν αὐλοῖς,
Ἄλλους ὀρχηθμοῦ βητάρμονας ἴδριας ἔρδει.
Παιδευτὰς δ' ἄλλων τοίων ἔργων ἀνέφηνεν,
Ἐξ ὧν ὄλβον τ' εὐκτέανον κῦδος τ' ἐνὶ δήμοις
Ἄρνυνται, χαρίεσσι κεκασμένοι εὐεπίῃσι,
Πρήξεσι δ' ἐν βιότου πάντες μακάρεσσι ἔασιν,
Οἷσι τ' ἐπαθύνως ἔργοις πάντ' ἐκτελέουσι
Ἧσιν ἐπιφροσύνῃσιν ἀμόχθως, ὅσσ' ἐθέλωσιν.
Ἐν δὲ λέοντι δόμῳ πανδερκέος ἠελίοιο
Φαίνων μὲν μεγάλους τε καὶ ἐκ πατέρων ἀριδήλων
Τεύχει, καί τ' ὄλβῳ βιότου μέγα κῦδος ὀπάζει·
Ἀλλὰ κακῷ θανάτῳ ὀλέσει πάντως γενετῆρα
Ἢ βίῃ ἢ φθορίμων ὑγρῶν πλήθεσι καλύψας.
Δεικήλῳ δ' ἐν τῷδε Διὸς πολυφέγγεος ἀστὴρ
Ὅς γ' οἴκῳ σφετέρῳ χαίρει, ἐπεὶ ἐστι τρίγωνον
Αὐτοῦ, ὡς καὶ πρόσθεν ἀείσαμεν, ἠελίου τε,

* MS. ληγέως

Ἢ μέ-

Ἢ μεγάλους βασιλῆας ἢ ἴσους κοιρανέουσι,
Ἤπου τοῦ ἑτέρους τεύχει λαοῖσιν ἀγητούς.
Πάντας δ' ἀφνειοὺς καὶ τιμήεντας ἔθηκεν.
Αὐτὰρ Ἄρης ἐπὶ τῷδε πατρώϊα πάντ' ἐκέδασσεν,
Καὶ σίνος ὀφθαλμῶν δῶκεν, βιότου δ' ἄγρα πρῆξιν
Πολλὴν ἀμφὶ πυρὸς πολιοῦ τ' ἀπέδωκε σιδήρου.
Τοῖς δ' ἔργοις σκληροὺς καὶ ἀπηνέας ὤπασε τέχνας.
Αἰεὶ δ' ὄντι λέοντι καὶ ἐν μήνης δομῷ ὀφθεὶς
Ὠκυμόρους τεύχει· τοὺς δ' ἡμιβίους ἐναρίζει.
Ἀφρογενὴς δὲ λέοντι βεβηκυῖα οὐ μάλα χαίρει,
Δυσγαμίην τεύχει, ποτὲ δ' αὖ ἀλόχοισι διείργει.
Ἀλλ' Ἑρμῆς πινυτούς τε καὶ ἐν μύθοισι φερίστους
Ἔρδει, καὶ βιότῳ προφανεῖς, καὶ ἀγακλέας ἄνδρας.
Ἐν δ' οἴκῳ μήνης φαίνων μητρὸς βίον αἰεὶ
Φθείρει ἠελίοιο βολαῖς καὶ φέγγος ὁρώσης.
Αὐτοὺς δ' ἐν νούσοις δολιχαῖς ἄπαις τε δάμασσεν,
Ἠὲ μελαγχολίῃσι καὶ ἄλγεσι κρυπτομένοισι,
Ἄχρι κεν εὔξηται μακάρων ἱεροῖς παρὰ βωμοῖς.
Γήθει δ' αὖ φαέθων ἐν καρκίνῳ, οὕνεκεν αὐτοῦ
Τ' ὕψους, πλειόνων τε γονὴν τέκνων μάλ' ὀπάζει,
Καὶ βίον ἐν * μεγάροισι καὶ εὔκλεα φῆμιν ἀπάντη
Δῶκεν, καὶ μεγάλων φιλίην καὶ κέρδεα νωμᾶν.
Ἄρης δ' ἐν μήνης οἴκοις μεγαθαρσέας ἔρδει

* MS. μεγάροισιν

Καὶ μάλ' ἀγλωορίῃσι πεποιθότας, οὐκ ἀλέγοντας
Οὔτε τι κινδύνων, οὐθ' ὁμοκλῆς, οὔτε φόβοιο.
Τῷ καὶ σφάλλονται * θαμινὰ σφετέροισιν ἐπ' ἔργοις.
Ἄλλοι δ' αὖ τέχνης ἐπιίστορες ἐξεγένοντο,
Πάντες δ' ἀλγεινοῖσι περιπλαίουσι σίνεσιν.
Τῶν * πλειόνων δὲ βίῃ θάνατος καὶ μοῖρα τελεῖται.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Κύπρις γήθει μιῆς ἐνὶ οἴκῳ.
Μάχλους γὰρ τεύχει καὶ περπομένους φιλότητι,
Ἄλλα τὰ ἐπ' ἀλλήλοις καί τ' αἴσχεα πολλὰ τελοῦντας·
Καὶ δ' ἑτέροις τροπικοῖς ζῳδίοις πάντεσσι τάδ' ἔρδει.
Χρυσοφαὴς δ' Ἑρμῆς ἐν καρκίνῳ αἰθροπολεύων
Ὀξεῖς ἐν πραπίδεσσι νοήμονας ἄλλοτε τ' ἄλλῃ
Βουλῇ περπομένους, μήτ' ἔμπεδα μηδιόωντας
Ῥέζει, καὶ μύθοις ἀγαθοὺς, ἔργοισί τε φερίστους.
Ἠέλιος δ' αὐτὸς μὲν ὑπὲρ χαροποῖο λέοντος
Εὐκλέας ἐν βιότῳ καὶ ὑπείροχον εὖχος ἔχοντας
Ῥέζει. κέντρον δ' αὖτε τυχὼν βασιλῆας ἔτευξεν,
Ἥντ' ἐσθλῶν κοσμήτας ὑπ' ἄστρων μαρτυρίῃσιν.
Ὡσαύτως καὶ μήνη ἐὸν δόμον ἀμφιβεβῶσα
Πρήξιας ἀνθρώπων ἀγαθὰς καὶ κῦδος ὀπάζει.
Ἣν δὲ μεσουρανέῃ νυκτὸς, βασιλῆα ἔθηκεν.
Οὐ γὰρ ἀμειβόμενοι ζῷ' ἀλλήλων κατὰ κύκλον,

* MS. θαμινὰ * supraſcript. πλειόνων * MS. κοσμήτη

Ζώοις

Ζωΐοις δ' ἐμβεβαῶτες ἐπ' ἀλλήλων κατὰ κύκλον
Μήνης μὲν Τιτὰν, μήνη δὲ γέγηθε λέοντι
Τοῖα μὲν ἀλλήλων οἴκοις ὁρίοισι τε * παρόντες
Τεύχουσ', ἄλλα τε πολλὰ πολυτλήτοις μερόπεσσιν.
Αὐτὰρ ἀληθείην πᾶσιν βροτέου βιότοιο
Σύγκρασις διακρίν', ἐπιμαρτυρίαισι φαεινῶν
Ἄστρων ἀλλήλοις χώροισθ', ὑπὲρ ὧν γεγάασιν.
Ὅσσα δ' ἀμφ' ἠελίῳ δρῶσιν παρεόντες, ἀείσω.
Πάντες μὲν χαίρουσιν ἐπ' ἀντολίῃσιν ἐόντες,
Ὡς ἂν ἑοῖσιν ἕκαστος ἀγαλλόμενος βασιλείοις·
Καί ῥα τ' ἐπ' ἀντολίης μὲν ἐόντες εἰς νεότητα
Θνητοῖς πάντα τελοῦσιν ἄγαν κρατεροί περ ἐόντες.
Ἑσπέριοι δὲ βελτιότεροι προϊοῦσι χρόνοισιν,
Δειλοὶ δ' αὐγῇσιν μαλεραῖς ὑποπεπτηῶτες
Ἀδρανέες τε πέλονται ἑὸν σθένος ἀμβλύνοντες.
Φαίνων μὲν δὴ πρῶτα σὺν ἠελίῳ κατὰ πάντων
Ζωιδίων πλέει ξυνὸν ἀγαθῶν τε κακῶν τε,
Κρείσσων μέν τε κατ' ἦμαρ ἐὼν, βλάπτων δὲ * ἐνὶ νυκτί.
Τεύχει γὰρ πατέρας μὲν ἀγακλειτοὺς καὶ ἐπόλβους·
Μητέρα δ' ὠκύμορον θανάτῳ διέκρινε τοκῆος.
Αὐτῶν τε κτῆσιν * μινύθει καὶ πατρώϊον οἶκον,
Ἀλλ' οὐχ ὡς πενιχροὺς πάμπαν καὶ ἀχρήμονας εἶναι.

* MS. περ ὄντες. superscr. παρ. Etiam superponit MS. in medio versu ΠΕΡῚ ΦΑ'ΣΕΩΝ Δ * p.m. ἐν * MS. μηνύθει

Καὶ Φαέθων μετὰ Τιτῆνος πατρώϊα πάντα
Φθείρει, παντοίαισί τε βλάβαις ἄπιστ' ἐπέδησεν.
Πολλάκι καὶ ξείνης γαίης ἐπὶ πήματ' ἔδωκεν.
Τοὺς δ' ἄρα καὶ πάτρης γλυκερῆς θῆκεν μεταναστάς.
Ἥσσον δ' ἑσπέριος γεγαὼς ἀδρανέστερα ῥέζει,
Ἠῷος μὲν ἀμείνων, ἐφ' ἑσπερίῃσι τε δεινός.
Ἄρης δ' ἠελίῳ συνιὼν πατράσιν μὲν ἀνίας,
Γεινομένοις δ' αὐτοῖς θόρυβον καὶ πήματ' ἔδωκεν.
Ἡματίη γενέθλη δ' ὀλοώτερος ἔπλετο πάντων.
Ἀφροδίτης δὲ συνοῦσ' Ὑπερίονι γεινομένοισιν
Δυσγαμίην παρέχει καὶ δύσκλειαν περὶ λέκτρα.
Ἤτοι γὰρ δούλαις ἢ πενιχραῖς καὶ ἀνάγνοις
Ἢ καὶ πρεσβυτέρῃσι συνέζευξεν μάλ' ἀΐστως,
Ἤ τι καὶ πιναρῇσιν ἐφεζομένοις στεγέεσιν.
Ἑρμῆς δ' ἠελίῳ ξυνὴν βαίνων κατ' ἀταρπὸν
Ἤμερσεν σοφίης καὶ παιδείης μάλα πολλῆς.
Ἐζομένους τίησι βίους μάλα πιναγήτους,
Ἀνέρας ἀφνειοὺς, μάλα * δὲ δμωάσιν ἀνάσσων,
Πρῆξιν δ' ἥσσονα δῶκε καὶ ἐμ πρήξισιν ὑπ' ἄλλοις.
Τόσσα μὲν ἠελίῳ μούνῳ ξυνῇ παρεόντες
Ῥέζουσ'. ἴσα δὲ τοῖσι καὶ ἀντίον ἠελίοιο
Φαινόμενοι. μήνη δὲ σὺν αὐτοῖσιν παρεοῦσα
Ῥέζει ἐν διοσαῖσιν ἀποῤῥοίαις συναφαῖσί τε
Θνητοῖσιν μογερὸν βίοτον. Καὶ νῦν ἐνέποιμι.

* MS. δ' ἠώασιν

Ἀστέρ

Ἀστέρι μὲν φαίνοντος ἐπερχομένη συναφῇσιν
Αὐγαῖς αὐξομένη κρείσσων. περὶ μητέρα δ' αἰνὰς
Ψυχμοὺς ἠδὲ * νόσους παρέχει, σίνεσίν τε προσοίπτει.
Αὐτοὺς δ' ἀπροκόπτους καὶ * δειμαλίους περὶ πῆξιν
Ἐνσινέαστε πήγησιν. ἀποῤῥείουσα δὲ τούτου,
Ἢν μὲν * Ζηνὶ συνάπτῃ, ἢ ἀβροκόμῳ Κυθερείῃ,
Ἐσθλὴ καὶ δώτειρα βίου πλούτοιό τε πολλοῦ·
Πυροφόρων δὲ ἀγρῶν κτῆσιν κρατερῶν τε θεμέθλων
Δῶκεν καὶ κῦδος φήμην τ' ἀγαθὴν περὶ δήμοις,
Καὶ φιλίην ἀνδρῶν, ἥπερ χρήζουσιν ἑταῖροι·
Ἢν δ' Ἑρμῇ, πινυτούς τε καὶ εὔφρονας ἐξετέλεσσεν.
Ἢν δὲ Κρόνον προλιποῦσα κενὸν δρόμον ἐξανύησιν,
Ἢ καὶ Ἄρη μετέπειτα συνάπτῃ, πάγχυ κακίστη·
Αὐχμηροὺς τεύχει γὰρ ἀναγκαίου βιότοιο,
Οἵ τ' ἐπ' ἔργοισιν ἑοῖς καμάτοισί τε μοχθίζοντες
Οὔποτε λιμηρὴν πενίην δύναντ' ὑπαλύξαι·
Πρὸς δέ τι καὶ ζωῆς τέκμωρ λυγρὸν ἐξανύοντας·
Πολλάκι δ' ὠκυμόρους τε καὶ ἐν νεότητι θανοῦντας.
Οἱ δὲ καὶ * ἀντροχάλοις δειρὴν σφίγγουσι βρόχοισιν.
Ἢν δ' ἀπὸ μὲν Κυθέρης ἢ καὶ Ζηνὸς πολυφεγγοῦς
Ἢ καὶ ἀφ' Ἑρμείαο ἀποῤῥέῃ· ἔμπαλι δ' ἑξῆς
Ἢ Κρόνῳ ἢ Πυρόεντι συνάπτῃ, δεινὴ ἐτύχθη.

* MS. νούσους * MS. δειμαλαίους * MS. ξηνὶ
* MS. ἐν τροχάλοις.

Οἴκων γὰρ φθείρει κλῆσιν βιότου περιοῦσιν
Καὶ χαλεπὴν πενίην γήρως ἐπιλυγρὰ ὀπάζει.
Φαύλη καὶ κερόεσσα συνάπτουσ' Ἄρεϊ μήνη.
* Κλῆρον γάρ τε δόμων πατρώϊον ἐξαπόλεσσε,
Καὶ μητρῷον ὁμοῦ, ποτὲ δ' αὖ καὶ μητέρας αὐτάς.
Γεινομένους δ' αὐτοὺς μεγαληγορίαις χαίροντας,
Ὀξεῖς, παντόλμους τε, θρασεῖς τ', ἐπὶ τοῖσι βιαίους,
Ἀστεμφεῖς, ὠμούς, καὶ ἀπηνέα ἔργα τελοῦντας.
Τοὔνεκα καὶ πταίοντας ἐν ἔργμασιν ὁππόσ' ἔλωνται,
Καὶ δέσιν θνητοῖσι πόριν κοινῇ συνιοῦσαι,
Ἴσα δὲ καὶ συνιοῦσαι ἀπορρείουσ' ἀπὸ Θούρου.
Εἰ δέ τ' ἀπορρείη μὲν ἀπ' Ἄρεος, εἶτα συνάπτῃ
Κυδίστῳ Κρονίδῃ, πολυόλβους τῆμος ἔτευξεν
Καὶ μακαριστοτάτους, πρήξεις τ' ἀγαθὰς τελέοντας.
Ταῦτα δὲ καὶ Κυθέρῃ συναφὴν τεύχουσ' ἀπ' Ἄρηος
Ῥέζει· πρὸς δ' Ἑρμείου βουλαῖς μύθοισί τ' ἀρίστους
Αἰὲν ὑπὲρ θνητοὺς πυκιναῖς πραπίδεσσι νοοῦντας.
Τοῖα δὲ καὶ διαμετρος * αἰεὶ πάντ' ἄστρασι τεύχει.
Ἠελίῳ δ' οἴῳ συναφὴν τεύχουσα σελήνη
Ἔκπλωσίν τε πόθοισι βίου, καὶ κήδε' ὀπάζει.
Ἢν δ' ἀποχωριζομένη Γαλεξίου * αὖθις συνάπτῃ
Ἐσθλοδότοις, ἀγαθὰ καὶ ὑπέροχα ἔργα φέρουσι
Μείζονα καί τ' ἀρίδηλ' ἀγαθὰ ἀνθρώποις ἀνέφηνεν.

* MS. κλήρων * MS. αἰεὶ MS. αὖθις

Αἰεὶ

Αἰεὶ δ᾽ ἐν γενέθλῃσι κενοδρομέουσα σελήνη
Πλαζομένους βιότῳ καὶ ἄλλην ξείνης ἐπὶ γαίης
Ῥέζει, λειπτέρουστε βίῳ καὶ πολλὰ μογοῦντας.
Χρὴ δ᾽ αἰεὶ γενέθλαις πρότερον νεοφεγγέα μήνην
Καὶ δ᾽ ἔτι πληροσέληνον ἐνὶ πραπίδεσσιν ὁρᾶσθαι,
Ὅππη τάσδε δύω φάσιας παρέουσα πέλεσκεν
Ἤτοι συντροχάουσ᾽, ἐπεὶ ἐσθλοδότοις μὲν ἀρίστη
Πρώτους ἀκτῖνας ξυνιεμένη ἠέ τε πλήρης.
Σὺν χαλεποῖσι δ᾽ ἐοῦσα πανεικέλιον μόρον ἴσχει
Κείνοισιν, λυγροῦ τε βίου πλήρωσε γενέθλην.
Ἔξοχα δ᾽ οὖν κακὰ πάντοτ᾽ ἐπὶ * θνητοῖσι κυλίνδει
Ἐν φάσεσιν πάσῃσιν, ἐν αἷς Πυρόεντι συνάψῃ·
Κἢν ἐπὶ συνδέσμου βαίνῃ, μανίαισι περιοίπτει
Ἢ σπασμοὺς νοῦσόν θ᾽ ἱερὴν καὶ ἀναλθέας ἄτας.
Ἄντα δ᾽ ἀρ᾽ ἠελίου χαίρει τροχάουσα σελήνη
Πλήρει ἐπὶ κύκλῳ, τότ᾽ ἀγάλλεται αὐγάζουσα
Καί τε κλέους ὄλβου τε παραιτίη ἐστὶ βροτοῖσιν.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

* MS. θνητοῖσιν

'ΝΕΤΩι Γ ΒΙΒΛΙ'Ωι ΦΗΣΙ'Ν.

Α Τί ἀποτελεῖ ἕκαστος τῶν ἑπτὰ πλανητῶν ὡρονομῶν ἐν ἰδίῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἄλλῳ τινὶ τῶν τριῶν κέντρων μόνος εὑρισκόμενος ἐν ἰδίῳ μέν τοι οἴκῳ.

Β Τί ἀποτελεῖ, ἡνίκα ἑνὸς ὡρονομοῦντος ἕτερος ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ κέντρου μόνος θεωροῖτο, καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀποτέλεσμα.. ἀπαλλάκτως εὑρισκομένων ὄντα, κἂν ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος καὶ ἀντὶ μεσουρανήματος εὑρεθῶσιν, ἑαυτοὺς οὖν μετροῦντες εἷς μὲν ἄνω, εἷς δὲ κάτω ὤν.

Γ Τί ἀποτελοῦσιν οἱ συμμαρτυροῦντες ἀλλήλοις, ἢ καὶ συσχηματιζόμενοι, ἢ καὶ ἐπιβλέποντες ἑαυτούς.

Δ Τί ἀποτελεῖται Ἄρεως καὶ σελήνης ἑαυτοῖς συσχηματιζομένων, τοῦ μὲν ἐν ἀρσενικοῖς προσφόρως τῇ οἰκείᾳ φύσει, τῆς δὲ ἐν ζῴοις θήλεσιν εὑρισκομένης, ἢ τὸ ἀνάπαλιν, ἢ καὶ ἀμφοτέρων ἐν ἄρρεσιν, ἢ καὶ ἀμφοτέρων ἐν θήλεσιν, καὶ τί μὲν ἐπὶ ἀνδρὸς, τί δὲ ἐπὶ γυναικὸς ταῦτα ἀποτελεῖ.

Ε Περὶ χρόνων ζωῆς, καὶ πῶς μὲν τούτους ἐφοδευτέον δι᾽ ἡμέρας, πῶς δὲ νυκτός· καὶ πότε μὲν ἀπὸ τῶνδε, πότε δὲ ἀφ᾽ ἑτέρων τούτους παραληπτέον.

Ὅσα μὲν ἀλλήλων οἴκοις τελέουσι βροτοῖσιν
Ἀστέρες ἠελίῳ τε περιπλήθοντι σαῶντες,
Ὁππόσα καὶ κεραῆς συναφαῖς τεύχουσι σελήνης,

Ἐν

Ἐν προτέραις σελίδεσσι μάλ' ἀτρεκέως κατέλεξα.
Νῦν δ' ἐπιμαρτυρίας αὐτῶν καὶ σχήματα πάντα,
Ἀλλήλων θ' ὅσα δρῶσιν ὑπ' ἀκτίνεσσιν ἐόντες,
Καὶ κέντροις πισύροισιν ἐπεμβεβαῶτες, ἀείσω.
Πρῶτα μὲν οὖν Φαίνων ὑπὲρ ὡρονόμοιο βεβηκὼς
Ἤτοι πρωτοτόκους ἢ πρωτοτρόφους ἀνέφηνεν,
Ἢ καὶ ἀδελφειοὺς προτέρους διώλεσε πάντας.
Τέκνων δ' αὖτ' ὀλετὴρ πέλεται, βίοτόν τε χαλέπτει
Ἀλλοτρίοις οἴκοισιν ἐών, ἔς τ' ἂν δ' ἐν ἑοῖσιν
Ὡρονομῇ, ζωίοις ἰδίοις ἐπιτέρπεται αἰεὶ
Αἰγόκερῳ τε, καὶ ὑδροχόῳ βλοσυρῷ τελέοντα,
Καὶ χηλαῖς, κριῷ θ', ὁπότ' ἀνέρες ἐξεγένοντο
Κύδιστοι, γενεῇ τε γεγηθότες εὐκλεῖ πλούτῳ,
Τιμαῖς καὶ γεράεσσιν ἀγαλλόμενοι βασιλήων.
Ψυχρὸν δ' εἰς * λίβα νεισόμενος δύνων περὶ κέντρον
Μακροβίους γήρᾳ λιπαρῷ θαλέθοντας ἔθηκεν
Εὐκτεάνους, μόχθοισιν ἰαινομένους σφετέροισιν.
Εἰ δὲ μεσουρανέοι, πατρώϊα πάντ' ἐκέδασσεν,
Δηθάκι δ' οὐδ' ὅσσον κλήρου παρὰ πατρὸς ἔνημεν.
Πρήξεις δ' ἀπροκόπους καὶ νωχελέας μάλα τεύχει,
Ἔργα δὲ καὶ τέχνας χειρῶν ἐξαίνυται ἀνδρῶν,
Ψυχῶν θ' ἥντινα πρῆξιν ἐνὶ στέρνοισιν ἔλωνται,
Δυστεκνίην δ' ὤπασε, κασιγνήτων τ' ἀπάμερσεν.

* MS. λίβαν εἰσομένους

Ὀρφανίην δ' ὑπόγειος ἐὼν ἀπὸ * πατρὸς ἐτύξεν·
Πάμπαν νηπιάχοις κλῆρόν τ' ἔῤῥεζεν αἴσως,
Ὃν θνήσκων λίπεν γενετήρ. αὐτὸς δ' ὑπὸ νούσῳ
Κάμνουσ' ἔντε κρύϊ πυρετῷ τ' αἴθωνι μόγουσιν.
Ἐν δ' ἀγορῇ κρίσιας καὶ νίκεα δηρὸν ὄπασσεν.
Ζεὺς δ' ὥρην ἐφέπων ἐρικυδέας ἄνδρας ἔθηκεν
Ἐν δήμοις πατρῇσιν ὑπὸ σφετέρῃσιν ἀγητοὺς,
Πρὸς δέ τι καὶ πρήξεις μεγαλαυχέας ἐν βιότῳ τε
Ἀφνειοὺς, βασιλεῦσι φίλους, μάλα τιμήεντας.
Ταῦτα δέ τ' ἐκτελέσει μέσον οὐρανὸν ἀμφιπολεύων·
Κοσμεῖ καὶ μίτρῃσι πέπλοισί τε πορφυρέοισιν,
Τερπωλῆς τεύχων λαῶν ἡγήτορας ἄνδρας,
Δύνων δ' ἀκλεάνους, ὀλοὸς δὲ τέκνοισιν ἐτύχθη.
Θάλπει γὰρ κεδνάς τ' ἀλόχους παῖδάς τ' ἀλεγεινούς.
Ἐν τροπικοῖσι δ' εἴωθε πλεῖν καὶ πάμπαν ἀτέκνους,
Κηδεστὰς βιότου, καί τ' ἐσθλὰ κακοῖσιν ἔμιξεν.
Κτῆσιν μὲν γὰρ ἔδωκε, τέκνων δ' ἐπὶ κήδεσι λυπεῖ.
Δεινὸς δ' ἀντιμεσουρανέων πέλετ' ἀνθρώποισι·
Πάντων γάρ τε βροτοὺς ἰδίων κτεάνων ἀπάμερσεν,
Εὐόλβους δ' ὃ πάρος κενεοὺς οἴκους ἀπέφηνεν.
Ἔξοχα δ' εἴγε σὺν ἠελίῳ τόδε κέντρον ὁδεύοι,
Ἐσχατίῃ γενέθλῃ βίοτον καὶ κῦδος ὀπάζει.
Ἄρης δ' ἀντιλίηθεν ἀνερχόμενος μεγατόλμους

* MS. πρ̄ς

Θάρ-

Θαρσαλέους ῥέζει, πότε δ' αὖ πραπίσιν μάλα δεινούς.
Δύνων δ' αὖτ' ἄλγεσσι βροτοὺς ἄπαις τε προσάπτει,
Σύλησίν τ' ὄλβον, βιότου τ' ἀνέφην ἐπιδεύεις.
Ἐν δ' ἄρ' ὑποχθονίῳ κέντρῳ σύνεσίν τε χαλέπτει,
Αἰεὶ δ' ἐν θορύβοισι καὶ ἐν συνέεσσι τίθησιν,
Τραύματα δ' αἰεὶ δῶκεν, ἰδὲ σπασμοῖς κατερείπει,
Κινδύνους τ' ἐπάγει θαμέας, βιότοιο τ' ἀμέρδει
Αὐχμηρούς, τέκνων τε γονῆς ἢ πάμπαν ἄμερσεν,
Ἢ ἕνα τηλύγετον πάτρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔδωκεν.
Δεινὸς δ' ἀμφὶ γάμους· ἢ γὰρ θ' ἅμα λέκτρα διείργει,
Ἢ λώβην τιν' ἀεικελίην ἀκάχησε γυναῖκας.
Ὕψει δ' ἐμβεβαὼς μέσον οὐρανόν, ἄλλοτε μέν τε
Τέχνας δῶκε βροτοῖσι βαναύσους ἔργα βίοιο,
Ὁππότε δ' εὐέργων ἐπιμαρτυρίῃσι συναστρῶν
Δέρκητ', ἡγεμόνας θῆκε φρουρούς τε τυράννων,
Καὶ θηκτὸν φορέοντας ἑὸν περὶ σῶμα σίδηρον,
Ἐν πόλεσι δήμοισί τ' ἀριπρεπέας πολιούχους.
Ἐξαπίνης δ' ἔσφηλεν ἐς οὐρανὸν αἰπὺν ἀείρας
Δειλαίους φῶτας ποτὶ τάρταρον ἠερόεντα.
Ἤτοι γὰρ φυγάδας φιλίης ἐξήλασε πάτρης,
Ἢ ζωῆς ἀπάμερσε βίῃ κρυόεντι σιδήρῳ,
Ἢ πόμα φαρμακόεν πιέειν κατένευσεν ἐν οἴκοις.
Ὠρονομοῦσα δ' ἀεὶ Κυθέρη καλοὺς μὲν ἰδέσθαι
Ῥέζει, καὶ χαρίεντας ἰδ' ἱμερόεντας ἔπεσσιν,

Ἀφνειὰς βιότῳ καὶ ἀγακλέας, ἢ ἐνὶ πάτρῃ
Κυδαίνει δὲ τεκοῦσαν ἄγαν τ' ἀρίδηλον ἔθηκεν.
Καὶ δὲ μεσουρανέουσα πάθ' ἔρδει, πρὸς δὲ καὶ ἔργοις
Τελσμάκαρας τεύχει. ταῖς δ' αὖτ' ἀλόχοις γάμον ἐσθλὸν
Ὤπασεν, ἐν δὲ δόμοις κείνων βίον ηὔξησεν·
Καὶ δὲ γυναικείοισιν ἐπ' ἔργοις δηθάκις ἄνδρας
Ἵδρυσε, τῶν καὶ χρήματ' ἐπὶ κλῆσιν πόρεν ὄλβου.
Ἀστασίας δ' ὑπόγειος ἑῶν λεχέων ἐτέλεσσεν.
Καὶ δὲ γάμων ταραχάς, καὶ χηροσύνας δ' ὅτε μέν τοι
Ἐν ξείνῃ ποσίων, ποτὲ δ' αὖ μεγάροισιν ἐόντων.
Καὶ δ' ἔτι καὶ δύνουσα κακὴ περὶ λέκτρα γυναικῶν·
Ἢ γὰρ ἀποζεύγνυσι συνεύνων, ἢ *πολυκοίνους
Δῶκ' ἀλόχους, ὧν δήθ' ἅμ' ἐπαγάλλουσιν ἐφ' ὕβρει.
Καὶ δ' αὐτοὺς φήμαισι κακαῖς νεότητος ἐν ὥραις
Ἀμφέβαλε, μαχλοὺς τ' ἐς ἀεικέα θήκατο Κύπριν,
Ἀλλοτρίων τε μέλαθρ' ὀπιπεύουσι γυναικῶν.
Ἑρμῆς δ' ἀντέλλων μὲν ἐφ' ὥρης εὐκλεὰς ἄνδρας
Καὶ πολλῆς σοφίης ἐπιΐστορας ἐξετέλεσσεν.
Πολλάκι καὶ προδαῆναι ἐνὶ πραπίδεσσι βροτοῖσιν
Πείρατα μελλόντων δωρήσατο, καὶ δ' ἑτέροισιν
Θεσπίζει φήμαισιν *ὀνείρασί θ', ἃ σφίσιν αὐτοὶ
Ὀρφναίην κατὰ νύκτα βαθὺ κνώσσοντες ἴδωνται.

* MS. πολυκείνους

* MS. ὀνείρασι τ' ἃ

Ἐν

Ἐν δὲ μεσουρανίῳ θνητοῖς ἔργ' ὤπασε κέντρῳ·
Ἥτι γὰρ σοφίης βίοτον καλάμοιό τε γραπτῶν
Πρῆξιν ἔδωκ', ἢ παισὶν ὑφηγητῆρας ἔφηνεν.
Παιδίης, τοὺς δ' αὖ τε τραπέζης ἀργυραμοιβοὺς
Εἶσεν, ὑπὲρ πόλεσι δὲ πήχυας ἡρμόσατο χεῖρες.
Ἢν δ' ὑπόγειος ἐῇ, πινυτὸν νόον ἐξετέλεσσεν,
Θῆκεν καὶ σοφίην δεδαηκότας, ἐν βιότῳ τε
Αἰὲν ὑπ' ἀλληκτῇσι μελήδεσι μητιόωντας.
Δύνων δ' ἐν μύθοισι καὶ ἐν πραπίδεσσιν ἀρίστους,
Καὶ πλούτῳ γηθεύοντας ἀεὶ φήμαις τ' ἀγαθαῖσιν.
Ἔστ' ἂν δ' ὠκεανοῖο λελουμένος ἀντίλλησιν
Τιτὰν, ἐν δ' ὥρῃ κείνῃ βροτὸς ἐς φάος ἔλθῃ,
Πατρὸς ἀριγνώτου γονεῶς ποτε φύσεται ἀνήρ,
* Τιμήεις δέ τ' ἄγαν καὶ ὑπείροχος ἔστ' ἐνὶ πάτρῃ,
Πλούτῳ καὶ κλεάτεσσιν ὑπέρτατος ἐν μερόπεσσιν.
Πολλάκι καὶ βασιλῆες ἐν ὥρῃ τῇδ' ἐγένοντο.
Δύνων δ' ἥλιος λαμπροὺς βιότῳ καὶ ἐπόλβους
Τεύχει, καὶ πραπίδων μάλ' ἀριφραδέων ἐνὶ πάτρῃ.
Τιτὰν δ' ἐν γενέθλῃ μέσον οὐρανὸν ἀμφιπολεύων,
Ἢν μὲν ὑπ' ἀκτίνεσσ' ἀγαθῶν καὶ μαρτυρίῃσιν,
Κοσμῆται μεγάλους τε καὶ εὔκλεα ἔργα τελοῦντας·
Φαυλῇσιν δ' αὐγαῖς ὀλοῶν βεβολημένος ἄστρων
Ἀκλεάνους τεύχει λυγρῇς πενίῃσι μογοῦντας.

* MS. τιμήεις

Ἢν δ' ὑπόγειον ἔχῃ κέντρον, μινύθει πατρὸς ὄλβον.
Καὶ δὲ σεληναίη ὑπὲρ ὡρονόμοιο βεβῶσα
Μητέρα κυδαίνει· δύνουσα δὲ τηλόθι πάτρης
Ἀλλοτρίην κατὰ γαῖαν ἀλωομένους θ' ἅμα πλάζει.
Ἐν δὲ μεσουρανίῳ νυκτὸς μὲν ἀρίστη ἐτύχθη.
Ἠματίη δ' αὖτ' ἧσσον. ἣν δ' ἐσθλοδότης μὲν ὁρῶσιν,
Εὐκλείην πράξεις τ' ἀγαθὰς μερόπων ἐτέλεσσεν.
Ἐν δ' ἄρ' ὑποχθονίῳ κέντρῳ ἀγαθοὺς μὲν ὁρῶσα
Ἀστέρας, ἐσθλὴ ἔφυ δαιτειράτε κευθομένοιο
Πλούτου· αὐτὰρ χαλεποὺς ἐπιμάρτυρας ἔστ' ἂν ἴδῃσι,
Κρυπταδίοισι σίνεσι καὶ ἄλγεσι φῶτα χαλέπτει.
Πολλάκι καὶ πλώσεις ὀρόφων κατὰ κρατὸς ἀφῆκεν.
Μοῦνοι μὲν * κέντροισι πόδ' ἐμβεβαῶτες ἔφηναν,
Ἀλλήλους δ' ὁρόωντες ὑπὲρ κέντρων κατέναντα,
Ὡρονόμου μὲν ὕπερ Φαίνων, Φαέθων δέ τε δύνων,
Ὁπλοτέροισι κασιγνήτοις θάνατον τελέουσιν·
Πρὸς δέ τι γεινομένοισι χρόνους νεότητος * ἀνίκρους,
Ὕστατιον δὲ χρόνον λιπαρὸν καὶ γῆρας ἐν ὄλβῳ.
Ἔμπαλι δ' ἢν τούτοις κατ' ἐναντίον ὡρονομοῦντος
Ζηνὸς καὶ πολιοῖο Κρόνου δύνοντος ἔναντα,
Πρεσβυτέροις μὲν πότμος ἀδελφειοῖσι τελεῖται,
Εὐδαίμων δὲ φανεὶς πρόσθεν βροτὸς ὕστατα κάμνε.

* MS. κέντροισιν * Sic manus secunda in MS. sed prima ἀνίτρους

Ἐντ'

Ἔντ' ἂν δ' ἀντέλλῃ Φαίνων, Πυρόεις δέ τι δύνῃ,
Πενθαλέοισιν ἑὴν ἄλοχον τύμβοισι καλύψας
Χῆρον * δὴ βαιὸν κλαύσει κατὰ δώματα λέκτρον.
Τήνδε γὰρ ἐν τροπικοῖς ζώοις θ' ἅμα τλήσετ' ἀνίην.
Εἰ δ' ἄρ' ἀνερχομένου Ἄρεως Φαίνων πάλι δύνῃ,
Δυστυχίην μάλα γεινομένοις φαίνουσι κατ' οἶκον.
Δυνούσης Παφίης ὅππότ' ἂν Κρόνος ὡρονομήσῃ,
Οὐ μόνον αἰνόγαμοι καὶ δύσκλεες εἵνεκ' ὁμεύνων,
Ἀλλ' ἔτι καὶ πατέρες παίδων ἢ πάμπαν ἄπαιδες
Γίνονται, στείρας γὰρ ἢ αἱμοτικὰς παρακοίτις
Ἐς θαλάμους εἴρυσαν, ἢ δ' αἴσχεα πολλὰ πλύσαις.
Εἰ δὲ καὶ ἐν τροπικοῖσιν ἐνὶ ζώοις κατίνανται,
Οὐχὶ μόνον πιναραῖς ἀλόχοις γάμον ἐζεύξαντο,
Καὶ δ' αὐτοὶ πρήξεις Κυθέρης ἀγάπης ἀναθέσμους.
Εἴκελα δ' ἀντέλλουσα πάλιν τεύχεις Κυθέρεια
*Πρὸς δύσιν ἐρχομένοιο Κρόνου χαλεποῦ μάλ' ἐόντος,
Μαχλάσι πρεσβυτέραις ἢ καὶ δούλαισι συνάπτει.
Εἰ δ' Ἑρμῆς δύνῃ Κρόνου βεβαῶτος ἐφ' ὥρῃ,
Πένθεα γεινομένοισι πολεῖ δειλοῖς ἐπὶ τέκνοις.
Ἔμπαλι δ' εἰ Στίλβων μὲν ἀνέρχοιτ', αὐτὰρ ὁ δύνοι,
Νείκεα καὶ κρείσσας χαπλῶν χάριν ἠὲ παλαιῶν

* δημαιῶν

* Sic edidi hos duos versus, etsi in MS. positi essent inverso ordine. Sed in margine id lector monebatur per literas A B

Ἔργων

Ἔργων ἴσχουσιν, θηλὴν δ' ἐπὶ πᾶσιν ἔτλησαν.
Ζηνὸς δ' ὡρονομοῦντος, ἐπὴν Ἄρης πάλι δύνῃ,
Οὐχ ὁμαλὸν βίοτον δῶκαν, ποτὲ μὲν γὰρ ἄειραν
Ὕψους, κυδαλίμουστε καὶ ἀφνειοὺς μάλ' ἔθηκαν,
Ἄλλοτε δ' ἔσφηλαν κλεάνων τ' ἀπὸ πάμπαν ἄμερσαν,
Καὶ καμάτους βιότοιο χάριν μόχθουστ' ἐπάγουσιν.
Ταῦτα δὲ κ' ἢν δύνησι, * πάλιν Ζεὺς ὡρονομοῦντος
Ἄρεος ἐξετέλεσσεν ἐπὶ πλέον, εἵνεκα τῆμος
Δάκρυα καὶ στοναχὰς φθιμένοις ὤπασσ' ἐπὶ τέκνοις,
Καὶ δ' ἀλόχοις ἥρμοσσεν ἀεικελίαις τέκν'. ἀπ' * ἄλλων
Ἤδη θρεψαμένας ἀσίργουσ' αὐτοὶ ἀνάγκη.
Πάντας δ' αὖτε κασιγνήτους φιλίης ἀπὸ πάτρης
Ἄλλον ἐπ' ἀλλοίης τῆλε γαίης ἐσκέδασσεν.
Μόχθον δ' ἐς γῆρας προτέρων ἀνάπαυσιν ἔδωκαν.
Ἐκ προτέρης δ' ἀνιὼν Φαέθων κατ' ἐναντία Κυθήρης
Ἐς δύσιν ἐρχομένης πολυόλβους τεισμάκαρας τε
Ῥέζει, καὶ μεγάλοις ἀλόχων ἥρμοσσε γάμοισιν,
Ῥηϊδίαις δ' ἐς * κύπριν ἰδὲ ξυναῖς φιλότησιν,
Κτῆσιν δ' αὖτ' ἰδίην τοκέων ἄμετρον ἔδωκεν.
Μαρμαίρουσα δ' ἀπ' ἀντολίης ἐρατὴ Κυθέρεια
Ἀνομένόν τ' ἐσορῶσα περίγλωσσον Φαέθοντα
Ὄλβον κυδήεντα καὶ εὔκλεα * φῆμιν ὄπασσε,

* MS. πάλιν τέλει   * MS. ἀλλήλων
* MS. κύπρην   * MS. φήμην

Καὶ

Καὶ γάμον ἱμερόεντας εὐφροσύνῃσιν ἰαίνει.
Τῆμος γὰρ σεμναί τ' ἄλοχοι πιστ' ἅμ' ἀκοίτας.
Ἐξ ὥρης δ' ἐσορῶν Ζεὺς Ἑρμείην κατέναντα
Κοσμεῖ μὲν πλούτῳ μύθοισί τε καὶ σοφίῃσιν,
Ἀχολίην τ' ὤπασσ' ἄφενός τε φρένας βασιλήϊον ἀμφὶς
Ἢ πολίων κλήρους καὶ κλήσιας ἀμφιέποντας.
Ὡς δ' αὔτως Ἑρμῆς ὥρης * ὑπὲρ ὁλκὸν ἀμείβων
Τύχῃ ἐπ' ὠκεανοῖο δύσιν Φαέθοντος ἰόντος
Εὐόλβους, * ἔργοις τε καὶ εὐκλεανοῖσι τραπέζαις,
Παίδων θ' ἡγητῆρας ἢ αὐτῶν θῆκεν ἀνάκτων.
Ὥρῃ δ' ἐπεμβεβαὼς Πυρόεις δυτικῷ παρεούσης
Ἀφρογενοῦς κέντρῳ φθορέας λέκτρων ἀνέφηνεν
Ἀλλοτρίων, ἀλόχους δέ τ' ὀπιπεύσαντες ἄγονται
Ἐξ εὐνῆς ἑτέρων, καὶ δ' αὐτοὺς οὔτι πίουσιν,
Ἀλλὰ πόθοιο κορεσσάμεναι μαχλοῦτε Κυθήρης
Αὖθις ἐπ' ἄλλου μέλαθρα καὶ ἄλλους ἦλθον ὁμεύνους.
Πολλάκι δ' αὐτοχερὶ σφετέρων ποσίων ἐδάμησαν.
Ζώοις δ' ἐν τροπικοῖσι χερείονα τῶνδε τελοῦσιν.
Ταῦτα δὲ καὶ Παφίη τύχῃ πάλιν ὡρονομοῦσα,
Εὖτ' ἂν Ἄρης δύνῃ, πλέοσιν δ' ἔπι καὶ συνοχῆσιν
Εἱρκτῆσιν τ' ἐπέδησε γυναικείης ἕνεκ' ἄτης.
Ὅσσα δ' ἐπεκτήσαντο νέοι, πάντ' ὄλεσαν ἅπαντα
Ἐς γῆρας, πενίῃ δὲ κακῇ ἄλληκτα μογεῦσιν.

* MS. ὑπέρολκον . * MS. ἔργοισι τ' καὶ

Εὖτ' ἂν δ' Ἑρμείης μὲν *ἐπίτητ' ἐς δύσιν ἔλθῃ,
Ἐν δ' ὥρῃ Θοῦρος φλογὶ μαρμαίρῃ κατέναντα,
Ὀξεῖς ἔντε νοῷ καὶ μήδεσι θῆκεν ἀγητούς,
Ἐσθλοὺς δ' ἐν σοφίῃσιν, ἰδὲ δρηστῆρας ἐν ἔργοις·
Ἑρμοῦ δ' ἀντέλλοντος, ἐπὴν Ἄρης πάλι δύνῃ,
Δεινὸν σχῆμα τέτυκται, ἐπεὶ βιότῳ μὲν ἀνίας,
Ἐν δ' ἀγορῇ κρίσιας, *θωὴν θ' ἅμα νείκεσι πολλοῖς
Ἴσχουσιν χρηστῶν ἕνεκεν· μῆνιν δ' ἐσορόωντες
Καὶ δὲ καὶ ἠέλιον μερόπων τεύχουσι φονῆας,
Αἰεὶ δ' ἔκπτωσιν βιότου τεύχουσι πρὸς οἴκους.
Ταῦτα δὲ καὶ δυοῖς ἑτέροις τεύχουσιν ἐόντες
Ἀστέρες ἐν κέντροισιν, ὅσ' αὐτίκα δὴ κατέλεξα.
Ὅσσα δὲ καὶ βασιλῆες ἀγακλειτοὶ πλέουσιν
Ἠέλιος μήνητε, τὰ δ' αὐτίκα νῦν καταλέξω.
Ἢν ἀνίῃ περάτης Τιτὰν, δύνῃ δὲ σελήνη,
*Ἠε μὲν ὑψιμέσον τέμνῃ πόλον, ἠδ' ὑπόγειον
Κέντρον ἔχῃ, μάλα φῶτας ἀριγνώστους καὶ ἀγητοὺς
Ῥέζουσιν, μεγάλους ποτὲ δ' αὖ βασιλῆας ἔτευξαν,
Ἢ πάτρης πρέχοντας, ἢ ἐν δήμοισιν ἀρίστους·
Ὡς δὲ καὶ ἣν τάδε κέντρα μεταλλάξαντες ἔωσιν.
Ἤδη καὶ σύγκρασιν ἀείσω μαρτυρίαστε
Ἢ δ' ὅσ' ἐπαντέλλοντες ἢ ἀλλήλους ὁρόωντες

* MS. ἐπιτηδεύσιν * MS. θωὴν τ'

* MS. ἤομεν

Ἀστε

Ἀστέρες ἔρδουσιν· τὰ γὰρ ἀτρεκίην μάλα φαίνει.
Πάντα μὲν οὖν οὐκ ἄντις ἐῷ * φράσαιτ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὐδ' ἐνέπει. τὰ γὰρ ἄσπετ' ἀπειρέσι' ἐστὶ κατ' αἴθρην
Σχήματ' ἀμειβόντων ἄστρων πολύπλαγκτα κέλευθα·
Ὅσσα δ' ἐπιλέξωσι θεοὶ, τάδε ἐγὼ σαφὰ λέξω.
Ζηνὶ συνὼν Κρόνος αἰπὺς ἢ εἰσορόων τετράγωνος,
Ἢ ὅτι καὶ διάμετρος ἀπὸ πλευρῆς τε τριγώνου,
Δωρεῖται φιλίην βασιλήιον ἢ ἄγαν * αὔξιν
Εἰκελίων τ' ἀνδρῶν, αὐτοὺς δ' ἄρα * φῆμιν ἀρίστην
Ἴσχοντας τεύχει, κοσμεῖ δ' ὑπ' ἀπείρονι πλούτῳ,
Καὶ θαλάμοις, λήιοισι, βαθυκλήροισι τ' ἀρούραις,
Λείαις, παντοίαις τ' ἀγέλαις, δμωσίν τ' ἀναρίθμοις.
Δῶκε καὶ ἠναλίων κλῆσιν νηῶν πολυφόρβων,
Καὶ πρήξεις ἀγαθὰς, καὶ δ' αὖ μέγα κῦδος ἐπ' ἔργοις,
Καὶ λιπαρὸν γῆρας μέχρις ὑστατίου θανάτοιο.
Ἀλλ' Ἄρης τετράγωνος ἢ ἀντιπέρηθεν ἀθρήσας
* Ψυχρότατον Κρόνον ὄντα κακὸς * κακοῦ ἀντίον ἑστὼς
Ἢ καὶ ὁμοῦ βαίνων δεινὰς ἄπασιν ἐπιβάλλει,
Καὶ πενίην δυσάλεκτον ἄγει δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἔξοχα * δ' εἰ κέντροισιν ἐπεμβεβαῶτες ὁρῶντο.

* MS. φράσετ' * MS. αὔξειν * MS. φήμην
* Hunc & ſequentem verſum trajeci, ſententia poſtulante. * MS. κακῶν * In marg. MS. γρ. δ' εἴγε σὺν ἠελίῳ ἐπεμ

Τῆμος γὰρ πτωχοὶ πανδήμιοι ἰνδάλλονται
Ὀθνείησι θύρησιν ἐφεστῶτες ἀνάγκῃ,
Ἢ καὶ ἐφημερίης δαίτης χάριν αἰνὰ *μογεῦντες
Ἄληκτον καμάτοισιν ὀϊζυροῖς *φθινύθοντες,
Εἰ μήπως Εὐεργὸς ὁρῴη σχήματα ταῦτα·
Καὶ πῆμα στυγερῷ ζωῆς ἐπὶ τέρμα θ' ἵκοιντο.
Ἤτοι ναυφθορίῃ γὰρ ἢ ἐν πελάγεσσιν ἐόντες
Κύμασιν ἐῤῥέθησαν, ἢ ἐν πολέμῳ κρυόεντι,
Ἢ πτωχῷ στυγερῷ ζωῆς χάριν αἰνὰ μογεῦντες,
Ἢ ὑπὸ ληστῆρσιν ἢ ἐν χάρμῃ δορίληπτοι
Πέρνανται σφιγχθέντες ἀεικελίοις ὑπὸ δεσμοῖς.
Δηθάκι καὶ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένοντο,
Ἢ ὅτ' ἐν ἠπείροισιν ἄφνω κρημνοῖσιν ὄλοντο,
Ἢ βρόχον αἰπὺν ἀνῆψαν, ἢ ἐν πτώσει θαλάμοιο,
Ὥστε πάλιν θλιφθέντες ἀΐστως θυμὸν ὄλεσσαν.
Ἢ δὲ καὶ ἡμερίῃ τὰ τελέεται, ἣν ὁλοῆσιν
Καὶ μήνην σφετέρῃσιν ὑπ' ἀκτίνεσσι βάλωσι.
Εἰ δ' ἄρα τοι γενέθλῃ μὲν ἀρήγοιεν κλυτοὶ ἄλλοι
Ἀστέρες, οἱ δ' ἄρα τοι μὴ φαίνοντες φορέοιντο,
Νείκεα καὶ κρίσιας θαμινὰς ἐπάγουσι βροτοῖσιν.
Ἢν δ' ἀγαθὸς κέντροιο κρατῇ, ὀλοὸς δ' ἀπόκεντρος
*Πρηΰτερας δὲ τρίγωνοι ἀεὶ τελέουσιν ἀνίας

* Superscript. μογεῦσιν * MS. φθινύθοντος. * In ora MS. notatur hunc postponendum sequenti versui.

Σχή-

Σχήματι συμφώνῳ, καμάτων τ' ἀπέλυσαν ἀπ' αἰνῶν.
Ἠέλιον δ' ὑποδερκόμενοι τοιαῖσιν ὑπ' αὐγαῖς
Ἢ καὶ νυκτιπόλον Φαίνων λιποφεγγέα μήνην,
*Ἐκ τοκέων δμώων * αὐτοὺς θ' ἔρδει θεράποντας·*
Πολλάκι δ' ὀφθαλμοῖσι σίνος λιποφεγγὲς ἔτευξεν,
Καὶ γονέας νούσοις ψυγμῷ καὶ βηχὶ καλύπτει.
Ἀφρογενεῖ δὲ συνὼν Φαίνων ἢ ἀντιπέρηθεν
Πρεσβυτέρας στείρας τ' ἀλόχους καὶ ἀεικέας αἰνῶς
Δῶκεν, καὶ τετράγωνος ἀεὶ χαλεπὸς Κυθερείῃ.
Δεινοὺς γάρ τε γάμους καὶ εὐφροσύνης ἄτερ ἔρδει·
*Λυγρὰ δ' ἄρ' ἧττον * ἔδωκε τριγώνοις φέγγεσι λεύσσων.*
Σχήμασι δ' οὔποτε τοῖσι δεδορκὼς Ἀφρογένειαν
Παρθενικὴν ἐπέτρεψεν ἔχειν ἐνὶ δώμασι νύμφην.
Δηθάκι δ' ἀσπέρμους αὐτοὺς καὶ ἄπαιδας ἔτευξε.
Ἢν δ' ἄρα καὶ Πυρόεντ' ἐπιμάρτυρα τοῖς δ' ἐσαθρήσῃ,
Ἢ ὅγε καὶ μήνην, εὐνούχους πάμπαν ἔθηκεν.
Ἑρμείῃ δὲ συνὼν Φαίνων γλώσσης βλάβος ἔρδει,
Καὶ λαλιῆς ἐπέδησ', ἤνπερ μὴ φοίνιος Ἄρης
Σύμφωνος καλιδεὶν λύσῃ κακοεργέα λώβην.
Καὶ δὲ δίκας τετράγωνος ἐὼν κρίσιάς τ' ἐπιπέμπει,
Καὶ πιναρὴν λασίην τε βροτοῖς ἐπεθρέψατο χαίτην.
Τοὺς δ' ἄρα καὶ διάμετροι ἀτὰρ χαίρουσι τρίγωνοι.
Σχήμασι δ' ἐν τούτοισιν ἀεὶ φιλομάντιας ἄνδρας

* MS. αὐτοὺς' * MS. ἔδωκεν

Καὶ βίβλων κρυφίμων μαλ' ἐφιεμένους πλέουσιν.
Ζεὺς δ' Ἄρει ξυνὴν μὲν ἰὼν ὁδὸν, ἢ τρίγωνος,
Ἡγεμόνας ῥέζει στρατιῆς νηῶντε καὶ ἵππων
Καὶ πεζῶν, ποτὲ δ' αὖ μεγάλους βασιλῆας ἔτευξεν,
Ἢ ἐ πάτρης προὔχοντας, ἢ ἐν δήμοισιν ἀρίστους.
Εἰ δ' ἄρα μὴ πάμπαν μοίρης ἀγαθῆστε τύχοιεν,
Ἀλλ' ἀστὴρ ἑτέρωθι νεμεσσήσῃ κακοεργὸς,
Ἢ καὶ ἀποκλείνωσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Σὺν τοιοῖς ἄνδρεσσιν * ἀεὶ στρωφῶνται ὑπ' αὐτοὺς
Σπερχόμενοι φιλίῃσιν ὑπέροχον εὖχος ἔχοντες·
Πάντες δ' εὐκτέανοι καὶ ὑπέροχον ὄλβον ἔχουσιν·
Μείονα δ' ἐσθλὰ δίδουσιν, ἐπὴν τετράγωνοι ἐῶσιν·
Πάγχυ δ' ἀνωμαλίην βιότου διάμετροι ἐόντες
Ἀνθρώποις τεύχουσ', ὅτε μὲν πενίην, ὅτε δ' ὄλβον
Πυκνὸν ἀμειβόμενοι, αἰεί γε μὲν ἄρκι' ἔνειμαν.
Σὺν Διῒ δ' Ἀφροδίτη βίῳ χαίροντας ἀμόχθως
Εὐπρήκτους τε τίθησιν, ἐϋφροσύναισί τε γάμοιο
Τερπομένους. τοὺς γάρ τε φίλαι τίουσιν ὁμευνοι.
Ἐκ γὰρ λιπιτέρων πολυόλβους αὖται ἔθηκαν.
Καὶ δὲ καὶ εὐτεκνίη σφιν ἐνὶ μεγάροισιν ὀπηδεῖ.
Καὶ δ' ἄλλαις πρὸς * Ζῆν' ἐπιμαρτυρίαις τάδε ἔρδει.
Ἐσθλὸς καὶ σπίλβοντι συνὼν μεγάλου Διὸς ἀστὴρ
Σχήμασι τ' ἐν πάντεσσιν ὁρῶν θοὸν Ἑρμάωνα

* MS. γρ. ἀεὶ στρωφῶσι συνόντες * MS. ζῆν'

Τερσ-

Τερσμάκαρας τεύχει γὰρ ἀεὶ βασιλήϊον ὄλβον
Νωμῶντας χρυσόν τ' ἐθνέων ἄπο δασμολογοῦντας,
Κεκλομένους τ' ἐπὶ τοῖσιν, ἀκουομένους θ' ὑπὸ πολλῶν.
Οἱ δέ τ' ἀριγνώτων ἀνδρῶν πλοῦτον διέπουσιν,
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐμπορίης ἐσθλῆς βίοτον συνάγειραν,
Κέρδεα δὲ σφετέρων καμάτων ἅλις ἐκτήσαντο,
Ἄλλοι δ' αὖ κόσμων ἐπιίστορες ἢ διὰ γραπτῶν
Ἰδμοσύνης ἐρίτιμοι ἀγακληεῖς τ' ἐγένοντο·
Οἱ δ' ἄρα καὶ παίδων ἡγήτορες ἐν σοφίητε
Πολλὸν ἀριπρεπέες μύθων ὑποφήτορες ἐσθλῶν.
Εἰ δ' ἄρα τοῦσδε Κρόνος μαλεραῖς ἀκτῖσιν ἀθρήσῃ,
Πρήξεσι δ' ἐν τοιῇσιν ὑποδρήσσοντας ἔθηκεν.
Εἰ δ' Ἄρης συνίησιν ὁμοῦ καλῇ Κυθερείῃ,
Ὕβρεις τε λεχέων καὶ ἀλλοτρίων ὑμεναίων
Γίνονται· ἀναφανδὰ μάλ' ἐκπάγλως τάδε δρῶντες,
Καὶ δὲ σύνευνοι τῶνδε πολυκλινέες τελέθουσιν
Ῥηϊδίως φιλότητ' ἑτέροις Κυθέρης ὀρέγουσαι·
Ἴκελα καὶ τ' ἄλλαις ἐπιμαρτυρίαις τελέουσιν.
Εἰ δὲ καὶ Ἑρμείης ἐρατὸς σὺν τοῖσδε φανείη,
Τῶν ἕνεκεν κρίσιές τε μάχαι τ' ἀγορῇσι πέλονται·
Οἱ δὲ καὶ αἰσχρὰ ἔτλησαν ἐν ἀλλοτρίοισι δόμοισιν
Ληφθέντες, φήμη δὲ κακὴ πόλιν ἔδραμεν αἰνή.
Ἢν δ' Ἑρμῇ τετράγωνος, ἢ ἄντιος, ἢ κατὰ χώρης,
Τὴν δ' αὐτὴν Θοῦρος προχάσῃ, μάλα λυγρὸς ἐτύχθη·

Νεί-

Νείκεα γὰρ γραπτῶν ἕνεκεν κρίσιάς τ' ἐπιπέμπει,
Καὶ δόμον ἐξαπίνης κενεὸν βιότου ἀνέφηνεν,
Δηθάκι καὶ δεσμοὺς ἐπάγουσ' ὀλοοῖσιν ἐπ' ἔργοις.
Ἀλλὰ τρίγωνοι ἐόντες ἐχέφρονας ἐκτελέουσιν
Καὶ πυκιναῖς πραπίδεσσιν ἐναίσιμα μηδιόωντας.
Φαιδρὸς δ' Ἑρμείης καὶ πασιφαὴς Ἀφροδίτη
Ξυνὴν ἐξανύοντες ὁδὸν μάλ' ἄριστοι ἔασιν,
Ὄλβον μὲν πρώτιστα δόσαν, μετέπειτα δὲ μύθων
Πειθὼ, καὶ φιλίην ἀγαθὴν τιμήν τ' ἐνὶ δήμοις·
Πρὸς δ' ἔτι παντοίης μούσης ἐπιίστορας ἄνδρας
Τεύχουσιν, μολπαῖς τ' ἀγαλλομένους καὶ ἀοιδῇ.
Εἰ δέ κε λεύσσωσιν μήνην καὶ Ζῆνα φέριστον,
Καὶ στέφεσιν * κύδηναν, ἀγακληεῖς τ' ἐνὶ λαοῖς
Ἐξάιτοις γεράεσσιν ἀέθλων εἵνεκ' ἔθηκαν.
Εἰ δέ τι καὶ Πυρόεις τούτοις ἐπιμάρτυρος εἴη,
Γίνονται σταδίοισι παλαισμοσύνῃσιν ἄριστοι,
Πυγμαχίῃσι μεγασθενέες πληγῇσι τε χειρῶν
Καὶ θαμιναῖς νίκῃσιν ἀγάλλονται καὶ ἀγῶνας.
Καλὴ καὶ μήνη καὶ πανδερκὴς Ὑπερίων
Ἀλλήλους ὁρόωντες ἐναντίοι, ἢ τετράγωνοι,
Ἔξοχα δ' αὖτε τρίγωνοι, ἐπεὶ τόδε πάμπαν ἄριστον
Σχῆμα πέλει φαύλοισί τε καὶ ἐσθλοῖς ἄστρασι πᾶσι.
Εἰ δὲ κενῶς ἐπέοικεν ἐνὶ ζώοισι φανέειν,

* MS. κύδην ἀναγακληεῖς

Ἄμφω

Ἄμφω φάεα καλά· τὸ δ' αὖ πολὺ φέρτερόν ἐστιν.
Πάντων μὲν γὰρ ἄριστον ἐνὶ ζώοισι παρεῖναι
Ἄρσεσι μὲν Τιτῆν', ἐν θηλυτέροισι δὲ μήνην.
Προσφιλέες γὰρ ἀεὶ καὶ μείλιχοι ἐξεγένοντο,
Ἔργα τε ῥηϊδίως καὶ πρήξιας ἐξετέλεσσαν.
Εἰ δέ τ' ἐν ἀρσενικοῖς ἄμφω κλυτὰ φέγγε' ὁρῶντο,
Ὠμοὺς, ἀστεμφεῖς, ἠδ' ἀτρέπτους ἐσίδοιο
Γεινομένους, οὐδ' ὅσσον ὑπείκοντας νοῷ ἄλλοις.
Ὅσσοι δ' αὖ μήνην μὲν ἐν ἄρσενι, θηλυτέρῳ δὲ
Ἴσχουσ' ἠέλιον· τοῖσιν δ' ἄρα πρήξιες ἔργων
Ἄλλως ἐξανύοντ', ἢ ὡς φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ·
Αὐτοὶ δ' ἀπρόκοποι, πάμπαντ' ἐπαριστεροὶ ἄνδρες.
Θήλεσι δ' ἐν ζώοις ἄμφω κλυτὰ φῶτα φανέντα
Δειλοὺς, παντάρβεῖς, ἑτέροις ὑποπεπτηῶτας.
Θηλύτεροι πραπίσιν, βιότῳ δ' ἐνὶ πάμπαν ἄπρηκτοι,
Ἀλλοτρίης γαίης καὶ ἀλήτου ἱμείροντες.
Ἄλλο τόδ' ἔμπαλιν ἐσθλὸν ἔφυ κεδνῇσι γυναιξίν·
Πρηΐαι γάρ τ' εἰσὶ νοῷ ποσίεσσι τ' ἑοῖσιν
Ἥκουσιν μάλα πειθόμεναι, στυγέουσί τε νεῖκος.
Εἰ δ' ἐνὶ θηλυτέρῃ γενέθλῃ δύο φῶτα φανείη
Ἄρσεσιν ἐν ζώοις, ἠδ' αὖ μάλ' ἀγήνορι θυμῷ
Δεινήτε κρυερήτε πέλει πραπίδεσσι τ' ἄκαμπτος.
Ὁππότε οὖν σελάων τοιοῖς ζώοισιν ἐπόντων
Καὶ Θοῦρος πυρόεις καὶ καλλικόμος Κυθέρεια

Ἄρεσι δικήλοισιν ἐπεμβεβαῶτες ὁρῶντι,
Καὶ ζῶον πρὸς τοῖς ἄῤῥεν πέλοι ὡρονόμοιο,
Ἧς φύσεως λήθουσι παρὰ λεχέεσσι γυναικῶν
Κλεινόμεναι φιλότητι, τάτ' ἀνέρες ἐκτελέουσιν.
Ἔμπαλι θηλυτέροις * δ' ἔστ' ἀνέρες ἐν ζώοισιν
Ἴσχωσ' ἠέλιον καὶ νυκτεροφεγγέα μήνην
Θῆλυ δ' ἢ καὶ ζῶον κατέχῃ Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
Πάσχουσ' αἴσχεα πολλὰ γυναικῶν ἔργα τελοῦντες,
Δηθάκι καὶ ἀπορρίμης αἰδοῦς ἄπο μήδε' ἐκείραι.
Τῶς μὲν ἄρενα πέλει φύσεως βροτέης κατέναντα
Φῶτ' ἐνὶ δεικήλοισιν ἑὸν δρόμον ἐξανύοντα·
Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν μοι θυμὸς ἐνὶ πραπίδεσσιν ἀέξει
Δήσατ' ἀναγκαῖον χρειὸς, σάφα νῦν καταλέξω.
Ὁππόθεν ἐν γενέθλῃσι χρεὼ ζωῆς χρόνου ἀρχὴν
Ἀνθρώποις φράζεσθ'· εἰ δ' ἔμπαλιν, ὁππόθι λήγει·
Οὐ μὲν δὴ πάντεσσιν ὁμῶς μερόπεσσιν ἔοικεν
Οἵης ἐκ χώρης ἐτέων λάζυσθαι ἀριθμόν·
Ἄλλη γάρ θ' ἑτέρῃ γενέθλῃ ἄφεσιν συνάρηρεν.
Ὅσσοις μὲν Τιτὰν ἠοῖ ἐνὶ γεινομένοισιν
Κέντρῳ ἐπεμβεβαὼς ἰνδάλλεται, ἐξ ἄρα κείνου
Μοίρης ἄρχεσθαι βιότου χρόνον ἐξαριθμοῦντας·
Νυκτερινῇ γενέθλῃ δὲ, σεληναίης ἀπὸ μοίρης.
Ὁππότε δ' ἂν κέντρων ἐκτὸς Φαέθων ἀποκλινθῇ,

* MS. δοτ'

Ἤτ' ἂν ἐπὶ μοίρεσι καταφερέεσι πόλοιο
Νείσηται προθέοντα, τότ' ἀστέρος ἄρχεο κείνου,
Ὅς ῥά τε δεσπόζει γενέθλης, μέγα τε κράτος ἴσχει·
Εἰ δ' ἄρα κἀκεῖνον λύσις κλινθέντ' ἀπὸ κέντρου,
Ἐξ ὥρης τότ' ἔπειτα χρόνων ἄφεσιν σύ γε φράζου.
Ζωῆς δ' αὖτ' ἀρχὴν ἔντ' ἂν διζήμενος οὔροις
Δεικήλων σκέπτεο χρόνους, * ὁπόσοις περατῆθεν
Ἀντέλλει, κείνου τε περιμοιβαῖσι δάσασθαι.
Τοὺς γάρ κεν πλειόνων ἀριθμὸν μοιρῶν τε φράσαιο,
Ὅσους μοῖρ' ἐπέδησε βροτῶν μογεροῦ βιότοιο.
Ἐν δὲ μέσαις μοίραισιν, ἐφ' αἷς ζωὴ νέμετ' ἀνδρῶν,
Ἐνδυκέως σκέπτοιο, μὴ ἀκτὶς ἢ τετράγωνος
Ἢ καταντιπέρην ὀλοοῦ Κρόνου ἢ Πυρόεντος,
Ἢ αὐτοῖς γε συναντόμενοι ζωὴν διέκερσαν.
Νυκτὶ δὲ γεινομένοις καὶ παμφεγγὴς Ὑπερίων
Δηθάκις ἀκτίνεσσιν ἑαῖς πνοιῆς ἀπάμερσεν.
Πᾶσιν δ' αὖτ' ἄφεσιν πλευρῇ τετράγωνος ὁρίζει·
Μήκιστον γὰρ τοῦτο βροτῶν πέλος οὔαδε μοίρης.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

* MS. ὁπόσοι περ ἀτῆθεν

ΜΑΝΕ'ΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩ'Ν ΒΙΒΛΙ'ΟΝ Δ.

Οὐρανίων ἄστρων ἀτραπὲς πλάστιγξ ἀνάγκης,
Αἷσιν ἐφημερίων μερόπων γένος ἐκμεμέτρηται,
Μοιράων τε κέλευθα * βροτήσια καὶ πλαναφέγγη,
Α'πλανέων τ' αὐγὰς πυριλαμπέας ἐζονόμηνας,
Ζωιδίων τε πόλοιο περίδρομον, ὃς κατὰ γαῖαν
Αἰθερίην τε κέλευθον ἐν ἠμιμητ' ἀπορρέῃ
Πλαγχθεὶς διχαζόμενος * διέπει θεομήτορα κόσμον
Ε'ξ ἠοῦς ἐπὶ νύκτα καὶ ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς.
Ταῦτα γὰρ ἐξ ἱερῶν ἀδύτων φύσις αἰθερόπλαγκτος
Ο'ρθὰ τεκμαιρομένοισι διώρισεν ἀνδράσιν ἄστρα,
Οἷς πλαγκτὴ κόσμοιο βροτοκλώστειρα * χορείη
Δόγματος ἐξ ἱεροῖο σαφῆ πρὸς ἔλεγχον ἰοῦσα,
Ε'ξ οὗ μὲν καὶ ἐς οἷον ἀμείβεται εἶδος ἕκαστον.
Πρῶτα μὲν οὖν Τιτὰν παντὸς Κρόνος αἰθέρος ἀρχή,
Α'στὴρ, ὃν Φαίνοντα θεοὶ μέροπές τε καλοῦσιν.
Οὗτος ἐπὴν οἰκεῖα φανῇ κατὰ δώματ' ἑαυτοῦ
Γεινομένοις θνητοῖσιν ἐπίσκοπον ἐς βίον ὥρης,

* MS. προτήσια * MS. διεπείθεο μήτορα
* MS. χωρείη

Ε'υκ-

Εὐκτεάνους δείκνυσι καὶ ὄλβου πλείονος ἄρχειν
Εὐτυχέας, ζώητε καὶ ἐς τέλος αἰὲν ἀμόχθους.
Ἐστὶ δ' ἐν οἰκείοισι τεταγμένα ταῦτα Κρόνοιο
Ζωΐδίοις τε φανεὶς τεύχει πολυχρήμονας ἄνδρας
Ὑδροχόος ταμίης νεφελώδεος Οὐλύμποιο
Αἰγόκερως χαίης τε καὶ ὕδατος ἀμφίβιος θὴρ,
Κριὸς ὅ τ' οὐρανίου κορυφῆς ὅρος, εἴαρος ἀρχὴ,
Καὶ ζυγὸς αἰγλήεις πρὸς σκορπίον αἰθερονωμῶν
Τετραπόδης τε λέων πολυάστερος ἔμπυρος οἶκος.
Οὗτοι ἀεὶ τεύχουσι βροτοὺς εὐδαίμονας ἔργοις
Ἢν δέ τ' ἀνοικείοισι τόποις κλυτοτέρμονος ὥρης
Φυομένοις θνητοῖς μέσον οὐρανὸν αἰθερολαμπῆ
Ἢ κείνην ὥρην πανεπίσκοπον ἀμφιπολεύῃ,
Πανβλαβέας ῥέζει τε, καὶ ἀκτεάνους, καὶ ἀδόξους,
Ἐνδεέας ζωῆς, καὶ ἐφημερίης βιότητος,
Καὶ πάσης λύπης ἐπιβήτορας οἰκτρομελάθρους
Τεύχει, καὶ λύπης καὶ ἀλημοσύνης μετέχοντας.
Ζεὺς δ' ἐπιγεινομένοισιν ὅτ' ἂν κυδόσκοπον ὥρην
Εἰσλεύσῃ Φαέθοντι πυρὸς θερμοῖο σελασμῷ,
Ἢ μέσον οὐρανίης ἀτραποῦ δρόμον ἠέρα τέμνῃ,
Ἠὲ κατ' οἰκείων προφανῆ δεσπόσμασι μοιρῶν,
Χρυσοστέπτορας ἄνδρας ἢ ἀρχιερῆας αὐτὸς
Ἔσσεσθαι, πόλεών τε διϊθυντῆρας ἀέθλων
Ἠδὲ μεγιστᾶνας τε καὶ ἀλλοτρίων κτεανισμῶν

Δεσποσύνους, οἷς τέκνα καὶ ὀλβίστη παράκοιτις
Εἰς ἀρετὴν νεύουσι πολύκλεος οἴσεται οἴκους.
Ἡνίκα δ' ἂν Πυρόεις Ἄρεος περιλαμπέος ἀστὴρ
Ἐν καθέτῳ κόσμου μέσον οὐρανὸν ἀμφιπολεύει,
Τῆμος ὁ φὺς ἔσεται μὲν ἐν ἡγεμόνεσσιν ἄριστος,
Φρουρητῆρα σίδηρον ἔχων, φυλακάς τε κρατούντων,
Πίστιν τ' ἀλκήεσσαν· ἐπὴν δ' εἰς τέρμα βίοιο
Μοιριδίου θανάτοιο μολῇ πολυπήμονι κόσμῳ,
Ἢ διὰ λαιμοτόμου φάρυγγος βίον αἵματι λείψει
Σφονδυλόεντα τράχηλον ἐς ἰνίον ἀκροτομηθεὶς,
Ἢ διὰ φαρμακτοῖο δόλου νοσερῶς τέλος ἕξει.
Λαμπροφαὴς δ' ἀστὴρ ὁπότ' ἂν δύνουσι φαανθῇ
Ζωιδίοις, ὃν πάντες ἐπεφράσαντ' Ἀφροδίτης·
Φωσφόρον ἐν τούτῳ δὲ γονὰς μερόπων τις ἐνέγκῃ,
Ἔσσεται ἀλλοτρίων λεχέων πανάθεσμος ἀνὴρ,
Ὀρφνήεις, δολοεργὸς, ἀνέστιος, αἰσχρεόμυθος,
Παμψέκτωρ, ἀδίδακτος, ἀεὶ δεδιδαγμένος αἰσχροῖς.
Ἢν δὲ Κύπρις μερόπων ὡροσκόπα φέγγεα λεύσσῃ,
Αἱμυλίους τεύχει καὶ ἐϋμούσους κατὰ μόχθους,
Ἔκ τε γυναικείων χαρίτων λάμποντας ἐν ὄλβοις.
Τούτοις θηλείων πιστεύεται ὄρκια κρυπτά.
Οὗτοι προστήσονται ἐν ὀργιάδεσσιν ἑορταῖς,
Ἔνθα φυγαρσενίης μυστήρια τεύχετ' ἄπιστα.
Ἢν μὲν γὰρ μεσόεντα καθ' οὐρανὸν ἀνδράσιν ὀφθῇ,

Φρά-

Φράζει τοι βιοτὴν βαθυχρήμονα χειλιάδας τε
Ἀρχάς, καὶ δόξης * ἀπλέτου κοσμήτορα κόμπον.
Ἐκ ταίης τιμῆς μυστήρια τεύχετ' ἄπιστα·
Στίλβων δ' Ἑρμείαο φανεὶς ἐπὶ τὴν δύσιν ἀστὴρ
Γεινομένων βρεφέων ὡροσκόπου, ἢ κατὰ μέσσον
Οὐρανόν, ἔκτε λόγων τεύχει προκοπήν τινα θνητοῖς
Ἐκ καλαμογραφίης καὶ ὅσ' εἰς μοῦσαν πεπόνηται.
Τούτῳ δ' ὁππότ' Ἄρης ἐῇ ἰσόμοιρος ἀταρπὸς,
Ἢ διαμετρήσῃ φάεσιν φάος ἀντικέλευθον,
Πλαστογράφους χειρῶν μιμήτορας ἀλλοτυπώτων
Παμβλαβέας τεύχει καὶ ἀργήεντας ἰδέσθαι.
Ἀμφίκερως μήνη δ' ὁπότ' ἂν βιοτέρμονος ὥρης
Φωτὶ σεληναίῳ κατὰ γῆς σκολιοπὰ περῶσα,
Τῇ δὲ Ἄρης ἰσόμοιρα δι' αἰθέρος ἀκροπολεύῃ,
Τηνίκα τοι θεόληπτος * ὁ φὺς ἐν σχήματι τοίῳ
Γίνεται, ἐκπληκτός τε, σεληνιάζων τε νόσοισι,
Καὶ μανίης ἀνάμεστος, * ἔτι σινέεσι πεπληθὼς,
Δυστυχίητ' ἐπίφοιτος, ἐπὴν κατὰ γῆς τε φέροιτο.

* Sic edidi, quum in MS. esset ἀπλάτου διακοσμήτορα κόμπον, eique superscriptum ἀπλάτους διακοσμήτορα, at in margine γρ. θεομήτορα κόσμον, quod superius occurrit, ut pateat locum diu fuisse ambiguum. * MS. ὀφὺς * MS. εἰ δ' ἐν σιν

Ἢ ν

Ἢν δὲ μετ' ἀντολίην μέσον οὐρανὸν ἀμφιθοάζῃ,
Παμπαλέτουστε * πίθηοι καὶ ἐντρυφέας καὶ ἐνόλβους.
Θηλυγόνους δὲ τέκνοισι καὶ εὐπάτορας κ' ἀτρέπτους.
Δύναντος δ' ἄστροιο σεληναίης ὁ λοχευθεὶς
Ἔσεται ἐμπορίης ἐμπείραμος, ἔργατι πολλὰ
Ναυκλήρου βιοτὴν θ' αἱρήσεται, ἐν ξενίῃσι
Τὸ πλεῖστον ζώησί τε διευθύνων βιοτεύσει·
Πουλυπλανὴς γὰρ ἕλιξ μήνης κερατώπιδος αἰεὶ
Λοξὰ πλανεύουσα, μένει δ' ἀντλούμενος ὄλβῳ.
Ἠελίου δ' ἀκάμαντος ἐπὴν πυριμάρμαρος ἀστὴρ
Ἐς μέσον οὐρανίης προφανῇ πυριλαμπέος αἴθρης,
Ἢ γονίμην ὥρην πανεπίσκοπα φέγγεα βάλλῃ
Τοξότεω κατὰ χῶρον, * ἰδ' εὐστέρνοιο λέοντος,
Κριοῦ τ' εὐκεράοιο· καὶ ἐν διδύμοισι φαανθεὶς
Ζωιδίοις ἰδίοισιν ἐπῇσι μονηίδας ἀρχὰς
Ἵζεσθαι, καὶ σκῆπτρα βροτοῖς βασιλήϊα φράζει,
Πλοῦτον τ' ὀλβήεντα δόμους τ' εὐδαίμονας ἔρδει.
Ἐκτὸς δ' οἰκείων μοιρῶν γενέθλησιν ἐφεστὼς,
Πλειστοτόκους, κλῆσιν μὲν ἄγαν πολυχρήμονα, τεύχει,
Καὶ βιοτὴν πλήθουσαν, ἀλύπητόν τε δίαιταν·
Ἀρχὰς δ' οὐχ ἕξει βασιληΐδας οὐδὲ θρονισμοὺς,
Ἡσυχίης δ' ἀφανεῖς σκήπτρων δίχα τούσδε φυλάσσει
Ἀβλαβέας οἴκοντε διευθυντῆρας ἐν ὄλβῳ.

* MS. πίθησιν   * MS. εἰδ'

Ὧδε

Ὧδε μὲν ἀπλανέων τε πλανητάωντε κέλευθα
Ῥομβηδὸν περὶ κόσμον ἅμα τροχίῃ περιφόρηται·
Ἄλλα δέ σοι λέξω πάλι σήματα θεῖα γενέθλης.
Ἡνίκ' αὖ ὡραίων πανεπίσκοπα φέγγεα μήνης
Φυομένοις μερόπεσσιν ἀν' οὐρανὸν αὐγάζηται·
Ἀστὴρ δ' εἰς δυσμὰς Ἄρεως περιλαμπὴς ἔλθῃ,
Ἐνσινέας τε τίθησι βροτοὺς, ἀβίους τ', ἀμελάθρους,
Καὶ λεπτῆς πενίης χερνήτερας, ἀκτεάνους τε·
Πολλάκι καὶ θανάτῳ κακομήχανος ὤλετο δεινῷ.
Ἢν ᾖ τ' ἀνοικείοισι τύποις ὡροσκόπον Ἄρης
Φέγγος ἐπιτρέψῃ, γονίμην ἐπὶ γαστέρα θνητῶν
Χωλοπόδας τεύχει, καὶ ἀσθενέας, καὶ ἀώρους,
Νῶτά τε κυρτιόωντας, ἰδὲ ψευστῆρας ἀθέσμους,
Καὶ παναγεῖς, ὄλβου τε πορθήτορας ἀλλοτρίοιο.
Ἢν δ' ἐπὶ μαρτυρίην Ἄρεως ἔλθουσ' Ἀφροδίτη
Ὄμμα βαλῇ παντευγὲς, ἐν ἡμερίναισι λοχείαις
Ἐκ πυρὸς αὐχήσουσι τέχνας μέλανός τε σιδήρου
Ἄκμοσι ῥαιστοτύποις μεμελημένοι ἠδὲ καμίνοις.
Ὁππότε δ' αὖ σκοπιὴν ὡροσκόπον ὠδίνεσσιν
Ἑρμείας κατέχῃ, τῷ δ' ἢν Κυθέρη ἐπίφοιτος,
Δή τότε ῥήτορας ἄνδρας ἰδ' ἐν σοφίῃσιν ἀρίστους
Ἔσσεσθαι δείκνυσι, καὶ ἀστρολόγους θεοφήμους,
Ἔντε * γεωμετρίῃσι καὶ ἐν τελέτῃσιν ἀρίστους,

* MS. γεωμετρίῃσιν

Ἔντε λιθογλυφίαισι θεῶν νηῶντε * θεμέθλοις.
Ζεὺς δ' ὑπερορμαίνων Φοραΐδην ὑπὲρ ἀστέρα πατρὸς
Ἡνίκ' ἂν ἐν καθέτῳ κόσμου μέσον ἀμφιπολεύῃ
Ζῳδίῳ, τῆμος δὲ γοναῖς μερόπων τις ὀνέγκῃ,
Ἔσεται * ἐμπορικοῦ πλοίου φορτιστόλος ἴδρυς,
Ναυκλήρου τέχνας θηρήσεται, ἐν χρεέσιντε
Ἵμερον ὠνητοῖσι βιώσεται, ἐργασίῃντε
Κοινωνὸν πάντων συνστήσεται, ἄστατος δ' αὐτῷ
Ἐκ θαλάμων νυμφεῖα γενήσεται ἔντε γυναιξίν.
Ἑρμῆς δ' οἰκείως ὁπότ' ἂν κατὰ κύκλα φαανθῇ,
Μαρτυρίῃ δὲ Κρόνοιο κατ' αἰθέρα τῷδε πελάζῃ,
Ῥήτορας ἐμφαίνουσι βροτοὺς, σοφίῃ τε κρατίστους,
Ἑρμηνεῖς τε τίθησι, καὶ ἀστρολόγους τότε θνητοὺς,
Χρήματα δ' ἐν χείρεσσι καὶ ὄλβου πρήξιας οἴσει
Οὐ * μόνον ἀλλοτρίων κτεάνων, ἰδίων δὲ μάλιστα
Ὀφθῆναι, χαίρηστε τεμεῖν καρπὸν παρὰ νῶτα.
Ἣν δὲ σεληναίης ἑλικοδρόμος ἄστατος ἀστὴρ
Ἑρμείην σύμφωνον ἔχοι κατὰ κόσμου ἀταρπὸν,
Καὶ μούνη Κυθέρεια συνῇ καλῷ Φαέθοντι,
Ῥεκτῆρας χρυσοῖο, καὶ Ἰνδογενοῦς ἐλέφαντος
Ἐργοπόνους * δείκνυσι, καὶ ἐν πραπίδεσσιν ἀρίστους
Ἔσσεσθαι, θελγκῶντε καὶ εὐτοίχων κανονισμῶν

* MS. θεμίθλοις, sed ε superscr. * MS. ἐμπορικοῖς
* MS. μόνων * MS. δείκνυσιν

Κοσ-

Κοσμητὰς μάλα τοι πεπονημένα τεχνάζοντας.
Ἄρης δ' αἰγλήεις ὅτ' ἂν αὐγῶν ἠελίοιο
Νέρθε φανῇ μήνητε λοχευομένη τε βροτοῖσιν,
Πήρωσιν στυνόεσσαν ἐν * ὀφθαλμοῖσι τίθησιν
Ἔσσεσθαι κείνοισι καὶ ἀμβλυόεσσαν ὁμίχλην.
Ἑρμῆς δ' εἰς οἰκεῖα τυχὼν κατὰ δώμαθ' ἑαυτοῦ
Ἰητῆρα * τίθησι βροτῶν παιώνιον ἄνδρα,
Ἔσσεσθαι μάλα κεῖνα καὶ εἰς πανάκειαν ἔπιμα,
Ἔντε λογιστονόμοισιν ἀεὶ πολυπεράκτορας ἔργοις.
Ζεὺς δ' ὅτ' ἂν Ἑρμεία προσμάρτυρα φέγγεα βάλλῃ,
Πουλυπλανεῖς ξενίης φαίνει μερόπεσσι κελεύθους
Ἵξεσθαι, καὶ λέκτρα γυναικῶν ἥσσονα πολλῷ
Θηράσσειν παρὰ κῦδος ἀνάξια θηλυμανοῦντας.
Ταῦτα μὲν ὡράων σκεπτήρια. νῦν δέ με χρειὼ
Ἀκτινηβολίας ἀστέρων * αἴθωπα κέλευθα
Δωδεκατημορίων τ' ἀστροκυκλόεσσαν ἐνισπεῖν
Ζῳδιακὴν, ἐξ ὧν γενεαὶ τέχναι τε βροτοῖσιν
Κλωστὴν ἐκπληροῦσι βίου θνητοῖσι πορείην.
Πρῶτα μὲν οὖν Στίλβων, φανερὸς θεὸς, ἡνίκα καὶ Ζεὺς
Εἰς ἀκτῖνα βαλῇ Ἄρεως Φαίνοντι σελασμῷ,
Ἠὲ κατ' οἰκείων ἀστέρων περιλαμπέος ὀφθῇ
Αἰθέρος, ἀθλητῆρας ἀισολαπάλας τε προφανεῖ

* MS. ὀφθαλμοῖσιν * MS. τίθησιν
* MS. αἴθρωπα

Στεῤῥοπαίτους ἔσεσθαι, ἰδ' ἐν νίκαις ἱεραῖσιν
Στέμματα μυριόδοξα, καὶ εὐδοκιμοῦντας ἐν ἄθλοις.
Ἄμφω δ' ἢν τούτοισι Κρόνου προσμάρτυρος ἀστὴρ
Ἐν ἰδίοις ὁρίοις φαινώπιδα τάξιν ἐπίσχῃ,
Ἀστεφάνους τεύχει μὲν, ἀλειπτῆράς τε κρατίστους
Παιδοτρίβας δείκνυσι, διδασκαλίης τε παρέδρους.
Ἢν δὲ καὶ ἀφρογενοῦς Κύπριδος θοὸν ἀστέρα βάλλῃ
Ἀκτὶς Ἑρμάωνος, ἐναλλάγδην τε γλύωνται
Εἰς ἰδίων ὁρίων ἄμφω τρίβον αἰθερόπλαγκτον,
Κωμῳδοὺς λογικῶν τε μελῶν μελπίτορας ἄνδρας
Δείκνυσιν, μαχλικῶν τε λόγων θρασυγλωσσέας ᾠδοὺς,
* Ναβλιστοκτυπέας τε χοροῖς, κιθαρῆς τε μελουργοὺς,
Ὀρχηθμῶν ἴδριάς τε, καὶ ἐν θυμέλαις προφέροντας.
Ἡνίκα δ' ἂν Κρονικοῦ σέλας ἀστέρος αἰθέρος αἴγλην
Πυρφερέαις ἀκτίνεσσι κατάντιπερ αἰγλοβολήσῃ,
Δισσάτ' ἐν ἀλλαγμοῖσι φανῇ * σελαγίσματα τῶνδε
Ὧν ὁρίων, τεύχει θρηνήτορας ἄνδρας, ἀσέμνους,
Κεδροχαρεῖς, * στορόεργα τέχνης καινίσματ' ἔχοντας,
Νεκροτάφους, κλαυστῆρας ἀποφθιμένων, νεκρονώμας.
Ἢν Πυρόεις δύνῃ φαίνοντι συνὼν ἐπίκεντρος,
Ἑρμείας δ' ἰσόμοιρος ἐν ἀμφοτέροισι φανθῇ,
Ἐν ὁρίοις καὶ κέντρῳ ἐπανίσχωσι σελήνην,

* MS. ναβαιστοκτυπ. * Superscr. σελαγίσμασι
* MS. ὀρόεργα

Ἀν-

Ἀνδροφόνους δρῶσιν, ληΐστορας, ἐμπεδολώβας
Κέρδεος ἐχθροτάτου θηρήτορας, * οἱ βασανηδὸν
Στρεβλὰ κολαζόμενοι σκολοπηΐδα μοῖραν ὁρῶσι.
Πικροτάτοις κέντροισιν προσαρτηθέντες ἐν ἥλοις,
Οἰωνῶν κατάδειπνα, κυνῶν θ' ἑλκύσματα δεινά.
Ζῆνα δ' ὅτ' ἂν Φαέθοντα βάλῃ λαμπραυγέτις ἀκτὶς
Ἑρμείου, μίγδην τε διαλλάξωσιν ὁρισμοὺς,
Ῥητορικῆς φαίνουσι τέχνης σοφίης τε κρατίστους
Ζηλωτὰς σκολιῶν τε λόγων, νεότητά τε λαμπρὰν
Γραμματικὴν τ' ἄσκησιν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντας.
Στίλβων δ' Ἑρμάωνος ὅτ' ἂν Κυλλήνιος ἀστὴρ
Φωσφόρον ἀκτίνεσσι βάλῃ Κυθερηΐδος αἴγλης,
Τάς τ' αὐγὰς ἐπέχοντες ἐν οὐρανῷ ἀστερόεντι
Δωδεκατημορίων σχῶσιν βάσιν, ἡνίκα θνητοὺς
Γαιομέτρας δείκνυσι μαθηματικούς τε φανεῖσθαι,
Ἀστρολόγους, μαγικούς τε θύτας, ἰδὲ μάντιν ἔθηκεν,
Οἰωνοσκοπικούς τε, σαφεῖς θ' ὑδρομάντεις ἔρεξεν,
Οἷς λεκανοσκοπίη πιστεύεται ἢ νεκυϊσμός.
Κυπρογενὴς δ' ἀκτῖνας ἐς ἠέρα πυρσοβολοῦσα
Ἄμμιγα φωτὶ Κρόνου τεύχει μεροπήϊα ἔργα.
Δοῦλα θεῶν ἱερῶν τε νεωκόρα λυσσομανούντων,
Νοῦν τε σεληνάζοντα προφητίζοντάς τε θνητοῖς.
Ἠέλιον δ' ἀκτῖσιν Ἄρης περιλαμπέσι βάλλων

* Superſcr. ἢ

Μήνης ὁρμώσης μέγα Κύπριδι κοινὰ σὺν αὐτοῖς,
Θηλυτέρους γονίμων παίδων ἰσομήτορας ἄνδρας
Γαλλομανεῖς τ' ἔσεσθαι, * ἀγυρτῆράς τε προφαίνει,
Καὶ πολυπλαγκτοσύνης ἐπιβήτορας, οἰκτροκελεύθους,
Δυστυχέας, καμάτου τε κακοῦ διαδέκτορας αἰεί.
Ἢν δὲ σεληναίην ἑλικάστερον αἰθροβολήσῃ
Ἀκτῖσι * χρυσῇσι Φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἢ κοινῶς ἐπὶ πουλυπόλου διὰ κύκλα περῶσιν
Δωδεκατημορίοισι, προφήτορας ἱερολήπτους
Ἀνέρας ἐμφαίνουσι, καὶ ἐν πλέτεισιν ἀρίστους,
Μυστιπόλους ῥεκτῆρας ἰδ' ὀργιόωντας ἔσεσθαι.
Ἄρης δ' Ἑρμείαν διαλαμπάδα ἀκτῖνι βάλλων
Ἢ δρόμον ἢ ἰσόμοιρον ἰὼν μετὰ τοῦδε σελασμοῦ,
* Σωματοφρουρητῆρας ἰδ' ἔμπαλι σωματοφόρβους,
Πλαστογράφους τεύχει τε καὶ ἐν ψεύσταις προφέροντας,
Καὶ θεολωβήτας, κακοεργίας, ἀφθιτουίδους
Καὶ καταναιδιστῆρας ἐν ἀλλοτρίῃσι βλάβῃσι,
Ψεύστας ἀνθρώπων διαβλήτορας, οἷς τὸ πυκνασθὲν
Εἰς ἀπάτην δολοέσσαν ἀληθείης πέλας ἥξει.
Ἡνίκα δ' ἂν σὺν τοῖσι καὶ Οὐρανίδης Κρόνος ὀφθῇ
Ζῳδίῳ, φαίνοντι κατ' αἰθέρα Φαίνοντι ῥόμβῳ
Ἢ κατὰ τοξοπεῶτι βαλῇ σελάεσσι μελάθρου

* MS. ἀργυρτ. * MS. χρυσῇσιν * MS. σω-
ματοφρου ῥητηρας

Ἢν

Ἢε κατ' ἰχθυόεντα βορειοπέτην τε χορείην,
Ἔνθα τε παρθένος ἐστὶ περὶ πλάστιγγα λέοντος·
Ἰχθυοθηρευτάς τε καὶ ἰξοβόλους δολοεργούς
Τοξελκεῖς τε πάγησι καὶ ὀρνίθων τροφοποιούς,
Θηροδιδασκαλίης ἐπιβήτορας ἱμερόεσσης,
Οἷς ἀγρίη φυσὴ τιθασῷ πρηΰνετ' ἀγωγῇ,
Κτηνῶν τ' ἀγρονόμων σημάντορας ἐμβασικοίτους.
Τούτων οὐκ ἀτυχὴς μὲν ἔφυ βίος, ἀλλ' ἐπίμοχθος.
Αἰπυπλανὴς δὲ Κρόνος μήνης ἀκτῖσι πελάζων
Δωδεκατημορίοισιν ἐν ἀλλήλοισιν ἑαυτῶν,
Ὀχθοφόρους, ὑδρέας τε, καθαρτῆράς τε κελεύθων
Ἀμφοδικῶν, * οἰκτρούς τ' ἀμαρησκαπτῆρας ἔσωθεν
Ἀγγέλλει, λουτρῶν τε καθαρτῆρας βαλανείων,
Εὖτε περανχυσίησι * μέλη βιόλυτα καθέψει
Καὶ πληνοῖσιν ἄβροτα καὶ δρυνοφάγοισι λύκοισι.
Πρὸς δέ τε φύσονται τούτοις καρπαπόροι ἄνδρες,
Ληνῶν ἀντλητῆρες, ἐν ὕδασι γηράσκοντες,
Ἀρδευταὶ φορβῆς, λαχανηφόροι, ἠδ' ἐπίμοχθοι
Ἀνθολόγοι, γαίης τε μεταλλευταὶ καὶ ὑπουργοὶ
Δυσπονίης, οἷς λᾶες τ' ἀπ' οὔρεος ἀκροτομοῦνται,
Χαλκός, κασσίτερός τε, κελαινόχροός τε σίδηρος.
Πάντ' ἐπὶ γαίης μερόπων ἐπίνοια ματεύει.
Ἢν δ' αὖτις Κρονικὴ κορυφὴν ἐπ' Ἀρήϊον ἔλθῃ

* MS. οἰκρύστομαρη σκαπτῆρας   * MS. μεληβιωλυτα

Φεϛ-

Φεγγοβολῶν ὀπτῆρα κακὸς κακὸν αἰγλάζοντες
Ἔνθ' ὁρίοις ἰδίοισι δυωδεκατημορίοιστε
Συμμίγδην ἐπιβῶσι τριγωνίζοντι σελασμῷ,
Γαστροτόμους, νεκρῶν τε περιχυτῆρας ἀπηνεῖς
Ἔσσεσθαι φαίνουσι, καὶ ἐμπορίηστε ματευτὰς,
Καὶ μυστροὺς σπιλάστε τεχνάσμασι σπεύδοντας,
Ἔνθα δυσσμίη τε καὶ οἰκτρότατ' ἔργα τελεῖται.
Ἠέλιος δ' ἄκαμας ὅτ' ἂν ἀθρῇ τὸν πυρόεντα
Ἀστέρ' Ἐνυαλίοιο θοαῖς ἀκτῖσι βολαυγῶν
Ζωϊδίων τετράγωνον ἂν οὐρανόεσσαν ἀταρπὸν
Ἀμφίκερω ταύροιο καὶ ἀσθμοτόκοιο λέοντος
Κεροῦτ' ἱαρόεντος ἐπ' ὠδίνεσσι βροτείαις,
Ἰσχυρῶν ἔργων τεύχει πονοπαίκτορας ἄνδρας,
Ὀχλοχαρεῖς, φιλόμοχθα θεατρομανοῦντας, * ἴχνεσσιν
Αἰθροβάτας, * πηκτοῖσι πετευριστῆρας ἐν ἔργοις,
Αἰθέρι καὶ γαίῃ μεμετρημένα ἔργα τελοῦντας,
Μιμοβίους, χλεύηστ' ἐπιβήτορας, ὑβριγέλωτας,
Ἐν ξείνῃ γήρως ἐπιβήτορας, ὀθνειοτύμβους,
Ὄρνεα γῆς, πόλεως πάσης ἀπόλιστα γένεθλα,
Μωρόφρονας, λιτοὺς, ἀσχήμονας, αἰσχρογέλωτας,
Κρατοπαγεῖς, ἀχίτωνας, ἀεὶ κορυφῇσι φαλακροὺς,
Ὧν ὁ βίος χλεύης τέχνην ἀπεμάξαθ' ὁμοίην.
Ἢν δὲ σὺν ἠελίῳ τε καὶ Ἄρει καὶ Κύπρις ὀφθῇ,

* MS. ἴχνεσιν   * MS. πηκτοῖσιν

Σχοι-

Σχοινοβάτας τεύχει, καλοβάμονας, ὑψόθεν εἰς γῆν
Γειτονίῃ θανάτοιο καταριπτοῦντας ἑαυτοὺς,
Ὧν ὁ πόρος μόρος ἐστὶν, ἐπὴν εἰς σφάλματα νεύσῃ.
Τούτοις δ᾽ ἄμμιγα πᾶσι Κρόνου συναλώμενος ἀστὴρ
Τειχοδόμους τε τίθησι, καὶ εὐτόλμους κεραμουργοὺς,
Πηλαίης * πλίνθου τε καὶ εὐτοίχων κανονισμῶν
Θριγκῶν τ᾽ εὐθυντῆρας, ἀεὶ καματοῖσι συνήθεις.
Ἢν δ᾽ ἰσόμοιρα κέλευθα Κυθήρη Ἄρεϊ βάλλῃ,
Ἢε τρίγωνος ἐοῦσα κατ᾽ ἔμβασιν, ἢ τετράγωνος,
Ἢ διαμετρήσῃ φάος ἄπλατον ἀστέρι κείνῳ,
Ἄμφω δ᾽ αὖτε τὸν αὐτὸν ἅμα θρώσκωσι τυχόντες
Δωδεκατημορίων ἴκελον δρόμον αἰθροδόνητον·
Τηνίκα τοὺς τεχθέντας ἀναγγέλλουσιν ἔσεσθαι
Ζωροπότας οἴνου, μεθυχάρμονας, εἰλαπινουργοὺς,
Δαιτυμόνας, θιάσοισιν ἀεικώμους, ἀκολάστους,
Ἤματα νύκτας ἄγοντας, ὕπνῳ μετακοσμηθέντας.
Πρὸς τούτοις δ᾽ ἔτι πολὺ κακώτερα βλαστήσωσι
Πλαστοκόμαι, νομίμων λεχέων κλεπτῆρες ἄθεσμοι,
* Μοιχάται, αἱμορέοντες ἀεὶ, νεομορφοτύπωτοι,
Μαστροπατ᾽ ἔργα τελοῦντες, ἀεὶ κακίῃσι γυναικῶν
Σύμβουλοι, δόλιοι, κακομήτορες, αἰσχροδιδάκται,
Ἴδμονες, ὧν ἄλοχοι θαλάμους πωλοῦσι συνεύνων.
Ὁππότε δ᾽ ἂν τούτοισι Κρόνου βλαβεραυγέος ἀστὴρ

* MS. πλήνθου τε   * MS. μοιχατέταιμοιρέοντες

Συννόμῃ καὶ χῶρον ἀνοικείοισι κελεύθοις,
Παμπαθέας, * σωμάτεσσιν ὀπυιομένους, γεγεπώτας,
Μήδεα μαθὸν ἔχοντας, ἀναστροφίῃ τ' ἐφυβρίστους,
Ἐκφαίνειν φύσεσθαι, ἑταιροτρόφους τε γόητας,
Πορνοσύνης ἀκρατοῦς σημάντορας, αἰσχροκερδεῖς,
Ἔχθιστον μυσαρὸν μεμαχλευμένον ἦτορ ἔχοντας,
Παμψέκτους; ἀπόφωλα βίου μυσαρωπὰ γένεθλα.
Φαινέσαις δ' ἀκτῖσιν ὅτ' ἂν Κρόνος εἰς Ἀφροδίτην
Λαμπάζῃ σελάεσσι φλογὸς βαρυβάμονος ὁλκῷ,
Ἄρης δ' αἰθαλόεις παρεῇ σὺν τοῖσι διωγμοῖς;
Βυρσοτόμους τεύχει, δοροεργέας, ἔντε καθέδραις
Σκυτείῃ τέχνῃ μεμελημένα δαιδάλλοντας,
Θηλυλάλους, ῥωποῦς τε γυναικῶν ἴδριας αἰεί,
Τεκτοσύνης τ' ἄρχοντας, ἰδ' ἐν ναυπήγεσι τέχναις
Καυκανεῆς ὕλης πελεκήτορας δὲ ξυλοεργούς,
Λαοτόμους τε πέτρης σκληρώδεος ἐγρεσιδόμους,
Ἠδὲ λιθοψώκτῳ καμάτῳ βίον ἰθύνοντας.
Τούτοις δ' Ἑρμαίων ἐπὶ τέρμονας ἡνίκ' ἂν ἔλθῃ
Οἰκείως δὲ σχῆμον ἔχων φάος Ἄρεος ἄστρῳ,
Πρηκτῆρας δείκνυσι, τελωνήτας τε βιαίους
Φύσεσθαι, δεινούς τε χρεάρπαγας, ἐργολάβους τε,
Ἔνθεν ἐπηρείαι τε καὶ ἐκδύσιες πελέθουσιν,
Ψευδοκατηγορίαι τε κατηγορίης τε τεχνασμοί.

* MS. σωμάτεσσι

Μαρ-

Μαρμαρυγὴ δ' ἀκτῖν' ὅτ' ἂν σελατηφόρος Ἑρμῆς
Ἀμφὶ σεληναίῃ σκολιὸν λαβύρινθον ὀρίνῃ,
Ἢ ἐπὶ πίσῃ καὶ ταυτὸν ἐπ' αὐταῖς λαμπάσι μήνης
Δωδεκατημορίων αἰτωπία φέγγεα κόσμου,
Ἀγραυλοὺς δείκνυσι κυνηγητῆρας ἔσεσθαι,
Ἄρκυσι καὶ σταλίκεσσιν ἐϋσταθέεσσι μέλοντας,
Αἰθροπόκους γονῆς ἐπιβήτορας ἰξευτῆρας,
Ἐνδεέας τε πόθησι τροφῆς κάμνοντας ἐπ' ἔργοις.
Ἢν δ' ᾖ καὶ οἰκείων ὀρίων ψαύσωσιν ἅμ' ἄμφω,
Ὑλογράφους ἄνδρας, χειρουργίας, ὁλκαδοχρίστας,
Ζωοτύπης μακάρων ἀποπλάστορας, εἰκονομόρφους
Θήσοντ', ἢ μεθόδοντε λινοστολίῃ προφέροντας,
Πυκῆεντι * λέπασμα συνασκοῦντας σὺν ἐλαίῳ.
Μόχθον ποσηέντα πονήσονται παλάμῃσιν.
Ἀκτὶς δ' αἰγλήεσσα σεληναίης Ἀφροδίτην
Φωτὶ νέῳ βάλλουσα καὶ Ἄρεϊ μαρτυρέουσα,
Ἀλλοτρίων θαλάμων φαίνει λῃστῆρας ἄνδρας
Ἔσεσθαι, μοιχευτὰ λέχη μελάθροισιν ἔχοντας.
Θῆλυ δ' ἐπὴν τὸ πεφυκὸς ἐν ἤματι τοῦδε πλασμοῦ
Πάγκοινον κέρδος θηράσεται ἀνδράσι μιχθὲν,
Ἔκτε χαμαιτυπίης ἕξει βίον ἄπορον αἰεί.
Ἑρμείου δ' ἀκτῖνες ἐπὴν Κρόνον ἀκροβολῶσιν,
Ἄρεα τ' ἐγχεκύδοιμον ἐπὴν ἐφορῶσι τε τοῦτον,

* MS. λήπασμα

Ἠὲ Διωναίης Κύπριδος θοὸν ἀστέρα βάλλῃ,
Τηνίκα δὴ μαχλάδας τεύχει * τ' ἀστεῖα φυεύσας
Πόρνας καὶ τριβάδας ἀνδροστρόφα ἔργα τελούσας.
Ἢν δ' ἰσόμοιρα φανῇ Κυθερηίας Ἑρμάωνι,
Ἄνδρεσσιν ξείνοισι καὶ ἀλλοδαποῖσι μιγεῖσαι
Δεσποτίδες μεγάλων τε βίων μελάθρων τε φανοῦνται.
Τὸν συνετὸν καλέων διὰ τετράδος ὄβριμος Ἄρης
Οὐκ ἀγαθὸν * τελέσει, βλαβερὸν δ' ἐπὶ πᾶσιν ὀρίζει
Σκυλμοὺς ὑπονοφανεῖς, φαντάσματά τ' ἠδ' ἐπαγωγάς,
Καὶ διεγείρονται νεκύων θάμβησιν ἔχοντες.
Αἰθαλόεις δ' ἀστὴρ Ἄρεος ἀκτῖσι σελήνην
Φεγγοβολῶν ἰσόμοιρα κατ' οὐλύμποιο κέλευθα
Ἀκροτάτοις κέντροισι, * πρὸς ἔκθεσιν ἢ ἀλίθηνεν
Θηλυτόκων βρεφέων τε καὶ ἀρρενογόνων βίον ἕλκει,
Οὐ μὴν ἐς θανατόνγε προδώσεται ἔκθεσις ἥδε.
Ἀρνυμέναις γὰρ γυναιξὶ τροφοῖς ὑποβάλλετ' ὀθνείαις,
Κἢν μὲν ἐπισκοπέῃ γενέθλην Κρόνος, ἐς ζυγὸν ἥξει
Λατρείης πονέοντα· Διὸς δ' ἐπιδερκομένοιο
Ἦμαρ ἐλευθέριον ἕξει ποιητὸς ὀθνείων,
Συληθεὶς γονέων, οὐ γνήσιος ἐν μεγάροισιν·
Σύν τε διωνυμίῃ τε καὶ ἐν διπληΐδι φήμῃ
Ζήσεται ἀλλοτρίων γονέων οὐχ ὧνπερ ἔβλαστεν.

* MS. πεσοιαφυείσας   * MS. τελέωσει

* MS. προσ ἔχθεσιν

Χρη-

Χρηματίαις ϛοργαῖς καὶ παιδοσύνῃσιν ὀθνείων.
Αὐτὰρ ἐπήν γε Κρόνος μήνης ἰσόμοιρος ὑπάρχῃ
Ἢ διὰ μέτρα φανῇ πλαγκτοῦ κόσμοιο * πρείῃ,
Πάμπαν ἐς ἐκθεσίην βρεφέων γένος * ἔσεται κείνων,
Ὧν γένεσις πρὸς μητρὸς ἐλέγχεται ἀνδράσι δούλη,
Καὶ γενέτου ἢ πέφυκεν ἐλευθέρα δεσποσυνάων.
Ἣν ἢ Κύπρις τούτοις προσμαρτυρέουσα γένηται,
Ἥσσονες ἢ πατέρων μητρὸς πλέουσι λοχεῖαι.
Ἧμος δ' Ἑρμείας Ζηνὸς φάος ἢ ἰσόμοιρον
Ὁρμήσῃ, τῆμος μὲν ὁ φυόμενος ποτὲ θνητῶν
Σεμνοτάτων γενέων ὀφθήσεται, ὧ πατρὶ μήτηρ
Παρθένος εἰς θαλάμους ζευχθήσεται ἀνδρὸς ἄπειρος.
Ἔσεται δ' ἐν γενέθλαισι * φάος ἀπανάδελφον ἐσαθρῶν.
Σχῆμα δ' Ἄρης ἐπὶ τοῖσιν ὅτ' ἂν πυριμάρμαρος ἀστὴρ
Κύπριδι συνδύσῃ ἔτι καὶ Κρόνου εἰσορόωντος,
Ἢ μετὰ χηρείην μήτηρ πατρὶ τοῦδε συνήξει,
Ἢ διὰ μοιχοσύνην δολοεργέα νυμφευθεῖσα.
Ἠέλιος ἢ Κρόνοιο καὶ Ἄρεος ἀστέρας ἀθρῶν
Ἀκτινηβολίῃσι φαεσφόρου Οὐλύμποιο,
Ναυσιβάτας φαίνει καὶ ἐν ὕδασιν ἤκτορας ἄνδρας,
Ἔσεσθαι σκαφέων κυβερνητῆρας ἀΰπνους,

* MS. πρείῃ * Superscr. ἔσσετ' ἐκείνων. * In MS. hæc ſunt ab manu ſecunda, quæ eraſis antiquioribus hæc inſcripſit.

Προπέρχασι νεῶν, οἳ πολλάκι ναυφθορίαισιν
Χείματος ὀρνυμένου βίοτον λείψουσι δι' ἄλμης,
Νηχόμενοι μοίρης βαιὸν χρόνον ἐν πελάγεσσιν. *
Παμφαίνων δ' ἀστὴρ ὁπότ' ἂν πολίοιο Κρόνοιο
Ἠελίου σελάεσσιν ἀν' οὐρανὸν * ἢ ἰσόμοιρος,
Τηνίκα φυομένων βρεφέων γενήτειρα πρῶτον
* Μητέρος εἰς ἀΐδην πέμψει νεκυοστόλος αἶσα,
Κτήματά τ' ἐξολέσει πατρώϊα, καὶ πολὺν ὄλβον,
Καὶ γε κασιγνήτων θανάτους ὁρόωσι προόντων,
Πλεῖστον δ' ἐκ θανάτων πολλῶν μέγαν αὐχήσουσιν.
Ἢν γε σεληναίης ἀκτὶς ἰσόμοιρα πελάζῃ
Φωτὶ Κρόνου, μάρτυς δ' ἐπὶ σήματι τῷδε γένηται
Καὶ Πυρόεις, μήτηρ προτέρη πατρὸς ἵξετ' ἐς ἀΐδην,
Ἢ ἐμογοστοκίῃ δεδαϊγμένη, ἢ διὰ νούσου.
* Ἀμβλώσσεις δ' ἀ γυναιξὶ Κύπρις κρύφιμ' ἄλγε' ἔδωκεν.
Ζεὺς δ' ὅταν Ἑρμείηντε καὶ ἱμερτὴν Ἀφροδίτην
Ἀκτῖσι Φαέθουσι βάλῃ λαμπραυγέσι κόσμου,
Αὐτοκασιγνήτας ῥέζει κείνοισι βροτοῖσι
Νύμφας συγγενικάς τε, λοχεύονται δ' ἀπὸ τούτων
Ἄνδρες παιδείης ἡγήτορες, ἔντε καθέδραις
Γραμματικαῖς δήμοιο βίον * διαποιμαίνοντες.
Ἠέλιος δ' ἀκάμας ὁπόταν Κύπριν Ἄρεϊ κοινῶς

* MS. ἢ * MS. μητέρας * MS. αμβλωσεις δ' αγυναιξι * MS. διαποιμένοντες

Ἀκ-

Ἀκτινηβολίῃσι πυριβλήτοισι καθαρῇ,
Γναπτῆρας ἀσήμων πέπλων, καὶ τεύκτορας αὐτῶν
Ἱστωνοὺς ἔσσεσθαι, ἰδ᾽ ἡγητῆρας ἀρίστους
Πρηκτῆράς τ᾽ ἀγεληδὸν ἀλωομένους διὰ παντός.
Ἑρμείαν δ᾽ ὁπότ᾽ ἂν Δία καὶ Κρόνον ἀγκυλομήτην
Ἀκτῖσιν * στίλβουσι φλογὸς λαμπτῆρσι πελάζῃ,
Νηοπόλους ἱερῆας, ἰδὲ ζακόρους θεοσέπτους,
Γραμματέας τιμῶν τε προφήτορας ἄνδρας αὖτε
Μυστιπόλους, ἱερῶντε περιστεμμένους στεφανηδόν·
Ὁππότε δ᾽ ἂν Κυθέρειαν ἐν ἀκτίνεσσι βολαυγῆ,
Ἄρεά τ᾽ αὖ πυρόεντα βραδὺς Κρόνος, οἱ τότε φύντες
Γεωπόνοι ζήσωσι φυτοσπορίας ἀγαπῶντες
Ὀθνείης χώρης τε καὶ οἰκείης διὰ παντός.
Λήψονται δὲ λέχη δίχα γράμματος οὐχὶ νόμοισιν,
Ἐκ μετεωροσύνης δὲ συναντήσαντες ὁμεύνοις.
Κύπριν δ᾽ Ἀφρογένειαν ἑλιξοπόροντε σελήνην
Πυρσοβόλοις ἀκτῖσι βαλὼν τευχεσφόρος Ἄρης,
Μηχανικοὺς τεύχει τε καὶ ὀργανοπήκτορας ἄνδρας,
Τεκτοσύνης τ᾽ ἄρχοντας, ἰδ᾽ αὐτοδίδακτα τέχνησι
Θαύματα δαιδάλλοντας ἐν ἀλκήεντί τε θυμῷ
Ἔσσεσθαι, σηκῶντε νεωκορίῃσι μέλοντας,
Ἐργοπόνους παλάμαισι καὶ ἀνδροτάτους καὶ ἀρίστους,
Ἀχθοφόρους καμάτωντε πόνους εἰς τέρψιν ἄγοντας.

* MS. στίλβουσιν

Τούτοις δ' Ἑρμείας φαύλοις σὺν σχήμασιν ὀφθεὶς
Μυθολόγους τεύχει καὶ αἰσχρεορήμονας ἄνδρας,
Μωρολόγους, χλεύης θ' ἡγήτορας, ὑβριγέλωτας,
Ἔν τ' ἀρεταλογίῃ μυθεύματα ποικίλ' ἔχοντας,
Ψηφάων * παίκτας τε καὶ ἐξ ὄχλοιο πορισμῶν,
Βομβηδὸν ζώοντας, ἀλήμονας ἧς χθονὸς αἰεί.
Ἢν δὲ Κύπρις μήνη τε σὺν ἠελίῳ τε καὶ Ἑρμῇ
Μάρτυρες ἀλλήλων μέσον οὐρανὸν ἀμφιπολῶσιν.
Ἢν μὲν ζωϊδίοισι διμορφώτοισι πέλονται
Ἰχθύσιν, ἢ διδύμοισι συνωρίζουσι κατ' αἴθρην
Τοξότεω καὶ κύκλον ἢ ἐς * σταχυηφόρον ἁγνὴν
Παρθενικήν, τῆμος * δίδυμα τικτεῖ φύσει ἀνδρῶν
Σώματα, καὶ τριδύμων παίδων θαυμαστὰ γένεθλα.
Κὴν μὲν Ζηνὶ Κύπρις καὶ φῶς ἰσόμοιρον ἐνεχθῇ
Ἄρρενες ἔσονται δισσοὶ γόνοι, ἄμμιγα δ' αὐτοῖς
Κούρη ἀπ' ὠδίνων τεχθήσεται ἐσχατόωσα.
Οὐρανίου δὲ Κρόνοιο θεωροσύνην ἐπέχοντος
Θηλυγενὴς διδύμων ἔσται τόκος ἄρσενος ἐκτός.
Ἐν κακοδαιμοσύνῃ δ' Ἄρεως, κατ' ἐναντία μήνης
Μαρμαρυγὰς φαίνοντος, ὁ τικτόμενος τότε θνητῶν
Σῶμα πλειστομελὴς τεχθήσεται, ἔκμετρα γυῖα
Παρ φύσιν ἡμερίην δεικνὺς μερόπεσσιν ἀθρῆσαι.

* MS. πέκτας * MS. τεχυηφόρον * MS. διδυματοκατὰ φύσει'

Ὀπ-

Ὁππότε δ' εἰν ἀγαθοῖσι τόποις στείχωσι κατ' αἴθρην
Ἄρης πυρωτικὸς ἰδ' ἑλιξοπόρος τε σελήνη,
Τεύχουσιν * σοβαροὺς πληΐστορας ἄνδρας ὑπὲρ γῆν,
Ἡγεμόνων φιλίῃσι γεγηθότας, ἀμφὶ δὲ κόσμῳ
Πουλυπλανεῖς ξενίαισιν Ἀρήια λήμματ' ἔχοντας,
Καὶ πάσης στρατιῆς ἐπιβήτορας ἐν πεζοπαῖσιν.
Ἢν δὲ Κρόνου βλαβεραυγὲς * ἐς αἰθέρα φέγγος ἀθρήσῃ,
Διστὰ δ' ἐναντίον ἄστρα φανῇ σελαγίσματα τῶνδε,
Τῆμος ὅσοις γενεὴ μεροπήιας ἄρχεται ἀνδρῶν,
Ἐν κακοδαιμοσύνῃ καματώδεϊ πᾶσαι βιῶσι,
Νουσομελεῖς τεύχουσι βροτοὺς, ὀδύνῃσι συνήθεις,
Κ' ὀδύνων βλαβερῶν τε δυσεκφεύκτων τε παρέδρους.
Μήνη δ' ἀμφίκερως σκολιόδρομος ἡνίκ' ἂν ὀφθῇ
Ἄρεως εἰς τετράγωνα πόλου λοξεύματα βᾶσα,
Ἢν δ' ἐπιδυομένῳ κατὰ γῆς ἀπὸ τέρμονος αἴθρης
Στίλβων ἀμφ' αὐτοῖσι καὶ διάμετρος ὁραθῇ
Ζωιδίῳ, κόσμοιο κακοὺς ληίστορας ἄνδρας
Ἐκφύσει, θυρέτρων ἐπανύκτορας ὀθνειάων,
Κλεπτῆρας φαύλους, νυκτιπλανέας τε λαθραίους.
Οὕτοι φωραθέντες ἐν ἀλλοτρίοισι μελάθροις,
Εἱρκτὰς δ' * οἰκήσωσι φυλασσόμενοι ἀλυσηδὸν,
Ἔντε βιαιοπέτῳ θανάτῳ βίον ἐκλείψουσιν,
Ἢ φοβεροῖς ξίφεσι δεδαϊγμένοι, ἢ πελέκεσσιν,

* MS. σωβαροὺς * MS. εἰς * MS. οἰκήσωσιν

Ἢ βρόχον ἀλγινόεντα δι' αὐχένος ἐνδήσαντες
Πνεῦμα πικρὸν λείψουσι πικρῆς μοίρης ὑπ' ἀνάγκῃ.
Κύπρις δ' ἀφρογένεια βροτῶν ὡροσκόπος φέξῃ
Δερκομένη, θήσει μὲν ἐν εἰλαπίναις φιλομούσους
Ἡδυπότας, θιάσων κωμάστορας, ἔκτε γυναικῶν
Ὀθνείων στοργαῖσι κεκασμένα φίλτρα φέροντας,
Μοιχείας τ' ἀγαπῶντας, ἐν αἷς ὕβρεις, οὐ Κύπρις ἄρχει.
Ζεὺς δ' ὁππόταν Φαέθων ὡροσκόπον ὄμμα τιταίνῃ
Εὐμόρφους τε τίθησι, καὶ εὐτυχέας, καὶ ἐπόλβους,
Ἔντ' ἀρχαῖς πλειστῆσι πάτρης τὰ βέβαια φρονοῦντας.
Τούτῳ δ' εὖτ' ἂν Ἄρης μίγδην ἰκέλῃσι πορείαις
Σχηματίσῃ κατὰ κόσμον, ἰχνοβλαβέας, φθινοκοίλους,
Νευρονόσους, ποδαγροὺς, ἀχθήμονας ἄνδρας αὖτε
Ἔσσεσθαι, καὶ μικρὰ νεκρούμενα δάκτυλ' ἔχοντας.
Θηλυγενεῖς δὲ γυναῖκες, ἐπὴν Κρόνος ὡρονομήσῃ,
Φύονται λαμπραὶ, βαθυχρήμονες, ὀλβομέλαθροι,
Ἀξιοπιστοσύνῃ μεμελημέναι, ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας
Παγκοίνως ζήσουσιν ἐπίψογα νύκτας ἄγουσαι,
Ἀλλοτρίους θαλάμους κέρδει βίου ἰθύνουσαι.
Ἠέλιος δ' ἀκάμας πυρόεν σέλας ἡνίκ' ἂν ἔλθῃ
Ἀρσενικοῖς ζῴοισι κατ' αἰθέρος ἱερόπλαγκτον
Ζωφορίην, θήλεια δ' ἔχῃ νεολάμπεα μήνη.
Τῆμος ὅσοι φύονται ἐν ἀνθρώποισι, κράτιστοι
Ἄνδρες, ἀριστοπνοῆες, ἐλεύθερα λήματ' ἔχοντες,

Εὔσημοι,

Εὔσημοι γενεήν τ', ἀγαθοὶ φύσιν, ἀξιόμορφοι,
Δοξοφόροι, πατέρες κηδέστορες, ἠδὲ βίαιοι.
Ἢν δέ τ' ἐναλλάξωσι σεληναίη μὲν ἐπ' ἄῤῥεν,
Ἠέλιος δ' ἐπὶ θῆλυ πολυζῴοισιν ἐπ' ἄστροις,
Νωχελέες τε πέλουσι, καὶ ἄπρηκτοι, καὶ ἄτολμοι,
Πηρώσει ψυχῆς νενεφωμένα βουλεύοντες.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἐς θῆλυ κατοπτήσουσιν ἰόντες
Ἀμφότεροι μήνης τετελεσμένα τερμοδρομούσης,
Πουλυπλανεῖς, ξενίης ἐπιβήτορας ἄνδρας ἔτευξαν
Αὐδῶσιν, χαίροντας ἀεὶ μεταβλήμασι χώρης,
Καὶ πόλεως σπουδαῖα πρὸς ὀθνείους φορέοντας
Ἤθεα καὶ τιμὴν, μεμετρημένα πράγματ' ἔχοντας,
Εἰς ἰδίην ἢ πάτρην ψογερὸν βίον ἰθύνοντας,
Οἰκείων ἔργων ἐπιλήσμονας * οὐχὶ θυραίων.
Ὁπότε δ' ἀρσενικοῖς δισσοὶ μέγα φεγγοβολῶσιν
Ζωδίοις κατὰ χῶρον ἀνάστερον, οἵ τ' ἔσονται
Τολμηροὶ, θρασύθυμα * μεμηνότες, ἐχθροὶ ἑταίρων,
Πιστοτάτης φιλίης λυμάντορες, ἀκριτόβουλοι,
Οὐ μίαν εἰς ἀτραπὸν βιότου νόον ἐκνεύοντες,
Ἄλλοτε δ' ἀλλοίην ζωὴν ἐπίτεχνον ἔχοντες,
Πρήξιας ἀλλάσσοντες ἀεὶ μεθόδοισί τε * πειρασμῶν,
Ἔκτ' ἐνύδρων μόχθων τε καὶ ἐκ πηδαλίοιο διαίτης

* MS. in margine ἄγχι θυράων * Superscr. μεμηνότης * MS. πειρασμῷ

Δώματα * τιμαίνουσι καὶ ἐκ λιμένων πλεῖστον
Δημοσίωντε λόγων ἐμπείραμον ἦθος ἔχοντες.
Μήνης δ' ἠελίῳ σύνοδον κατὰ κόσμον ἔχοντες
Ζωιδίῳ δύνοντα, βροτῶν γένος ἔσσετ' ἀμυδρὸν,
Ἤτοι λυσσαλέῃ μανίῃ δεδαμασμένον αἰεὶ,
Μαρφακτὸν, νοσόθυμον, ἀεὶ θανάτοιο πάρεδρον.
Πᾶσαι βροτῶν ψυχὴ γὰρ, ἐπὴν τάγε κοινὰ βίοιο
Μὴ φρονέῃ κατὰ θυμὸν, ἀναισθήτῳ τε παλαίῃ
Δυσκρασίῃ, προτέθνηκε, καὶ ἣν φάος ὄμμασι λεύσσῃ.
Ψυχὴ γὰρ μερόπων ἀμαθὴς νεκύεσσιν ὁμοίη.
Ἢν δὲ σεληναίῃ κατέχῃ πέμμηνα κέλευθα
Συνδέσμους ῥυσμοῖο, σεληνιόωντα * φανείῃ
Φῦλα βροτῶν τάδε πάμπαν, ἐν εἰδώλοισιν ὅμοια,
Καὶ κραδίῃ θεόληπτα, καὶ ἀκρατέοντα λογισμῷ
Ἔνσφα, πολλάτ' ἄβουλα, καὶ ἀνθρώποις προλέγοντα
Φοιβητοῖς μύθοισιν ἀποφεγκτήρια κρυπτά
Ἐσσομένων ἔργων τε βίων ζωῆστε κελεύθους.
Ἢν δὲ καὶ αἰθαλόεις ἀστὴρ σὺν τοῖσι φανείῃ
Ἄρεος ἐν κύκλοισι θοοῦ δεινήματα κόσμου,
Φάσμασι δαιμονίοισι συναντήσουσιν ἐκεῖνοι,
Ψυχῇ δερκόμενοι νεκροδερκῆ νερτερόμορφα
Ἔντε καταγγελίαισι θεῶν μηνίσμασι τ' αἰεὶ
Ὀξύχολοι, λυπρὸν βιότου πλόος ἀθρήσουσιν.

* MS. τιμῶσι   * MS. φανίῃ

Εἰδώ-

Εἰδώλων συνόεντα τύπον διὰ παντὸς ὁρῶντες,
Ὧν πλάστειρα θεὰ πικροῦ θαμβήματος ἀρχή.
Ἄρει δυομένῳ μέσον οὐρανὸν ἢν Κρόνος ὀφθῇ,
Ἔσται * μεισέλλην γενέθλῃ, τιμὴν τε θεοῖσιν
Οὐχὶ νέμων, ἄνομός τε φρεσὶν πλήθοντι λογισμῷ,
Ἀλλόφρων, δύσμικτος, ἀμετροεπὴς, δολοεργὸς,
Αὐτόνομος, κακόθυμος, ἀθεσμοφάγος, ἀτράπεζος,
Ὀθνείων κτεάνων ἐπιθύμιος, ὃν διὰ θυμὸν
Δῆμοι μισήσωσι δι' ἀφροσύνην ἀλόγιστον.
Ἑρμείας δύνων τε καὶ ὡρονομῶν Κρόνος ἄνδρας
Μήνης ἐρχομένης μέσον οὐρανὸν ἐν γενέθλῃσιν,
Εὐξοάνους, παλάμῃσιν ἀγαλματοτυπεῖς, θεοπλάστας,
Χαλκοτύποις τέχνῃσι κολοσσοπόνους παναρίστους.
Ζεὺς δ' ὕψου φορέδην νέον ἀστέρα φεγγοβολήσας
Ὥρην ἠελίου βιοτόσκοπον αὐγάζοντος,
Ἐκφαίνει γενεῆς * βασιληΐδος ἄνδρας ἔσεσθαι
Κοινωνοὺς μετόχους τε, καὶ ἐκ σφίσι κλέος ἕξειν,
Ῥητορικοῖς τε λόγοισι μετ' εὐτυχίης μετέχοντας
Ὄλβον καὶ βιότην εὐδαίμονα καρπώσασθαι.
Ἑρμῆς δ' εἰς ὥρην μέροπος πόρον ἡνίκ' ἂν ἔλθῃ
Δυνούσης μήνης ὑπὸ λοίσθια τέρματα γαίης,
Ἀνέρες ἔσσονται βαθυχρήμονες, ἔντε τραπέζαις
Πιστόφρ[illegible] πόλεως ταμιεύτορες, ἔντε τοκισμοῖς

* Superscr. μισέλλην * Superscr. βασιλιάδος

Καὶ χρείαις ζήσωσι βίον πολὺν ὀλβονομοῦντες.
Ἣν δὲ Κύπρις κατὰ γῆς ἕλκῃ δρόμον ἀστερόεντα
Καὶ Κρόνος ἐρχνίην ἀστραπὴν μεσοδέρκεα φαίνῃ,
Στείρας τοι δείξει καὶ ἀτέκμονας ἀνδράσι νύμφας
Ἀσπορίῃ τέκνοισι λέχη λιπόπαιδα φερούσας.
Ζηνὸς δ' αἰθροπλανὴς ἐπὶ τούτοις μάρτυρος ἀστὴρ
Δειχθεὶς, ἀλλοτρίων τέκνων ὑποβλητὰ γενέθλα,
Ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξὶν ὑπὸ στοργῇσι θυραίοις.
Ἣν δ' ἰσόμοιρος Ἄρης κατὰ σήματα τοιάδε λάμψῃ,
Φύσονται μαχλοὶ, διδυματόκαι, ἀρσενομίκται,
Μεμφόμενοι φύσεως ὀρθὴν ὁδὸν, ἐντὲ πόλεσσιν
Ἀλλοτρίαις ζήσωσιν ἀλώμενοι αἰσχρεόφημοι.
Ὁππότε δ' ἂν γενέθλην ἐφέπῃ Κρόνος ὡρονομεύων,
Ἐν κακοδαιμοσύνῃ δὲ σεληναίης φάος ὀφθῇ,
Ἠελίου δ' ἀκτῖνες ἀποκλίνωσιν Ὀλύμπου,
* Ἐχθεσίμην ἕξουσι, τραφήσονται δ' ὑπ' ὀθνείων.
Ἡνίκα δ' ἂν Κυθέρη ἐσαθρῇ πικνοσπόρον ὥρην
Φυομένων, συναίη δὲ Κρόνος Ἄρης τε σὺν αὐτῷ
Φέγγει λαμπομένῳ κακοεργεῖ, τῆμος ἔσονται
Ἐξ ἀπελευθερίης βασιληΐδος ἥμισυ δοῦλοι.
Ἣν δ' ἰσόμοιρα Κρόνοιο σελάσματα Κύπριδος ὀφθῇ
Πανδούλους τε τίκτουσιν ὁμόζυγα λατρεύοντας,
Οἰκέτιδος γενεῆς τε πεφυκότας ἐκ γενετῆς.
Οὕνι δεσποσύνωντε πικρὰς ἕξουσιν ἀνάγκας,

* MS. ἐχθεσίμην

Ἐξ

Ἐξ ἑτέρων τε δόμων ἑτέροις πάλι δουλεύουσιν
Ἑπτάκι κυρίοις καὶ πεντάκι καινιωθέντες.
Ἐς γῆρας δ' ἥξουσιν ἀναστόμενοι διὰ πενίης.
Ἠελίου δ' ἀκτῖνες ἀνοικείως ἐπὶ τοῖσδε
Νεύσωσι, δεσμούς τε κατηγορίας τε φέρουσιν
Ἀνδράσιν * οἰκονόμοισι καὶ ἔμπαλιν ἔκλυσιν ἄτης
Κινδύνων κρυερῶν τε καὶ ἀλγεινῶν τε καὶ ἐχθρῶν·
Ταὐτὸ γένος κείνοισι καὶ ἄρξεται, ἐν δ' * ἀπολήγει.
Ἀντιμεσουρανέων δ' ὁπότ' ἂν Κρόνος Ἄρεϊ λάμψῃ,
Θηροβόλου θανάτου φασὶν κλωσθέντα βαρεῖαν,
Ὧν σάρκας δαίσονται ὀρέστεροι ἠδὲ λέοντες,
Ἢ σύες ἀργιόδοντες, ἢ αἱμοτοπώπιδες ἄρκτοι.
Σχήμασι δ' ἐν τούτοις ὁ γεγὼς καὶ πλούσιος οἴκων
Ταρβείτω, καὶ σφάλματ' ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου.
Πάντα γὰρ ἀνθρώποισι πέλει κατὰ μοῖραν ἄφυκτον,
Ὡς ἂν ζωιδίων κύκλος πρὸς αἰθέρα τείνῃ
Μιγνυμένων στοιχηδὸν ἀφισταμένων τε δικήλων.
Οὕτω καὶ μερόπων γενεὴ καματηδὸν ἀλᾶται
Ἢ βίον ἢ θάνατον διζημένη οὐρανόπλαγκτον.
Ταῦτα τοι οὐρανίων ἄστρων στοιχεῖα τέτυκται,
Οἷς ὁ πάλαι καὶ ὁ νῦν καὶ ἔπων χρόνος ἐκμεμέτρηται
Ἐνμέτροις ἀγῶσι, καὶ εἰς αἰῶνας ὀπηδεῖ.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

* MS. οἰκονόμοισιν * Superscr. ἀπολήγῃ

ΜΑ-

ΜΑΝΕ'ΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩ'Ν ΒΙΒΛΙ'ΟΝ Ε.

Ἐξ ἀδύτων ἱερῶν βίβλων, βασιλεῦ Πτολεμαῖε,
Καὶ κρυφίμων στηλῶν, ἃς ηὕρατο πάνσοφος Ἑρμῆς,
Οὐρανίων ἄστρων τ' ἰδίαις ἐχάραξε προνοίαις
Σύμβουλον πινυτῆς σοφίης Ἀσκληπιὸν εὑρών,
Ἀντιτύπῳ κηρῷ τ' ἀπομαξάμενος κεκόσμηται
Ἀνθολόγου μούσης βληδῶν δώρημα μελισσῶν
Ἣν δ' ἄρα νύκτα μέλαιναν ὑπ' οὐράνιον χορὸν ἄστρων
Μυρίοισι μίτοισι λάλον τὸ μάθημα καθεῦρον.
Οὐ γάρ τις τοιῆς σοφίης ἐπεμήσατο κῦδος,
Ἢ μοῦνος Πετόσιρις ἐμοὶ πολυφίλτατος ἀνήρ,
Οὗ βαιὸς καμάτος οὗτος, Πτολεμαῖε, πέφυκεν.
Ἀνθρώπων γενέσειας, ἃς ἤγαγε μυρίος αἰών,
Ἐκ στομάτων ἱερῶν ὁ σοφώτατος εἶπεν Ὅμηρος
Χείλεσιν ἀμβροσίοις. καὶ νεκταρέῃ διανοίῃ
Φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ γ' ὕλη
Τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίνεται ὥρη,
Ὡς ἀνδρῶν γενεὴ ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει.

Μοί-

Μοίρην δ' οὔτινα φημὶ πεφυγμένον * ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
Ἀλλὰ πῆ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μύθοις οὐρανίοισι φέρων παρέθηκα γελοῖα,
Χρύσεα χαλκείοισιν, ἐπεὶ καὶ δόγματα θεῖα
Οἷα κόχλος χρυσῷ περικείμενος ἔσθ'. ὁ δὲ χρυσὸς
Κοσμῆται κοχλάδεσσιν ἁλὸς περιπορφύροντος.
Ἐν πᾶσιν μύθοις καὶ τῇ ἰδίῃ διανοίῃ
Εἴρηται πραπίδων κάματος δυσυνθέτῳ ἔργῳ.
Ἣν ἢ ὥρην ψεύσηται, συνεξώλισθεν ἅπαντα.
Ὥρη δ' ἀκριβοῦται βροτοῖσι τὰ δόγματα θεῖα.
Ἀστέρες ἑπτὰ θεοὶ μὲν ἀπ' οὐρανοῦ ἀρέει πουλὺν
Οἳ ζώνας κατέχουσιν ἄνω * τὰς ἑπταπόλοιο
Αἰῶνός τε γένος γίνεται ῥίζα φύσεως πολυμόρφου.
Ζωδιακοῦ κύκλου σφαιρώματα καγχαλόωσιν
Εἰν ἰδίοις ὁρίοις ὑψώμασιν ἠδέ τ' ἐν οἴκοις.
Ζεὺς, Ἄρης, Παφίη, μήνη, Κρόνος, ἥλιος, Ἑρμῆς
Ἐν συνόδῳ, βασιλεῦ, μεγάλους παρέχει βασιλῆας.
Αὔτικα δ' ἐν συνόδῳ Μακεδὼν βασιλεὺς ἐγεννήθη,
Ὃν πινυταῖς πραπίδεσσιν ὁμοῦ σκήπτροις ἀνέδειξαν.
Καὶ σὺ ἢ γ' ἐν συνόδῳ, ἀλλ' οὐκ αὐτῇ ἐνὶ ὥρῃ.
Ἠέλιος σατράπας μεσουρανέων ἀποδείξει,

* MS. ἔμμενε   * MS. τὰ σεπτὰ πόλοιο

Καὶ στρατιῆς Ἄρης ἡγήτορας οἷς ἐνὶ οἴκοις.
Ἐν δ' Ἄρεως οἴκοις καὶ Ζηνὸς ἀπέφηνε δικαστάς.
Καὶ τούτων δ' ἕκαστος, ὅτ' ἂν ἐπίκεντρα τὰ φῶτα.
Ἣν δ' ἀτόνως λεύσσῃ, συνεξώλισθεν ἅπαντα.
Ὡς ὅτ' ἂν ἐν μεγάλοις τοῖς σχήμασιν ἄλλος ἀθρήσῃ
Ἀστὴρ ἀργαλέος, ὑποβασκαίνῳ ὄμματι θραύει·
Οὕτως ἀργαλέοις ἀστὴρ κακὸς ὄμματ' ἐπίσχῃ
Ἢ τετράγωνος ἐὼν τοῖς σχήμασιν ἢ διάμετρος.
Ἀντολίην ζητῶν καὶ τὴν φάσιν ἐν συναφαῖσιν
Νυκτερινὸν δείμαινε Κρόνον καὶ ἑῷον Ἄρηα.
Ἀρχαὶ γὰρ τούτων πάμπαν πλέθουσιν ἀηδεῖς,
Ὡς πυρὸς αἰθομένου φλογεραὶ φλόγες εἰσὶν ἐν ὕλῃ
* Λάβρ' ἐπιγινόμεναι καὶ σβέννυνται αἶψα παρ' ἀκμήν.
Ἣν δ' ἐσίδῃ Παφίην, οὐ μαίνεται, ἀλλὰ κενοῦται.
Τοῦ δὲ Κρόνου πέρθει αἰεὶ κατὰ πάντα πλοῦτον.
* Ψυχρὸς γάρ τε πέλει τῇδε Κρόνοιο βολὴ
καὶ πήγνυται
Ὄψιμος. εἰ δ' ἄμφω διέρην δ' ἐπὶ κέντρον ἔχωσιν,
Ἔνθ' ἀκαταστασίαι καὶ πήμ' ἐπὶ πήματι δεινῷ.

* MS. λάβρ' ἐς ἐπιγ. * Sic ordinavi, quum in MS. uno versu continuaretur, ψυχρὸς γάρ τε πέλει τῇδε κρόνοιο βολὴ καὶ πήγνυται ὄψιμος in secundo ponerentur hæc: εἰ δ' ἄμφω διέρην δ' ἐπίκεντρον ἔχωσιν, ut versus quinque pedum.

Ἢν

Ἢν σίχωσι δ' ὁμοῦ σύνοδοι ἢ εἰς ἕνα χῶρον,
Εὐκρασίη χαίρουσι καὶ ἐκεῖθι δῆριν ἔχουσιν.
Θερμότατος γὰρ ἐὼν ψυχρῷ ἀνακίρναται Ἄρης.
Ψυχροτάτη δὲ Κρόνοιο βολὴ * ἀποθάλπεται θερμῷ.
Μείλιχος Κρονίδης κατὰ πάντα Κρόνῳ συνοδεύων
Σύν τ' ἄστροισι ἅπασιν πλὴν ἠελίου κακοεργός.
Σὺν κείνῳ γὰρ ἐὼν λύει πατρώϊον οἶκον,
Καὶ φυγάδας τεύχει, καὶ ἐν νήεσσιν ἀλήτας.
Ἠέλιος Παφίῃ κοινούμενός ἐστι κάκιστος.
Ζῆλον, δυσγαμίην, ἐγκλήματα, ὕβριν, ἀνάγκην,
Καὶ ψόγον ἐν λέκτροις, ἀσχήμονά τ' ἀλλοπρόσαλλον.
Καὶ δύνων Κρονίδης ἢ καὶ ὑπόγειος ὑπάρχων
Λαμπροτέρας πράξεις ἐν ἀλλοδαποῖσι τίθησιν
Ἐς πλείω δηλοῖ καὶ ὀψίτυχόν τινα πίστιν.
Ἢν δ' ἐσορῇ * στίλβοντ' Ἄρης ἐπὶ τέρματος αὐαίης,
Θησαυροὺς ἐπέδειξε, καὶ ἐκ χθονὸς ὄλβον ἔδωκεν.
Ἄστοργος θυμοῖσιν ἀεὶ ὀλοώτατος Ἄρης
Μὴ καθορῶν Κρονίδην, μηδ' εὐπλόκαμον Κυθέρειαν.
Οὗτος γὰρ κακός ἐστιν, ὅτ' ἂν ἐπίκεντρος ὁδεύων
Ὅσσον ἔχων λεύσσῃ καταλαμπομένην Ἀφροδίτην.
Πᾶς ἀνὴρ πέλεται * πανείμερος ἠὲ πονηρὸς
Ἐν φύσει. φαῦλος δ', ὅτε οἱ παλίνορσος ἐπιχθεὶς

* Superscr. ἀποθάλπεται   * MS. στίλβωντ
* Superscr. πανήμερος

Καὶ στρατιῆς Ἄρης ἡγήτορας οἷς ἐπὶ οἴκοις.
Ἐν δ' Ἄρεως οἴκοις καὶ Ζηνὸς ἀπέφηνε δικαστάς.
Καὶ τούτων δ' ἕκαστος, ὅτ' ἂν ἐπίκεντρα τὰ φῶτα.
Ἢν δ' ἀτόνως λεύσσει, συνεξώλισθεν ἅπαντα.
Ὡς ὅτ' ἂν ἐν μεγάλοις τοῖς σχήμασιν ἄλλος ἀθρήσῃ
Ἀστὴρ ἀργαλέος, ὑποβασκάνῳ ὄμματι θεάνει·
Οὕτως ἀργαλέοις ἀστὴρ καλὸς ὄμματ' ἐποίσει
Ἢ τετράγωνος ἐὼν τοῖς σχήμασιν ἢ διάμετρος.
Ἀντολίην ζητῶν καὶ τὴν φάσιν ἐν συναφαῖσιν
Νυκτερινὸν δείμαινε Κρόνον καὶ ἑῷον Ἄρηα.
Ἀρχαὶ γὰρ τούτων πάμπαν πελέθουσιν ἀηδεῖς,
Ὡς πυρὸς αἰθομένου φλογεραὶ φλόγες εἰσὶν ἐν ὕλῃ
* Λάβρ' ἐπιγεινομένου καὶ σβέννυται αἶψα παρ' ἀκμήν.
Ἢν δ' ἐσίδῃ Παφίην, οὐ μαίνεται, ἀλλὰ κενοῦται.
Τοῦ δὲ Κρόνου τάρβει αἰεὶ κατὰ πάντα πλούτην.
* Ψυχρὸς γάρ τε πέλει τῇδε Κρόνοιο βολῇ
καὶ πήγνυται
Ὄψιμος. εἰ δ' ἄμφω δὶ ἔρειν δ' ἐπὶ κέντρον ἔχωσιν,
Ἔνθ' ἀκαταστασίαι καὶ πήμ' ἐπὶ πήματι δεινῷ.

* MS. λάβρος ἐπιγ. * Sic ordinavi, quum in MS. uno versu continuaretur, ψυχρὸς γάρ τε πέλει τῇδε κρόνοιο βολῇ καὶ πήγνυται ὄψιμος in secundo ponerentur hæc: εἰ δ' ἄμφω διέρειν δ' ἐπίκεντρον ἔχωσιν, ut versus quinque pedum.

Ἢν

Ἢν στίχωσι δ' ὁμοῦ σύνοδοι ἢ εἰς ἕνα χῶρον,
Εὐκρασίῃ χαίρουσι καὶ οὐκέτι δῆριν ἔχουσιν.
Θερμότατος γὰρ ἐὼν ψυχρῷ ἀνακίρναται Ἄρης.
Ψυχροτάτη δὲ Κρόνοιο βολὴ * ἀποθάλπεται θερμῷ.
Μειλίχιος Κρονίδης κατὰ πάντα Κρόνῳ συνοδεύων
Σύν τ' ἄστροισι ἅπασιν πλὴν ἠελίου κακοεργός.
Σὺν κείνῳ γὰρ ἐὼν λύει πατρώϊον οἶκον,
Καὶ φυγάδας τεύχει, καὶ ἐν νήεσσιν ἀλήτας.
Ἠέλιος Παφίῃ κοινούμενος ἐστὶ κάκιστος.
Ζῆλος, δυσγαμίην, ἐγκλήματα, ὕβριν, ἀνάγκην,
Καὶ ψόγον ἐν λέκτροις, ἀσχήμονά τ' ἀλλοπρόσαλλον.
Καὶ δύνων Κρονίδης ἢ καὶ ὑπόγειος ὑπάρχων
Λαμπροτέρας πράξεις ἐν ἀλλοδαποῖσι τόποισιν
Ἐς πλείω δηλοῖ καὶ ὀψίτυχόν τινα πίστιν.
Ἢν δ' ἐσορῇ * Στίλβοντ' Ἄρης ἐπὶ τέρματος αὐαίης,
Θησαυροὺς ἐπέδειξε, καὶ ἐκ χθονὸς ὄλβον ἔδωκεν.
Ἄστοργος θυμοῖσιν ἀεὶ ὀλοώτατος Ἄρης
Μὴ καθορῶν Κρονίδην, μηδ' εὐπλόκαμον Κυθέρειαν.
Οὗτος γὰρ κακός ἐστιν, ὅτ' ἂν ἐπίκεντρος ὁδεύων
Ὅσσον ἔχων λεύσσει καταλαμπομένην Ἀφροδίτην.
Πᾶς ἀνὴρ πέλεται * πανείμερος ἠὲ πονηρὸς
Ἐν γονῇ. φαῦλος δ', ὅτε οἱ παλίνορσος ἐπιχθεὶς

* Superscr. ἀποθάλπεται * MS. στίλβωντ
* Superscr. πανήμερος

Εἰς ἰδίαν χώρην αὐτοὺς κατ' ἐπίμβασιν ἔλθοι.
Ἀργαλέων ἄστρων δυνατῶς γίγνωσκε τὰ δῶρα.
Ἐν δὲ τέκνοισι μόνοις ἀγνώμονες εἰσὶ δοτῆρες
Καὶ διδόασι γονὴν * ἐπὶ πένθιμον ὄμμασι δάκρυ.
Ἄρης καὶ Στίλβων σύμφωνα τὰ κέντρα λαχόντες
Ὑψηλοὺς, δράστας, μεγαλόφρονας, ἠδὲ βιαίους,
Παίοντας τόλμῃ, καὶ σφαλλομένους ἐπὶ δόξῃ.
Ἤτοι γὰρ κολάσει συνελαυνόμενοι βεβάρηνται,
Ἢ ἀλόγους μέμψεις ὑπενεγκάμενοι πεπάτηνται,
Ἢ ἐ πάτρην φεύγουσι διωκόμενοι παρ' ἕκαστα.
* Ἢν δὲ Κρόνος τούτῳ τῷ σχήματι μάρτυς ἐπέλθῃ,
Τὸν δεσμὸν λύσας δόξαν παλίνορσον ἔδωκεν,
Καὶ χειμῶνι πικρῷ γλυκερὴν ἐπέχευε γαλήνην.
Ἑρμείας κακότεχνος ὁμοῦ καὶ πυρβόλος Ἄρης
Ἢν δύναντες ὁμοῦ ἢ καὶ ὑπόγειοι ἐόντες,
Ἐλπίσιν ἀπλήστοις μεγάλας ἀρχὰς μελετῶσιν.
Ὄλβῳ γὰρ πινυτοὶ, καὶ τεύχεσι θωρηχθέντες
Οὐρανίοις ἄστροις ἐπιγεινόμενοι ἄτωνται,
Ἢδ' ἄστρων φύσαντες ἑὴν διὰ πίστιν ἄπιστον
Οὐρανίαισι βολαῖς ὡς ἀστέρες ἦλθον ἐπ' ἄφνω. *
Καὶ Παφίη δύνουσα κακὴ ὡς λοίγιος Ἄρης.

* MS. ἐπιπένθιμον * Superscr. εἶδε * Post hoc verbum in MS. adscribitur ἀνέλαμψαν, quasi id his adnecti deberet.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὁ μὲν ἀλγυνεῖ ψυχὴν καὶ σῶμα βρότειον,
Ἡ Παφίη δὲ πικρὴ καὶ βάσκανος ἐς ἐπὶ λέκτροις.
Ἑρμῆς καὶ Παφίη ἰδίαις μοίρῃσι ταπεινοὶ,
Ξυρουμένους κεφαλὰς μίμους ὄχλοισι γελοίων.
Οὐ καλός ἐστιν Ἄρης ἐπεμβαίνων Ἀφροδίτῃ.
Ζήλους γὰρ τεύχει φοβερούς, καὶ φάρμακα δεινὰ,
Καὶ στομάχων κρυφίμων ἀλγήματα, καὶ νόσον ἄρθρων.
Ἥμερός ἐστιν Ἄρης ἐπὶ τὸν Δία πάντοτ' ἄκεντρος.
Αὐξιφαὴς δ' ἀγαθὴ κατὰ πάντα πέφυκε σελήνη,
Ἣν φεύγουσα Κρόνον ἐπὶ τὸν Δία πρῶτον ἵκηται,
Καὶ λείπουσα * καλῇ ὁπότ' ἂν Παφίῃ συνοδεύῃ.
Μείων δ' ἢ μείζων μεσῇ πρὸς Ἄρεα κακίστη.
Πλησιφαὴς μήνη ἐπὶ τὸν Κρόνον ἐστὶν ἀρίστη.
Πλοῦτον γὰρ πουλὺν παρέχει, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ δόξῃ.
Πλησιφαὴς δ' ἀκτῖσιν ἀπορρέουσα Κρόνοιο
Ψυχαῖς πλαζομένους, ἐξισταμένους διανοίαις,
Σαρκῶν ἐξ ἰδίων ἀπεγδυομένους, ἱεροῖσιν
Θυμῷ μορμύροντας ἐπίψογον εἰς νόσον ὀργῇ,
Βωμολόχους θ' ἱερεῖς τιμαῖς θείαισι προφήτας.
Ἠέλιον μήνη ὁπότ' ἂν συναφαῖσι καθεύροι,
* Ἀρχαῖσιν πλοῦτον παρέχει τινὰ ἐπάγουσα.
* Οὐκ ἰδίην παρέχει φάσιν ἡ θεὸς, ἀλλά * τὴν αὐγὴν

* MS. καλὴ * MS. ἀρχέσιν * MS. οὐχὶ δίκην
* MS. τὴν αὐγὴν, & superſcr. αὐτήν.

 Χεί-

Χείρων ἠελίοιο δανείζεται, οὐ μόνιμον φῶς,
Μίμνης ἀσκομένη δάνιόν περ ἀπώλεσεν ἰσοτέλητον.
Οὕτω καὶ πλούτῳ πενίην ἐπέθηκε φέρουσα
Ἀντιτύπῳ νεμέσει ἀποδωκαμένη τὸ δάνειον.
Σύνδεσμος μήνης ὀλοώτατός * ἐστι βροτοῖσιν.
Κἢν λύσῃ δὲ φάσιν τὰ πλέσματα γ', οὗτος ἔασεν
Πτωχὸν, χερνητὴν, ταλαπείριον, ἠδέ τ' ἀλήτην.
Ἠελίου κέντροισιν Ἄρης διάμετρος ὑπάρχων
Τέκνοις καὶ γαμέτῃσι μάχας ἠδ' ἄστατον ὀργήν.
Καὶ διάμετρος Ἄρης εὑρὼν μοίραισι σελήνην
Δεσμοβρόχους, εἱρκτὰς, πολέμους, ἀσχήμονα ζωήν.
Ἢν δ' ὑπόκεντρος Ἄρης μοιρῶν ἰδίων διάμετρος
Μιμηταὶς τέχνης καμάτου πυρὸς ἠδὲ σιδήρου.
Καὶ Παφίῃ διάμετρος Ἄρης οὐ σώφρονα μοιχόν.
Καμπτομένοις ζῴοις ὅτ' ἂν εὑρήσῃς ποτὲ φῶτα,
Ἑρμείαν σκέπτου. θηλυνόμενος γὰρ ἐκεῖνος
Σχῆμα τότε Παφίης μεθοδεύεται, καί ποτ' ἐκεῖνος
Ἀῤῥενόθηλυς ἐὼν κοσμεῖται πέπλοισι γυναικῶν,
Καὶ τούτων ἄγει δήμου θυμέλεσσιν ἐραστάς.
Εἰ δὲ γυναικὸς ᾖ, πλύνουσιν ἔτευξεν ἑταίρην,
Μουσῳδὸν, σοβαρὴν, πολλοὺς τίκτουσαν ἐραστάς.
Εἰ δ' Ἄρην ὑπόγειον ἔχων φαίνοιτό τις ἀνήρ,
Καὶ σὺν τῷδε γένοιτο ἰοβλέφαρος Κυθέρεια,

* MS. ἐστιν

Καλο-

Καλοβάτην σχοίνων ἰδὲ ἱερόφοιτον ἔθηκεν,
Ἴκαρον αἰθέριον πτερῶν δίχα καὶ δίχα κηρῦ.
Ἢν δ᾽ ἐσίδῃ Τιτὰν Φαέθων, ἐπὶ γαῖαν ἀφῆκαν.
Ἢν δ᾽ Ἄρεϊς μήνην αἰεὶ δύνουσαν ἐφ᾽ ὑγροῖς
Πρὸς Κρόνον ἐρχομένην ἢ δύνουσαν, τὰ Βόρεια
Ἀνθρώπων δύνουσαν ὁρᾷν, ὅτε * ναύτιλον ὑγρῶν,
Ὧν ὁδός ἐστιν ὕδωρ, οἱ δ᾽ ἀστέρες εἰσὶν ὁδηγοὶ,
Ἡνίοχοι δ᾽ ἄνεμοι, καὶ κύματα μακρὰ κέλευθα.
Ἢν δ᾽ ἐσίδῃς ζῴοις ἐν ὀλισθηροῖσι τὰ κέντρα
Καρκίνῳ ἢ ὑδροχόῳ ἢ ἰχθύσι τοῖσιν ἀφώνοις,
Δύνοντας καθ᾽ ὕδωρ, δεσμευομένους ὑπὸ μαζῶν.
Κυανέῳ πελάγει δ᾽ ὑπονήχεται, ἠΰτε δελφὶν,
Σφόγγους ἐκ βυθίων πολυτρήτους ἀνερευνῶν.
Ἐν δ᾽ ἰδίοις οὔσης Παφίης ἅμα Ἑρμάωνι,
Ἢ τρητοῖς καλάμοις ὑπὸ πνεύμασιν ἆθμα μελῳδεῖ,
Ἢ νομίαν σύριγγι φίλην κεφαλὴν ἐπισείει.
Ἄλλῳ δ᾽ ἐκ στομάτων κελαδεῖ μυκήματα σάλπιγξ,
Ὠδαῖσιν κιθάρης * νευροδέτου ἐν παλάμῃσιν·
Ἄλλῳ δ᾽ ἁρμονίην χαλκῷ τε παρέξεται πνεῦμα.
Ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἂν ἡ Παφίη Ἑρμῇ σύγχυσα συνοικῇ
Ἑρμείαο τόποισιν ἀγαλλομένη ἐπὶ χώρῃ,

* MS. ναύτηλον * MS. νεῦρεν ʒ τῦ super-
scr. νεῦρεν

τὴν

Τὴν δ' ἄλλων μορφὴν τοῖς χρώμασιν ὧδε διώκει
Ἢ πολλοῖσι μίτοις ἢ πλάσμασιν ἤ ποτε κηρῷ.
Ἢν δὲ ἐπαναφέρηται μετ' ἠελίοιο σελήνη,
Ἡνίοχον καμπτῆρα διερχόμενον φιλονείκως·
Ἱππαμένων ζώων τετράζυγον ἅρμα διώκων,
* Καὶ νεέσει σύρτη ἐπινίκιον ἵππον ἐλαύνων.
Ἡ δὲ σεληναίη ὑψώματι οὖσα σὺν Ἑρμῇ
Αὐξιφαὴς καλίδοι κλυτὸν ἥλιον ὠκεανίτην,
Ἴξω χρησαμένη τέχνη καλάμοις ἀναβαίνει,
Καὶ ταύτην ἴρηξ ὠκύπτερος οὔποτε λείπει.
Εἰ δ' Ἄρεα γνοίης ἀκρώνυκτον ὀβριμοεργὸν,
Καὶ σὺν τῷδε Κρόνον καὶ Ἑρμείην παρεόντα,
* Ἀερόμενοι παλάμαις ὑπὸ τύμπανα φάσγανον ὀξὺ
Μιμοῦνται δυσαγὴν Κυβελήϊον ἔνθεον Ἄττιν.
Ἢν δ' Ἄρης ζώοις ἐπιφωλεύοντα κέντρα
Τὴν πρῆξιν Ζηνὶ καὶ τὸν Κρόνον ὑπόγειον,
Ῥιζοτόμους τεύχει, παραβαλλομένους, ἐπαοιδοὺς,
Ζητοῦντας θάνατον κακοδαίμονα καὶ μόρον αὐτοῖς
Ἀσπίδος αὐτομανοῦς πλατυαύχενος, ἠδ' ἄρ' ἐχίδνης
Διψάδος αἱμοβόρου φοβερὸν θάνατον δὲ καλοῦντων,
Ταντιλικῇ κολάσει ὑπογαμφήλησιν ὀδοῦσιν
Ἰὸν ἐρευγομένης ὑποδίψιον ἄσθματι δεινῷ.
Εἰ δ' αὔξουσα τύχῃ μεσουρανέουσα σελήνη

* MS. καὶ νέες εισύρτη   * MS. ἀεράμεναι

Καὶ

Καὶ διάμετρος Ἄρης σὺν * ἠελίῳ δ' ὑπόγειος,
φρυγομένων σαρκῶν ὑποσήκεται * πένθιμος ἀνήρ.
Καὶ δύνων Πυρόεις, ὁπόταν Κρόνος ὡρονομήσῃ,
Σαρκοβόροις θηρσὶν παρέχει γινώμενον ἄνδρα.
Ἢ γὰρ καπρείοιο ὑφίσταται λευκὸν ὀδόντα,
Ἢ γναθμοῖς ὀνύχεσσιν λαιμὸν ἀνόρυξεν ὀρείοις
Παρδάλιος στικτῆς ἠὲ βλοσυροῖο λέοντος.
Ἡνίκα δ' ἡ βασίλεια μέση συνέχοιτο σελήνη
Ἄρεος ἠδὲ Κρόνου συνλειβομένη ἰσόμοιρος,
Τῷ μὲν ἔδωκε βρόχον, τῷ δ' αὖ βυθὸν, * ᾧ δὲ μέλαθρα,
Πολλάκι δ' ἢ πτῶσιν, ἢ χώματι προσκυλίσασα
Κλεινηδὸν ἐπέρηξε βίῃ συνθλώμενον ὀστᾶ.
Μὴ λαθέτω σε Κρόνος ἰσομοιρήσας Ἀφροδίτῃ,
Τέκνων μὲν τεύχων πεδονήιον ἠὲ Θυέστην,
Ἠὲ καὶ ὡς ἄλλην ἀσεβήιον ἢ Ἰοκάστην,
Πολλάκι δὲ προγόνους μητρυιῇσιν ἔμιξεν,
Ἢ δὲ κασιγνήτοις ἐπάγει ὁμογάστριον εὐνήν.
Ἔνθαδέ μοι, βασιλεῦ, τῷ σχήματι γίγνεο μάντις
Γνωρίζων γενεῇ τοὺς Ἀρσινόης ὑμεναίους.
Χαίρει μὲν Τιτὰν ἐπ' ἀρσενικοῖσι τόποισιν·
Γήθει δ' αὖ μήνη πάλι θηλυτέροισιν ἐν οἴκοις.
Εἰ δ' ἄμφω τούτους ἐνὶ * θηλυτέροισι καθέδροις,

* MS. ἠλίῳ * MS. πένθιμος * MS. τῷ
* MS. θηλυτέροισιν

Εὐνοῦχον σὺ νόει παλαπείριον ἠδὲ κιναίδων,
Ἴσοις, ἠλακάταις μιμούμενον ἔργα γυναικῶν.
Εἰ δὲ γυναῖκα λάβοις ἐν ἀρσενικοῖσιν ἔχουσαν
Μήνην ἠελιόντι, νόει τὸ σχῆμ' ὅτι δηλοῖ
Ἀνδρῶν ἔργα πλοῦσαν γυναιξίν τε συνευνάζουσαν.
Νυκτερινὸς δὲ Κρόνος ὁπόταν ὑπόγειος ὑπάρχῃ,
Καὶ δέ τ' Ἄρην ἐσίδοις γε μεσουρανέοντα ἄνωθεν,
Ἁπλώσας παλάμησιν ἐπὶ ξύλου ὑψόθι σῶμα
Οἰωνοῖσι βορὴν ἐπικνιπτομένοις ἐπέδειξεν,
Μοίρην νευροτόμου ἐσφιγμένην ἀγκελοσιδήρῳ.
Τὴν μήνην σκέπτου, εἰ Τιτάν ἐστιν ἐν οἴκῳ,
Κ' ἢν Ἄρης τοῦτον φωλευόμενον διάμετρον,
Καὶ φυγάδας σὺ νόει καὶ ἀτίμητον διὰ πάντων.
Αὐξιφαὴς μήνη θερμὸν διάμετρον Ἄρηα
Ἢν προφύγῃ λείπητε ψυχρήν τ' ἀκτῖνα Κρόνοιο·
Ζεὺς δὲ τρίγωνος ἔῃ ἐν σχήματι τῷδέ γε μάρτυς
Τὸν βίον αὐτὸς ἔχων ἢ καὶ καθορῶν διάμετρος,
Ἡλικίῃ μὲν πρῶτα μέγας ἐπιμήκεα θῆκεν,
Ὀφθαλμοῖσι χαρωπὸν * ἰδ' ὀφρύσιν δὲ ἀραιρήεις.
Μηχανικὸν σὺ νόει τε πολύτροπον, ἢ πολύτλητον,
Οἶκον μὲν φθείροντα πατρώϊον, ἠδέ τ' ἀλιτρὸν,
Ὃς σκεδάσας ὄλβον πενίην δαπάνῃσι διώκει,
Τὴν δ' ἰδίην ἀκμὴν φιλέουσι δίδωσιν ἑταίρῃ,

* MS. ἰδ'

Τὴν

Τὴν δ' ἄλλου χώρην αὐτὸς ποθέων ἀγαπήσει.
Ζηλώσει δ' ἄλλην, ἢ ψάλτειαν, ἢ πολύχοινον.
Ἐχθροὺς ἐκπλώσει τοῖς κρείττοσιν ἀντιφερίζων,
Καὶ πάτρης ἄρξει, καὶ ἐν ξείνῃ διατρίψει,
Καὶ πλαστοῖσι γραφαῖς ἐπερείδεται ὕψόσε γαίης
Εἰς στεινὸν ζωῆς λύπης δίχα· τοῖς δ' ἐπὶ τέκνοις
Ἀλλοτρίαισι γοναῖς ἐπιτέρπεται, ἢ δίχα λύπης
Εὐτραπέλοισι γραφαῖς τερπνὸν βίοτον διοδεύει.
Ἡνίκα δ' ἂν μήνη Ἑρμῇ στίλβοντι συνάπτοι,
Ῥήτορα σημαίνει, καὶ ῥ' ἐν μελέτῃσι σοφιστήν,
Εὔγραμμον, πινυτόν, ἐν γυμνάσι τὸν Ἑρμῆν.
Σκορπίος, αἰγόκερως καὶ καρκίνος· αὐτὰρ ἰχθῦς
Ἐκ φολίδων πολλῶν συγκείμενοί εἰσι τὸ σῶμα,
Καὶ λεπίδων πολλῶν λεπτῶν θ' ἅμα καὶ πολυχρώμων·
Ἐν τούτοισι τυχὼν πρέσβυς καὶ λύγιος Ἄρης
Καὶ μήνη κεραὴ καὶ γλαυκιόωσσα Κυθήρη
Ψώρην, καὶ λέπρην, ἀλφούς, λειχῆνας ἔτευξαν.
Κεντρωθεὶς ᾗ Ἄρης ἤν πως φαίνοιτο σὺν Ἑρμῇ
Ἠελίου οἴκῳ καθορώμενος, ἐχθρὸς ἐπ' ἐχθρῷ,
Ὀφθαλμὸν * βλάπτει καί τ' ἐνὶ φωσφόρον αἴθρει.
Εἰ δ' ἄμφω * καῖδοι, παχινὸν καὶ πηρὸν ἔθηκεν.
Εἰ δ' ἀγαθὸς σωτὴρ φαεσίμβροτος οὐράνιος Ζεὺς
Αὐξιφαοῦς μήνης ὑποδέξεται μύριον ὄμμα,

* MS. βλάπτῃ * MS. καθίδοι παχιλὸν

Ἀρχῇ καὶ πίστει καὶ τιμαῖς ἐστεφάνωσεν,
Εἵμασι πορφυρέοισι φέρει κοσμούμενον ἄνδρα.
Ὁ Κρόνος Ἑρμείαν κατέχων κριοῦ ἐνὶ οἴκῳ
Κ' ἣν μήνην * ἐσίδοι ὑψώματι οὖσαν ἑαυτῆς
Ὡρονόμοντι κρατεῖ, τοῦ πνεύματος αὐτὸς ὁ βραδὺς
Τραυλὸν ἐνὶ γλώσσῃ, χαριέστατον ἠθάδ' ἐόντα,
Ταῖς ἀκοαῖσι βαρὺν, καὶ τοῖς ποσὶν, ἠδὲ καὶ ἄρθροις·
Ἀστρολόγον πινυτὸν, καὶ ῥήτορα, καὶ φιλόμουσον,
Ῥυθμοῖς καὶ μέτρων ποιήμασιν ἔξοχον ἄνδρα,
Σχήμασιν εὐθαρσῆ καὶ χρώμασιν ἀπροφίδητον,
Πολύγαμον, τέκνοισιν ἐπώδυνον ἠδὲ πολύτλαν,
Εὔμουσον, λιγυρὸν, φιλοπράγμονα τῇ διανοίῃ·
Οὗ πέρος ἐστὶ φύσις, ἡ δ' αὖ φύσις ἐστὶν ὁ δαίμων,
Καὶ σοφίησι λόγων φυσικὸν βίοτον μεθοδεύων,
Ζωῆς καὶ μούσης δυσύνθετον εἰς τὸ νοῆσαι
Ἀνθολόγοισι τροφαῖς ἢ ἐν ἰδίεσι μελίσσαις.
Εὔσφυρος Ἑρμείης ἣν Ζηνὶ μόνῳ συνοδεύοι
Εὔπυρος * ἀκριβής τε φύσει, κυκλῶν τὸ νόμισμα.
Σμικρολόγος γὰρ ἐὼν πολλοῖσι τόκοις ἀναβαίνει,
Φειδωλὸς, ψήφων, ὁ φιλάργυρος ἠδὲ δανειστής.
Ἐν ᾗ τρίταις χώρεσιν ἀφ' ὡρονόμοιο τυχήσας
Ἀγρευτῆρι λίνων ἀνεφέλκεται ἐξ ἁλὸς ἰχθὺν.
Εἰ δ' Ἄρην ἐσίδοις θυμούμενον ἐκ διαμέτρου,

* MS. εἰσίδοι * MS. ἀκριβὴς τῇ φύσει.

Καὶ

Καὶ δολίοισι βρόχοις ὀρεσίτροφα πάντα κυνηγεῖ.
Ἢν Παφίην ὥρης περιπλεξαμένην τ' Ἄρηα,
Μοιχοὺς καὶ λάγνους καὶ παντοπαθεῖς ἐποίησεν.
Ἐν Παφίης οἴκοις ὁ Ζεὺς ἐπίδοξος ὑπάρχει,
Καί ῥ' οὕτως παρέχει καὶ ἣν ἐπίδοξα τὰ φῶτα,
Ἀφνειοί, μεγάλοι, περικαλλέες, ὄμμασι γαῦροι,
Λευκοί, καὶ ξανθοῖσιν ἐπαντέλλοντες ἰούλοις,
Εὐπρόσιτοι, γλυκεροί, σοβαροί, χαρίεντες ἀοιδοί
Εὔθικτοι, πινυτοί, εὐσχήμονες, ἀρχικυνηγοί,
Οὐχὶ μόνον ζώων θηρήτορες, ἀλλὰ γυναικῶν·
Διστολόγοι, δίγαμοι, δίγονοί θ' ἅμα, καὶ διπολῖται,
Φαινόμενοι πάλιν καὶ μακαριζόμενοι
Καὶ πάτρῃ χαίρουσι, καὶ ἐν ξείνοισι βιοῦσιν,
Τιμῶνται συνεχῶς ἠδ' ἐξ ἀλόχων ἀγαπῶνται.
Αὐχοῦσιν στεφάνοις, φιλίαις γήθουσιν ἀνάκτων
Μαρτυρίαις, δόξαισιν ἀγαλλόμενοι, λελάληνται.
Πενθερικοῖς ἢ τόποισι διωκόμενοι καθορῶνται,
Ἢ κλοπίμως φθείρουσι λέχη δισσῶν συνεφήβων,
Κἢν ἄστει φαίνονται, ἰδ' ἐν στρατιέοσιν ὁρῶνται.
Ἢν δέ τ' ἔχῃ σύνδεσμον ἐπ' ἠέλιον ποτὶ μήνη,
Ἐκ πενίης πλουτεῖ καὶ εἰς πενίην ἀνακάμπτει,
Δόξαν ἔχει τέχνης ἑκατήσιον εἵνεκα κέρδους,
Καὶ μαγικῇ συνέσει τίθεται τὰ πνεύματα φεύγει,
Καὶ κρυφίμαις βίβλοις ἐπαγαλλομένους περίεργα.

Πίστις μὲν παρέχει σοβαραῖς μεγάλῃσι γυναιξὶν,
Ἐκ δὲ μικρῆς ψυχῆς ἐπὶ μείζονα πίστιν ὁδεύει·
Κἢν εὕρῃ μήνη μετὰ τὴν λύσιν ἀστέρας ἐσθλοὺς,
Ὄλβον καὶ πλοῦτον καὶ χρήματα χρυσοφυρητά.
Σιτοδόται, κλῦσαι, μὴ φιδόμενοι φιλοτίμως
Εἰς βυθὸν εἰς ἀνέμους * διαπαιζόμενοι δαπάνων
Καιροῖσιν πάμπαν τὰ πλέον δὲ περισσὰ
Λείπονται πάντων ἐλεώμενοι μηδὲν ἔχοντες.
Τὰς αὐτὰς δυνάμεις εἴ τ' ἀνδράσιν εἴτε γυναιξὶν
Σκεπτόμενος προλέγω. ὥρη δὲ φύσιν διορίζει,
Ἄλλως δ' ὡς ἐρέω τοῖς σχήμασι καὶ τὰ γυναικῶν.
Σώφρονας ἡ Παφίη οἴκοις ἰδίοις μετὰ Ζηνὸς,
Εὐμόρφους, πινυτούς· τὴν καὶ Σπίλβοντα καθεύρῃ.
Καὶ πόρνας ὁ Κρόνος ἀσχήμονα ἔργα τελοῦσας
Ἐν διθύροις αἰεὶ προϊσταμένας ἀναφανδὸν.
Τετραπόσιν ζῴοισιν εἰ δὲ στίχουσα σελήνη,
Εἰ καὶ τὴν ὥρην ἐν τετραπόδεσσι καθεύροις,
Ἀῤῥήτοις ἔργοισι μιαίνεται, ἠΰτε ἔργα
Ἐκ στομάτων αἰσχρῶς διαβαλλομένη κακοφήμως.
Εἰ δ' Ἄρης οὖτε μεσουρανέοιτο, λογίζου,
Ἡ πολλῶν μήτηρ ἐπὶ δάκρυσιν ἐστι ἀτέκνοις.
Εἰ δὲ Κρόνος Παφίην ἰδίοις οἴκοισι καθεύροι,
Κὴν φάσκῃ τίκτειν ἐκ νηδύος, οὔποτε τίκτει,

* MS. διαπεξόμενοι

Ψά-

Ψευδομένη δ' ὠδῖνας ἀνώδυνός ἐστιν ἄτεκνος,
Ἀλλοτρίην τε γονὴν ὑποβαλλομένη κακοτέχνως
Καὶ κλείνασα δέμας στεῖρ' ἄλοχος ἐς ἐπὶ * κλίνης,
Ἣ πλαστὴ μήτηρ ἐσκήψατο τὴν φάσιν ἀγνῶς.
Ἄρεα καὶ Παφίην συναφαῖς εὑροῦσα σελήνη
Ἠελίοιο τόποις ἢ καὶ Στίλβοντος ἐν οἴκοις,
Ἣν διάμετρον ἔχῃ δνοφερὴν ἀκτῖνα Κρόνοιο,
Ἰσχνὴν, καὶ λυπρὴν, κακοπράγμονα, καὶ κακόβουλον,
Αὐστηρὰν, προπετῆ, πολυπράγμονα, βάσκανον, αἰεὶ
Ἐύκνιστον, πρόλαλον, καὶ βληχρὰν, καὶ φιλόνεικον.
Λύσσα ἢ ζηλότυπον καὶ ἀγνώμονα καὶ περίεργον
Πῆμα λυγρῷ γαμετῇ συναλιζόμενον κακοήθως.
Ἀλλ' ὑπὸ τῆς Παφίης ἀμβλύνεται καὶ μεταβάλλει.

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Ε.

* Superſcr. κλείνης

ΜΑ-

ΜΑΝΕ´ΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩ´Ν ΒΙΒΛΙ´ΟΝ Σ. ἐν ᾧ φησίν.

Α Περὶ τροφῆς καὶ ἀτροφίας παίδων.

Β Περὶ γάμου

Γ Περὶ τέκνων γονῆς

Δ Περὶ στείρων καὶ ἀσπέρμων

Ε Περὶ πλήθους τέκνων ἢ καὶ ὀλιγοπαιδίας

Σ Περὶ τοῦ ποίας τέχνας ἢ ποίας πράξεις μετελεύσεται ὁ τεχθεὶς

Ζ Περὶ σίνους.

Η Περὶ κτήσεως.

Θ Περὶ δουλείας τύχης.

Ἐλθέ μοι ὡς προτέρην λιγέως ἥρμοσσας ἀοιδὴν
Μοῦσα φίλη, καὶ Φοῖβε, καὶ Ἑρμῆ χρυσοπέδειλε·
Καὶ νῦν ἱμερόεν τέκμωρ θείῃ τ' ἐπὶ μολπῇ.
Αὐτὰρ ἐγὼ καίπερ θανάτῳ θυμὸν μογέοντα
Ὀτρυνέω, μέχρις ἂν κ' ἐπὶ πείρατα * νείσσομαι οἴμης.
Πᾶν γὰρ ἀεικέλιον, τῷ μὴ τέλος ἐσθλὸν ὀπηδεῖ.
Βίβλῳ δ' ἐν πυμάτῃ τάδε μοι κατενεῦσατ' ἀεῖσαι.
Ἀμφὶ τροφῆς βρεφέων ἠδ' ἀτροφίης ἀλεγεινῆς,

* Superſcr. νίσσομαι

Ὅσσάτ'

Ὅσσα τ' ἐπειγόμενοι μοίρης ὑπὸ χερσὶν ἔῃσιν.
Αὐτοὶ ἐπειλόμενον πότμον ῥίψαντο γονῆες
Ἀμφὶ γάμων πρώτων, καὶ ἀδελφέων, ἐνέποιτε·
Καὶ τέκνων γενεῇ συνέεσσί τε, τοῖσιν ἕκαστος
Ἀνθρώπων μεμόρηται ὑπ' ἀστράσι κεινυμένοισιν·
Καὶ τέχνας μέλποιτ' ἰδὲ πρήξιας ἔργα θ', ὁποῖα
Ἀστέρες ἀνθρώποισι δυσηπαθέεσσι νέμουσιν,
Ἠδ' ὡς σφαλλόμενοι πολυχρήμονος ἐκ βιότοιο
Ἀνέρες ἐν πενίῃσι καὶ ἄλγεσι μοχθίζουσιν,
Καὶ δμώων ὅπως ὥστις ἐπιφράσσαιτο γενέθλη.
Κείνοις μὲν δὴ πρῶτα τροφῆς ἐμέγηρε βρέφεσσιν
Αἶσα κακὴ, πᾶσίν τ' * ἀπὸ γαστέρος ἐρνυμένοισιν
Ἄρης καὶ Φαίνων ὑπὲρ ὡρονόμοιο βεβῶτες
Λεύσσουσ' ἐς δύσιν ἑλκομένην ἐρεφεγγέα μήνην,
Μήτε σεληναίην μήτ' οὖν ὥρην καθορώντων
Φωσφόρου ἢ Ζηνὸς· τοὶ γὰρ βίου εἰσὶ δοτῆρες.
Ὣς δ' αὔτως ἀτροφὲς καὶ ὅσοις γιγνομένοισιν
Ὡρονόμον λέπῃ Φαίνων, δύνον δέ τι κέντρον
Ἄρης, μήθ' ὥρης ζῶον μήτ' οὖν φάος ἀγνὸν
Μήνης δερκομένου Ζηνὸς φυσιζώῳ αἴγλη.
Καὶ ἢ καὶ ὁππότ' ἂν ἠύκερων Πυρόεις διάμετρος
Ἀκτῖσιν μήνην καθορᾷ, Φαίνων ἢ σελήνην
Δεξιτερὴν ἴσηται ἐπὶ πλευρὴν τετράγωνος

* MS. ἀπογαστέρος

Ἀντολίην ἐπέχων τηλοῦ Ὑπερίονος αἴγλης,
Δὴ τότ' ἀπ' * ὠδίνων καὶ γαστέρος ἐκπροθορῶντες
Αὐτίκ' ἄρ' οἰωνοῖσιν ἕλωρ καὶ θηρσὶ γένοντο.
Ἢν δὲ σεληναίη μὲν ἐπ' ὡρονόμῳ ἐπιτέλλῃ,
Ἐν προτέρῳ δ' ὥρης ζῴῳ φαίνων προθέῃσιν,
Δαίμονα τόντε κακὸν πρότεροι φῶτες καλέσαντο.
Ἄρης δ' αὖτ' ἐφέποι τ' ὥρης κατόπισθε διώκων
Μήτ' οὖν Ἀφρογενοῦς μήτ' εὐφεγγοῦς φαέθοντος
Δερκομένων δίκηλον, ἐφ' ᾧ μήνη καθορᾶται,
Καὶ τότ' ἐπ' ὠδίνεσσι βρέφη * θρεφθέντ' ὀλοῇσιν
Νηδύος ἐξέλκουσι διαμελεϊστὶ ταμόντες.
Εἰ δ' ἄρα καὶ δίχα κέντρου ἐνὶ ζῴοισιν ἐπ' ἄλλοις
Τοῖς μήνη κερόεσσα τόσον τεχθὲν χρόνον ἠῶ
Ἄθρῃς, μέχρις καὶ σεληναίη ἀφίκηται.
Εἰ δ' ἄρ' ὑπὲρ κέντροιο σεληναίη βεβαυῖα
Τὴν αὐτὴν ἐπέχῃ μοίρην πολεμακλόνῳ Ἄρηι,
Ἢ ζῷον κατὰ ταυτὸν ἢ ἀντιπέρηθεν ἰόντος,
Αὐτίκα δὴ πρώτῃσιν ὑπ' ὠδίνεσσιν ὄλοντο
Μητέρος ἀγχιποδοῖιν ἐς ὀξέα κεκληγυίης.
Ἢν δὲ γονῆς ἀγαθοὶ τελέθωσ' ἐπιμάρτυρες ὥρῃ,
Ἔκθετον ἐκ μεγάρου τοκέων βρέφος εὐθὺς ἐτύχθη.

* MS. ὠδείνων ſed ſuperſcr. ὠδίνων, & ita mox aliquoties * MS. θαιφθέντ' quibus ſuperſcr. ῥεφθέντ.

Κὴν μὲν Ζεὺς μήνην σφετέραις ἀκτῖσιν ἀθρήσῃ,
Ἀνὴρ, ὅς μιν ἀνείλεθ', ἑὸν ποιήσατο παῖδα,
Ἢ ἑτέρῳ δῶκεν * τικέων τητωμένῳ ἀνδρὶ,
Ὅς θέμενος μεγάροις ἶσον γνησίοισι τέκεσσι.
Ἢν δὲ ὅλως Φαίνων λεύσσῃ περιφεγγέα μήνην,
Ῥιφθὲν ὑπαὶ λεχέων, ἑτέρου δ' ὑπὸ χείλεσι ῥεφθὲν
Ἀτμενίης δούλιον ὑπὸ ζυγὸν ἐνήλησεν.
Καὶ δὲ Κρόνου περάτηθεν ἀθρειομένου ὑπὲρ ὥρης,
Δαίμονι δ' ἐν λυγρῷ μήνης προπάροιθεν ἐούσης,
Καὶ κέντροιο Τιτῆνος ἀποκλεινέος πλέθοντος,
Ζωὴν μὲν τ' ἴσχουσ', ἄτερ ἔκθετοι ἐκ πατρὸς οἴκων.
Ὁππότε δ' αὖ μήνης μὲν ἔχῃ συναφὴν Κρόνος αἰνὸς,
Ἀντιπέρην δ' αὐτοῦ Πυρόεις αὐγαῖσι βάλησιν
Μηδ' ὅσον μήνην ἐπιδερκομένου Φαέθοντος,
Ῥιφθέντ' ἐκ χώρης τηλοῦ κατ' ἐρημάδος οἰκτρῶς
Δουλοσύνῃ θρεφθέντες ὀϊζυρῇ ἀνέχονται.
Εἰ δὲ κατ' ὡρονόμου μὲν ἔοι βεβαυῖα σελήνη,
Τῇ δ' ἄρ' ἐπαντέλλῃ Ζεὺς ἑφεσπόμενος κατόπισθεν,
Μήνης δ' ἀκτῖσιν Φαίνων κατ' ἐναντία λεύσσῃ,
Καὶ Πυρόεις ἑτέρωθεν ἄνω κέντρον καθορῴη,
Εἰς πόσον ῥιφθὲν μίμνει χρόνον, εἰς ὅ κε μήνη
Ἐκπροφυγοῦσ' ὀλοῶν αὐγὰς Φαέθοντι συνάψῃ.
Ὥρης δ' αὖ Τιτῆνος ὑπὲρ βροτέης τροχάοντος

* MS. πικέων, sed superscr. τικ.

Αἰνοῦ τ' ἐς δύσιν ἑλκομένου κατέναντα Κρόνοιο,
Καὶ δὲ σεληναίης μετ' ἀριγνώτου Φαέθοντος·
Αἴκηλον κατὰ πάντα καὶ οὐκ ἰσόμοιρα θεούσης,
Ἐξόπιθεν δ' Ἄρεως ἑπομένου, συναφεῦντι σελήνης
Δεχνυμένου, βρέφος εἰς πόσον πατρώϊον οἶκον
Μίμνει, μέχρι κε μήνη ἐπ' Ἄρεα θοῦρον ἵκηται.
Εἰ δὲ δύω σελάων κέντρων ὕπερ ἑστηώτων
Ἠελίου μὲν ἐφ' ὡρονόμου, δυτικῷ δὲ σελήνης,
Ἢ κείνης μὲν ἐφ' ὥρῃ, ἀτὰρ Τιτῆνος ἔναντα,
Τῷ μὲν δὴ Φαίνων, τῇ δ' αὖ Πυρόεις συνέπηται,
Ἢ τοῦ μὲν τροχάοι τις ὁμοῦ ἑτέρῳ, τόδε κέντρῳ
Ἄλλῳ ἐπεμβεβαὼς λεύσσῃ κείνους ἀνιόντας,
Ἤισιν ὑπαὶ παλάμαις τεχθὲν ἐκθήσουσι τοκῆες.
Ἢν δ' Ἄρης περάτηθεν ἀνέρχητ', αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Φαίνων, ἢ ἑτέροισιν ὁ δ' αὖ κέντροισιν ἕπηται,
Μήνη δ' ἔκτοθεν κέντρων σὺν Ζηνὶ φέρηται,
Βαιὸν δὴ τότε χάρμα βροτοὺς τεύχει περὶ τέκνων.
Τοσσὸν γὰρ λεύσσει τεχθὲν χρόνον ἄμβροτον ἠῶ,
Μήνη * μέχρι θέουσα ὑπεραΐξῃ Φαέθοντα.
Ναὶ μὴν καὶ σέλας ἠελίου μηνύοντι καὶ ἄστρων
Ὁππότ' ἂν ἐσθλοδόται μὲν ἀποστρεφθέντες ἑῶσιν
Οἱ δ' ὀλοοὶ λεύσσωσι, τότ' ἐκθέντα τέκνα γονῆες
Ῥίπτουσ' ἐς βαθὺ κῦμα βορήν τέ μιν οἰωνοῖσιν.

* MS. μένοι

H

Ἢ πάλι δ' ἀῤῥήτοις παῖδες τακέεσσι φέρονται
Εὐτραφέες, ὁπόσοισιν ἀπ' ὠδίνων προθόρωσιν
Ἀστέρες ἐσθλοδότῃ ζωῆς δωτῆρες ἔασιν
Ἤτοι ὑπὲρ κέντρων ἢ ὁμοῦ μήνῃ βεβαῶτες,
Ἢ σελάεσσ' ἐπιδερκόμενοι μήνην τε καὶ ὥρην,
Ἢ κέντρων * κατόπισθεν ἐπ' ἀμφοτέρῃσιν ἐόντων
Φαίνοντος καὶ Ἄρηος ἀγνοστρόφον ἀκτίνεσσιν
Φαινόντων σελάωντι καὶ ὥρης, ἢ ὅτε τοῖσιν
Σύμφωνον δρόμον ἐν ζώοις φίλιόν τ' ἀνυόντων.
Παισὶ δ' αὖ πᾶσιν τοῖσιν ζωὴν πόρε μοῖρα
Ἀμφὶ τροφῆς, μαζοῦ, καὶ νηπιέης * ἀλεγεινῆς.
Ζῷον σημαίνει, τόκε δὴ μήνης πέλας εἴη.
Ὧι ἐνίδη κείνη, τριτάτην * ἐπινείσεται ἠῶ.
Τόσσα μὲν ἀμφὶ τροφῆς παίδων πόλεων ἄπο βαιὰ
Ἤεις. Ἑξείης δὲ γάμου πέρι νῦν ἐνέποιμι,
Ἀστέρες οἷον ἕκαστος ἀεὶ φαίνουσι κελεύθοις.
Εἰς' αὖ γινομένοιο βροτοῦ μήνη μὲν ἐπείη
Αἰπυτάτῳ κέντρῳ, Κυθέρη δ' ὑπόγειος ὁρῆται,
Τῆμος ὁμογνήτοις γυνὴ τ' ἄγχιστα συνεύνοις
Ζεύγνυται, πόλεσιν δ' ὁμογαστρίοις ἐς λέχος ἦλθεν
Νύμφαι. τοῦτο δὲ * δρῶσι καὶ ὁππότε ἀφραγμείης
Ἑρμείη τε θεοῦ ξυνὴν ὁδὸν ἐξανύωσιν

* MS. κατόπισθε * MS. ἀγελοινῆς * Superscr. ἐπινίσεται * MS. δρῶσιν

Ἀκτῖσιν σφετέραις, Φαίνων δ' ἐπιμάρτυρος εἴη.
Ἢν δὲ πέλῃ Φαέθοντι ἀριγνώτῳ ἰσόμοιρος,
Δίκηλον κατὰ πάντων ἴῃ, γάμος ἔπλετο τῆμος
Παρθενικῆς, ἶσον δὲ καὶ εἰ Ζεὺς μαρτυρίῃσιν
Ἑρμείην λεύσσῃ πλευρὴν ἰσόμοιρον ὁδεύων.
Ἀφρογενὴς δὲ μεσουρανίου κλίναιτ' ἀπὸ κέντρου
Καὶ δισσοῖς σελάεσσιν ἀπόστροφον οἶμον ἴουσα,
Ἀστασίας τεύχει παραχλιῶτε γάμοις μετ' * ἀνίης.
Φαίνων δ' Ἑρμείηστε συνὼν βλοσυρῆτε Κυθήρῃ,
Ἤτοι ἐπ' οὐτιδαναῖς ἢ ἀνάξια μαχλοσύνῃσιν
Ἔργα μετερχομένοις ζυγέοις ἡρμόσατο λέκτροις,
Πάμπαν θ' ἡλικίῃσι νέαις ἢ πάγχυ γεραιαῖς.
Ἐσθλὴν δ' αὖ φιλότητα γάμου πίσυντε γυναικῶν
Ἀχράντοιο λέχους δῶκεν καλὴ Κυθέρεια,
Ἔντ' αὖ ἀπ' ἀκτίνων Ἄρεος πλιοῦτε Κρόνοιο
Μίμνῃ ἀπήμαντος κείνων φλογέῃσιν ὑπ' αὐγαῖς
Ἀλλήλους ἐπιδερκομένων· αὕτη δ' ἀγαιῇσιν
Δέρκηται κερόεσσαν ὑπ' ἀκτίνεσσι σελήνην.
Ὁππότε δ' Ἑρμείηστε καὶ Ἄρης καὶ Κυθέρεια
Μέσσου ὑπὲρ κέντρου ξυνὰς ἀνύωσι κελεύθους,
Τοῖσιν δ' αὖτ' ὀλοὸς Φαίνων μετόπισθεν ἕπηται
Νωθρὸν ἐπαντέλλων ἢ καὶ κατέναντα δοκεύων,
Ἐξ ἕδρης πιναροῖο τέγους ξυνῆς τ' ἀπὸ δήμου

* MS. αἰνίης

* Ἐυ-

*Εὐνῆς ἀνςήσαντες ἄγοντ' ἐς δώματα νύμφας.
Κ' ἴσα πολυμνήςησιν ἀεὶ πίουσ' *ἀλόχοισιν.
Ἢν δὲ δύω μὲν φῶτα μέσου κλείνωσ' ἀπ' Ὀλύμπου,
Πάντες δ' ἀςέρες ἄλλοι ὑποχθόνιοι φορέοιντο,
Ἐκ' ποθεν κέντρων τῆμος ξείνης ἀπὸ γαίης
Ἄξεται ἀλλοτρίων φώτων ἀγνῶτα θύγατρα,
Καὶ πάτρης ἀπὸ τηλοῦ ὅμως κείνη βιοτεύσει.
Οἷς δ' ἄρ' ὑπὲρ θώρης χαλεπῷ ἐν δαίμονι καλὴ
Ἀφρογενὴς φαίνηται, τῇ δ' αὖ Κρόνος ἢ τετράγωνος
Ἢε κατ' ἀντιπέρην λεύσῃ, κ' ἢν λέκτρα πορῶσιν.
Θηλυτέροις δ' αὖτ' ἂν Κύπρις κεραίητι σελήνη
Ζώοισιν λάμπωσ', ἤτοι δυτικοῦ κατὰ κέντρου
Ἢ καὶ ὑποχθονίου ἢ καὶ δύο κέντρ' ἐφέπωσιν.
Μοῦναξ δ' ἀμφότεροι κατ' ἐναντία τοῖσιν ὁρῶντο
Τῇ μὲν Ἄρης, τῇ δ' αὖτε Κρόνος, τοὺθ' ἑαῖς παναθέσμοι
Θυγατεράσιν πατέρες ξυνὸν λέχος εἰσανέβησαν.
Ναὶ μὲν καὶ Κρόνου εὖτ' ἂν ἐν οἴκοισιν Κυθέρεια
Φαίνηται σὺν Ζηνὶ Κρόνου κατόπισθεν ἰόντος,
Δεχνυμένη αὐτοῦ συναφὴν καλῆς Ἀφροδίτης,
Κύπριδι μαρτυρίην Ἄρεως ἑτέρωθι φέροντος,
Μήνην δ' ἀμφότεροι Θοῦρος φαίνωνθ' ὁρόωντες·
Δὴ τότ' ἀπ' ὠδίνων ὀπίσοι φάος ἔδρακον ἠοῦς,
Μοῖραν ἀνέπλησαν πολυπευθέος Οἰδιπόδαο.

* MS. ἐυνησαν ςήσαντες * MS. ἀλλόχ·

Ταῖ-

Τοῖσιν γὰρ στυγεροὺς Ποιναὶ μέλπουσ' ὑμεναίους
Νερτερίαι χείρεσσιν ἀναψάμεναι πυρὶ πεύκας.
Μητράσι γὰρ σφετέραις φιλοτήσιον ἐς λέχος ἦλθον.
Εἰ δὲ γυναικείη γενέθλη πέλοι, ἐς πατρὸς εὐνὴν
Κλείνονται· τὶς δ' αὐταὶ καὶ ἰσοκλήροιο γάμοιο
Φαίνων δεσπόζων ἤτοι κατὰ κέντρον ὕης.
Ἢ ὅτε Φαίνηται δύνων ὥρης κατέναντα,
Λάθρῃ παρθενίης ζώνην λύσαντο τοκεῦσιν
Ἢ ἐ κασιγνήτοις πατέρων, σφετέροισί τε τοκεῦσιν.
Ἢν δ' Ἄρης ὑπογείῳ ἢ δυτικῷ ἐνὶ κέντρῳ
Δέρκηται βεβαιῶς, κλήρου γάμου αὐτὸς ἀνάσσων.
Αἱ δὲ βίῃ δμώεσσιν ἢ οὐτιδανοῖς ὑπὸ φωσὶν
Δμηθεῖσαι θολερῶς ὥρης ἄνθος διόλεσσαν.
Ἢν δ' Ἑρμῆς κέντροισιν ὑπείη, τοῖσιν ἔλεξα,
Καὶ γάμου αὐτὸς ἐοῖσιν ἐνὶ ζώοισιν ἀνάσσων,
Κρυπταδίοις δολεροῖσιν ὀπιπευθεῖσαι ἔπεσσιν
Καὶ πυκιναῖς ἀπάτῃσιν ἑὴν φρένα φιλωθεῖσαι
Ἐξαπίνης ἐγένοντο λάθρης πρὸ γάμοιο γυναῖκες.
Εἰ δ' ἄρα σὺν Στίλβοντι καὶ Ἄρης κέντρῳ ἐπείη,
Τῆς ἕνεκεν κρίσιές τε δίκαι τ' ἀγορῇσι πέλονται.
Ζεὺς δὲ καὶ Ἑρμείης μέσσον κατὰ κέντρον ἐόντες
Σὺν Παφίῃ, ζεύξαντες ὁμηθείῃσι γυναικῶν
Ἀλλοτρίων μετέπειτα γάμους ἀναφανδὰ πλοῦσιν,
Ἀλλ' ὑπὸ μαχλοσύνης καὶ τῶν λέχος αὖθι λίποντο.

Εἰ δὲ

Εἰ δὲ μεσουράνιον κατέχῃ Φαέθων μετ' Ἄρηος,
Ἤτοι γάρ τ' αὐτοὶ ὅθ' ὁμεύνους ἥρπασαν ἄλλων,
Ἢ κείνων ἀλόχους ἕτεροι βίῃ εἴρυσαν ἄλλων.
Ἀἰπυτάτῳ δ' ἐπὶ κέντρῳ ἐϋστέφανος Κυθέρεια
Τίτηνος μετὰ δερκομένη πατέρων ὀλοῇσιν
Παλλακίσιν * συνέμιξ' ἢ μητρυιῇσιν ἔῃσιν.
Εἰ δέ κ' Ἄρης τούτοισιν ὁμοῦ πέλει, ἄχεα γάμοιο
Ζευχθέντες κείνῃσιν ἄφνω πάλιν αὐτοὶ ἐνίφθεν.
Ἄρης δ' ἡνίκα μέσσον ἀν' οὐρανὸν ἀμφιπολεύῃ,
Ὡρονόμον δ' ἐπέχῃ Φαέθων, Τίτην δέ τε δύνῃ,
Τῆμος ἄρ ἁρπαγίμοις νύμφαι ἐς δώματ' ἄγονται.
Εἰ δὲ μεσουράνιον μὲν ἔχῃ μήνη βλοσυρῶπις,
Κύπρις δ' αὖθ' ὑπόγειον ἴσαις μοίραις βεβαῶσα,
Αὐτοκασιγνήτων σφετέρων συνέουσιν ὁμεύνοις.
Ἀνδρὸς γινομένου ὁπόταν Τίταν τε καὶ Ἄρης
Καὶ Κύπρις Στίλβωντι μίαν κατ' ἀταρπὸν ἴωσιν,
Εἵνεκα κλεπτοσύνης εὐνῆς λαθραίης τε Κυθήρης
Ἐν συνοχῇσι γένοντο, ἰδ' αὖ καὶ δεσμὸν ἔτλησαν.
Αὐτοὶ δ' αὖ μάχλοι τε καὶ ἐς φιλότητ' ἀκόρεστοι,
Ἔκ τ' ἀλόχων λώβας καὶ ὕβρεας αἰὲν ἔχοντες,
Ὡς καὶ ἑοῖο γάμου λωβητῆρας αὐτοὶ ἐς οἴκους
Δέχνυσθαι ξυνίῃ στονάχῃ ἕνεκεν φιλότητος.
Εἰ δ' ἀνδρὸς γενέθλῃ ἠδ' αὖ κείνοιο συνεύνου

* MS. συνέμειξ'

Σκεψάμενος κατίδοις ἄμφω ζώων ἐνὶ μούνῃ,
Αἰὲν ὁμοφροσύνῃσιν ἰαίνοντ' ἀμφὶ γάμοισιν.
Δαίμονι δ' ἣν χαλεπῷ κείνης μήνη πέλοι ἀνδρὸς,
Αἰὲν ἀτασθαλίῃσι γυνὴ ἀθερίζει ἀκοίτην,
Οὐδὲν ὀπιζομένη λεχέων θεσμῶντε γάμοιο.
Ταῦτα δ' ἄρ' ἐκ ποσίων τελέθει * δειλῇσι γυναιξὶν,
Εὖτε σεληναίη ἀλόχῳ ἐνὶ δαίμονι λυγρῷ
Ἀνδρῶν φαίνηται· δίχα γὰρ νόον αἰὲν ἔχουσιν.
Ἀλλὰ γὰρ οὔτις πάντα δυνήσεται, ὅσσα γάμοιο
Σχήματα φαίνουσι θοοὶ ἀστέρες, ἐξονομῆναι.
Τῷ καὶ ἐγὼ τρέψω ἑτέρην μετ' ἀταρπὸν ἀοιδὴν
Ἀμφὶ τέκνων γενεῆς ἐπέων, ἥν τ' ἀστέρες αἰεὶ
Ἀνθρώποισι νέμουσιν ἀλημοσύνῃσιν ἑῇσιν.
Ὅσσοι δὴ χθονίῳ τε καὶ αἰπυτάτῳ περὶ κέντρῳ
Ἀστέρας εὐεργοὺς φῶτες βεβαῶτας ἔχουσιν,
Οἵδε τέκνων πόσσων πατέρες βιότῳ τελέθουσιν,
Ὁππόσοι ἐν τοῖσι ζῴοις καθύπερθεν ὁρῶντο,
Ἢ κέντροις τούτοισι φέρουσ' ἐπιμάρτυρον αἴγλην,
Παῖδας τ' ἐσθλοδότας κείνων κατόπισθ' ἐπιόντες
Δῶκαν καὶ δισσοὺς, εὖτ' αὖ ζώοισι δισώμοις
Φαίνωνται Τίταντε καὶ Ἄρης, εὖτ' αὖ ἕπωσιν
Τούτοισιν κέντροις τικέων ἄπο πάμπαν ἄμερσαν.
Ἔξοχα δ' εἰ καὶ ἀγαθοὶ σφὶν ἀμάρτυροι ἀστέρες εἶεν.

* MS. διλῆσι

Ως

Ὡς δ᾽ αὔτως * κατόπισθε μεσουρανίῳ τε δικήλῳ.
Ἠέθ᾽ ὑποχθονίῳ Φαίνων καὶ Ἄρης ἐπιόντες
Δυστεκνίην ἢ πάμπαν ἀπαιδίην ἐπέκλωσαν.
Ἀλλ᾽ Ἄρης σὺν μήνῃ τε καὶ Ἀφρογενεῖ πάλι Φαίνων
Δῶκε τέκνων γενεὴν, Ἑρμῆ δ᾽ ἅμα νόσφισε παίδων.
Ἢν δὲ Κύπρις μὲν ἐν ζώῳ Κρόνου, αὐτὰρ ὅγ᾽ οἴκοις
Ἔμπαλι Κυπρογενοῦς, παίδων γενεὴν ὅτ᾽ ἀρεῖφα.
Εἰ δέ τι καὶ Πυρόεις Παφίην ἀκτῖσιν ὁρῴη,
Ὠμοτόκοις ὠδῖσι γονὴν ἔῤῥεσσαν ἄπασαν.
Εἰ δὲ μεσουρανίῳ ζώῳ κενεῷ γεγαῶτι
Τίταν καὶ Πυρόεις ἄμφω κατόπισθεν ἔπωνται,
Χῆρον ἀεὶ τεύχουσι δόμον γλυκερῶν ἀπὸ τέκνων.
Ὅσσοι δὲ Στίλβοντι καὶ ἠελίῳ ἅμα μήνην
Ἐν ζώῳ ἴσχουσι μεσουρανέοντι διςώμῳ,
Νηδύος εἴσω σπέρμα γονῆς διδύμοιο λάβονται.
Εἰ δὲ δυσὶν σελάεσσιν ὅπου πάλιν ἀστέρες εἶεν,
Ἄλλοι δ᾽ ἐν ζῴοις δισσοὶ παρεόντες ὁρῶντο,
Καὶ δὲ καὶ ὡρονόμος ζώῳ φαίνοιτο διζώμῳ,
Τῆμος ἀδελφειοὶ παῖδες δίδυμοι προγένοντο.
Εἰ δὲ πολυσπέρμοισιν ὁμοῦ ζώοισιν ἐπεῖεν
Ἀστέρες ἐσθλοδόται, παίδων πληθὺν χαρίζαντο.
Οἱ δ᾽ ὀλοοὶ κείνην δῶσι γονὴν τεκέων μερόπεσσιν,
Ἢ πάλιν αἶψ ἀφέλοντ᾽ ἢ ἀνάρσια θέντο τοκεῦσιν.

* MS. κατόπισθεν

Ἀμφί γε μὴν τεκέων γενεῆς ἅλις. ἢ γὰρ ἐχέφρων
Ἀνὴρ καὶ ἀπὸ τῶνδε * τὸ δὴ λίπον ὦκα φράσαιτο.
Ἑξῆς δ' ἡμετέρῃσιν ἀοιδῇσιν καταλέξω,
Ὅσους ἱμερτῆς παίδων φύτλης ἀπαμέρσαι
Ἀστέρες, ἠδ' ὅσσας ἀτόκους τεύχουσι γυναῖκας.
Ὁππόταν ἐν ζώοισι Κρόνου καλὴ Κυθέρεια
Φαίνηται, αὐτὸς δὲ Κρόνος διάμετρος ὁρῆται,
Νωθροὺς ἐς φιλότητα καὶ ἀσπέρμους μάλα τεύχει.
Καὶ δ' ὁπόταν Φαίνοντι καὶ Ἄρης Ἀφρογενείης
Οἶκον ἐπέρχωνται Κύπριδος τετραγώνου ἐούσης,
Ἢ τοὺς ἀντιπέρηθεν ἑαῖς ἀκτῖσιν ὁρώῃ,
Εὐνοῦχοι πλέθουσι γονῆς ἐς πάμπαν ἄμοιροι.
Ὣς δ' αὔτως κὴν Κύπρις ἐνὶ Κρόνου οἴκῳ ὁδεύῃ,
Σὺν δὲ Κρόνῳ Πυρόεις κείνης δόμον ἀμφιπολεύῃ,
Ἑρμῆς δὲ ζῷον κατέχῃ Κρόνου ἠδέ τ' Ἄρηος,
Εὔνιδες οἱ γάρ τοι τεκέων ἄγονοί τε πέλονται.
Ναὶ μὴν καὶ Στίλβων ὅτ' αὖ μεσάτῳ περὶ κέντρῳ
Στείχῃ, τῷ δ' ὀλοὸς Φαίνων κατεναντί' ὑπόγειος,
Ἀλλήλαις δ' αὖ μήνη ἰδ' Ἀφρογενὴς τετράγωνοι,
Καὶ τὴν μὲν Φαίνων, μήνην δέ τ' Ἄρης δεκατεύῃ,
Γείνοντ' ἢ γονῆς τηλώμενοι ἢ δίμορφοι.
Ἀλλὰ μὲν Ἑρμείῃ τάδ' ἐοικότες Ἀφρογενείῃ.
Εἰ δὲ σεληναίη μὲν ἐνὶ Στίλβοντος ὅροισιν,

* MS. τὰ δὴλιπόνωκα

Ἄρηνι

Ἄρσενι δ' εὐ ζώῳ Κύπρις πέλοι ἐν Κρόνου οἴκῳ,
Μηδ' ὅσον ἀμφοτέρας Ζῆνος καταδερκομένοιο,
Στείρας ἤδ' ἀτόκους τῆμος θήκατο γυναῖκας.
Ὁππότε δ' αὖ Φαίνων μὲν ὑπὲρ κέντρου μεσάτοιο
Ἕζηται, τῷ δ' αὖ τε καταντιπέρην Ἀφροδίτη,
Ἤ γ' ἀπείρητοι τεκέων ἐπὶ πάγχυ γένοντο,
Ἢ φθείρουσι γονὰς ἀπὸ γαστέρος ὠμοτοκοῦσαι.
Εἰ δ' ἐσθλὸς Φαέθων τοῖσιν γ' ἐπιμάρτυρος εἴη,
* Ψευδέσιν ὠδίνεσσι λάθρη παίδων ἐγένοντο
Μητέρες ἀλλοτρίων, καὶ ὑποβλήδην ἐτέκοντο.
Εἰ δ' ἄρα καὶ Πυρόεις μαλεραῖς ἀκτῖσιν ὁρώη,
Πάντ' ἀναφανδὰ πέλει, τάγε δὴ λάθρη ἐξετέλεσσαν.
Εἰ δ' ἄρα πως ἄστρων κατ' ἀπείρατον οἶμον ἰόντων
Ἀνδρὸς ἐνὶ γενέθλῃ, τότ' ἀεικέα ἔργα τελοῦσιν.
Κείραντες γὰρ ἄχρειον ἐοῦ ἀπὸ σώματος αἰδῶ
Καὶ κυσὶ μήδεα δόντες * ἑκόντι ὠμὰ δάσασθαι,
Αὐτοὶ ἀγείροντες γαῖαν κατὰ πᾶσαν ἀλῶνται.
Ὅσσαις δ' αὖτε γυναιξὶν Ἄρης Φαέθοντ' ἐπὶ κέντρῳ
Αἰπυτάτῳ βεβαῶσι Κυθήρης ἐν Κρόνου οἴκῳ
Φαινομένης αὐτοῦ τε Κρόνου ζώῳ ἐν ἐκείνης
Δερκομένου Φαέθοντα μεσουρανέοντα καὶ Ἄρην,
Ταῖσιν μοῖρ' ὀλοὴ τέκνων στάχυν οὔποτ' ἔνειμεν.
Τόσσ' εἰπὼν ἀτέκνων τε καὶ ἀσπέρμων ἐπὶ φώτων,

* MS. ψεύδεσσιν * MS. ἑκόντη & superscr. ἑκόντι

Ἄλλα δὲ μαντιπόλοισιν ἐπιφράσασθαι ἐάσας,
Αὐτίκ' ἀδελφειῶν λέξω, πῶς αὖ καὶ φράσσαιο
Πληθὺν, ὁπόσσοι τε μιῆς ἀπὸ γαστρὸς ἔασιν
Ἐκ τοίων πατέρων, ὅσσους ἐπιμὶξ ἐτέκοντο
Μητέρες ἀλλοίοισι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι.
Ἐν θυμῷ δὴ πρῶτα χρεὼ φράζεσθαι ἀριθμὸν,
Ὅσσοι ἀφ' ὡρονόμου ζῴῳ τριτάτῳ καθορῶνται,
Ἠὲ μεσουρανέοντι πόσοι βεβάασιν ὕπερθεν
Ἀστέρες, ἢ σφετέρης ἐπιμάρτυροι ἦσι βολῇσιν.
Ὁππότε δ' ἐξ ὥρης τριτάτου ἀπὸ δικήλοιο
Ἢ ὁπότ' ἐκ κέντροιο τόδε σκέψασθαι ἄρειον,
Οὐκ ἔλαθον σοφὸν ἄνδρα καὶ ἴδμονα μαντοσυνάων.
Ὣς δ' αὔτως σκέψαιο καὶ ὅσσοις ἀστράσι μήνη
Συμφέρετ', ἢ ὅσσοισι μέχρις φάσιος συνέμιξεν.
Τόσσους γὰρ γνωτοὺς μοῖρα θνητοῖσιν ὀπάζει.
Εἰ δ' ἄρ μήτις μήνη ὁμοῦ θέοι ἠὲ συνάπτοι,
Τόσσοι ἀπ' ἀλλήλων μικτοὶ τελέθουσι τοκήων.
Ἐν δὲ δισώμοις ὅσσοι ὁμοῦ μήνη φορέονται ,
Ἢ συναφὴν δείκνυντ', ἢ μαρτυρίῃσιν ὁρῶσιν,
Δισσοὺς οἵγε κασιγνήτους θνητοῖσι νέμουσιν.
Εἰ δὲ θέλοις δεδαῆσθαι, ἀπαὶ πατέρων μὲν ὁπόσσοι,
Μητρῴης δ' ἀπὸ γαστρὸς ὅσοι γεγάασιν ὅμαιμοι·
Ὃς μὲν γὰρ φαίνει πατρὸς γόνον· ἣ δ' ἄρα μητρός.
Εἰ δ' ἄρ' ἄχρις φάσιος μήδ' ἥν τινι φωτὶ συνάπτοι

Παμ-

Παμφεγγὴς μήνη, ζώῳ δέ τ' ὄπιθεν ἰόντι
Ἢ Κρόνος ἢ Πυρόεις ἐπιμάρτυροι ἰνδάλλωνται,
Ἢ παύρους θῆκαν γνωτοὺς, ἢ καὶ σπαναδέλφους.
Ταῦτα δὲ ῥέζουσιν καὶ ὅτ' αὖ μεσάτου κατὰ κέντρου
Ζῆνα θέωσ' ἢ ὄπιθεν ἐπαντέλλοντες ὁρῶνται,
Κ' ἢν ἐκτὸς κέντροιο κασιγνήτους ὀλέκουσιν.
Καὶ δὲ καὶ ὡρονομῶν Φαίνων, ὁπόσοι προγένοντο,
Φωτὸς ἀδελφειοὶ παῖδας ζωῆς ἀπάμερσεν.
Πολλὰ μὲν οὖν ἄλλοις τοῖσιν ἐοικότα σήματ' ἄνδροι
Εἵνεκ' ἀδελφειῶν, τέχνας δ' ἐγὼ αὐτίκα λέξω,
Ἔργα θ' ὁποῖα νέμουσιν ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν.
Φαίνων ὡρονομῶν Ἑρμοῦ * δύνοντος ἔναντα
Καὶ μήνης μεσάτοιο φαεινούσης κατὰ κέντρα,
Δικήλων ξεστῶν καὶ ἐπανθῆρες λιθάκεσσιν
*Σφραγίδων γλυφέας τεύχει, τοὺς δ' αὖτ' ἐπὶ χαλκῷ
Ἢ χρυσῷ δαιδάλματ' ἢ ἀργύρῳ ἐκπλέοντας,
*Ἠ' εἴκελα ζώοισιν ὑπὸ γλαφυραῖσι τορείαις,
Οἳ καὶ ἐπὶ σφετέρῃσι τέχναις μέγα κῦδος ἄροντο.
Ἔστ' αὖ δ' ὡρονομῇ Φαίνων, ζώων δ' ἀνὰ μέσσον
Ἑρμείας ἐφέπῃ, τῷ δὲ Ζεὺς μάρτυρος εἴη,
Ῥητῆρας μύθων ἀγαθοὺς σφίησι μάλ' αἰεὶ
Εὐπρεπίας πλέθουσι καὶ ἡγητῆρας ἀρίστους

* Superſcr. δυναντος * Superſcr. σφρηγίδων.
* Superſcr. ἤἴκελα

Παιδείης,

Ἄλλα δὲ μαντιπόλοισιν ἐπιφράσσασθαι ἐάσας,
Αὐτίκ' ἀδελφειῶν λέξω, πῶς αὖ καὶ φράσσαιο
Πληθὺν, ὁπόσσοι τε μιῆς ἀπὸ γαστρὸς ἔασιν
Ἐκ ποίων πατέρων, ὅσσους ἐπιμὶξ ἐτίκοντο
Μητέρες ἀλλοίοισι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι.
Ἐν θυμῷ δὴ πρῶτα χρεὼ φράζεσθαι ἀριθμὸν,
Ὅσσοι ἀφ' ὡρονόμου ζώῳ τριτάτῳ καθορῶνται,
Ἢ ἐς μεσουρανέοντι πόσοι βεβάασιν ὕπερθεν
Ἀστέρες, ἢ σφετέρης ἐπιμάρτυροι ἦσι βολῇσιν.
Ὁππότε δ' ἐξ ὥρης τριτάτου ἀπὸ δικήλοιο
Ἢ ὁπότ' ἐκ κέντροιο τόδε σκέψασθαι ἄρειον,
Οὐκ ἔλαθον σοφὸν ἄνδρα καὶ ἴδμονα μαντοσυνάων.
Ὡς δ' αὕτως σκέψαιο καὶ ὅσσοις ἀστράσι μήνη
Συμφέρετ', ἢ ὅσσοισι μέχρις φάσιος συνέμιξεν.
Τόσσους γὰρ γνωτοὺς μοῖρα θνητοῖσιν ὀπάζει.
Εἰ δ' ἄρ μήτις μήνη ὁμοῦ θέοι ἠὲ συνάπτοι,
Τόσσοι ἀπ' ἀλλήλων μικτοὶ τελέθουσι τοκήων.
Ἐν δὲ διζώμοις ὅσσοι ὁμοῦ μήνη φορέονται,
Ἢ συναφὴν δείκνυντ', ἢ μαρτυρίῃσιν ὁρῶσιν,
Δισσοὺς οἵγε κασιγνήτους θνητοῖσι νέμουσιν.
Εἰ δὲ θέλοις δεδαῆσθαι, ἀπαῖ πατέρων μὲν ὁπόσσοι,
Μητρῴης δ' ἀπὸ γαστρὸς ὅσοι γεγάασιν ὅμαιμοι·
Οὓς μὲν γὰρ φαίνει πατρὸς γόνον· ἢ δ' ἄρα μητρός.
Εἰ δ' ἀπ' ἄχρις φάσιος μήδ' ἥν τινι φωτὶ συνάπτοι

Παμ-

Παμφεγγὴς μήνη, ζῴῳ δέ τ' ὄπισθεν ἰόντι
Ἢ Κρόνος ἢ Πυρόεις ἐπιμάρτυροι ἰνδάλλωνται,
Ἢ παύρους θῆκαν γνωτοὺς, ἢ καὶ σπανιαδέλφους.
Ταῦτα δὲ ῥέζουσιν καὶ ὅτ' αὖ μεσάτου κατὰ κέντρου
Ζῆνα θέωσ'· ἢ ὄπισθεν ἐπαντέλλοντες ὁρῶντο,
Κ'ἢν ἐκτὸς κέντροιο κασιγνήτους ὀλέκουσιν.
Καὶ δὲ καὶ ὡρονομῶν Φαίνων, ὁπόσοι προγένοντο,
Φωτὸς ἀδελφειοὶ παῖδας ζωῆς ἀπάμερσεν.
Πολλὰ μὲν οὖν τοῖσιν ἐοικότα σήματ' ἄνδροι
Εἵνεκ' ἀδελφειῶν, τέχνας δ' ἐγὼ αὐτίκα λέξω,
Ἔργα θ' ὁποῖα νέμουσιν ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν.
Φαίνων ὡρονομῶν Ἑρμοῦ * δύνοντος ἐναντα
Καὶ μήνης μεσάτοιο φαεινούσης κατὰ κέντρα,
Δικήλων ξεστῶν καὶ ἐπανθῆρες λιθάκεσσι
* Σφραγίδων γλυφέας τεύχει, τοὺς δ' αὖτ' ἐπὶ χαλκῷ
Ἢ χρυσῷ δαιδάλματ' ἢ ἀργύρῳ ἐκτελέοντας,
* Ἠείκελα ζώοισιν ὑπὸ γλαφυραῖσι τορείαις,
Οἳ καὶ ἐπὶ σφετέρῃσι τέχναις μέγα κῦδος ἄροντο.
Ἔς τ' αὖ δ' ὡρονομῇ Φαίνων, ζῴων δ' ἀνὰ μέσσον
Ἑρμείας ἐφέπῃ, τῷ δὲ Ζεὺς μάρτυρος εἴη,
Ῥητῆρας μύθων ἀγαθοὺς σφίησι τε μάλ' αἰεὶ
Εὐπρεπίας πλήθουσι καὶ ἡγητῆρας ἀρίστους

* Superscr. δυναντος * Superscr. σφρηγίδων.
* Superscr. ἠΐκελα

Παιδείης,

Παιδείης, τοῦ δ' αὖτε καὶ ἀλλοδαπῆς ἄπο πολλοὶ
Εἰσεῦσι νέοι, ποτὶ δ' αὐτῶν παῖδες ἀνάκτων,
Ὧν ἄπο χρήματα πολλὰ κλέος τ' ἄσβεστον ἕλοντο.
Ἐν δ' ὥρῃ Στίλβων βεβαὼς, δύνοντι δὲ μήνη,
Ἀφνειοὺς γλυκερῷ τε μέγα βρίθοντας ἐν ὄλβῳ.
Δυομένοισι δὲ φωσὶ χρεῶν *γνωμήτορας ἄνδρας,
Οὓς δὲ καὶ ἀλλοτρίων κτεάνων ἰθύντορας ἔρξαν·
Καὶ δ' ἄρα κ' ἣν τροπικοῖς μὲν, ἑῆς πάτρης διέποντας.
Χρήματι δὲ ξοινὸν πλοῦτον στερεοῖσιν ἔποντες
Ἐζομένους, ὅθι τ' αἰὲν ἀμείβεται ἀργύρου αἴγλη.
Εἰδώλοις δ' ἐνυγροῖσι Κρόνον καὶ Φοίνιον Ἄρην
Ξοινὴν ἐξανύοντας ὁδὸν Τιταν δ' ὅτε λεύσσῃ,
Πλωτῆρας νηῶν τε κυβερνητῆρας ἀρίστους
Τεύχει, Ζῆνα δ' ὁρῶν καὶ τ' ἀπλαίστους ἐνὶ πάτρῃ.
Χρυσοφαὴς δ' Ἑρμῆς καὶ παμφαίνουσ' Ἀφροδίτη
Ὁππότεν ἀλλήλων οἴκοις φαίνωνται ἔποντες,
Ἢ καὶ ἐναλλάγδην ὁρίων μοίρεσσι βεβῶτες,
Μολπῇσιν γλυκερῇσι μεμηλότας ἄνδρας ἔτευξαν,
Ἢ λιγυρῆς κιθάρης ἐπιίστορας ἠδὲ καὶ αὐλῶν.
Ταῦτα γὰρ ἐκτελέουσι, καὶ ἣν ξοινὴν ἀνύωσιν
Οἶμον, τοῦ μὲν ἔποντος ὅροις, τῆς δ' αὖτε κατ' οἶκον.
Μεσσοτάτῳ δ' εὖτ' αὖ κέντρῳ Θοῦρός τε καὶ Ἑρμῆς
Ἔσσωνται κατόπισθε, παλαίστρης ἔργ' ἐφέποντας

* MS. νομήτορας

Ἢ

Ἢ ἀθεναρὺς ῥοπάλοισι γεγηθότας ἐξετέλεσαν.
Εὖτ' αὖ δ' ὡρονομῇ Κυθέρη, Φαέθων δέ τι δύνῃ,
Ὑψιφανὴς δὲ Κρόνος κέντρῳ φαίνητ' ὑπογείῳ,
Θεσπιστὰς θεόληπτα μεμηνότας αἰὲν ἔθηκαν.
Ταῦτα δ' αὖ ἐκτελέουσιν ὁμοῦ Κύπρις τε καὶ Ἄρης
Κέντρῳ ὕπερθ' ὥρης ἢ καὶ δύναντε βεβῶτες.
Εἰς λίβα δερκόμενος Πυρόεις, Φαίνων δ' ὑπόγειος,
Ἤνπερ μὴ Φαέθοντος ὑπ' ἀκτίνεσσιν ὁρῶνται,
Δὴ βαιὸν μόχθοισιν ὑπ' ἀλγεινοῖς μογέοντας
Τεύχουσ' ἀχθοφόρων ζώων βίοτον τελέοντας.
Ἔνθε τ' ἰσημερινοῖς χήλαις Στίλβων δέ τε κεῖνῳ
Αἰπυτάτῳ κέντρῳ βεβαὼς ὁλοῷ σὺν Ἄρηϊ,
Ἐν χοάνοις χρυσόν τε καὶ ἄργυρον αἰγλήεντα
Τήκοντας ῥέζει καὶ ἀμοιβαίοιο χαράκτας.
* Σήμασιν εἰδέ γε πᾶσι καὶ ἠέλιος συνέπηται,
Ἀστεροπῇ μαλεροῖο πυρὸς τέχνας μογέουσιν
Χαλκὸν μαλθάσσοντες ἰδ' ἠερόεντα μόλιβδον,
Ἄκμοσι τ' * ἐξέλκοντες ἔπι ζείοντα σίδηρον.
Εἰ δ' ἄρα καὶ Φαίνων πᾶσιν συμμάρτυρος εἴη,
Ἔνδον * ἐφεζομένους παίδων ἠγήτορας ἔρδει.
Αὐτὸν δ' εἰ * καὶ Κρόνον Ζεὺς ἔμπαλιν ἀθρήσειεν
Ἢ καὶ ἅμ' Ἑρμείῃ καὶ ἄλλοις Κύπρις ὁρῆται,

* MS. σήματος * MS. ἐξέλκοντας

* MS. ἐφεζομένους * Superscr. κε

Ἐξ ἔργων τοιῶν πλοῦτον καὶ κτῆσιν ἄροντο.
Εἰ δ' ἄρ' ὑπὲρ κέντρον μήνη Στίλβοντι συνάπτοι,
Ἢν μὲν ἅμ' Ἑρμείῃ καὶ κάλλιμος Κυθέρεια
Φαίνηται, καὶ Ζηνὸς ὑπ' ἀκτίνεσσιν ὁρῶντο,
Ὄργανα δαιδάλλοντας ἰδ' ἄλλα τε μηχανόωντας,
Ἄλλα τε θαυματόεντ' ἔργ' οὐκ ἐπιεικτὰ βροτοῖσιν
Τεύχοντας ῥέζει, καί σφιν κλέος ἐσθλὸν ὀπηδεῖ
Πρήξιος ἐκ τοιῆς φιλίητ' ἀγανῶν βασιλήων.
Τοιήνδ' ἣν συναφὴν μήνης Φαίνοντι καὶ Ἄρης
Δέρκωντ', ἐσθλοδόται δέτ' ἀπόστροφοι, ἰνδάλλονται
Ποιμένας ἀγρονόμους τε βροτῶν ἀγέλας ἐλάοντας,
Ἵππων τ' ὠκυπόδων σημάντορας, ἠὲ συφόρβους,
Οὓς δ' ἄρα πενθαλέων τύμβων θῆκαν πυλαωρούς.
Ὁππότε δ' αὖ κέντρῳ μεσάτῳ Θοῦρος μὲν ἐπείη,
Φαίνων δ' ἕσπηται, τῆμος μάλα μοχθίζοντες
Ἀνέρες ἐξεγένοντο πικρὴν ὀτλεῦντες ὀϊζύν.
Ὁπποίην δὲ δύην βιότου κείνων λάχ' ἕκαστος,
Ζῳδιακά τοι κρίνει, τοῖς ἀστέρες ἐμβεβάασιν.
Ἐν μὲν τετραπόδεσσ' ἐχυρῶν δωμήτορας οἴκων,
Λαοτόμους θ' ἔρδουσιν ὑπὲρ νώτων φορέοντας
Ἄχθεα, καὶ λάας βελαρούς, τοτὲ δ' ἐκτελέουσιν
* Ἔργων τεκτοσύνης στάθμης τ' ἐπιίστορας ἄνδρας.
Εἰ δ' ἄρα χερσαίοισι, λιθοξόοι ἐγένοντο,

* MS. ἔργωντε

Ἠέτ'

Ἠέ τ' ἀγάλματα καλὰ τέχναις τήκοντες ἰαῦσιν,
Δαίδαλά τ' ἐκπλέοντες ἀπὸ πρισοῦ ἐλέφαντος.
Ζώοις δ' ἐν παρύχοισι, λοετροχόοι ὀχετηγοὶ
Ἰνοδίην κόπτοντε καὶ ὄνθον δηθὰ φέροντες,
Κοσμητοὶ κήπων αὔτλοις ὕδωρ φορέοντες.
Εἰ δὲ μεσουρανίῳ κέντρῳ Ζεὺς μάρτυρος εἴη
Τετραπόδων ζώων κείνῳ ὁδὸν ἐξανυόντων,
Ἠὲ Κύπρις, ἑτέροις ἔργα πρήσσουσιν ὕπερθεν
Αὐτοὶ ἐφεστῶτες, εὐκτίανοι τελέθουσιν.
Ταῦτα δ' ἄρ' ἀμφιέπουσι καὶ ἣν κλείνωσ' ἀπὸ κέντρων
Ἀστέρες ἄλλον ὅροις μιῶν φαίνοντι συνάπτει.
Τίταν δ' αὖ Πυρόεις τε δεδορκότες Ἀφρογένειαν
Ἰσουργοὺς τεύχουσιν *εὐνήτοισι τε μίτοισιν,
Φάρεα θ' ὑφαινόωντας, ἢ αὖ ῥυπόεντα πλύνοισιν
Εἵματα καλλύνοντας *ἢ ἰχαλέης περόνῃσιν
Ῥωχαλέους πέπλους ἀσκηθέας ἐκτελέοντας.
Ἢν δὲ Κρόνον Στίλβων ἐσίδῃ σὺν Ζηνὶ βεβῶτα,
Ἀθανάτων ζακόρους, σηκῶν τ' ἁγίων ἱερῆας
Τεύχει, μαντοσύνας ζαθέης φαίνοντας ἀπ' ὀμφῆς.
Σὺν δὲ Ἄρῃ Κύπρις καὶ ἅμα ἠελίῳ παρεοῦσα
Αἰθροβάτας τεύχει, σχοίνοις τρίβον ἐξανύοντας.
Ἢν δὲ καὶ Ἑρμείης τοῖσιν συμμάρτυρος εἴη,
Ἄχθεα θαύματα χερσὶ κατ' ὤμοισιν φορέοντας

* MS. εὐνήτοισι   * MS. ἠιχαλέης

Ἱπταμένοις γυίοις ἐναλίγκιον ὀρνίθεσσιν
Πιδναμένους τε νέφεσσιν ὑπ' ἠνεμόεντα πετεινῶν
Αἰὲν ἀλωομένους ξείνης ἐπὶ πείρασι γαίης.
Ἐν δ' ἄρα δικήλῳ βροτοειδεῖ σὺν Πυρόεντι
Ἑρμείας βεβαὼς, παίδων πρηκτῆρας ἔθηκεν
Πόντον τ' ἐξανύοντας ὑπ' ἐμπορίαις θαμινῇσιν,
Ἢ παίδων φύλακας φρουροῦσθ' ἥβης ἐρατεινῆς.
Ἢν δ' αὐτοὺς Κρόνος αἰνὸς ἐπὶ ζώου Πυρόεντος
Δέρκητ' ἢ κ' αὐτοὶ ἐνὶ πτερόεντι πέλωνται,
Ἰχθυβόλους τεύχουσ', ἁλίων δεδαηκότας ἔργων,
Ὀρνίθων τε βοῶν θηρήτορας ἠὲ τιθηνοὺς,
Οὓς δὲ καὶ ὠμοβόρων θηρήτορας ἠὲ τιθηνοὺς
Δαμναμένους τιθασοῖσιν ὑπ' ἤθεσι πρηΰνοντας.
Εἰ δὲ μέσον κέντρον Πυρόεις Φαίνων τ' ἐφέποιεν,
Μοίραις δ' ἀσκεθέως αὐτοὶ ἑτέροιο τύχοιεν,
Μηδέ τις εὐεργῶν κείνων χῶρον καθορῴη,
Τέχνῃσιν μυσαραῖς λυγρὸν βίον ἐξανύουσιν.
Ἤτοι γὰρ νέκυας μαλερῇ πνέοντας ὑπ' ὀδμῇ
Γαστέρας ἀμπλύξαντες ἰδ' ἔγκατα πάντ' ἀφύσαντες
Χρείουσιν κέδρου κυαναυγέος ἔνδοθι πίσσῃ,
Ἤτοι γ' εὐχανδεῖ χαλκῷ κοίλοισί τε λέβησιν
Πυθομένοις μέλδουσιν ἅμ' ἰχθύσιν οὖλοον ἅλμην.
Ἦμος δ' Ἑρμείαο δόμοις καλὴ Κυθέρεια
Σύν τ' αὐτῷ Στίλβοντι Φαείνητ' ἠδέ τ' ὄρεσσιν

Ἀλλή-

Ἀλλήλων βεβαιῶτις ἐναλλάγδην φορέοιντο,
Θεινῆσιν * σοφίῃσι κεκασμένοι ἐξεγένοντο
Ἀνέρες. ἢ γὰρ μέτρα μακρῆς χθονὸς ἐξεδάησαν
Ἤισιν ἐπιφροσύνῃσιν, ἢ ἐνθέντες πραπίδεσσιν
Ἀθανάτων ἔργων φύσιος πέρι μητιόωσιν.
Εἰ δ' Ἄρεα καὶ Φαίνων τοὺς δ' ἀκτίνεσσιν ὁρώῃ,
Μάντεις ἀστρονόμοι οἰωνοπόλοι τ' ἐγένοντο
Ἐκ σπλάγχνων τε βροτοῖς θυέων ἄπο θεσπίζοντες.
Ἢ μάγοι * ἀρρήτοισι θεοὺς καλέοντες ἀοιδαῖς.
Εἰ δ' Ἑρμῆς μὲν ὅροις Ζηνὸς πέλοι, ἔμπαλι δ' Ἑρμοῦ
Κεῖνοι γ' ἀλλήλων φιλίαις ἀκτῖσιν ὁρῷεν,
Παίδων ἡγητῆρας ἀγακληεῖς τ' ἐτέλεσσαν
Ῥητῆρας μύθων σοφίῃσι τε πάμπαν ἀρίστους.
Ὡς δὲ καὶ τὴν ὥρης μὲν ἔχοι κέντρον σοφὸς Ἑρμῆς,
Αὐτὰρ ἐπαντέλλῃ Παφίη, τοὺς συνέφηναν,
Πρός δέ τι καὶ πάσης τέχνης ἄρχοντας ἐν ἔργοις,
Ὄργανα θέσκελ' ἑαῖς πολυμηχανίῃσι πλεῦντας.
Ζηνὸς δ' ἐν καθύγρῳ ζώῳ βροτὸν ὡρονομοῦντος
Ἢν Φαίνων ἐφέσπηται, πολύπλαγκτόν περ ἔθηκαν
Ἐμπορίῃ νηὸς ἡγήτορα ποντοπόροιο.
Εἰ δ' Ἑρμῆν λεύσσειε Κρόνος σφετέροις ἐν ὅροισιν
Αὐτὸς ἐὼν ἢ ζῷον ἔχων ἑόν, ἐξετέλεσσε
Γειοπόνους ξείνοισι γεγηθότας, οὐκ ἰδίοισιν

* MS. σοφίῃσιν * MS. ἀρρήκτοισι

Μούνοισιν, μισθοῦ δὲ καὶ ἄλλων κλῆρον ἔχοντας.
Ξυνὴν δ' ἐξανύοντες ὁδὸν Φαίνων Κυθέρειά τε
Καὶ Θοῦρος, θειῇσιν ἐπιπνοιῇσι μογοῦντας
Θῆκαν καὶ μανίῃ μακάρων ἀπὸ φοιβάζοντας.
Ἀλλήλων δ' ἐπιβαίνῃς ὅροις Φαίνων Πυρόεις τε
Δίκηλον κατὰ ταυτὸ ἢ αὐτὴν περίην βεβαῶτες,
Θῆκας τεκταίνοντας ἀποφθιμένοισι βροτοῖσι,
Ἠὲ πυραῖς μαλερῇσι νεκροὺς αἴθοντας ἔτευξαν,
Ἢ θρηνητὰς αἰεὶ κεραοῖς ἐπιτύμβιον αὐλοῖς.
Εἰ δ' Ἑρμῆς τούτοις ἐπιμάρτυρος ἠὲ κατ' αὐτὸν
Ζῷον ἔοι, κλῶπας, ληϊστῆρας, ἀνδροφονῆας.
Ἢν αὐταῖς ὀλοῇσιν ἐπακταῖς, κῆρας ἄγοντας
Ῥέζει, ἅπερ θανάτοιο τέλος τετληότας αἰνὸν,
Πρίν γε θανεῖν κρυερῇσι δαϊζομένους ὀδύνῃσιν.
Ὁππότε δ' αὖθ' οἴκους μοιρῶνθ' ὅροι ἀλλάξωσιν
Ἀλλήλων Κύπρις τε καὶ εὐφεγγὴς θοὸς Ἑρμῆς,
Αὐλῶν ἢ κιθάρης ἢ ἀοιδῆς ἠὲ ῥύθμοιο
Ἠὲ καὶ ὀρχηθμοῦ βητάρμονας ἄνδρας ἐόντας
Θῆκαν, ἢ χλεύῃσι λάλους μάχλοις τ' ἐπέεσσιν
Τέρποντας, τραγικῇς τε βαρυβρόμου ἵστορας οἴμης
Αἰὲν ἐπ' εὐρυχόροισιν ἀλωομένους θυμέλῃσιν.
Εἰ δέ θ' ὅροις Ἑρμοῦ Τιτὴν, αὐτὸς θ' ἅμ' ἐκείνῳ
Ἑρμείης φαίνηται, ἀεθλητῆρας ἔτευξεν·
Κὴν μὲν δὴ τούτοισι συνῇ καλὴ Κυθέρεια,

Κυδάλιμοι νίκαισι *πολυστεφέεσσ' ἐγένοντο.
Εἰ δὲ Κρόνον κατίδοι ἐπιμάρτυρος ἢ τετράγωνος
Ἠὲ συνὼν φαίνηται, ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἀλῶνται
Ἀστεφέες ψαφαροῖτε μάτην σταδίοισι μογεῦντες.
Ὡρονόμον δ' ἀκτῖσιν ἑαῖς λεύσσουσα Κυθήρη,
Ἐκ πυρὸς ἢ πολιοῖο τέχνας ὤπασσε σιδήρου.
Ἢν δ' Ἑρμῆ χῶρον καθ' ἑὸν βεβαῶτι συνάπτοι
Ἢ σύμφωνος ὁρῆται ὑπὸ Στίλβοντι σελήνη,
Αἰόλα δαιδάλλοντας ἑαῖς χείρεσσιν ἔφηναν
Ἐκ πριστοῦ ἐλέφαντος ἢ ἐκ Λυδοῖο φαεινῆς
Εὐτήκτου ἀπὸ κηροῦ εὐξέστοις σανίδεσσιν
Μορφὰς μιμητῆσι *χαρασσομένους γραφίδεσσιν.
Μέσσῳ δ' ἐν κέντρῳ θοῦρος σφετέροιο καὶ οἴκου
Ἑρμῆ ὁμοστοχάων τέχνας ὤπασσε βαναύσους.
Εὖτε σεληναίη δὲ μεσουρανίη ἀπὸ κέντρου
Κλεινῆς, ἀτὰρ Φαίνοντι καὶ Ἄρης κέντρῳ ἔπεισιν,
Τῆμος ὅσοι φῦσαν νεκυοστόλοι ἐξεγένοντο,
Ἢ φρουροὶ νεκύων τύμβοις ἔνι ναιετάοντες.
Εἰ δὲ γυναικὸς *ἐῇ γενέθλῃ, πόσιν δὲ συνείη
Ἀφρογενὴς, στυγέεσσιν ἐφήμεναι αἴσχια δρῶσιν.
Ὁππότε δ' ὡρονομῇ Στίλβων ζῷον κατὰ θῆλυ,
Δικήλῳ δ' ἐνὶ θηλυτέρῳ καὶ μήνη ἐπείη,

* MS. πολυστεφέεσ' * MS. χαρασσομένον vel μένου
* MS. ἐῇ γενέθλῃ

Ὡρο-

Ὡρονόμῳ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης ὁπότε κέντρῳ
Αἰπυτάτῳ ἐφέπονται, ὀϊζυροὶ γεγάασιν
Φῶτες· διδύμη γὰρ ἀγείρονται κατὰ δήμους
Καὶ πόλιας πλάζονται ὁμοῦ ῥόπτροισί τε καὶ αὐλοῖς
Χερσὶν ἑαῖς κόψαντες ἄφνω τεκνοσπόρον αἰδῶ.
Ἀλλὰ γὰρ οὔτις θνητὸς ἐὼν πάσας κε δύναιτο
Πρήξιας ἢ τέχνας εἰπεῖν, ὅσσας μερόπεσσιν
Ἀστέρες ἐνστέρνοισιν ἐμοιρήσαντο δρόμοισιν.
Ἑξείης δ' ἤπειτα σίνη, περὶ σώματα θνητοῖς
Ὁπόσ' ἐπεκλώσαντο, καὶ ὁποίας καὶ ἀταρπούς,
Ἐξερέω μάλα παῦρ', ἐπεὶ οὔτινα φῶτ' ἐνὶ νούσοις
Ἀσκηθῆ καὶ ἄνουσον, ἄχρις θανάτοιο γ' ἐφθίροις.
Ἔντ' ἂν δὴ ζῴῳ Πυρόεις ἐπιόντι βεβηκὼς
Ἀμφοτέροις σελάεσσιν ὁμοῦ βεβαῶσιν ἔπηται,
Ὀφθαλμῶν σέλας ἀμφοτέρων ἤμερσε βροτοῖσιν·
Ἢν δὲ σεληναίη μούνη τῆμος σέλας ἁγνὸν
Αηγούσῃ, ἑτέροιο φάος κανθοῖο σινώσει.
Ταυτὸ δὲ καὶ δυνούσῃ ἐπερχόμενος πάθος ἔρδει.
Ἢν δύνοντα δ' Ἄρην καλύδῃ Κρόνος ἠὲ καὶ Ἑρμῆν,
Ἢ μανίην ἢ νοῦσον ὀρίνουσιν βροτῷ ἱρήν.
Ὡς δὲ καὶ ἢν Φαέθων δύνῃ, ὥρην δ' ἐφέπωσιν
Ἑρμῆς καὶ Πυρόεις, μανίην πραπίδων τελέουσιν.
Ναὶ μὴν καὶ Τιτῆνος ἀνερχομένου ἅμα μήνῃ
Ἐκ *περάτης δύνοντες ὁμοῦ φαίνωνται καὶ Ἄρης,

* MS. παράτης

Αυσ-

Αὐστήρεις πινυτούς τε νοοῦ παραβλῆτας ἔτευξαν·
Εἴκελα κ' ἢν Πυρόεντος ὁμοῦ μήνη ὑπὲρ ὥρης
Τελλομένου ἕτερον Φαέθων δύνῃ κατὰ κέντρον.
Ἑρμῆς δ' ὡρονομῶν σπῶτι Κρόνῳ ἀντιπέρηθεν
Δύναντος Ζηνὸς πραπίδων νοὸν ἠμάλδυνεν,
Ἄφρονά τ' ἐξετέλεσσ' ἀποφώλια μητιόωντα.
Μήνης δ' ἐν φθινύθοντι φάει περὶ δύσιν κατὰ πάντα
Ἠελίου μετὰ παμφεγγοῦς, ἑτέρων δ' ἐπιόντων
Δυομένων κέντρῳ μάλα δὴ φράζεσθαι ἄνωγα.
Οἳ μὲν γάρ τ' ὀλοοὶ κῆρας καὶ δείματ' ἄγουσιν,
Εἰδώλοισι βροτοῖς ἰνδάλματα δαίμοσιν ἶσα,
Καὶ ζαθέοις ὀμφαῖσι κλειζομένους ἀνέφηναν.
Ὡς δὲ καὶ ἣν Φαέθων Ἄρην δύνοντα διώκῃ
Ἐξόπιθ' ἑσπόμενος, λύσσαν μανίας τ' ἐπιβάλλει.
Ὁππότε δ' ὡρονομῇ μὲν Ἄρης, δύνῃ δὲ σελήνη
Ἀμφίτε κυρτωθεῖσα φάει Φαίνοντος ὅροισιν,
Τῆμος ἄρ' αἴσχιστοι φύντες θνητοὶ περὶ μορφὴν
Ὅσσα δὴ νώτοις σφετέροις φορέουσιν ἐπ' ὤμοις.
Σὺν δὲ Κρόνῳ βαίνουσαν ἐπὴν Κυθέρειαν ἀθρήσῃ
Ἄρης ἢ τετράγωνος ἢ ἀντιπέρηθε βεβηκὼς,
Μηδὲ ἀποτμήγουσιν, ἐφημέρου εἵνεκα φορβῆς
Ἀλλοτρίῃσι θυρῇσιν ἐφεστῶτες ἀλῆται
Γείνονται πενίην αἰεὶ συνοπηδὸν ἔχοντες.
Σὺν Παφίῃ δὲ σεληναίην λεύσσων κλυτὸς Ἄρης

Ἄνδρας μὲν μάχλους καὶ ὀπιπευτῆρας ἔτευξαν,
Θηλυτέρας δὲ λέχος μισθοῦ δήμοις παρεχούσας.
Ὁππότε δ' ἀλλήλων ὁρίοις Κύπρις τε καὶ Ἄρης
Φαίνονται ξυνὸν ζωίων δρόμον ἐξανύοντες,
Ζωροπότας, κώμοισι γεγηθότας, ἔντε μέθησιν
Ὃν βίοτον πλέοντας, ἐπ' ἀλλοτρίαις δὲ γυναιξὶν
Κρυπταδίαισι τ' εὐνῇσι μεμηνότας ἄνδρας ἔτευξαν.
Εἰ δὲ Κρόνος τοῖσιν μάρτυς πέλοι, αἴσχεσιν αἰνοῖς
Ἀμφέβαλεν. τοῖσιν γὰρ ἀεὶ Κύπρις σωμάτεσσιν·
Εἰ τ' ἂν δ' ἠελίῳ συνίῃ κερόεσσα σελήνη
Ἀμφοτέρων μέσσοιο φαεινομένου Πυρόεντος,
Τοῖσι δ' ὁμοῦ βεβαῶσι Κρόνος τετράγωνος ὁρῆται,
Τῆμος ἐνὶ στέρνοισι χολὴ ζέουσα μέλαινα
Ἀνθρώποις παρέπλαγξε νόον, λύσσαν τ' ἐπορίνει,
Ἢ ἐξ ὑγρῶν νούσων θανάτου τέλος ἠὲ καθύγρων
Αὐστηρεῖς δὲ τελοῦσι, φρενοβλαβίην τ' ἐπάγουσιν
Δύνοντες Τιτάν τε καὶ ὦκα θέουσα σελήνη.
Ἢν δ' ἐπὶ συνδέσμου μήνη θοὸς Ἄρεος ἄντα
Ἢ τετραγώνου ἐόντος, ἀνειηροὶ τότε φῶτες
Οἴστρῳ ἐπ' εἰδώλοις κενεοῖς νόον ἐπτοίηθεν.
Εἰ δὲ σεληναίης Πυρόεις καθυπέρτερος εἴη,
Ἢ ὄγε δύσις ἐπείη, συνοχῇσιν ἔδησεν,
Ἔντε δὲ καὶ φαίνων μήνη ἐπιμάρτυρος εἴη,
Τοιούτων θανάτοιο βίη τέλος ἐξανύουσι.

Ἐξο-

Ἔξοχα δ' αὖτε τινοῦσι βροτοὺς πληγῇσι σιδήρου
Ἢ νούσοις ἱεραῖσιν Ἄρει μήνη συνιοῦσα
Τέτρασιν ἐν κέντροισι] καὶ ἀντιόωσ' ἐπὶ κέντροις.
Εἰ δέ τε καὶ Φαίνων ὀλοὴν ἀκτῖνα βάλῃσιν,
Ἄχθεσιν ἢ λάεσσι δόμων τ' ὀρόφῃσιν ἔθλιψεν.
Εἰ δέ τ' ἀπ' ἀκτίνων Ἄρεως φεύγουσα σελήνη
Φαίνοντι κρυόεντι συνάπτοι δερκομένοιο
Σπλήξοντος, δειναῖς ὑδέρων νούσοισι χαλέπτει.
Ἀργαλέοις δὲ σίνεσσι βροτοὶ κάμνουσι καὶ Ἄρης
Ὁππότε δύνῃσιν μήνης αὐτοῖς κατιούσης
Καὶ Κρόνου αἰπυτάτοιο γονῆς ὥρην ἐφέποντος.
Εἰ δέ τε μήνην μὲν Φαίνων, Τιτῆνα δὲ Θοῦρος
Λεύσσῃ, ἐγκατίναντ' ἢ μαρτυρέῃ τετράγωνος,
Ὅσσοις ἀμφοτέροισι βροτοῖς σίνος ἐκτελέουσιν.
Εὖτ' ἂν δ' ὥρης μὲν Πυρόεις κατόπισθεν ἔπειτα,
Φῶτα δ' ἄρ' ἀλλήλοισι φαείνητον διάμετρα,
Ἢ τετράγωνα, σίνεσσι δυσαλθήτοις μογέουσιν,
Ὡς καὶ ἐπεσβολίῃσι θεοὺς σεβέειν ἐπὶ νούσῳ.
Ἀλλ' εἰ μὲν Ζεὺς τοῖσι φίλος καὶ μάρτυρος εἴη,
Κινδύνων ῥύεταί τε καὶ ἐκ καμάτων ἐσάωσεν.
Ἀντία δὲ Ζηνὸς λεύσσων Κρόνος ἄλγεα τεύχει,
Ἕξειν καὶ πενίην τε σίνητε χερείονα δῶκεν.
Τόσσα μὲν ἀμφὶ νόσους, ἐπὶ δ' εἴκελα τοῖσι δύναιτ' ἂν
Φράζεσθαι μάλα πολλὰ νοῷ πεπνυμένος ἀνήρ.

Ἄνδρας μὲν μάχλους καὶ ὀπιπευτῆρας ἔτευξαν,
Θηλυτέρας δὲ λέχος μισθοῦ δήμοις παρεχούσας.[1]
Ὁππότε δ' ἀλλήλων ὁρίοις Κύπρις τε καὶ Ἄρης
Φαίνονται ξυνὸν ζῴων δρόμον ἐξανύοντες,
Ζωροπότας, κώμοισι γεγηθότας, ἔντε μέθησιν
Οἶν βίοτον τελέοντας, ἐπ' ἀλλοτρίαις δὲ γυναιξὶν
Κρυπταδίαις τ' εὐνῇσι μεμηνότας ἄνδρας ἔτευξαν.
Εἰ δὲ Κρόνος τοῖσιν μάρτυς πέλοι, αἴσχεσιν αἰνοῖς
Ἀμφέβαλεν. τοῖσιν γὰρ ἀεὶ Κύπρις στομάτεσσιν·
Εἰ τ' αὖ δ' ἠελίῳ συνίῃ κερόεσσα σελήνη
Ἀμφοτέρων μέσσοιο φαεινομένου Πυρόεντος,
Τοῖσι δ' ὁμοῦ βεβαιῶσι Κρόνος τετράγωνος ὁρῆται,
Τῆμος ἐνὶ στέρνοισι χολὴ ζέουσα μέλαινα.
Ἀνθρώποις παρέπλαγξε νόον, λύσσαν τ' ἐπορίνει,
Ἢ ἐξ ὑγρῶν νούσων θανάτου τέλος ἠὲ καθύγρων
Λυσσήρεις δὲ τελοῦσι, φρενοβλαβίην τ' ἐπάγουσιν
Δύνοντες Τιτάν τε καὶ ὦκα θέουσα σελήνη.
Ἢν δ' ἐπὶ συνδέσμου μήνη θοὸς Ἄρεος ἄντα
Ἢ τετραγώνου ἐόντος, ἀνειηροὶ τότε φῶτες
Οἴστρῳ ἐπ' εἰδώλοις κενεοῖς νόον ἐπτοίηθεν.
Εἰ δὲ σεληναίης Πυρόεις καθυπέρτερος εἴη,
Ἢ ὄγε δύσις ἐπείη, συνοχῇσιν ἔδησεν,
Εὖτε δὲ καὶ Φαίνων μήνῃ ἐπιμάρτυρος εἴη,
Ὑστάτιον θανάτοιο βίῃ τέλος ἐξανύουσιν.

Ἔξοχα δ' αὖτε τινοῦσι βροτοὺς πληγῇσι σιδήρου
Ἢ νούσοις ἱεραῖσιν Ἄρει μήνη συνιοῦσα
Τέτρασιν ἐν κέντροισι] καὶ ἀντιόωσ' ἐπὶ κέντροις.
Εἰ δέ τε καὶ Φαίνων ὀλοὴν ἀκτῖνα βάλῃσιν,
Ἄχθεσιν ἢ λαέεσσι δόμων τ' ὀρόφῃσιν ἔθλιψεν.
Εἰ δέ τ' ἀπ' ἀκτίνων Ἄρεως φεύγουσα σελήνη
Φαίνοντι κρυόεντι συνάπτοι δερκομένοιο
Στίλβοντος, δειναῖς ὑδέρων νούσοισι χαλέπτει.
Ἀργαλέοις δὲ σίνεσσι βροτοὶ κάμνουσι καὶ Ἄρης
Ὁππότε δύνῃσιν μήνης αὐτοῖς κατιούσης
Καὶ Κρόνου αἰπυτάτοιο γονῆς ὥρην ἐφέποντος.
Εἰ δέ τε μήνην μὲν Φαίνων, Τίτανα δὲ Θοῦρος
Δεύσῃ, ἐγκατέναντ' ἢ μαρτυρέῃ τετράγωνος,
Ὄσσοις ἀμφοτέροισι βροτοῖς σίνος ἐκτελέουσιν.
Εὖτ' ἂν δ' ὥρης μὲν Πυρόεις κατόπισθεν ἔποιτο,
Φῶτα δ' ἄρ' ἀλλήλοισι φαείνηται διάμετρα,
Ἢ τετράγωνα, σίνεσσι δυσαλθήτοις μογέουσιν,
Ὡς καὶ ἐπεσβολίῃσι θεοὺς σεβέειν ἐπὶ νούσῳ.
Ἀλλ' εἰ μὲν Ζεὺς τοῖσι φίλος καὶ μάρτυρος εἴη,
Κινδύνων ῥύεταί τε καὶ ἐκ καμάτων ἐσάωσεν.
Ἀντία δὲ Ζηνὸς λεύσσων Κρόνος ἄλγεα τεύχει,
Ἕξιν καὶ πενίην τε σίνητε χερείονα δῶκεν.
Τόσσα μὲν ἀμφὶ νόσους, ἐπὶ δ' εἴκελα τοῖσι δύναιτ' ἂν
Φράζεσθαι μάλα πολλὰ νόῳ πεπνυμένος ἀνήρ.

Ἐξ ἔργων τοιῶν πλοῦτον καὶ κτῆσιν ἄροντο.
Εἰ δ' ἄρ' ὑπὲρ κέντρον μήνη Στίλβοντι συνάπτοι,
Ἢν μὲν ἅμ' Ἑρμείῃ καὶ κάλλιμος Κυθέρεια
Φαίνηται, καὶ Ζηνὸς ὑπ' ἀκτίνεσσιν ὁρῶντο,
Ὄργανα δαιδάλλοντας ἰδ' ἄλλα τε μηχανόωντας,
Ἄλλα τε θαυματόεντ' ἔργ' οὐκ ἐπιεικτὰ βροτοῖσιν
Τεύχοντας ῥέζει, καί σφιν κλέος ἐσθλὸν ὀπηδεῖ
Πρήξιος ἐκ τοιῆς φιλίητ' ἀγανῶν βασιλήων.
Τοιήνδ' ἢν συναφὴν μήνης Φαίνοντι καὶ Ἄρης
Δέρκωντ', ἐσθλοδόται δέτ' ἀπόστροφοι, ἰνδάλλονται
Ποιμνίας ἀγρονόμουσι βροτῶν ἀγέλας ἐλάοντας,
Ἵππων τ' ὠκυπόδων σημάντορας, ἠὲ συφορβοὺς,
Οὓς δ' ἄρα πενθαλέων τύμβων θῆκαν πυλαωρούς.
Ὁππότε δ' αὖ κέντρῳ μεσάτῳ Θοῦρος μὲν ἐπείη,
Φαίνων δ' ἕσσηται, τῆμος μάλα μοχθίζοντες
Ἀνέρες ἐξεγένοντο πικρὴν ὀτλεῦντες ὀϊζύν.
Ὁπποίην δὲ δύην βιότου κείνων λάχ' ἕκαστος,
Ζῴδιά τοι κρίνει, τοῖς ἀστέρες ἐμβεβάασιν.
Ἐν μὲν τετραπόδεσσ' ἐχυρῶν δωμήτορας οἴκων,
Λαοτόμους θ' ἔρδουσιν ὑπὲρ νώτων φορέοντας
Ἄχθεα, καὶ λάας βριαρούς, τοτὲ δ' ἐκτελέουσιν
*Ἔργων τεκτοσύνης στάθμης τ' ἐπιίστορας ἄνδρας.
Εἰ δ' ἄρα χερσαίοισι, λιθοξόοι ἐγένοντο,

* MS. ἐργῶντε.

Ἤ ἔτ'

Ἠέ τ' ἀγάλματα καλὰ τέχναις τήκοντες ἑαῖσιν,
Δαίδαλά τ' ἐκτελέοντες ἀπὸ πρισοῦ ἐλέφαντος.
Ζώοις δ' ἐν παρύχοισι, λοετροχόοι ὀχετηγοὶ
Ἰνοδίην κόπτοντε καὶ ὄνθον δηθὰ φέροντες,
Κοσμητοὶ κήπων αὔτλοις ὕδωρ φορέοντες.
Εἰ δὲ μεσουρανίῳ κέντρῳ Ζεὺς μάρτυρος εἴη
Τετραπόδων ζώων κείνην ὁδὸν ἐξανυόντων,
Ἠὲ Κύπρις, ἑτέροις ἔργα πρήσσουσιν ὕπερθεν
Αὐτοὶ ἐφεστῶτες, εὐκτέανοι τελέθουσιν.
Ταῦτα δ' ἄρ' ἀμφιέπουσι καὶ ἣν κλείνωσ' ἀπὸ κέντρων
Ἀστέρες ἄλλον ὅροις μείων φαίνονται συνάπτοι.
Τίταν δ' αὖ Πυρόεις τε δεδορκότες Ἀφροδίτειαν
Ἰσουργοὺς τεύχουσιν *εὐνήτοις τε μίτοισιν,
Φάρεα θ' ὑφανόωντας, ἢ αὖ ῥυπόεντα πλύνοισιν
Εἵματα καλλύνοντας *ἢ ἰσχαλέης περόνησιν
Ῥωγαλέους πέπλους ἀσκηθέας ἐκτελέοντας.
Ἢν δὲ Κρόνον Στίλβων ἐσίδῃ σὺν Ζηνὶ βεβῶτα,
Ἀθανάτων ζακόρους, σηκῶν τ' ἁγίων ἱερῆας
Τεύχει, μαντοσύνας ζαθέης φαίνοντας ἀπ' ὀμφῆς.
Σὺν δὲ Ἄρηϊ Κύπρις καὶ ἅμα ἠελίῳ παρεοῦσα
Αἰθροβάτας τεύχει, σχοίνοις τρίβον ἐξανύοντας.
Ἢν δὲ καὶ Ἑρμείης τοῖσιν συμμάρτυρος εἴη,
Ἄχθεα θαύματα χερσὶ κατ' ὤμοισιν φορέοντας

* MS. εὐνήτοις   * MS. ἠϊσχαλέης

Ἱππαμολγοῖς γυίοις ἐναλίγκιον ὀρνίθεσσιν
Πιδυαμολγοῦστε νέφεσσιν ὑπ' ἠνεμόεντα πετεινῶν
Αἰὲν ἀλωομένους ξείνης ἐπὶ πείρασι γαίης.
Ἐν δ' ἄρα διχήλῳ βροτοειδεῖ σὺν Πυρόεντι
Ἑρμείης βεβαὼς, παίδων περικλῆρας ἔθηκεν
Πόντον τ' ἐξανύοντας ὑπ' ἐμπορίαις θαμινῇσιν,
Ἢ παίδων φύλακας φρουροῦσθ' ἥβης ἐρατεινῆς.
Ἢν δ' αὐτοῖς Κρόνος αἰνὸς ἐπὶ ζῳοῦ Πυρόεντος
Δέρκητ' ἢ κ' αὐτοὶ ἐνὶ πτερόεντι πέλωνται,
Ἰχθυβόλους τεύχουσ', ἁλίων δεδαηκότας ἔργων,
Ὀρνίθων τε βοῶν θηρήτορας ἠὲ τιθηνοὺς,
Οὓς δὲ καὶ ὠμοβόρων θηρήτορας ἠὲ τιθηνοὺς
Δαμναμένους τιθασοῖσιν ὑπ' ἤθεσι πρηΰνοντα.
Εἰ δὲ μέσον κέντρον Πυρόεις Φαίνων τ' ἐφέποιεν,
Μοίραις δ' ἀσκεθέως αὐτοὶ ἑτέροιο τύχοιεν,
Μηδέ τις εὐεργῶν κείνων χῶρον καθορῴη,
Τέχνῃσιν μυσαραῖς λυγρὸν βίον ἐξανύουσιν.
Ἤτοι γὰρ νέκυας μαλερῇ πνέοντας ὑπ' ὀδμῇ
Γαστέρας ἀμπτύξαντες ἰδ' ἔγκατα πάντ' ἀφύσαντες
Χρείουσιν κέδρου κυαναυγέος ἔνδοθι πίσσῃ,
Ἤτοι γ' εὐχανδεῖ χαλκῷ κοίλοισί τε λέβησιν
Πυθομένοις μέλδουσιν ἅμ' ἰχθύσιν οὖλοον ἅλμην.
Ἥμος δ' Ἑρμείαο δόμοις καλὴ Κυθέρεια
Σύντ' αὐτῷ Στίλβοντι φαείνητ' ἠδέ τ' ὅροισιν

Ἀλλή-

Ἀλλήλων βεβαῶτες ἐναλλάγδην φορέοιντο,
Θειῇσιν * σοφίῃσι κεκασμένοι ἐξεγένοντο
Ἀνέρες. ἢ γὰρ μέτρα μακρῆς χθονὸς ἐξεδάησαν
Ἤ ἴσιν ἐπιφροσύνῃσιν, ἢ ἐνθέντες πραπίδεσσιν
Ἀθανάτων ἔργων φύσιος πέρι μητιόωσιν.
Εἰ δ' ἄρα καὶ Φαίνων τοὺς δ' ἀκτίνεσσιν ὁρώῃ,
Μάντεις ἀστρονόμοι οἰωνοπόλοι τ' ἐγένοντο
Ἐκ σπλάγχνων τε βροτοῖς θυέων ἄπο θεσπίζοντες.
Ἢ μάγοι * ἀρρήτοισι θεοὺς καλέοντες ἀοιδαῖς.
Εἰ δ' Ἑρμῆς μὲν ὅροις Ζηνὸς πέλοι, ἔμπαλι δ' Ἑρμοῦ
Κεῖνοι γ' ἀλλήλων φιλίαις ἀκτῖσιν ὁρῷεν,
Παίδων ἡγητῆρας ἀγακληεῖς τ' ἐτέλεσσαν
Ῥητῆρας μύθων σοφίῃσι τε πάμπαν ἀρίστους.
Ὡς δὲ καὶ ἣν ὥρης μὲν ἔχοι κέντρον σοφὸς Ἑρμῆς,
Αὐτὰρ ἐπαντέλλῃ Παφίη, τοίους συνέφηναν,
Πρὸς δέ τι καὶ πάσης τέχνης ἄρχοντας ἐν ἔργοις,
Ὄργανα θέσκελ' ἑαῖς πολυμηχανίῃσι τελοῦντας.
Ζηνὸς δ' ἐν καθύγρῳ ζῴῳ βροτὸν ὡρονομοῦντος
Ἣν Φαίνων ἐφεστήκῃ, πολύπλαγκτόν περ ἔθηκαν
Ἐμπορίῃ νηὸς ἡγήτορα ποντοπόροιο.
Εἰ δ' Ἑρμείω λεύσσειε Κρόνος σφετέροις ἐν ὅροισιν
Αὐτὸς ἐὼν ἢ ζῷον ἔχων ἑὸν, ἐξετέλεσσαν
Γειοπόνους ξείνοισι γεγηθότας, οὐκ ἰδίοισιν

* MS. σοφίῃσιν * MS. ἀρρήκτοισι

Μὲ

Μύνοισιν, μισθοῦ δὲ καὶ ἄλλων κλῆρον ἔχοντας.
Ξυνὴν δ' ἐξανύοντες ὁδὸν Φαίνων Κυθέρητε
Καὶ Θοῦρος, θείῃσιν ἐπιπνοίῃσι μογοῦντας
Θῆκαν καὶ μανίῃ μακάρων ἀποφοιβάζοντας.
Ἀλλήλων δ' ἐπιβάντες ὅροις Φαίνων Πυρόεις τε
Δίκηλον κατὰ ταυτὸ ἢ ἀντιπέρην βεβαῶτες,
Θῆκας πενθαίνοντας ἀποφθιμένοισι βροτοῖσι,
Ἠὲ πυρῆς μαλερῇσι νεκροὺς αἴθοντας ἔτευξαν,
Ἢ θρηνητὰς ἀεὶ κεραοῖς ἐπιτύμβιον αὐλοῖς.
Εἰ δ' Ἑρμῆς τούτοις ἐπιμάρτυρος ἢ κατ' αὐτὴν
Ζῷον ἔοι, κλῶπας, ληϊστῆρας, ἀνδροφονῆας.
Ἢν αὐτοῖς ὀλοῇσιν ἐπακτοῖς, κῆρας ἄγοντας
Ῥέζει, ἅπερ θανάτοιο τέλος πεπληότας αἰνὸν,
Πείνῃ γε θανεῖν κρυερῇσι δαϊζομένους ὀδύνῃσιν.
Ὁππότε δ' αὖθ' οἴκους μοιρῶνθ' ὅρι ἀλλάξωσιν
Ἀλλήλων Κύπρις τε καὶ εὐφεγγὴς θοὸς Ἑρμῆς,
Αὐλῶν ἢ κιθάρης ἢ ἀοιδῆς ἠὲ ῥυθμοῖο
Ἠὲ καὶ ὀρχηθμοῦ βητάρμονας ἄνδρας ἐόντας
Θῆκαν, ἢ χλεύῃσι λάλους μάχλοις τ' ἐπέεσσιν
Τέρποντας, τραγικῆς τε βαρυβρόμου ἵστορας οἴμης
Αἰὲν ἐπ' εὐρυχόροισιν ἀλωομένους θυμέλῃσιν.
Εἰ δέ θ' ὅροις Ἑρμοῦ Τιτὴν, αὐτὸς θ' ἅμ' ἐκείνῳ
Ἑρμείης φαίνηται, ἀεθλητῆρας ἔτευξεν·
Κἢν μὲν δὴ τούτοισι συνῇ καλὴ Κυθέρεια,

Κυδάλι-

Κυδάλιμοι νίκαισι * πολυστεφέεσσ' ἐγένοντο.
Εἰ δὲ Κρόνον κατέναντ' ἐπιμάρτυρος ἢ τετράγωνος
Ἠὲ συνὼν φαίνηται, ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἀλῶνται
Ἀστεφέες ψαφαροῖσι μάτην σταδίοισι μογεῦντες.
Ὡρονόμον δ' ἀκτῖσιν ἑαῖς λεύσσουσα Κυθήρη,
Ἐκ πυρὸς ἢ πολιοῖο τέχνας ὤπασσε σιδήρου.
Ἢν δ' Ἑρμῆ χῶρον καθ' ἑὸν βεβαῶτι συνάπτοι
Ἢ σύμφωνος ὁρῆται ὑπὸ Στίλβοντι σελήνη,
Αἰόλα δαιδάλλοντας ἑαῖς χείρεσσιν ἔφηναν
Ἐκ πριστοῦ ἐλέφαντος ἢ ἐκ Λυδοῖο φαεινῆς
Εὐτήκτου τ' ἀπὸ κηροῦ ἐϋξέστοις σανίδεσσιν
Μορφὰς μιμητῆσι * χαρασσομένους γραφίδεσσιν.
Μέσσῳ δ' ἐν κέντρῳ Θοῦρος σφετέροιο κατ' οἴκου
Ἑρμῇ ὁμοτροχάων τέχνας ὤπασσε βαναύσους.
Εὖτε σεληναίη δὲ μεσουρανίου ἀπὸ κέντρου
Κλείνῃ, ἀτὰρ Φαίνοντι καὶ Ἄρης κέντρῳ ἔπεισιν,
Τῆμος ὅσοι φῦσαν νεκυοστόλοι ἐξεγένοντο,
Ἢ φρουροὶ νεκύων τύμβοις ἔνι ναιετάοντες.
Εἰ δὲ γυναικὸς * ἔῃ γενέθλη, τοῖσιν δὲ συνείη
Ἀφρογενής, στυγέεσσιν ἐφήμεναι αἴσχεα δρῶσιν.
Ὁππότε δ' ὡρονομῇ Στίλβων ζῷον κατὰ θῆλυ,
Δικήλῳ δ' ἐνὶ θηλυτέρῳ καὶ μήνη ἐπείη,

* MS. πολυστεφέες· * MS. χαρασσομένων vel μένου
* MS. ἔῃ γενέθλη

Ὡρο-

Ὡρονόμῳ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης ὁπότε κέντρῳ
Αἰπυπέτῳ ἐφέπονται, ὀϊζυροὶ γεγάασιν
Φῶτες· διδύμη γὰρ ἀγείρονται κατὰ δήμους
Καὶ πόλιας πλάζονται ὁμοῦ ῥόπτροισί τε καὶ αὐλοῖς
Χερσὶν ἑαῖς κόψαντες ἄφνω τεκνοσπόρον αἰδῶ.
Ἀλλὰ γὰρ οὔτις θνητὸς ἐὼν πάσας κε δύναιτο
Πρήξιας ἢ τέχνας εἰπεῖν, ὅσσας μερόπεσσιν
Ἀστέρες ἐν στέρνοισιν ἐμοιρήσαντο δρόμοισιν.
Ἑξείης δ' ἤπειτα σίνη, περὶ σώματα θνητοῖς
Ὁππόσ' ἐπεκλώσαντο, καὶ ὁπποίας κατ' ἀταρπούς,
Ἐξερέω μάλα παῦρ', ἐπεὶ οὔπινα φῶτ' ἐνὶ πόσσοις
Ἀσκηθῆ καὶ ἄνουσον, ἄχρις θανάτοιο γ' ἐφδίροις.
Ἔντ' ἂν δὴ ζῴῳ Πυρόεις ἐπιόντι βεβηκὼς
Ἀμφοτέροις σελάεσσιν ὁμοῦ βεβαῶσιν ἔπηται,
Ὀφθαλμῶν σέλας ἀμφοτέρων ἥμερσε βροτοῖσιν·
Ἢν δὲ σεληναίη μούνη τῆμος σέλας ἁγνὸν
Ἀηγούση, ἑτέροιο φάος κανθοῖο σινώσει.
Ταυτὸ δὲ καὶ δυνούση ἐπερχόμενος πάθος ἔρδει.
Ἢν δύνοντα δ' Ἄρην καλίδη Κρόνος ἠὲ καὶ Ἑρμείης,
Ἢ μανίην ἢ νοῦσον ὀρίνουσιν βροτῷ ἱρήν.
Ὡς δὲ καὶ ἣν Φαέθων δύνῃ, ὥρην δ' ἐφέπωσιν
Ἑρμῆς καὶ Πυρόεις, μανίην πραπίδων τελέουσιν.
Ναὶ μὴν καὶ Τίτηνος ἀνερχομένης ἅμα μήνῃ
Ἐκ *περάτης δύνοντες ὁμοῦ φαίνωντε καὶ Ἄρης,

* MS. παράτης

Αυσ-

Δυστήρεις πινυτούς τε νόου παραβλῆτας ἔτευξαν·
Εἴκελα κ' ἢν Πυρόεντος ὁμοῦ μήνη ὑπὲρ ὥρης
Τελλομένου ἑτέρου Φαέθων δύνῃ κατὰ κέντρον.
Ἑρμῆς δ' ὡρονομῶν σύν τε Κρόνῳ ἀντιπέρηθεν
Δύναντος Ζηνὸς πραπίδων νόον ἠμάλδυνεν,
Ἄφρονά τ' ἐξετέλεσσ' ἀποφώλια μητιόωντα.
Μήνης δ' ἐν φθινύθοντι φάει περὶ δύσιν καὶ πάντα
Ἠελίου μετὰ παμφεγγοῦς, ἑτέρων δ' ἐπιόντων
Δυομένων κέντρῳ μάλα δὴ φράζεσθαι ἄνωγα.
Οἱ μὲν γάρ τ' ὀλοοὶ κῆρας καὶ δείματ' ἄγουσιν,
Εἰδώλων τε βροτοῖς ἰνδάλματα δαίμοσιν ἶσα,
Καὶ ζαθέαις ὀμφαῖσι κλειζομένους ἀνέφηναν.
Ὡς δὲ καὶ ἢν Φαέθων Ἄρην δύνοντα διώκῃ
Ἐξόπιθ' ἑσπόμενος, λύσσαν μανίας τ' ἐπιβάλλει.
Ὁππότε δ' ὡρονομῇ μὲν Ἄρης, δύνῃ δὲ σελήνη
Ἀμφίτε κυρτωθεῖσα φάει Φαίνοντος ὅροισιν,
Τῆμος ἄρ' αἴσχιστοι φύντες θνητοὶ περὶ μορφὴν
Ὄστεα δὴ νώτοις σφετέροις φορέουσιν ἐπ' ὤμοις.
Σὺν δὲ Κρόνῳ βαίνουσαν ἐπὴν Κυθέρειαν ἀθρήσῃ
Ἄρης ἢ τετράγωνος ἢ ἀντιπέρηθε βεβηκώς,
Μηδὲ ἀποτμήγουσιν, ἐφημέρου εἵνεκα φορβῆς
Ἀλλοτρίῃσι θυρῆσιν ἐφεστηῶτες ἀλῆται
Γείνονται πενίην αἰεὶ συνοπαδὸν ἔχοντες.
Σὺν Παφίῃ δὲ σεληναίην λεύσσων κλυτὸς Ἄρης

Ἄνδρας μὲν μάχλους καὶ ὀπιπευτῆρας ἔτευξαν,
Θηλυτέρας δὲ λέχος μισθοῦ δήμοις παρεχούσας.[1]
Ὁππότε δ' ἀλλήλων ὁρίοις Κύπρις τε καὶ Ἄρης
Φαίνονται ξυνὸν ζωΐων δρόμον ἐξανύοντες,
Ζωροπότας, κώμοισι γεγηθότας, ἔντε μέθησιν
Ὃν βίοτον τελέοντας, ἐπ' ἀλλοτρίαις δὲ γυναιξὶν
Κρυπταδίαις τ' εὐνῇσι μεμηνότας ἄνδρας ἔτευξαν.
Εἰ δὲ Κρόνος τοῖσιν μάρτυς πέλοι, αἴσχεσιν αἰνοῖς
Ἀμφέβαλεν. τοῖσιν γὰρ ἀεὶ Κύπρις στομάτεσσιν·
Εἰ τ' ἂν δ' ἠελίῳ συνίῃ κερόεσσα Σελήνη
Ἀμφοτέρων μέσσοιο φαεινομένου Πυρόεντος,
Τοῖσι δ' ὁμοῦ βεβαῶσι Κρόνος τετράγωνος ὁρῆται,
Τῆμος ἐνὶ στέρνοισι χολὴ ζέουσα μέλαινα.
Ἀνθρώποις παρέπλαγξε νόον, λύσσαν θ' ἐπερίνε,
Ἢ ἐξ ὑγρῶν νούσων θανάτου τέλος ἠὲ καθύγρων
Λυσσήρεις δὲ τελοῦσι, φρενοβλαβίην τ' ἐπάγουσιν
Δύνοντες Τιτάν τε καὶ ὠκὰ θέουσα Σελήνη.
Ἢν δ' ἐπὶ συνδέσμου μήνη θοὸς Ἄρεος ἄντα
Ἢ τετραγώνου ἐόντος, ἀνειηροὶ τότε φῶτες
Οἴστρῳ ἐπ' εἰδώλοις κενεοῖς νόον ἐπτοίηθεν.
Εἰ δὲ σεληναίης Πυρόεις καθυπέρτερος εἴη,
Ἢ ὄγε δύσις ἐπείη, συνοχῇσιν ἔδησεν,
Εὖτε δὲ καὶ Φαίνων μήνῃ ἐπιμάρτυρος εἴη,
Τ' στέτιον θανάτοιο βίῃ τέλος ἐξανύουσιν.

Ἐξε-

Ἔξοχα δ' αὖτε σινοῦσι βροτοὺς πληγῇσι σιδήρου
Ἢ νούσοις ἱεραῖσιν Ἄρει μήνη συνιοῦσα
Τέτρασιν ἐν κέντροισι καὶ ἀντιόωσ' ἐπὶ κέντροις.
Εἰ δέ τε καὶ Φαίνων ὀλοὴν ἀκτῖνα βάλῃσιν,
Ἄχθεσιν ἢ λάεσσι δόμων τ' ὀρόφῃσιν ἔθλιψεν.
Εἰ δέ τ' ἀπ' ἀκτίνων Ἄρεως φθίγγουσα σελήνη
Φαίνοντι κρυόεντι συνάπτοι δερκομένοιο
Σπίλβοντος, δειναῖς ὑδέρων νούσοισι χαλέπτει.
Ἀργαλέοις δὲ σίνεσσι βροτοὺς κάμνουσι καὶ Ἄρης
Ὁππότε δύνῃσιν μήνης αὐταῖς κατιούσης
Καὶ Κρόνου αἰπυτάτοιο γονῆς ὥρην ἐφέποντος.
Εἰ δέ τε μήνην μὲν Φαίνων, Τίτανα δὲ Θοῦρος
Λεύσσῃ, ἐγκατίναντ' ἢ μαρτυρέῃ τετράγωνος,
Ὅσσοις ἀμφοτέροισι βροτοῖς σίνος ἐκτελέουσιν.
Εὖτ' ἂν δ' ὥρης μὲν Πυρόεις κατόπισθεν ἔποιτο,
Φῶτα δ' ἄρ' ἀλλήλοισι φαείνηται διάμετρα,
Ἢ τετράγωνα, σίνεσσι δυσαλθήτοις μογέουσιν,
Ὡς καὶ ἐπεσβολίῃσι θεοὺς σεβέειν ἐπὶ νούσῳ.
Ἀλλ' εἰ μὲν Ζεὺς τοῖσι φίλος καὶ μάρτυρος εἴη,
Κινδύνων ῥυεταί τε καὶ ἐκ καμάτων ἐσάωσεν.
Ἀντία δὲ Ζηνὸς λεύσσων Κρόνος ἄλγεα τεύχει,
Ἔξειν καὶ πενίην τε σίνητι χερείονα δῶκεν.
Τόσσα μὲν ἀμφὶ νόσους, ἐπὶ δ' εἴκελα τοῖσι δύναιτ' ἂν
Φράζεσθαι μάλα πολλὰ νοῷ πεπνυμένος ἀνήρ.

Λέξω δ' αὖ μετέπειτ', ὡς ἐκ κτάνων τε καὶ ὄλβου
Αἶσα κακὴ κρυερὴν πενίην ἐπὶ φῶτας ἀγείνει.
Κλήρων ἐξελάουσι βροτοὺς Φαίνων Πυρόεις τε,
Ὃς μὲν πρόσθεν ἰὼν Ὑπέρτερον, ὃς δέ τ' ὄπισθεν.
Ταῦτα δὲ καὶ μεσάτου ῥέζει κλεινὰς ἀπὸ κέντρου
Ἀστὴρ, οὗ γε δόμος κεδνὸς τόδε κέντρον ἐτύχθη.
Ναὶ μὴν καὶ Πυρόεις βεβαιῶς ζώῳ βιότοιο
Ἐξόπιθ' ὡρονόμοιο πατρώϊα πάντ' ἐκέδασσεν.
Ἔξοχα δ' εἰκ' αὐτῷ συνέῃ κερόεσσα σελήνη,
Τοὺς δ' ἀστὴρ παρεὼν ῥέζει σφετέροιο κατ' οἴκους,
Ἐς λίβ' ὅτ' ἂν δυτικῷ κέντρῳ κατόπισθ' ἐπιδύνῃ,
Καὶ δ' ἄρα καὶ κλήροιο τύχης μελέων ἀπάμερσεν
Ὄλβον, ὅτ' αὐτοὺς ἴοι κλήρου βαίνων προπάροιθεν.
Πρὸς δὲ μεσουρανέοντες ὁμοῦ Φαίνωντι καὶ Ἄρης
Κλῆρον ἢ οὐκ ἤμερσαν ἢ αὔδοντες ἀπάμερσαν,
Ὥστε καὶ εἰ τόδε κέντρον ἀπὸ πλευρῆς τετραγώνου
Ἢ * διάμετροι ὁρόων, ἄφνω ἀπενόσφισαν ὄλβον,
Ἐν πενίῃ δὲ μογοῦσι, καὶ ὅσσοις φῶτα, δυιζύην
Μὴ λύσῃ, πάμπαν δέ τ' ἀπόστροφον οἶμον ὁδεύῃ.
Εἰ δ' ἄρα δὴ μήνην δεκατίτως ἀστέρες ἄμφω
Ἄρεος ἠδὲ Κρόνοιο, Διὸς δέ τ' ἀπόστροφος ἀστὴρ
Εἴη, ὀϊζυροὶ καὶ ἀχρήμονες ἐξεγένοντο.
Ἔξοχα δ' εἰ καὶ ζῶον ἐπαντέλλον μετόπισθεν

* MS. διαμέτροιο ῥέων

Μη-

Μήνης ἐκ Ζηνὸς *κενεὸν καὶ ἀμάρτυρον εἴη.
Δευόμενοι βιότου γὰρ ἀγείρουσιν κατ' ἄστυ.
Εἰ δὲ Διὸς μὲν ὁρῷτο μέσου Ὑπερίονος αἴγλη,
Κέντρον δ' ἀμφὶς ἔχωσι τόδε Κρόνος, ἠδὲ καὶ Ἄρης,
Ὃς μὲν ὑπερτέλλων, Ἄρης δέτ' ὄπισθε διώκων,
Ὄλβου καὶ κτεάνων οἶκον πλήθοντα κένωσαν.
Ἢν δὲ μεσουράνιον κέντρον κενεὸν Διὸς εἴη,
Οἱ δὲ ὀλοοὶ ἑκάτερθε φαείνωσιν, τότε θνητοὶ
Οὐ μόνον ἐν πενίης κρυερῆς κάμνουσιν ἀνίαις,
Ἀλλὰ καὶ ἐν δεσμοῖς θανάτου πέλας ἐξανύουσιν.
Ἦμος δ' ἠὼ Πυρόεντος ἀπορρέουσα σελήνη,
Ὥρῃ ἐφέστηκῃ συναφὴν φαίνοντι συνοῦσα,
Κέντρον δ' αὖτε μεσουράνιον Φαέθων διέπησιν,
Τερφθέντες πλούτῳ γλυκερῷ μετόπισθε πένονται,
Οἱ δὲ καὶ ἐν συνοχῇσι καὶ ἐν δεσμοῖς ἐγένοντο.
Εἰδέ γ' ἐναλλάξαντες ὅρους ἢ ζῶια θέωσιν
Ἀλλήλων Πυρόεις τε καὶ Ἑρμῆς χρυσοπέδιλος,
Σὺν Διῒ δ' ἠέλιος κέντρον κατέχων ὑπόγειον,
Ἐκ προτέρου βιότου κτεάνων τ' ἄφαρ ἐξεκύλισσεν,
*Θωάστ' ἀλλοτρίων τέχνεων ἄπιστ' ἐπάγουσιν.
Εἰ δὲ μεσουρανέοντα Κρόνον καλὴ Κυθέρεια
Ἢ Φαέθων πατρῷα βροτοῖς κατὰ πόλλ' ἀπολέσσας,
Αὖθις ἀπ' ἀλλοτρίων κτεατίσσεται ἄρκιον ὄλβον.

* MS. καινεὸν, sed κεν superscript. * MS. Θωγας'

Ἢν δ᾽ Ἄρης διάμετρος ἔοι, κὴν ἀστεπτά γ᾽ εἴη
Ἐς κρυερὴν πενίην πάλιν ἵξεται, ἣν πρὶν ἔλειπεν.
Ἢν δὲ καὶ ἠελίῳ μήνη συνέῃ κατὰ κέντρα
Ἐκ Κυθέρης ἢ Ζηνὸς ἀμάρτυρος, ἀλγινόεσσαι
Πάγχυ πέλει γενέθλη προτέρου τετωμένη ὄλβου.
Παῦρα μὲν ἐκ πόλεων ἀμφὶς πενίης τάδε λυγρῆς
* Ἥεις· αὐτὰρ νῦν δμώων γενέθλης πέρι λέξω,
Τῶς κε διακρίνειεν ἀνὴρ τάδε θέσφατα εἰδώς.
Εὖτε σεληναίης καὶ Κύπριδος * ἀστέρες αἰνοὶ
Φαίνων ἢ Πυρόεις ἀμφοῖν * καθύπερθε ῥέοιεν,
Δμῶες καὶ δμώων τοκέων τότ᾽ ἐξεγένοντο.
Εἰ δ᾽ Ἀφροδίτην μὲν Φαίνων καὶ Ἄρης καθορῷεν,
Μήνη δ᾽ αὖ Φαέθοντι Κρόνος τ᾽ ἐπιμάρτυροι εἶεν,
Δουλοσύνην προφυγόντες ἐλεύθερον ἦμαρ ἴδοιεν.
Ἢν μὲν δ᾽ ἠέλιον Φαίνοντά τε πυρφόρος Ἄρης,
Κύπριν δ᾽ αὖτε Κρόνος κρυεραῖς ἀκτῖσιν ὁρῴη,
Ἐκ δμώων γεγαῶτες ἑοῖς ἴκουσιν ἄναξιν.
Εἰ δὲ Κρόνῳ μὲν ἰδ᾽ ἠελίῳ μάρτυς πέλοι Ἄρης
Ζεὺς δὲ σεληναίῃ τε καὶ Ἀφρογενεῖ, θεράπων
Πατρὸς ὁ φὺς ἔσται, μήτηρ δέ τ᾽ ἐλευθέρη αὐτῷ.
Ὁππότε δ᾽ αὖ κερόεσσα σεληναίη ὑπόγειον
Ἢ δυτικὸν κέντρον διέπῃ τετραγώνου ἐόντος,

* MS. ἥεις * MS. ἀστέρας * MS. καθυπερτερέοιεν

Ἢν

Ἠὲ καθ' ἀντιπέρην ὀλοοῦ Κρόνου, αὐτὰρ Ἄρηος
Ἀστὴρ σὺν Παφίῃ καὶ διάμετρος ὁρῷτο,
Ἢ τετράγωνος ἔοι, μητρὸς πέλοι ἀμφιπόλοιο.
Ἢν δὲ Κρόνος κέντροιο λαχὼν μήνην ἐσορῴη
Ἢ Τίτην, ἕτερον δὲ φάος Πυρόεις καθορῆται,
Ἀμφοτέρων δμώων τοκέων φράσσαιο γεγῶτα.
Καὶ δέ κεν ὁππότε μὲν ἐν κέντρῳ μήνη μὲν ἐπείη,
Ἄλλῳ δ' αὖτ' ἐν κέντρῳ Κρόνος κατόπισθεν ἕποιτο,
Νυκτιφαὴς δὲ σεληναίη Πυρόεντι συνάπτοι,
Δουλοσύνης ζυγὸν αἰὲν ὑπ' αὐχένσιν *οἷσι φέρουσιν.
Εἰ δὲ μεσουρανέῃ Φαέθων, μήνη δέ τ' ἀπ' αὐτοῦ
Ἄμμι ἐλάοι, κατόπισθε δ' ἐπαντέλλοντι συνάπτοι,
Ἄστρων οὐλομένων ἑτέρων μαλερῇσιν ὑπ' αὐγαῖς
Δερκομένου ἑτέροιο γονὴν δούλειον ἔτευξαν.
Ὁππότε δ' ἂν κέντρων ἐρατῇ κλινθεῖσα σελήνη
Εὐεργῶν μηδ' ὅσσον ἔχῃ ἐπιμάρτυρον ἄστρων,
Οἱ δ' ὀλοοὶ Φαίνοντι καὶ Ἄρης ἠὲ καθ' ὥρης
Ἐμβεβαῶτες ὁρῷντο ἢ ὡρονόμῳ τετράγωνοι
Ἠὲ τρίγωνοι ἐῶσιν, ἐλευθερίης τότε θνητοὶ
Παυσάμενοι δούλειον ὑπὸ ζυγὸν ἄφνω ἄγονται.
Δμῶες δ' αὖτ' ἐγένοντο, καὶ ὁππότε φάεα δοιὰ
Μήνης καὶ Τίτηνος ἀποκλείνουσ' ἀπὸ κέντρου,
Ἢ συναφὴν τεύχουσ' ὀλοεργέσιν ἄστρασιν εἴδει,

* MS. εἶσιν

Μήπ-

Μήπιος * αὐλέοντος ἢ ἁβροκόμοιο Κυθήρης
Εὖτ' ἂν δ' ὡρονόμῳ φαίνων Κύπρις τ' ἰσόμοιροι
Ἐμβεβαῶτες ὁρῶνται, ἀεὶ θεράποντας ἔθηκαν,
Οὐχ ἑνὸς, ἄλλοτε δ' ἄλλῳ ὑποδρήσοντας ἄνακτι,
Δηθάκι καὶ σφετέρου πιπρησκομένους ὑπὸ πατρὸς.
Εἰ δὲ καὶ ἠέλιος τοῖσιν γ' ἐπιμάρτυρος εἴη,
Καὶ δεσμοὺς * ἔτλησι κακῇ ὑπὸ δαίμονος ἄτῃ·
Ἄστρων μὲν δὴ τοιὰ, καὶ ὅσσα γε τοῖσιν ἔοικεν
Σχήματα, δυσγνέων δμώων τεύχει λυγρὰ φῦλα.
Αὐτὰρ ἐγὼ μάλα μὲν πυκίναις πραπίσιν δεδάηκα
Γαστέρος ἐκπροφέρωσι μογοστόκοι εἰλείθυιαι.
Ἀλλ' οὐκ ἀσφαλέως τις ἀΐδοι τὴν δέ γ' ἀοιδήν.
Μαντοσύνη γὰρ τοιῆς ἂν χόλος ἐκ βασιλήων
Ἕσπεται, ὄντε χρεὼ σοφὸν ἀνέρα τὴν δ' ἀλεεῖναι.
Τῷ δὴ τήν δέ τε μῦθον ἄγων ἄρρητον βάσω.
Αὐτὰρ νεατίην ἐλάων περὶ νύσσαν ἀοιδὴν
Ἤδη κ' ἡμετέρης γενέθλης μεμνήσομαι ἄστρων.
Ἧχι πέλεν ζώοισι τ' ἐν οἷς ὥρῃ τὴν ἐκείνη
Τὴν ἀπὸ γαστρὸς ἔφην ἐπολύλλιτος εἰλείθυια,
Ὄφρα καὶ ὑστατίοισι μετ' αἰώνεσσι δαέντες
Πείθωνται, τά δ' ἐμοὶ δωρήσατο μοῖρα δεδάασθαι
Ἄστρων ἰδμοσύνην τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Ἠέλιος μὲν ἔην διδύμοις, τῷ δ' αὖθ' ἅμα καλὴ

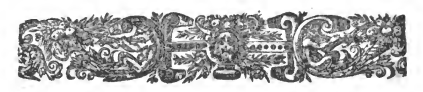
* Superſcript. αὐλυσαντος * MS. ὁ τλῆσι

Κύπρις

Κύπρις καὶ Φαέθων ἐρατὸς καὶ χρύσεος Ἑρμῆς
* Ὑδροχόῳ δὲ σεληναίη φαίνοντε καὶ ὥρη·
Πουλυπόδη δ' Ἄρης ἐν καρκίνῳ, ἀμφὶ δὲ μέσσον
Οὐρανὸν ἐστρωφᾶτο βέλος κένταυρος ἀνέλκων.
Τῶς μὲν ἐμὴν γενέθλην μοῖραι διετεκμήραντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ μούσῃ καὶ αἰθερίοισιν ἅμ' ἄστροις
Εὐξάμενος λιγὺν ὕμνον ἐμὴν καταπαύσω ἀοιδήν.
Ἀστέρες εὐφεγγεῖς Διὸς αἰγιόχοιο θύγατρες
* Ἵλατε καὶ κλέος αἰὲν ἐμῇ πορσύνετ' ἀοιδῇ.

* MS. Ὑδρηχόῳ   * MS. Ἵλατη

ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ς' ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ.

MANETHONIS
APOTELESMATICORUM
LIBER PRIMUS.

Salve, ô Ptolemæe, sortitus regium honorem
Regionis nostræ, mundi nutricis Ægypti:
Digna tibi hæc dona fero regali imperio
Stellarum videlicet cælestium apparentias & inerrantium & errantium,
Qualia hominibus efficiunt inspicientes in principiis
Quum feruntur & gignuntur miseris mortalibus
Parcarum infractis filis & statutis necessitatis,
Nocte insomnis agens & interdiu multum laborans,
Ut tibi libros quos elaboravi, quos paravi,
Hos tibi mitterem, laborum nostrorum magnum emolumentum.
Ut quæ ipse obiter & cursim Petosiris
Dixit, ea omnia certe clareque memorarem
Rythmis heroicis & hexametris cantibus:
Ut cognoscas nos omnia doctos viros esse,

Queis

Queis forte contigit habitare facrum campum Ægypti.
Solem, Lunam, Saturnum, Martem, Mercurium, Jovem,
Veneremque comatam pulchra dic Calliope.
Quando Saturnus & fol pariter afpiciunt Venerem,
Infelices nuptias præbent & feditionem in lectis :
Etiam ancillis mifcent meretricibus, aut captivis
Turpiffime dedunt mali ergo concubitus.
Quando Mars & Venus dominantur in centris,
Mœchos, raptores femper faciunt fœminarum.
Quod fi Mercurius eis æquali impetu occurrat,
Illi delectantur perverfa puerorum in venere.
Sol centris appofitus & cornuta luna,
Ille quidem in virilibus apparens, luna autem per vices,
Producunt reges & animofos dynaftas.
Utraque lumina in virilibus verfantia
Muliebris Veneris & horonomi è regione
Virilibus operibus compellunt fœminas
Delectari, magnum portentum! infanientes quippe in fœminis
Ærumnofe nuptias faciunt ad ærumnofas delicias.
Jupiter infpiciens arietem in centro exfiftens
Vel etiam fcorpium cæruleum Martis domicilium,
Nafcitur bonus, facietque etiam viros duces
Dominofque propriæ femper negotiationis.
Mercurius & Mars fi quadrati exfiftant,
Sæpe pericula circa corpus inveniunt.
Si vero etiam occidant, hi maximopere pejores.
Abfque Jove, horribilem principum mortem non evitabunt.

Mars & Venus communem viam dirigentes
Usque dum lunam videant, lectum fabricantur inconcessum
Et cognatas ipsis accommodant fœminas.
Quum vero pulchram Venerem canus Saturnus amplectitur,
Infelix conjugium &durum partum faciunt fœminis.
Neque juvenes viros possident usq; ad senectutem,
Neque natis dulcibus in labiis mammam ponunt:
Sunt enim effœtæ, sterilesque & parturiunt inutiliter.
Luna apparentiam solvens contra solem
Ne occurrat Saturno. Quisquis tunc lucem inspexerit
Infelix, is mala multa passus ad Orcum descendit.
Colorem quidem illi ferunt longævorum elephantorum,
Tubera vero circa cutim male ulcerosa circundantur;
Digitos putrefacti nudos carne, crudeli tabo.
Hæc autem sine Jove & crinita Venere
Erunt, quando illi erunt aversi à luna.
Mercurius natalem horam obtinens cum luna & Venere
Occidente Jove, faciunt Deorum mysteria,
Vel Musæ operam dant, aut concordanti lyræ,
Aut luctam amant egregiam & pancratium.
Mercurius & Venus sibi invicem juncti
Faciunt Musæ peritos, sapientes viros;
Siquidem quoq; cornutam simul lunam intueantur
Mercurius quidem in signis locatam, sed deficientem Venus.
Jupiter & Saturnus cum uterque regnat in centris,
Hominibus largiuntur fortunæ varia dona,

Magnos-

Magnosque faciunt, & in regias aulas
Frequenter detulerunt, maximamque portant gloriam.
Mercurius & Jupiter medium cælum signantes faciunt
Hominem divitiis valde lætantem & subole,
Amicitiamque conciliant cum principibus viris,
Magnoque etiam splendore gaudentem, siquidem viderit
Bene cornutam lunam propinquitate ipsorum utentem.
Semper quidem centris vicinus variâ galeâ insignis Mars
Actionem assignans talia conficit,
Sive lapicidas vel fabros vel cælatores lapidum.
Sol vero ipsi adhærens ignifabros homines
Facit æris contusores aut flatores vitri,
Aut laboriosos tinctores aut fornacarios in tenebris operantes.
Hi enim etiam noctu vigilantes
Noctem quidem operi dant; interdiu vero dormiunt:
Semper nocturnis horis medio cælo fulgens dirus Saturnus
Facit hortulanos aut aquæductores exercitos,
Facit quoque aquarios miseros, qui in terra
Recessus subeunt indecoram propter mercedem;
Aut humidis appositi locis laborant,
Nunquam quid ex propriis laboribus possidentes.
Mercurius in adverso habens Saturnum aut Lunam,
Ab ipsis vero compunctus è regione horonom,
Insanos reddit vel mente minutos.

Si vero pars Zodiaci non vergat, ſed à catheto declinet,
Sopivit eos ſolo mentem obtundente fluxu,
Et alienavit ſenſus ingeniumque in errores pronum fecit:
Sic ut interdum ſani ſint, interdum vero inſaniant.
Omnes Solem fugere conducit, non vero Martem.
Vincitur enim Mars à luminibus Solis.
Erubeſcit item Mars contemplans ſplendorem Solis,
Neque amplius priorem retinet malitiam.
Jupiter facit victores in oleoſa palæſtra,
Venus purpureis in veſtibus ſacerdotes,
Et Saturnus glorioſe ædilem coronavit;
Mars vero audaces exercitus ductores viros,
Sol principem, Luna denique ſummum judicii præſidem,
Mercurius gubernatores ſuæ fecit civitatis.
Venus Capricorno & Aquario vicina
Cum Saturno & Jove modis omnibus exiſtit mala.
Si conjunctionem ſumpſerit primi cani Saturni
Marte inſpiciente ſimul Lunam & Venerem
Cum noxio Saturno, miſerrimi hi viri
Furioſi conſcendunt genetricis ſuæ lectos.
Si vero accipiant radium igniti & fulgidi Solis
Novercis miſcentur aut pellicibus genitorum.
Et priorem malitiam exſtinxit Sol.
Luna fœmineis incedens locis
Contra Solem & horonomum exiſtens
Virum procreabit tantum nomine, omnia verò fœminam,
Omnia fœminæ habentem tum dedecora, tum amorem.

Si autem medio cælo erit Saturnus & validus Mars
Etiam ſpicam virilem miſerabiliter ferro abcidet.
Si vero Venus in adverſa cæli regione habeat Saturnum vel Lunam,
Mars autem quadratam adſpiciat pulchram Venerem,
Mercurius autem medietatem cardinis teneat, ſi quidem ita
Teſtimonium huic etiam Saturnus circumjiciat,
Eunuchos ſteriles nec viros nec fœminas
Sine lanugine, miſeros inexperientes amoris,
Interdum etiam hermaphroditum cognominem Deorum
Geminas inutiles in unum jungentem naturas.
Filius ac nepos Saturni Jupiter ſiue etiam Mercurius
Uterque gradientes ſimul & centra accipientes
Faciunt oratores aut ſermone aut calamo,
Scriptores elegantes, aut etiam lucroſos viros
Mercaturam amantes, ſemper actores.
Luna ſignum tenens & cum Marte congrediens
Sextum locum poſſidente, noxâ homines ſtatim afficit,
Circa pedes ſecantur ab homicida ferro
Claudi, unipedes, ligneum adponentes membrum,
Dolorem æternum pedem ſuum aſpicientes.
Mars, Mars, malefice tum hominibus, tum diis,
Et urbibus, & navibus, & aëri, & mari,
Et fructibus terræ, & ſuavefluentibus fluviis!
Te propter urbes quidem igne incenduntur,
Et naves mari innavigantes pereunt,

Et

Et flumina ſicca, aquis defecta in oſtiis,
Et arbores fructuum perditrices, & homines in nativitate miſeri.
Hos enim quidem miſere igne combuſtos perdidiſti viros,
Illos vero etiam crudivoris prædam feris donaviſti,
Alium inglorie cum ſua morte cruci affixiſti.
Nondum hæc cruentis haſtis clavo agglutinata ſit manus?
Immiſericors! neque tibi pater erat Ægiochus Jupiter,
Neque Juno mater, ſed aſpera montana te genuerunt,
Et furor moleſtus & ſceleratum Chaos.
Si vero Saturnum liquerit Luna juxta partem Zodiaci,
Facit fluxionibus vitiatos aut infirmos carne,
Facit & miſeros aquiventres, qui poſtea
Oſſa ab pernicioſa aqua luxati
Conceptum pariunt ſuum obitum intus habentes.
Si vero Martem linquens Luna feratur,
Homines liquefacit frequenter ex occultis,
Hepate aut ſplene abſumpto aut rene,
Aut cor contrivit ſapientem matrem conſilii,
Aut pulmonem attrahentem hominibus malum morbum,
Qui nec ſatagentes exſpuunt perniciem
Tuſſis immedicabilibus compulſi vorticibus
Attenuatis ſpiritibus & imbecilles membris
Bibentes & edentes, ſemper moriens cor habentes.
Mars vero in ſummo diurni cæli faſtigio poſitus hæc conficit:

Pri-

Primo quidem parentum vitam perdit, eorumque lectum
Separat morte mala aut dissidio.
Ipsos autem per complures dies semper exercitos habet
Afflictionibus noxiis & molestia egestatis,
Periculis damnosis, usuris, penuria omni:
Quas vero produxerit, antequam nubant aut pariant, in juventute
Frequenter & insuavi more pereunt ferro.
Jupiter vero illum inspiciens, bonum finem facit.
Quod si Martem horribilem Deum obtineat æthereus libs,
Multarum causa est in hominibus calamitatum.
Dolores & turbas, accusationes aut grave damnum
Aut casum explicant, patriam suam relinquentes.
Mercurio Venerem & cano Saturno obtinentibus
Actionem habebunt vindices medici:
Si vero Jupiter intueatur, locupletes ac felices
Divitiis honoratos, vehementer laudatos, hominibus
Blanda medicamina habentes, non dolorifica miscentes.
Quotquot vero habeant desub conventu fugientem
Lunam in signo suo lucentem adhuc firmam concitatamque,
Marti cohærentem truci aut horrendo Saturno,
Fœtus quidem perdunt contractis in exiguum temporibus
Nondum humanam formam in utero ostentantes;
Ferinis vero carnibus persimiles extrahentes

Crudis partubus in ſolis producunt lumina.
Ipſæque multis laboribus luctifica gementes
In Orci deſcendunt irremeabilis ædem.
Si vero Jupiter intueatur animam valde multa patientem,
Servabit à morte; malorum autem non erit opifer.
Quid fruſtra, ô homo, ſacra facis cæleſtibus?
Quid fruſtra tortilis ad cælum aſcendit nidor?
Contine. Nec enim commodum in immortalibus libamenti.
Nec enim quiſquam poteſt geneſin invertere virorum,
Quæ ſimul infantibus agnaſcitur hominibus
Et ſtatim circumvolvitur Parcarum filis
Neminibus infractis & ferreis colis.
Fac Saturno, & Marti, & Mercurio, & Veneri,
Et Jovi, & Lunæ, & Soli regi.
Hi enim dominantur Diis, dominantur & hominibus,
Marique & fluviis omnibus impetuoſis ventiſque
Ac frugiferæ terræ & perenni aëri.
Pleno lumine occurrens Saturno Luna
Felices facit ac beatiſſimos.
Si vero repleta lumine Luna reliquerit Saturnum,
Non amplius eandem in ſe tenet efficaciam,
Sed malorum effectrix eſt relinquens ad illum
Stultos, gravi morte fungentes, aut ægrotos faciet,
Et hebetiorem exegerit ſuam vitam in laboribus.
Mars & Jupiter exadverſum ſibi invicem
Hominibus inducunt diſſimilitudinem vivendi,
Et progreſſu privant, & ex amicitia exigent
Ambo centrum tenentes, quia Jovis ſunt divitiæ

Et

Et honores ac frugalitates fideſque bona:
Ex Marte autem ſunt paupertas mala turbæque & prælia,
Accuſationes magnæ de corpore, interdum pugnæ.
Hi autem ſunt locupletes, & in abundantia egent.
Sin autem medio cælo erit Mars, finem miſerum habent:
Jupiter obtinens centrum cum Luna & Venere,
Si quando Luna in luce ſua poſita huic congrediatur,
Principes magnos, felices, ſapientes viros
Glorioſos, faſciis capita ornatos,
Divitiis honoratos, admodum celebratos hominibus.
Saturnus ſimul & Mars uterque occidentes
Luna ac Sole ex adverſo poſitis
Faciunt furioſos, omni mente deſtitutos.
Videntur autem videre mortuorum umbraticam formam:
Sed & ſani qui erunt, infandas pœnas habentes
Cadunt in triviis ab impetu Lunæ.
Quod ſi Saturni & Martis media erit Venus
Omneſque ſimul Lunam ac quadratum Mercurium intuebuntur,
Facient luſtratores & vates, & qui ſacris
Operati vivunt ſomnia interpretantes:
Qui & in afflatibus Deorum ſemper compediti
Vinculis ſuum corpus ligant infractis:
Veſtes quidem ſordidæ, capilli vero caudis ſimiles
Equorum, cera glutinati, fœdi cuſtodiunt caput.
Alii vero etiam ancipitibus ferreis ſecuribus
Divino furore perciti corpus ſuum ſanguine inficiunt.

Plena vero Marti occurrens Luna
Absque Jove & Venere omnem in modum mala est:
Lædit quidem vitam, & divitem hominem pauperem
Facile fecit, & minutum temporibus
Repente exstinxit malefica fati vi.
Martis aut Saturni mediam time Lunam;
Propterea noxia est laboriosis puerperis:
Consumit enim illas ab occultis; sæpeque illas
Perdidit violentissimis mortibus insultans,
Sumentes horribilem laqueum, aut tollentes acutum ensem,
Aut igne combustas, aut in aquis multa passas.
Martis & Saturni media Venus non benefica;
Unde hominibus damna circa lectos apportat.
Miscet enim ancillis meretricibus, quas amantes
Ardore ducuntur malefico; frequenter autem hi
Viri irati interficiunt uxores,
Mortemque luctuosam habent ob pravæ Veneris concubitum.
Animal horonomi nactus Jupiter aut Venus
Marte immisericordi occidente aut Saturno
Divites in primis & in ultimis pauperes:
Sed non relinquent pugnas tumultusque & judicia,
Nisi si Jupiter circa ultimam partem iverit.
Si vero Mars horam teneat & Saturnus cum illo,
Rursumque Jupiter occidat ex adverso amborum,
In juventa pauperem & in fine divitem hominem
Faciunt, vitæ vero diversa producunt opera.
Quod si Saturno ac Marti adsit cornuta Luna
Partem intus habens, statim autem illis conjungatur,
In-

Intus habet malitiam Martis aut Saturni horridam.
Horrida erit hominum vita aut miſeranda,
Et paupertas, & malum fatum, & ſervilia opera
Patientur, vitamque ſubito relinquent ante fatum.
Quando autem cornuta medium polum circumgreſſa
Nocturni thematis prope partem incedens apparuerit
Et Sol in centro in virilibus locis,
Generant regem, Deum mortalem hominibus.
Mercurius vero medium cælum tenens & Sol cum illo
Ipſaque cornuta in horonomo conſiſtens
Diurni thematis, reginæ eſt nativitas.
Iſtud vero faciunt, quando ſunt in centris
Neminem è noxiis ex adverſo hoſtem habentes.
Si vero ad teſtimonium Martis veniens Venus
Oculum jaciat undique fulgentem in diurnis puerperiis,
Gloriabuntur ob artificia ignis & nigri ferri
Incudibus malleo tundendis curantes aut camino.
Quando autem Mercurius domeſticis circa orbes apparet,
Teſtimoniumque Saturni circa ætherem huic appropinquat,
Tunc ſane oratores viros & in doctrinis optimos
Futuros monſtrat & aſtrologos Deiloquos.
Si vero Lunæ venuſtæ inſtabilis ſtella
Mercurium concordem habeat circa mundum ſemitam,
Et ſola Venus ſit cum pulchro Jove
Aurifices & Indici eboris

Artifices facit & picturæ principes,
Idoneos cancellorum & bene cusarum normarum
Ornatores, valde laboriosa elaborantes.
Quod si Jovem tangat fulgidus radius
Mercurii & mixtim alternent definitiones,
Oratores producunt mortales ac sapientiæ optimos
Æmulos, & ubertate sermonum juventutemque splendidam
Grammaticam exercitationem in pectoribus habentem.
Quum vero Lunæ plenæ obliquus cursus videbitur
Martis radiis cæli lapideas semitas incedens,
Mercuriusque circa illos, vel etiam è regione videatur
Animal, mundi pravos prædatores homines
Et januarum damnosos molitores vespertinarum,
Fures malos nocterrones efficiunt.
Illi qui deprehensi in alienis cubiculis
In angustias venient ac ferrea vincula,
Et carceres inhabitabunt custoditi catenis:
Et in violentia mortem linquet malefico animo
Aut mortiferis ensibus dissecti, vel securibus,
Aut laqueum suffocantem in cervice nectentes,
Aut per scissas juguli fauces vitam sanguine profundet
Vertebrosum collum vel occiput præcisus;
Certe spiritum suum linquent amari fati ex necessitate.
Sol autem Saturni vel Martis stellas contemplans
In radiorum jaculatione per luciferum Olympum,
Na-

Naviatores exhibet ac peritos aquæ viros,
Naviculariosque primarios, qui ſæpe naufragiis
Tempeſtate pellente vitam ſervant in ſalo
Natantes Parcarum vi trepidam per maria.
Sed ſplendida ſtella cærulei Saturni
Solis luminibus in cælo ſi pari parte fulgeat,
Tunc naſcentium infantum genitorem priorem
Matre ad orcum mittet inferorum præſes fatum,
Et patrimonia effundet magnaſque opes;
Et conſortium mortem vident majorum,
Atque ita ex multis mortibus magnas jactabunt divitias.
Quod ſi Lunæ radius æquali parte acceſſerit,
Sed etiam teſtis ad hoc ſuperveniat Mars,
Mater prior diſcedet ad Plutonem,
Sive difficili partu enecta ſive ex morbo.
Sanguinolentis fœminis natura immiſit occultas noxias.
Si Saturnus horam regat, Mars vero occidat in adverſo,
Infelix quicunque ille vir rigidiſſimum habebit fatum.
Soli quadratus obverſans Mars, Lunæ autem Saturnus,
Servos faciet aut etiam parentum jacturam.
Si tamen & Venus è regione Martis venerit,
Eamque quadratus adſpexerit Saturnus deſuper ſtans,
Ex ſervis ſervos illos cogita ingenio.
Si Jupiter quadratum viderit Saturnum, vel triangularem,

Tum

Tum & Mercurius in horonomo, ac Luna cum illo,
Faustum ex nativitate erit illud thema,
Gloria ex divitiis & amicitiis hominum.
Et Jupiter horam regens Marsque simul & tertius Mercurius,
Luna autem ex congressu Saturnum amabilem amplectatur,
Bene agentes facit ac felicissimos.
Si vero Saturnus transeundo in Martis locum venerit
Ipse frigidus calidi, incedens loco non beneficus,
Erit hominibus multorum malorum fons ille.
Dolores enim gemitusque & noxas habebit hominibus.
Mars vero dum transit spectans Saturnum tetricum,
Bonus nascitur, & possessiones bonorum ac victoriam præbet.
Dictus est cursus cælestis inerrantium & errantium.
Reliquum est, Musæ, ut detis canere plura istis
In alio libro eodem metro ad carmen.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM
LIBER PRIMUS ABSOLUTUS EST.

IN SECUNDO LIBRO
EXEQUITUR

1. *De positione circulorum in sphæra tam apparentium, quam absconditorum, & axe, & horizonte, etiam positione in circulis astrorum & stellarum, & obliquis circulis.*
2. *Quid unusquisque septem planetarum in propria, & quid in aliena domo apparens efficiat.*
3. *Quæ cujusque septem planetarum in ortu, & quæ in occasu potestas.*
4. *De apparentia septem planetarum, & quid eorum quilibet Soli junctus efficiat, & quid oppositus; quid autem Lunæ ad quamlibet utriusque apparentiæ.*

Assidue quidem mundi per æthera dominantes
Sol & Luna ac perpetim feruntur.
Astra vero crebra & innumera cœlo firmata sunt
Fulgentia per noctem, alia quidem luminibus infirmis
Micantia, ut tantum quod oculis spectentur:
Multæ item nitore conspiciendæ vehementi
Stellæ, ita ut etiam lumen in terra hominibus
Ostendant, donec illunem habet cursum amabilis nox.
Et sane ista omnia in aëre semper fuerunt apta

Inerrantium in regione; huic autem prima distributa sunt
Tracta ab ortu ad vespertinum occasum semper
Pauca sub formis signa simulantibus expressa.
Alioquin plura sparsim agitata videas.
Sed quinque stellæ splendidissimæ per circulum
Zodiacum vagantur alternantes ex ordine,
Sine effigie quas humanæ gentes nominarunt erraticas.
Quarum quidem postea grato meminero cantu.
Longus vero per medium cælum ductus est axis
Rigidus, oculis conspicuus, tamen inaspectabilis,
Qui circa omnem terram & per sterile mare
Celeriter continue volvi non cessat.
Ejus duo sunt poli exadversum immoti:
Quorum hic frigidi boreæ flatibus aptatus
Etiam caput prope parvam Cynosurida ursam;
Ille vero ad humidum notum stat: & iste quidem in excelso
Situs est super terram, australis autem inconspicuus sub terra.
Circuli etiam multi & infiniti intra cælum
Circumaguntur, quos illud semper orbiculari volutatione
Facit volventium astrorum per immensam viam.
Huic autem præ omnibus sunt eximii novem circuli,
Duo quidem aspectabiles atque oculis cernendi,
Reliqui vero solertia hominum sensibusque intelligendi:
Unde quidem sunt tenebricosi, aut in mentibus tantum visibiles

Et

Et inter ſe mutua vice contorti ſemper.
Ut enim primus quidem polum circumagens alte
Quem borealem homines cognomine appellant,
Illum vero poſt verſionem æſtatis ſplendidi temporis
Exiſtunt etiam medii, per quem celerem currum gubernans
Sol parem facit nocti amabilem diem.
Præterea hiberni ſolſtitii circulus firmatus eſt.
Deinde autem poſt hunc auſtrinus eſt, cujus exiguum
Intelligo tempus ſuperne; plurimum enim eſt ſub terra.
Medios autem ſecant duo circuli ab ipſius axis
Summo incipientes capite; ipſi equidem ambo
Seſe uſque ad auſtrinum polum ſecant:
Alter quidem inter mortales vocatus velut terminans,
Alter autem meridianus alte in ſumma curvatus æthra.
Ambo tamen illi intra polos locati
Intus coërcent circumpoſiti inſtar aſtrorum.
Et hi quidem in pectoribus ſatis manifeſti exſtant
Ad noſcendum circuli: rurſus autem alios etiam oculis
Cernimus, dum terram incurſat jucunda nox;
Unum quidem colore fulgentem parem albo lacti,
Alterum vero in ſimulacris duodecim coruſcantem
Zodiacum: obliqui autem alternatim expulerunt
Cælum ambo, ſeorſum ſecantes ſe ipſos.
Septem tamen, quos ante cecinimus, ſunt optimi
Et tantum in profundis mentibus exiſtentes;

Unde non animalium formis ac tractibus visendis
Sed neque coloribus discreti aspiciuntur;
Sed vere vorticibus existimamus eos astrorum
Rotari, quæ ipsum indomitum semper procreat
Cælum in volutatione circa almam terram torquens.
Jam enim quidem & borealem stellæ Ursæ
Majoris, quam Helicen nautæ navium appellant,
Circumcirca figurant impetu conversæ perpetim.
Lora apparant summos circa pedes.
Curvatura autem circuli mediam manum Bootæ
Disscindit sub cubito lævo, & caput draconis
Altissimum tangit, & pectus Cephei subit,
Et inclitæ conjugis præter pedes Cassiepeæ.
Circulus autem qui efficit solstitium æstivum,
Stellâ verticosâ circumscribitur in cælo
Cancri octava parte insplendente.
Situs autem est dissecans ipsum medium cancrum
Et flavam cervicalem jubam jucundi leonis,
Et primum gyrum serpentis, validique anguitenentis
Humeros, & volucris collum extensæ alas,
Et equinos pedes, manusque borealis cubitum
Andromedæ, & carpum manus, ac sinistram tibiam
Persei, & extremam pedis cavitatem Aurigæ,
Item capita robustorum geminorum simul & manus.
Æquinoctialem vero imaginetur quisque suo animo
Designatum ab stella medii Arietis;
Inde rursus prætereuntem extremos tauri pedes
Et pulchrum cingulum confectoris ferarum Orionis,

Tra-

Tractumque immensæ hydræ ac medium craterem;
Deinde vero maxime extremum ornatum tangen-
tem amabilis
Virginis, & venenati trans chelam supergressum
Scorpii, ac poplites atterentem anguitenentis
Et jubam summam stringentem celeris equi
Mediumque ambobus in piscibus volutatum.
Hiemalis autem solstitii circulum festini Capri-
corni
Considera ex medio prætergradientem ad pedes
Utrosque Aquarii & pistricis marini
Caudam, aut leporis ab pectore ad media
Vadentem, primosque pedes canis ac etiam Argi
Marivagi secantem in æthere summa aplustria,
Et humeros centauri, & austrinum aculeum noxii
Scorpii, aut arcum grande pectus sagitta-
rii.
Austrinum vero, ultra quem non amplius cerni-
tur lux
Astrorum hominibus, qui hanc terram incolunt,
Ungulis suis centaurus signat
Et gubernaculum navis, quam præruptis secans
Pelii ex verticibus Minerva posuit inter stellas
Argo.
Illi autem duo, qui polo perforantur,
Stant immoti & indeclinabiles circa terram
Omnia animalia semper attingentes simul.
Etenim hic quidem alte citum cælum fulcit
Orientalem viam tenens & vespertinam solis,
Dispensans & hominibus adducens exiguam remis-
sionem operum:
Ille autem circumagitur extremum mare terramque

Illuſtrans ortum, & occaſum ſub profundis condens,
Qui etiam horizon circulus ab hominibus dictus eſt,
Quoniam maximum oculorum incidit conſpectum.
Tractus porro lactei exiguus quidem cernitur
Splendens parte; ſed plurimum illi eſt obſcurum.
Gyrat vero alte ad flatus boreæ
Uſque ad genua ſedentis in ſiliquaſtro Caſſiopæ
Præter caput Cephei. Sed & volucris alas ſecat
Æetan inter & arcum prope cornicem
Extremum mucronem mediumque anguis mortiferi
Et aſtrum ſacrificum & ungulas centauri
Quatuor. Inde porro regreditur ex ſeptentrione
Reciprocus per navem alternans circa puppem
Et tibias geminorum ſuperque verticem Orionis
Et genua Aurigæ uſque ad genu Gorgicidæ
Dexterum Perſei, quod intenditur inſtar currentis.
Zodiacus autem, qui in cælo exſtat omnium
Rotundorum circulorum maxime perſplendidus & conſpicuus,
Duodecim ſub ſimulacris ornatus incedit per æthram.
Circa illum jacent in ſtellis fulgentes
Aries & taurus, poſt hunc gemini, tunc
Cancer ac leo, ſpicaſque manibus gerens
Virgo, hominum genus deſiderans priſcorum,
Et chelæ, quibus mutarunt nomen viri ſancti
Et libram vocarunt, quia expandit utrinque
Quales lances in libra ponderante.
Scorpius hinc ſequitur, & mox vis ſagittarii

At-

Atque etiam capricornus, post quem aquarius & piscis.
Illæ quidem omnes in domibus suis sunt faustissimæ
Stellæ in nascendo, quia ad bona præbenda procliviores,
Magisque largiuntur bona; malæ autem quum dant minora noxia.
Idcirco prorsus oportet considerare, quot in suis domibus
Sive etiam in suis terminis meantes spectentur.
Si enim plures, multo opimius; sin paucæ;
Tenuius decus & actionem vitæ important.
Sed etiam quæ alternantes inter se splendidis
Domibus efficiunt, præcipue recensere necessum est.
Saturnus quidem in Jovis signis gloriosos viros
Effert, ac regibus aut aliis similibus principum
In amicitiam jungit, atque ipsos sæpe vinculorum
Conciliatores exhibuit bene commodos principibus.
Pecuniasque in manu dedit regias versare,
Sæpe item aliorum liberorum patres vocari
Concessit, aut exponere suos liberos attulit.
Jupiter autem Saturni locis inditus victum quidem indulget,
Et opimos bonis facit, sed felicium divitiarum
Parcos, & nec tantillum suarum opum præbentes
Imbecillam in pectoribus mentem & infirmam habentes,
Circa sese multo minus quam in propinquis æstimantes.
In operibus autem & actione aliis obnoxii

Quæ-

Quæcunque efficiunt, occulit bonam famam.
Sæpe etiam alienorum liberorum patres vocari
Dedit, aut expositos aut etiam suos concessit.
In Martis domibus aut in signis gradiens
Saturnus, segnes & invalidos admodum facit,
Timidos, ac meticulosos, animis dejectos,
Squallidos, cor suum semper carpentes molestiis.
Sed Mars domibus Saturni cani insistens
Peraudaces reddit, & actionibus promptos,
Itidem laboriosos & conando idoneos & intrepidos
Actionem quamcunque & opera patrantes sine sollicitudine,
Et in quos irruant, semper portentum immittentes.
Verum perdit patrias opes, aut consanguineos
Majores natu omnes frigida caligine obtegit.
Veneris domos Saturnus emetiens hæc facit:
Ætate grandioribus jungit ancillisque vilibus.
Præterea ærumnas nuptiarum & partuum acres affert,
Aut communem populis Venerem quæstu præbentem,
Cum sterilibus ac non parientibus jungens inglorios lectos.
Quin etiam manibus uxores suas interemerunt,
Invidia ad indignitatem commoti facinorum, quæ admittunt.
Venus autem in Saturni domibus lectorum corruptores
Alienorum fecit, & sine semine reddit liberûm,
Non admodum gaudentes libidinosum ob amorem,
Nec amicos suos, imo nec patres reverentes:

Aut

Aut enim aliorum, quos honorari oportuit, nuptias deturpant,
Aut cum novercis suis vel pellicibus
Sui genitoris eundem lectum ascenderunt.
In aurei vero Mercurii signis ingrediens
Saturnus acutas hominum hebetavit aures,
Et grata spoliavit loquela, aut linguam ligavit.
Acres tamen in pectoribus & acerba cogitantes
Occultos facit, suam mentem nulli mortalium
Aperientes, anguibus nocentius virus habentes:
Sed etiam arcanorum mystas sacrorum, Deorumque
Orgia edoctos, quæcunque in libris signata sunt
Absconditis, quos non fas est omnibus hominibus innotescere.
Attamen nihil ab hac scientia juvantur. Ista enim illis
Pro bonis & amara & adversa contingunt semper.
Sed & eadem Mercurius facit Saturni in ædibus.
Sed tamen his suavitas evenit ex suis laboribus.
Facit autem non modo librorum peritos sacrorum,
Atque antistites pervigiliorum, sed bonos quoque
Vastes astronomos & somniorum interpretes, præsidio
Sedentes sacrificiorum, Deorum responsa mortalibus
Indicantes, & ab volatu avium vaticinantes;
Actionibus autem in vita aliis obnoxios.
Quibus vero Sol in Martis domibus iverit,
Ter felices exercituum duces, inque hominibus
Honorati urbium proceres aut reges.
Similiter etiam Mars quum in Jovis domum venerit

Largitur splendorem & infinitam potentiam viris.
Facit & navium & equitationum agminumque
Ductores, regibus commodos, in bello
Homines occidentes suo conspectu & secantes.
Quod si non adsit centro, neque in supremum eat
Culmen, elevati supra omnes suos ipsi
Collocantur, etiamsi servi viles fuerint.
In Veneris signis Jupiter divitias præstat,
Quascunque & opibus domos implet hominibus,
Ipsosque rursum comites & adsessores regum
Spectatos perdit & in urbibus honoratos.
Facit etiam templorum divinorum sacros præsides
Honoribus venerabiles aut eximios præmiis,
Actione ex omni colligentes magnam felicitatem,
Populi duces, qui in labiis suis
Loquentur in sacris auditi ab gentibus,
Conjunctos viris magnis amore mulierum,
Unde gloriosi & felices existunt.
Etiam Venus domo Jovis aut in terminis apparens
Celebratos in urbibus & in populis reddit,
Ornat quoque mitris & purpureis peplis
Vittisque auri aliisque sacris præmiis:
Aut connubia dedit amabilia, & cubilia fœminarum
Concedit ex thalamo: dedit autem cubilia fœminarum
Felicium, sed & in urbibus suis optimos,
Opesque habebunt inclitumque cultum domosque.
Etiam amicos facit & honoratos omnibus,
Facundia & venustatibus reverendum cor possidentes.

Aut etiam viros fecit muliebribus in operibus,
Unde divitias multas & lætitiam pararunt egregiam:
Attamen subjicit sub diligentia tyrannorum,
Aut magnorum virorum, quibus potentia principibus par.
Jupiter autem in Mercurii locis multas opes fert.
Laudatum benevolentiæ ergo, regales divitias
Versantem manibus, & ex urbibus populisque
Pecunias & tributa cogentem regibus,
Inque operum actione valde excellentem, & in æqualibus
Appellatum, animoque magna agitantem, & lautam
Possessionem victus ex diligentia ferentem in domos.
Rursum Mercurius in domo fulgidi solis
Disciplinæ sapientis meditatione doctrinas nactos
Puerorumque magistros aut ipsorum fecit principum,
Aut sedentes in sellis, ubi argenti est mutatio,
Aut legum statutorumque consultos, & hinc semper
Persuadentes: etiam auctoritatem in urbibus tenent.
Etiam confectores sermonum, & in concionibus optimos
Litesque dirigere & vexatis adesse
Et in urbibus judicia vocibus irritantes,
Unde opes immensas & pecunias collegerunt.
Alii porro evadunt internuncii regum,
Fidemque circa judicia ab intelligentibus æqui principibus

Aut mortuorum in ventre embryonum membra amputans;
Per alias partes sustinens viris similes ærumnas.
Sane etiam Mars in domibus celeris Mercurii,
Acerba cogitantes in pectoribus fecit,
Asperaque in cordibus consilia variantes,
Hominibus semper prava meditamenta subjicientes,
Adeo ut etiam aliis sint præcentores miseriarum,
Et contentionum consutores strenui per fora.
Causas proprias & controversias crebras quoque habentes
Tenent; fama autem mala illos circumvenit;
Ac judiciorum magna multitudo, quæ illos orbat pecunia.
Multi vero etiam puerorum magistri sunt.
Quin etiam mendaces, atheos, inconcessa opera
Meditantes, fures, latrones, homicidas,
Jurisjurandi cujuscunque in frigido victu immemores.
Hæc ipsa etiam Mercurius Martis in domibus facit,
Exhibens falsarium, perditores, deceptores,
Alienarum opum ligurritores divitiarumque:
Sæpius etiam earum fidem, quas quis commisit,
Clanculum depositam pravo animo negaverunt.
Pecunias multas dant, quæ multorum sunt debitum.
Super hæc veneficii noxii peritos facit,
Propter quæ omnia etiam ab viris fortiter pugnare
Occultis morsibus ac sannis per urbes compelluntur.

Ex quibus divitias felices & claritatem in populis
Hauriunt, venustatibus stipati ac facundia;
In vitæ autem actionibus omnes beati sunt,
Quibus etiam operibus recte cuncta perficiunt,
Sua insigni prudentia sine offensione, prout voluerint.
In leone autem domo solis omnia videntis
Saturnus quidem magnos & ex patribus præclaris
Edit, & opulentia victûs magnam gloriam adfert.
Sed mala morte exstinguet prorsus genitorem
Aut per vim, aut noxiorum potuum multitudine cooperiens.
Signo autem in hoc Jovis præsplendidi stella
Tanquam sua domo gaudet, quoniam est trigonum
Ejus, prout etiam modo cecinimus, ac solis:
Aut magnos reges, aut similes dominantibus,
Aut horum alios facit populis admirabiles.
Certe omnes felices & honoratos reddit.
Verum Mars post hunc paterna omnia dispersit,
Et noxam oculorum dedit, & vitæ actionem
Multam circa ignem & canum contulit ferrum.
Operibus autem horridas & truces conciliavit artes.
Semper vero in leone ac lunæ domo aspectus
Cito morientes statuit, quosdam media vita spoliat.
Venus in leone gradiens non valde lætatur.
Infaustas nuptias facit, sæpe & ab uxoribus removet.
Sed Mercurius elegantes & in orationibus præstantissimos

Po-

Ponit, & vita magnificos, & valde celebratos viros.
Saturnus in lunæ domo matris vitam semper
Perdit, solis radios & splendorem videntis.
Ipsos vero in morbis longis & damnis domuit
Aut atra bile aut noxis absconditis,
Usque quoad sedeat numinum sacras apud aras.
Rursus vero sol gaudet in cancro, unde ibi
Attollitur, & plurium genituram liberorum præcipue juvat;
Vitamque in domibus & celebrem famam ubique
Indulsit, ac magnorum amicitiam & reditus curare.
Mars autem in Veneris domibus magnanimos effert
Atque admodum virtuti fidentes, negligentes
Et pericula & sonorem & metum.
Quare etiam labascunt crebro suis in operibus.
Alii rursus artis periti evaserunt,
Cuncti tamen in miserabiles incidunt clades.
Plurimorum etiam mors fatumque vi contingit.
Sed neque Venus lætatur in lunæ domo:
Libidinosos enim facit & queis amor est voluptas,
Aliaque post alia etiam dedecora multa perpetrantes.
Immo etiam aliis tropicis omnibus hæc affert.
Auricolor autem Mercurius in cancro cælum peragens
Acutos in cogitationibus, intelligentes, & alias alio
Invento lætos, neque fixa & firma consultantes

Fa-

Facit, ac orationibus bonos, etiam factis præstantes.
Ipse vero Sol quidem super jucundum leonem
Celebres in vita & eminens decus habentes
Edit; at centro potiens reges profert,
Siquidem exornetur bonorum astrorum testimoniis.
Similiter & luna suam domum circumenis
Actiones hominum faustas & dignitatem adducit.
Quod si noctu medium obtineat cælum, regem posuit.
Non enim alternantes signa mutua per circulum,
Sed signis ingredientes post se invicem per circulum
Lunæ quidem sol; luna autem delectatur leone.
Talia quidem in aliorum domibus ac terminis morantes
Efficiunt ac multa alia perpessiciis hominibus.
Sed veritatem omnem mortalis vitæ
Temperatura dijudicat ac vicina testimonia lucidarum
Stellarum sibi invicem, locisque in quibus existunt.
Quæcunque autem cum sole faciunt præsentes, canam.
Omnes quidem gaudent circa orientem,
Utpote quæque exsultans suâ regiâ,
Sed etiam in oriente versantes ad juventutis florem
Mortalibus omnia efficiunt admodum tunc robustæ,
Vespertinæ autem tardiores procedunt temporibus.

Timidæ autem quum occurrunt ſplendoribus ardentibus
Infirmæque ſunt, ſuum robur obtundentes.
Saturnus quidem primum cum ſole per omnia
Signa exiſtit communis bona & mala,
Melior quidem interdiu, nocens verò noctu:
Facit enim patres quidem celebres & felices;
Matrem vero ſubito raptam morte ſeparavit ab genitore;
Ipſorumque bona minuit ac paternam domum,
Non tamen ut penitus pauperes ac ſine opibus ſint.
Et Jupiter cum ſole paterna omnia
Perdit, omnigeniſque damnis & noxis illigavit.
Sæpe etiam in peregrino ſolo clades addidit:
Alios quoque dulcis patriæ fecit extorres.
Minus autem veſpertinus infirmiora facit,
Orientalis quidem melior, in occaſu eſt gravis.
Mars cum ſole congreſſus patribus quidem dolores,
Ipſis vero naſcentibus vexationem & cladem præbet.
In diurna tamen nativitate teterrimus eſt omnium.
Venus conjuncta ſoli naſcentibus
Inauſpicatas nuptias præbet & malam famam circa lectos.
Nam vel ancillis vel pauperculis vel impuris
Vel etiam vetulis conjunxit admodum inſcite,
Aut denique quæ in ſordidis vivunt tectis.
Mercurius ſoli ſociatam incedens per ſemitam
Spoliavit ſapientia & doctrina admodum magna.
Sedentarias fecit vitas admodum venerabiles
Viros locupletes; maxime autem ancillis imperans,
Actio-

Actionem vero minorem dedit, & in actionibus sub aliis.
Talia quidem soli singulari junctim sociatæ
Faciunt: similia his etiam è regione solis
Apparentes. Luna autem cum illis versans
Facit in duabus defluxionibus conjunctionibusque
Hominibus laboriosam vitam. Et nunc exsequar.
Stellæ quidem solis appropinquans contactibus
Splendore aucta melior. Circa matrem vero graves
Perfrictiones aut morbos præbet, & cladibus admovet.
Ipsos autem sine progressu & timidos circa actionem
Et innexos damnis ponit; sed defluens ab ea
Siquidem Jovi jungatur, aut lascivæ Veneri,
Bona, vitamque & facultatem multam donat;
Fertiliumque agrorum possessionem & validorum fundamentorum
Dedit, auctoritatemque & famam bonam in gentibus,
Amicitiamque virorum, qua indigent amici:
Quod si Mercurio, acutos & sapientes effecit.
Si vero Saturnum relinquens vanum cursum exegerit,
Aut etiam Martem postea contigerit, omnino pessima.
Squallidos enim facit necessarii victus,
Quique in operibus suis laboribusque se fatigantes
Nunquam famelicam inopiam possunt suffugere.
Simul etiam vitæ portentum flebile exigentes,

Sæpe autem & brevis ævi & in juventa morientes.
Alii etiam contortis collum arctant laqueis.
Si verò ab Venere aut etiam Jove fulgido
Aut etiam ab Mercurio defluat; rursus autem deinde
Vel Saturno vel Marti conjungatur, tetrica est.
Domorum enim perdit possessionem vita progressis,
Et difficilem egestatem in senecta tristi affert.
Parva etiam cornuta juncta Marti luna.
Opes enim domorum paternas consumit
Et simul maternas, sæpe etiam ipsas matres;
Nascentes autem ipsos virilibus factis lætos,
Impetuosos, audentesque & feroces, præterea violentos,
Immobiles, crudeles, & immitia opera patrantes.
Unde etiam lapsos in carceribus quandocunque comprehendunt,
Et ligationem mortalibus affert, cum illo versans:
Similia etiam conjuncta defluens ab Marte.
Si autem defluat quidem ab Marte, deinde congrediatur
Cum præstantissimo Jove, valde felices opibus tunc fecit
Et beatissimos, & actiones bonas perficientes.
Eadem quoque Venus contactum adepta ab Marte
Facit: ad Mercurium vero, consiliis & sermonibus optimos
Semper ultra mortales altis pectoribus cogitantes.
Talia etiam ex adverso semper quinque stellis facit.
Soli autem singulari contactum adepta luna
Amissionem ponit vitæ, & funera affert.

Si

Si autem abſcedens à ſole ſtatim conjungatur
Bonorum datoribus, bona eſt & eminentia opera afferens
Majora & conſpicua bona hominibus exhibuit.
Semper autem in nativitatibus vacue currens luna
Errantes victu & fruſtra peregrina in terra
Facit, & tenues vita ac multa laborantes.
Oportet vero ſemper in nativitatibus primo nova luce ſplendentem lunam
Ac præterea plenilunium in pectoribus ſpectare,
Quomodo has duas apparentias exſiſtens perficiat,
Sive concurrens, quoniam optima datoribus bonorum
Primum radios conſocians aut plena:
Cum malis autem verſans prorſus ſimilem vim habet
Illis, & flebili vita implevit genituram.
Inſignia igitur mala aſſidue in hominibus volutat
Per omnes apparentias, in quibus Martem contingit:
Etiam quum in colligatione fertur, furoribus addit
Aut nervorum diſtentiones, morbumve ſacrum & immedicabiles miſerias.
Sed oppoſita ſoli gaudet currens luna
In pleno orbe, tunc exſultat ſplendens
Et gloriæ ac divitiarum cauſa adeſt hominibus.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM
LIBER SECUNDUS.

In Libro III dicit,

1. *Quid efficiat quisque septem planetarum, horam observans in propria domo, & in alio aliquo trium centrorum solus inventus in propria tamen domo.*

2. *Quid efficiat, quando uno horam servante alius ad occidentale centrum solus cernatur, & quum ea quæ pro apotelesmate erant, invenimus fere discessisse, sive in medio cælo sive contra id reperiantur, se ipsos metientes, alter quidem supra, alter vero infra existens.*

3. *Quid efficiant testantes sibi invicem, aut configurati, aut se ipsos mutue inspicientes.*

4. *Quid efficiatur Marte & Luna sibi configuratis, illo quidem in virilibus convenienter insitæ naturæ, ista autem in signis fœmineis inventa, aut vicissim, aut etiam ambobus in virilibus, aut etiam ambobus in fœmineis, & quid in viro, quid etiam in fœmina talia efficiant.*

5. *De temporibus vitæ, & quomodo eos circumire oporteat interdiu, quomodo autem noctu: & quando quidem ab his, quando ab aliis eos assumendum.*

uæ per domos alienas faciant hominibus
Stellæ, ac soli igneo vicinæ,
Et quæ conjunctionibus cornutæ lunæ
peragant,

In

In prioribus paginis valde manifeste percensui.
Nunc vero testationes earum & formas omnes
Et quæ faciant radiis aliæ aliarum contactæ
Et centris validis incedentes, canam.
Primum igitur Saturnus pro horonomo progrediens
Aut primogenitos aut primum educatos exhibet,
Aut etiam fratres priores deperdidit cunctos.
Liberorum porro pernicies est vitamque difficilem reddit
Alienis in ædibus versans, usque dum in suis
Horam servet; signis propriis oblectatur semper
Capricorno, & aquario tetrico,
Et chelis, & ariete, quando viri nascuntur
Clarissimi, & ex nativitate fruentes amplis divitiis,
Honoribus & præmiis exultantes regum.
Frigidum vero ad notum proficiscens, occidens circa centrum
Longævos senectute lauta vigentes fecit,
Opibus copiosos, laboribus oblectatos suis.
Quod si medium cælum teneat, paterna omnia dissipavit,
Unde crebrò ne tantum quidem hæreditatis ab patre divisit.
Actiones autem sine fructu & segnes admodum facit.
Opera vero & artes manuum eximit viris
Et mentibus, quamcunque actionem in pectore proponant,
Sed & infaustam procreationem affert, fratribusque spoliavit.
Orbitatem denique subterraneus ab patre attulit,
Omni-

Omnino etiam infantibus hæreditatem perdidit fœde;
Quam moriens liquit pater: ipsi autem ex morbo
Fatigantur & in frigore ac febre ardente laborant.
In foro item lites ac controversias in ætatem attulit.
Jupiter vero horam curans eximios viros posuit,
In populis ab patria sua celebratos;
Quin etiam actiones gloriosas, & in vita
Opulentos, regibus amicos, valde honoratos.
Talia quoque efficiet medium cælum circumiens.
Ornat etiam mitris & peplis purpureis
Voluptatis faciens populorum auctores viros:
Occidens vero divites, sed noxius est liberis.
Sepelit enim venerabiles conjuges & pueros miseros.
In tropicis autem solet facere etiam prorsus liberis carentes
Affines vitæ, & bona malis miscuit.
Possessionem namque dedit, sed ob funera liberorum mæret.
Noxius autem è regione culminis cæli regnans est hominibus.
Omnibus enim homines propriis copiis privavit,
Bene ditatas autem paulo antea vacuas domos ostendit.
Præcipue vero, si cum sole istud centrum ingrediatur
Postremo in ortu vitam & dignitatem præbet.
Mars autem ex oriente adscendens strenue audaces
Et promptos facit, interdum etiam animis terribiles:

Oc-

Occidens vero ærumnis homines & damnis alligat.
Abſtulitque divitias, victuque oſtendit indigos.
Cæterum in ſubterraneo centro mentem quoque premit,
Semperque in turbis & calamitatibus ponit,
Vulnera etiam ſemper dedit, vel convulſionibus poſternit
Ac pericula inducit crebra, & vita ſpoliat
Sordidos, liberorumque procreationem aut omnino abſtulit
Aut unum ſerotinum patri in ædibus dedit.
Horribilis circa nuptias; aut enim ſimul lectos diſſociat
Aut noxam indecoram intulit cum dolore fœminis.
Sed alte incedens medio cælo, interdum quidem
Artes dedit hominibus ſellularias opera vitæ;
Quando autem beneficorum teſtificationibus ſimul aſtrorum
Adſpicitur, duces poſuit cuſtodeſque principum,
Et acutum gerentes corpore ſuo ferrum,
In urbibus populiſque excellentes rectores.
Ex continenti autem labefecit, ubi in cælum altum ſuſtulerit,
Miſeros homines ad tartarum obſcurum:
Nam vel extorres ex jucunda expulit patria,
Vel vita exſpoliavit vi diro ferro,
Aut potionem venenatam bibere monuit in ædibus.
Horam vero ſervans Venus ſemper viſu pulchros
Facit, ac venuſtos delectabileſque verbis,
Beatos vita ac celebratos, aut in patria
Amplificat matrem, & valde conſpicuam poſuit.

Sed & medii cæli domina id facit, insuperque operibus
Ter felices reddit, etiam uxoribus nuptias bonas
Attulit, inque domibus earum vitam locupletavit
Quin etiam muliebribus in operibus sæpe viros
Locavit, quorum etiam pecunias paravit ad possessionem felicitatis.
Sed subterranea seditiones lectorum fecit,
Et nuptiarum perturbationes, & viduitates interdum
In peregrina virorum, modo etiam domi manentium.
Quin etiam occidens prava circa lectos fœminarum:
Etenim vel disjungit ab tori consortibus, aut valde communes
Dedit uxores, quarum sæpe indignantur ob contumeliam.
Etiam ipsos malis rumoribus in flore juventutis
Circumdedit, libidinososque in indecoram posuit venerem,
Domosque alienarum observant mulierum.
Mercurius vero exoriens in hora gloriosos viros
Et multæ sapientiæ peritos effecit.
Sæpe etiam prædiscere in mente hominibus
Exitus futurorum donavit; etiam aliis
Vaticinatur monitis ac visis, quæ sibi illi
Tenebrosam per noctem altum stertentes videre videntur.
In medii autem cæli centro mortalibus opera attulit.
Aut enim sapientiæ vitam & calamo scribendorum
Actionem dedit, aut liberis ductores ostendit

Disci-

Disciplinæ; alios etiam mensæ argentarios
Posuit, sed & multis superaptavit artes manus.
Quod si sit subterraneus, elegantem mentem effecit,
Posuit etiam sapientiæ gnaros, & in vita
Semper sub infinitis curis meditantes.
Occidens vero in sermonibus & in cogitationibus optimos,
Et divitiis gaudentes semper ac rumoribus bonis.
Donec autem oceano ablutus oriatur
Sol, in hora autem ista homo in lucem venerit,
Patris percelebris natus tunc nascetur vir,
Honoratusque admodum & eximius erit in patria
Opibus & possessionibus supremus in hominibus.
Sæpe etiam reges in illa hora contingunt.
Occidens vero sol splendidos vita & prælautos
Facit, & cogitationum valde celebrium in patria.
Sol autem in nativitate medium cælum circumiens,
Siquidem sub radiis bonarum ac testimoniis,
Ornat magnosque & gloriosa opera perficientes:
Sed pravis luminibus noxiorum tactus astrorum
Inopes facit cum tristi egestate luctantes.
Quod si subterraneum teneat centrum, minuit patris divitias.
Sed & luna super horonomum incedens
Matrem amplificat: occidens vero procul à patria
In aliena terra erraticosque simul reddit.
In medio autem cælo noctu quidem optima est,
Diurna tamen minor. Quod si benefici aspiciantur,

Bonam famam actionesque faustas hominum effecit.
Verum in subterraneo centro bonas aspiciens
Stellas, bona existit & donatrix absconditarum
Divitiarum: at malos testes quamdiu viderit
Occultis calamitatibus & doloribus viros cruciat.
Sæpe etiam ruinas tectorum per vim demisit.
Singulares quidem centris ingredientes illa fecerint,
Sed se invicem cernentes super centra exadversum
Saturnus quidem super horonomum, Jupiter vero occidens,
Junioribus fratribus mortem inferunt.
Sed etiam nascentibus tempora juventutis fœda,
Postremum vero tempus copiosum & senectutem in divitiis.
Rursus autem in his è regione horonomum tenente
Jove, & cano Saturno occidente contra,
Majoribus quidem felicitas fratribus adest,
Beatus autem visus antea homo postea laborat.
Ubi si oriatur Saturnus, sol autem occidat,
Lugubribus suam conjugem sepulchris occultans
Viduum sane brevi deflebit in ædibus lectum.
Hanc quippe in tropicis signisque simul patietur ærumnam.
Sin autem adscendente Marte Saturnus vicissim occidat,
Infelicitatem graviter nascentibus præbent in domo.
Occidente Venere quum Saturnus horam seruet,
Non solum infausti in nuptiis & illaudati circa tori socias,

Sed

Sed etiam patres liberorum aut penitus ſine liberis
Exiſtunt; ſteriles enim aut crude parientes uxores
In thalamos duxerunt, aut probra multa admittentes.
Quod ſi etiam in tropicis in ſignis è regione,
Non modo ſordidis uxoribus nuptias junxerunt,
Etiam ipſi actiones Veneris amoris illegitimas.
Similia his oriens iterum Venus
Verſus occaſum labente Saturno admodum pravo,
Libidinoſis vetulis aut etiam ancillis conjungit.
Si vero Mercurius occiderit Saturno incedente per horam,
Luctus naſcentibus miſeris liberis præbet.
Rurſus ſi ſol quidem adſcendat, ſed hic occidat,
Lites & judicia de ſcriptis aut vetuſtis
Operibus habent, noxamque in his pertulerunt.
Jove autem horam tenente; quum Mars rurſus ſubjerit,
Inæqualem vitam dederunt; nam modo quidem extulerunt
Sublime, glorioſoſque & felices valde poſuerunt,
Alias vero labefecerunt & opibus penitus ſpoliarunt,
Miſeriaſque vitæ cauſa & labores inducunt.
Hæc etiam ſi occidat; viciſſim Jupiter horam ſervante
Marte effecit amplius; quare tunc
Lacrimas & gemitus pereuntes attulit propter liberos,
Et uxoribus junxit inæqualibus. Liberorum ab aliis
Jam nutrices non amant ipſi neceſſario.

Omnes porro fratres ex alma patria
Alium in aliam regionem procul dispersit.
Laborum tamen priorum in senecta requiem dedit.
Ex termino autem adscendens Sol è regione Veneris
Ad occasum euntis locupletes ac ter beatos
Facit, & magnis conjugum immiscuit nuptiis,
Sed pronis in venerem aut communibus amoribus,
Possessionem tamen propriam parentum largissimam dedit.
Verum fulgens ab oriente amabilis Venus
Et adspiciens occidentem igneum solem
Copiam admirabilem & famam laudatam præbet.
Et conjugii cupidos amœnitatibus delectat.
Tunc enim venerabiles uxores honorant simul maritos.
Ex hora autem inspiciens Jupiter Mercurium in adverso
Ornat quidem divitiis & facundia & sapientia,
Industriamque indulsit, & prudentiam circa opes regias,
Aut multorum hæreditates ac possessiones curantes.
Similiter quoque Mercurius exsuperans tractum horæ
Facit, sole ad oceani occasum vergente,
Bene lautos operibus & uberibus mensis,
Etiam liberorum ductores vel ipsorum posuit regum.
Cæterum horæ insistens sol, occiduo vicina
Venere centro, corruptores lectorum exhibuit
Alie-

Alienorum, & uxores ſpeculati ducuntur
Ex lecto aliorum: ſed & ipſos non honorant,
Verum ſatiatæ libidine & laſciva venere
Rurſus ad alias domos & alios venerunt maritos.
Crebro etiam ipſa manu ſuorum maritorum coërcitæ ſunt.
Signis vero in tropicis pejora his ferunt.
Eadem quoque Venus facit viciſſim horam tenens,
Uſque dum Mars occidat, & pluribus quoque anguſtiis
Et carceribus illigavit propter fœmineam noxam.
Quæcunque autem in juventa poſſederant, ea perdiderunt omnia
In ſenecta; ſic egeſtate miſera indeſinenter vexantur.
Ubi verò Mercurius quidem urgeat in occaſum venire,
In hora autem igne rutilet ex adverſo,
Acutos animo & conſilio poſuit admirandos,
Bonoſque ſapientiæ, ac conſummatores in operibus.
Mercurio autem oriente quum viciſſim occidat Mars,
Horridum ſpecimen exſtat, quia in vita quidem ærumnas,
In foro lites, noxamque inter multas controverſias
Habent propter ſcripturas. Lunam vero intuentes
Aut etiam ſolem, faciunt homicidas.
Semper vero ruinam victus perficiunt in domibus.
Hæc ipſa etiam duobus aliis faciunt verſantes
Stellæ in centris, quæ modo recenſui.
Si adſcendat ex termino ſol, occidat autem luna,

Vel

Vel quidem altum in medio ſecet cælum, aut ſubterraneum
Centrum habeat, viros in primis celebres & præcipuos
Faciunt, etiam magnos interdum reges fecerunt,
Aut patriæ primarios, aut in populis optimos;
Ita autem quoque, vel ſi ea centra prætergreſſi fuerint.
Nunc quoque temperaturam cantabo & teſtimonia,
Aut qualia ſimul orientes aut ſe invicem videntes
Stellæ faciunt: hæc enim veritatem clare aperiunt.
Omnia quidem igitur nullus mente ſua cogitaverit
Neque ediderit. Sunt enim immenſæ & infinitæ per æthram
Formæ mutantium aſtrorum erraticas ſemitas.
Quæcunque verò ſuggeſſerint Dii, hæc ego maniſeſte tradam.
Jovi conjunctus Saturnus altus aut inſpiciens quadratus
Aut ſi etiam adverſus & ab latere trigono
Donat amicitiam regiam, aut magnum proventum
Similium virorum; ipſos utique famam optimam
Habentes facit, ſubornatque infinitis divitiis
Et thalamis, campis ac opulentis arvis,
Prædis, & cujuſvis generis gregibus, & ſervis innumeris.
Dedit etiam maritimarum copiam navium multa alimenta advehentium,
Et actiones bonas, ſed & magnum decus in operibus,
Et opimam ſenectam uſque ad ultimam mortem.

Sed Mars quadratus aut è regione cernens
Saturnum frigidiſſimum, pravus pravo adverſus ſtans,
Aut etiam ſimul incedens, graves noxas adfert,
Et egeſtatem infandam fert miſeris mortalibus;
Præſertim vero ſi centris inſiſtentes cernantur.
Tunc enim egenorum populi apparent,
Alienis foribus adſtantes præ neceſſitate,
Aut etiam quotidiani cibi cauſâ ærumnoſe operantes,
Indeſinenter laboribus gravibus attriti,
Niſi ſi Venus has formas viderit.
Atque alibi morte terribili ad vitæ finem venerint:
Vel naufragio enim & in mari quaſſati
Fluctibus dejecti ſunt, vel in tetrico bello
Aut fluvio ingrato vitæ cauſa miſerabiliter laborantes,
Aut ab latronibus aut in pugna vi capti
Venduntur coarctati fœdis vinculis.
Crebrò etiam feris captura & præda veniunt.
Aut quandoq; in immenſis ſubito abruptis pereunt,
Aut laqueum ſublimem aptarunt, aut in ruina thalami
Ut rurſus contriti fœde animum intereant.
Hæc vero etiam diurna talia fecit, ſi perniciοſis
Lunam quoque ſuis radiis pungat.
Quòd ſi nativitatem juvent claræ aliæ
Stellæ; illæ autem ferantur non apparentes,
Contentiones ac judicia frequentia adducunt mortalibus.
Si vero bona potiatur centri, noxia autem ab eo abſit,

Leniora quidem trigonæ semper efficiunt tormenta
Forma consimili, & ab tetris laboribus liberarunt.
Solem autem subspeculantes tantis in luminibus
Aut etiam noctis præsidem Saturnus deficientem lunam,
Ex parentibus servis ipsos quoque facit famulos.
Sæpe autem oculis damnum luce spolians fecit,
Et parentes morbis, perfrictione & tussi cooperit.
Veneri autem vicinus Saturnus aut ex ulteriore opposito
Vetulas & steriles uxores & indecoras miserè
Dedit; & quadratus semper gravis Veneri:
Tristes enim nuptias & sine voluptate facit.
Sed minus acerba dedit trigonis luminibus splendens.
Verum his formis adspiciens Venerem, nunquam
Virginem concessit habere domi nuptam.
Crebrò etiam ipsos effœtos & sine liberis fecit.
Quod si solem quoque attestantem his inspiciat,
Aut ille etiam lunam, eunuchos omnino ponit.
Mercurio autem vicinus Saturnus linguæ labem facit,
Et loquelis devinxit, nisi si letifer Mars
Consentiens despiciendo solvat noxiam jacturam.
Etiam controversias quadratus & lites immittit,
Et sordidam hispidamque mortalibus innutrivit lanuginem.
Sic certe etiam adversi nihilominus gaudent trigoni.
Et in istis formis semper vaticinos viros
Ac librorum reconditorum valde cupidos efficiunt.
Ju-

Jupiter autem eandem Marti pergens viam, aut trigonus
Duces facit militiæ naviumque & equorum
Et peditum, interdum vero magnos reges fecit,
Aut patriæ principes, vel in populis optimos.
Quod si non penitus bonum fatum nacti fuerint,
Sed stella alicunde obtrectaverit maligna,
Aut etiam declinaverint sub lumina solis,
Cum talibus viris semper volvuntur sub illis
Dilecti amicitiis eximiam speciem habentes:
Certe omnes bene locupletes & eximias opes habent.
Minora autem bona dant, quum sunt quadrangulæ.
Plane autem inæqualitatem vitæ in adverso positi
Hominibus faciunt, nunc quidem inopiam, modo divitias
Densas mutantes, semper tamen sufficientia dederunt.
Cum Jove autem Venus vitâ lætos sine labore
Ac bene agentes ponit, & voluptatibus connubii
Delectatos. Illos enim dilectæ tori consortes honorant.
Nam ex vilioribus ditissimos illæ fecerunt.
Sed & felix liberorum ubertas eos in domibus sequitur.
Sed & aliis ad Jovem testificationibus hæc facit.
Bona etiam Mercurio annexa magni Jovis stella,
Formis quoque in omnibus videns celerem Mercurium:
Ter felices facit enim semper regiam gazam

Verſantes, & aurum ab populis pro tributo colligentes,
Et ideo celebratos, & auditos à multis.
Alii vero percelebrium virorum divitias tractant,
Alii ab fauſta mercatura victum collegerunt,
Lucra vero ſuorum laborum idonea nacti ſunt.
Alii rurſus ornamentorum periti aut per picturarum
Peritiam valde laudati celebreſque venerunt.
Hi quidem etiam puerorum ductores & in ſapientia
Multum excellentes orationum pronuntiatores bonarum.
Quod ſi eos Saturnus fulgidis radiis cernat,
Tantis in actionibus ſubminiſtros poſuit.
Sin Mars cojerit cum pulchra Venere,
Contumeliæ lectorum & alienarum nuptiarum
Eveniunt: palam valde audacter iſta facientes:
Et uxores horum cum multis lectum ſociant,
Facile amorem aliis Veneris præbentes.
Similia etiam aliis in teſtimoniis faciunt.
Quod ſi Mercurius quoque amabilis cum his apparuerit,
Per iſtos judicia & certamina in foro adſunt.
Alii vero etiam turpia ſuſtinent in alienis ædibus
Capti, fama autem mala urbem pererrat noxia.
Sed ſi Mercurio quadratus, aut adverſus, aut in loco,
Eundemque metetur Mars, triſtis admodum erit;
Lites enim propter ſcripturas ac judicia immittit
Domumque repente vacuam victu oſtendit,

Cre-

Crebrò etiam vincula inducunt pravis in operibus:
Verum trianguli producunt validos animi,
Et densis meditationibus decora concipientes.
Nitens autem Mercurius & conspicua Venus
Communem enitentes viam, bonitate excellunt.
Opes quidem primo dant, postea etiam orationum
Facundiam & bonam amicitiam honoremque in populis.
Insuperque cujuscunque Musæ peritos viros
Faciunt, hymnisque delectatos & cantibus.
Quod si videant lunam ac præstantissimum Jovem,
Etiam infulis decorarunt, & celebrati in populis
Eximiis præmiis propter certamina posuerunt.
Si vero etiam Mars his adsit testis,
Existunt statariis luctis optimi,
Pugilatibus robusti & plagis manuum
Et frequentibus victoriis exultant in agonibus.
Pulchra etiam luna & spectans omnia Sol
Se invicem videntes adversi aut quadrati,
Præcipue autem trigoni, quoniam ea prorsus optima
Forma est pravis & bonis stellis omnibus:
Si vero vacue videatur in signis apparere,
Utraque lumina fausta: sed hoc est multo præstantius.
Omnium enim optimum in signis adesse
Virilibus quidem solem, in fœmineis vero lunam.
Semper enim ad amicitiam proclives & lenes existunt,
Operaque facile & actiones perfecerunt.

Quod ſi in virilibus ambo egregia lumina appareant,
Crudeles, immotos & rigidos inſpicias
Natos, nec tantillum animo ſubſecundantes aliis.
Quotquot rurſus lunam quidem in virili, fœmineo autem
Habent ſolem; illis ſane actiones operum
Aliter cedunt, quam quo animis ſuis ferebantur:
Ipſi autem ſine proceſſu, ac prorſus lævi homines.
Fœmineis vero in ſignis utraque inclita lumina viſa
Timidos, omnia horrentes, aliis obnoxios.
Mulieroſiores pectoribus, & in vita prorſus ſine actione,
Alienæ terræ & erroris cupidi.
Aliud autem hoc rurſus bonum oritur probis uxoribus:
Faciles enim ſunt mente, ac maritis ſuis
Veniunt valde morigeræ, execranturque contumaciam.
Si vero in fœminea genitura duo lumina appareant
Virilibus in ſignis, hæc viciſſim perquam virili animo
Horrida & dura eſt ac pectore inflexibilis.
Quandoque igitur luminibus per talia ſigna meantibus
Et Mars ignitus & pulchra Venus
Virilibus ſignis incedentes cernantur,
Et ſuper hæc ſignum virile ſit horonomi,
Suæ naturæ obliviſcentur in lectis fœminarum
Re-

Reclines amore, quæ viri perficiunt.
Viciſſim fœmineis quando viri in ſignis
Habent ſolem & noctilucam lunam,
Muliebre vero etiam ſignum obtineat Cyllenius Mercurius,
Patiuntur probra multa, mulierum opera facientes,
Sæpe etiam ſementivæ partis teſtes abſciderunt.
Sic quidem virilia exiſtunt naturæ humanæ contraria
Lumina in ſignis ſuum curſum peragentia.
Sed quoniam mihi animus in primis cantare
Adſtrinxit neceſſarium fatum, clare nunc recenſebo,
Unde in nativitatibus oporteat vitæ temporis principium
Hominibus cogitare, aut viciſſim ubi deſinat.
Non ſane omnibus ſimul hominibus videtur
Qualicunque ex regione annorum apprehendere numerum:
Alia enim alteri nativitati ſolutionem aptaverit.
Quibus quidem ſol per auroram naſcentibus
Centro incedens apparet, ex ejus utique
Parte inchoare vitæ tempus annumerantes:
Sed in nativitate nocturna, ab lunari parte,
Quando autem extra centra Sol declinaverit,
Quâ in partibus declivibus poli
Meabunt præcurrentia, tunc ab illa ſtella incipe,
Quæ dominatur nativitati, & magnum robur tenet.
Si tamen & illam videris deviantem ab centro,

Ex

Ex hora tunc deinde temporum solutionem tu cogita.
Vitæ vero principium donec quærens inveneris,
Signorum specta tempora, cujus ex ulteriore
Oriatur, illius quoque vicissitudinibus dividere.
Ita enim plurium partium numerum quoque cogites,
Quotquot parca illigavit laboriosæ hominum vitæ.
In mediis autem regionibus, in quibus vita tribuitur hominum,
Diligenter specta, ne radius sive quadratus
Sive ex opposito noxii Saturni aut Martis
Aut ipsi simul occurrentes vitam amputent.
Noctu autem nascentes etiam lucidus Sol
Crebrò radiis suis spiritu privavit.
Omnem nihilominus solutionem latere quadratus definit:
Maximus enim ille hominum terminus placuit fati.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM LIBER TERTIUS.

MA.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM

Liber quartus.

Cæleſtium ſtellarum vias lance neceſſitatis,
Quibus in diem viventium hominum genus menſuratum eſt,
Fatorumque ſemitas humanas & errabunde lucentes,
Et non errantium lumina ignita perſecutus
Signorumque poli circuitum, qui per terram
Et æthercam orbitam in inceſſabili defluxu
Erronee diviſus adminiſtrat divinum mundum,
Ab aurora ad noctem & ab ortu ad occaſus.
Has enim ex ſanctis penetralibus natura in æthere vagans
Rectas conjectantibus definivit viris ſtellas,
Quibus vagaretur mundi hominibus faticina chorea
Ex ſacro inſtituto ad claram inquiſitionem means,
Ex quo & in quale mutatur unaquæque ſpecies.
Primum quidem igitur Titan totius Saturnus ætheris dominatur
Stella, quam Phænonta Dei hominesque appellant.
Hæc quando in peculiaribus ſuis apparet domibus,
Naſcentibus mortalibus ad inſpectorem horæ vitæ,
Locupletes oſtendit & opulentia plurima potiri

Felices, & in vita etiam ad finem uſque ſemper faciles.
Sunt vero hæc collocata in domeſticis Saturni,
Signiſque apparens facit prædivites homines
Aquarius, diſpenſator nebuloſi Olympi,
Capricornus terræ & aquæ amphibium animal,
Et aries verticis ætherei terminus, veris initium,
Et libra ſplendida ad ſcorpionem gubernans æthera,
Et quadrupes leo, ſtellata ignita domus.
Hi ſemper faciunt homines bene fauſtos operibus.
Si vero in non domeſticis locis inclitæ per limitem ſitum horæ
Naſcentibus hominibus medium cælum lucidi ætheris
Aut illam horam omnium ſpectatricem circummeet,
Prorſus calamitoſos facit, & caſſos opibus & gloria
Indigos vitæ, & quotidiani victus;
Et omnes triſtitiæ experientes, lugentes in ædibus
Facit, & triſtem errantemque vitam ſubeuntes.
Jupiter vero in naſcentibus ſi glorioſam horam
Inſpexerit ſolem ignis calidi fulgore,
Aut medium cæleſtis viæ curſum in aëre ſecet,
Aut in domeſticarum promineat imperiis partium,
Auro coronatos viros aut ſacerdotes clamat
Futuros, multorumque præſides agonum,
Aut megiſtanas & alienarum poſſeſſionum
Miniſtros dominicos, quibus liberi & lætiſſima conjux
Virtuti dedita, laudataque, adferet domos.
Quum vero ignea Martis ubique fulgentis ſtella

In

In linea mundi medium cælum circummeat,
Tunc qui naſcitur erit inter duces optimus,
Satelles ferrum habens vigiliaſque principum
Fidemque robuſtam: quum vero ad exitum vitæ
Fatalis mortis venerit multis ærumnis collecto ornatu,
Aut per juguli inciſi guttur vitam ſanguine linquet
Vertebroſam cervicem uſque ad extremum nervum præciſus;
Aut per venenariam fraudem morbide finem habebit.
Sed coruſca ſtella quum occidens apparuerit
Signis, quam omnes cognominarunt Veneris
Luciferum, in ea autem hominum aliquis ortum habuerit,
Erit alienorum lectorum ſceleratiſſimus vir,
Tenebroſus, fraudulentus, domo carens, ſermone impudens,
Omnium vituperans, indoctus, ſemper innutritus turpibus.
Quod ſi Venus ſervantia horam lumina hominum viderit,
Argutos facit & circa operas bene muſicas,
Et ex muliebri laſcivia ſplendentes divitiis.
Illis fœminarum committuntur pacta arcana.
Illi præſtites erunt in ſacroſanctis feſtis,
Ubi virifugii myſteria peraguntur indicenda.
Siquidem enim medio in cælo hominibus apparuerit,
Significat victum opulentiſſimum, & millenaria
Imperia, & gloriæ immenſæ ornatorem faſtum.
Ex hoc honore myſteria celebrantur incredibilia.

Fulgida autem Mercurii ſtella apparens ad occaſum
Naſcentibus infantibus horoſcopum aut circa medium
Cælum, etiam ex orationibus facit commodum aliquod hominibus:
Ex calamorum ſcriptura & quæ ad Muſam elaborantur.
Huic quando Martis erat ſimili regione ſemita,
Aut menſurabit luminibus lumen adverſa in via,
Falſarios manuum imitatores aliis characteribus
Pernoxios facit & incommodos viſu.
Utrinque cornuta luna quando vitam definientis horæ
Lumine lunari in terra curvum iter metatur,
Huic autem Mars ſimili regione per æthera ſublimis meat,
Tunc ſane numine obſeſſus naſcens in tali forma
Exiſtit, attonituſque, & lunatus morbis
Et inſaniæ plenus, etiam cladibus ſtipatus,
Et infelicitati incurrens, quum in terra feratur:
Si vero verſus ortum circumcurrat medium cælum,
Prædivites ponit ac luxuriantes & ſic beatos,
Sed ſubolem fœmineam procreantes & bonos patres & immobiles.
Sed aſtro lunæ occidente genitus
Erit mercaturæ peritus, operaque multa
Naucleri vitamque eliget; & in peregrinitate
Maximam ætatis partem adminiſtrans deget.
Quippe erratica gyratio lunæ cornutæ ſemper
Obliquum ſuſpendens, manet tamen ſuperfuſus divitiis.
Solis vero indefatigata quando ignita ſtella

In medium cæleſtis procedat ſplendidæ æthræ,
Aut genitivam horam luſtrantia univerſum lumina jecerit
Circa ſagittarii locum, vel pectoroſi leonis,
Et cornuti arietis: quin & in geminis conſpectus
Propriis ſignis induxit ſolitaria imperia
Collocari, & ſceptra hominibus regia meditatur,
Divitiaſque felices ac domos beatas reddit.
Sed extra domeſticas regiones nativitati adſtans
Multorum liberorum parentes, opes tamen etiam copioſiſſimas, facit,
Et victum abundantem, vitamque ſine doloribus.
Cæterum non habebit regias dominationes neque thronorum ſedes:
Sed tranquillitatis inglorios ſine ſceptris hos cuſtodit
Et innoxios domorum gubernatores in opulentia.
Sic quidem fixarum & planetarum itinera
Per gyros circa mundum cum curſu feruntur.
Alia autem tibi dicam denuo ſigna divina genituræ.
Si quando horas ſpectantia lumina lunæ
Naſcentibus hominibus per cælum fulgeant;
Stella autem Martis fulgore circumfluentis ad occaſum venerit,
Calamitoſos ponit mortales, & non vitales, & extorres,
Et macræ egeſtatis adminiſtros inopeſque;
Frequenter etiam ad malas artes verſus miſera morte periit.
Si vero locis extraneis horam ſervans Mars
Lumen promiſerit in genitalem uterum hominum,
Claudos pede fecit ac debiles & immaturos,

Ac dorsa incurvatos, aut mendaces nefarios
Et sceleratos, opumque cupidos alienarum.
Quod si ad testimonium Martis veniens Venus
Oculum jecerit præfulgidum, in diurnis puerperiis
Ex igne jactitabunt artes, nigrique ferri
Incudibus malleo tundendis operati aut caminis.
Quum vero spectationem horæ indicem puerperiis
Mercurius deduxerit; huic autem Venus erit comes:
Sane tunc rhetoras viros & in sapientia optimos
Futuros monstrat, & astrologos divinos
Et in geometria inque festorum solennitatibus optimos,
Inque cælatis Deorum templorumque fundamentis.
Jupiter autem superjaciens acriter stellam patris
Quum in perpendiculo mundum medium circuit
Signo, tunc vero ortum si quis hominum tulerit,
Erit onerariæ navis ad vehendas merces gnarus,
Naucleri artes venabitur, & in debitis
Cupide negotialibus vivet, & quæstum
Communem omnibus constituet, sed instabilia illi
Ex thalamis connubia erunt etiam in uxoribus.
Sed Mercurius quum domestice in circulis apparuerit
Et testificatio Saturni in æthere illi propinquet,
Rhetoras exhibent homines ac sapientia optimos,
Ponuntque interpretes & astrologos tunc homines,
Pecunias vero in manibus & divitiarum actiones feret

Non modo alienarum opum, sed propriarum maxime
Ut conspiciantur, & terræ secare fructum in tergis.
Quod si lunæ circulatrix instabilis stella
Mercurium consentientem habeat in mundi via,
Et sola Venus adsit pulchro soli,
Factores auri, & Indici eboris
Operarios exhibet, inque cogitationibus optimos
Fore, & cancellorum ac bene libratarum normarum
Ornatores, admodum elaborata polientes.
Mars vero splendens quum radiis Solis
Inferior apparuerit, ac luna puerperio hominum adjuncta
Mutilationem deflendam in oculis ponit
Fore illis & obscurantem caliginem.
Mercurius vero per familiaria versans in domibus suis
Sospitatorem ponit hominum medicamentarium virum,
Fore etiam illa ad panaceam parata,
Et in rationariis operibus semper curiosos.
Jupiter autem quoties Mercurio attestatura lumina sparserit,
Vagabundas peregrinitatis aperit hominibus vias
Ituros, & lectos fœminarum multo humiliores
Venari præter decus indigne furentes in fœminis.
Hæc quidem horarum spectacula. Nunc autem me oportet
Radiorum jactus & terminorum ardentia itinera
Et duodecim partibus divisam astris involutam narrare

Zodiacam, unde nativitates artesque hominibus
Fatalem explent vitæ mortalibus incessum.
Primum quidem igitur Mercurius, manifestus Deus, quando etiam Jupiter
In lumen Martis fuerit jaculatus splendenti lumine,
Aut in domesticis terminis igniti apparuerit
Ætheris, athletas variosque luctæ editores præsignificat
Robustissimos futuros, sive in victoriis sacris
Coronas laudatissimas, & bene audientes in luctis.
Si vero istis ambobus Saturni attestans stella
In propriis terminis exserentem ora seriem teneat,
Facit quidem carituros coronis, & unctores optimos
Puerorum exercitatores monstrat, & gymnasii adsessores.
Quod si etiam spuma genitæ Veneris celerem stellam jaciat
Radius Mercurii, & vicissim veniant
In propriorum terminorum ambo viam cæli erraticam,
Comœdos & verbosarum cantionum modulatores viros
Ostendit, & lascivorum sermonum procaces cantores,
Ac nablii pulsatores choris, item citharæ modulatores,
Saltationumque gnaros, & excellentes in thymelis.
Quando autem Saturniæ lumen stellæ nitorem ætheris
Igniferis radiis exadversum tetigerit fulgide,

Ac duplicia in alternationibus appareant fulgetra horum
Suorum terminorum; facit præcentores threnorum, indecoros,
Cedro gaudentes, pyra artificio novo exſtruenda callentes,
Veſpillones, comploratores obeuntium, cadaverum miniſtros.
Si Mars occidat quum Saturno adeſt in centro,
Mercurius vero æqua regione in ambobus appareat,
In terminis & centro ſuſtineant lunam,
Homicidas faciunt, latrones, perpetuas noxas,
Lucri diriſſimi venatores, qui in tormentis
Curvè puniti cruciarium fatum vident
Amariſſimis mucronibus adfixi in clavis,
Volucrium prandia, & canum laniamenta fœda.
Jovem vero quum ſplendidum jecerit candidi fulgoris radius
Mercurii, & mixtim alternaverint terminationes,
Rhetoricæ exhibent artis ac ſapientiæ optimos
Æmulatores & callidorum ſermonum, juventutemque egregiam
Grammaticamque exercitationem in pectoribus habentes.
Sed quum micans Mercurii Cyllenia ſtella
Luciferum radiis tangat Venerei candoris,
Ac lumina obtinentes in cælo ſtelligero
Duodecim partium habeant gradum, quando homines
Geometras monſtrat & mathematicos orituros
Aſtrologos, & magicos ſacrificulos, vel vatem poſuit,

Et auſpices, & claros aquæ interpretes fecit,
Quibus pelvium inſpectio committitur aut umbrarum eductio.
Venus autem radios in aërem inſtar faculæ emittens
Simul cum lumine Saturni ſtatuit mortalia opera
Miniſtra Deorum ſacrorumque æditua attonitorum,
Mentemque lunaticam propheticamque hominibus.
Solem vero radiis Mars flammantibus jaciens
Luna feſtinante graviter eadem Veneri via cum illis,
Effœminatiores fœcundorum puerorum matribus ſimiles viros
Et in caſtratorum ſacris futuros ac præſtigiatores præſignificat,
Ac magnæ errationis ambulatores, miſerè viantes,
Infortunatos, laboriſque mali ſucceſſores ſemper.
Si vero lunam obliquantem candide jecerit
Radiis aureis jucunda Venus,
Aut communiter in eodem polo per circulos tranſeant
Duodecim partibus, prædictores ſacris inſeſſos
Viros indicant, & in ſacrificiis optimos,
Myſtica curantes factores vel orgiis deditos fore.
Mars vero Mercurium perſplendidum radio jaculans
Aut curſum aut æquam partem incedens cum hoc lumine,
Corporis cuſtodes aut viciſſim corporis altores
Falſarioſque facit & in mendacibus præſtantes,
Et in numina contumelioſos, maleficos, æternum inviſos,

Et

Et inverecundos in alienis damnis,
Vituperatores hominum calumniosos, quibus excogitatum
Ad fraudem dolosam veritatis prope veniet.
Quando autem cum his quoque Cæli filius Saturnus videbitur
Signo, & apparens in æthere clara rotatione
Aut versus sagittarium jecerit fulgoribus domus,
Aut ad piscosa ac maxime borealem choream,
Ubi virgo est circa lancem leonis,
Et piscatores & viscarios fraudulentos
Sagittariosque ponit & avium nutritores,
Ferarum institutionis peritos amabilis,
Quibus ferina generatio mollitur mansuetâ disciplinâ,
Et animalium agrestium magistros cubilia lustrantes.
Horum non infelix quidem est vita, sed laboriosa.
In summo autem errans Saturnus lunæ radiis propinquans
Duodecim partibus in alienis suarum,
Bajulos onerum, & aqualices, & purgatores viarum
Circa bivia, & miseros sulcorum fossores fore
Nuntiat, & lavationum purgatores balneariarum
Et in pravis libationibus membra vi soluta coquet,
Nec volucribus edenda nec agnivoris lupis.
Præter eos nascentur fructuum satores viri,
Prælorum antliatores, in aqua senescentes,
Rigatores cibi, oleratores, aut laboriosi
Florilegi, & terræ scrutatores, & subministri
Operæ difficilis, quibus saxa ab monte cæduntur
Aut æs aut stannum & nigrum ferrum.

Sic omnia in terrâ hominum ſolertia inquirit.
Quod ſi lumen Saturnium ad verticem Martium venerit,
Illuminans ſpectatorem malus malum candefacti
Tum in terminis propriis, tum in duodecim partibus
Mixtim incedentes trigonum exhibente fulgore,
Ventriſecas, & cadaverum conditores immanes
Fore ſignificant, & mercaturæ veſtigatores,
Et odioſos putridoſque artificiis putentes,
Ubi malus odor & teterrima opera patrantur.
Sol autem invictus quum viderit igneam
Stellam Martis celeribus radiis ſplendidorum
Signorum quadrangulam cæleſtem viam
Cornuti tauri & anhelantis leonis
Et arietis animadvertentis in puerperiis humanis,
Fortium operum facit laborem ludentes homines,
Turbæ captatores, induſtrie & grate inſanos in theatris, veſtigia
Aëre figentes, in pegmatum operibus petauriſtarios,
Æthere & terrâ dimenſa opera facientes,
Mimos vitæ, ſannæque artifices, contumelioſos in riſu,
In ſolo peregrino ſenectam agentes, in extraneo ſepultos,
Volucres terræ, urbis omnis ſine urbe germina,
Stulte ſapientes, viles, indecoros, turpiter ridiculos,
Caput compactos, ſine tunicis, ſemper verticibus nudos,
Quorum vita ludificationis artem expreſſit ſimilem.
Si vero cum ſole & Marte etiam Venus conſpiciatur,

Fu-

Funambulos facit, grallatores, superne in terram
Vicinia mortis dejicientes sese,
Quorum gressus mors est, siquidem in errores venerit.
His autem mixtim omnibus Saturni simul vagans stella
Fabros murorum ponit, & audaces tegularum figulos
Operis ex luto & lateris & bene formatarum normarum
Cancellorumque directores, semper laboribus adsuetos.
Sin autem parium partium vias Venus Marti illustraverit,
Sive trigona in incessu, seu quadrangula,
Aut permetetur lumen inaccessum illi stellæ,
Sed bini rursus eundem simul exsultent potiti
Duodecim partibus æqualem cursum in splendore agitatum;
Tunc genitos denuntiant futuros
Meribibulos vini, temeto lætos, repotiorum auctores,
Epulones, thiasis semper comessantes, intemperantes,
Die pro nocte utentes, somno tandem repositos.
Præterea adhuc multo pejora efflorescent
Fictis comis ludentes, legitimorum lectorum fures iniqui,
Adulteri, sanguine fluentes semper, nova forma se ostentantes,
Lenonia opera patrantes, semper pravitati mulierum

Consiliarii, fraudulenti, male-consulti, turpium magistri,
Scientes, quorum uxores vendant thalamos conjugum.
Quando autem illos Saturni in damnum splendentis stella
Comitetur versus locum per non domesticas vias,
Omnia patientes, fellatores - - - - - - -
- - - - - - converso more libidinosos,
Demonstrat orituros, ac scorta alentes præstigiatores,
Scortationis incontinentis doctores, turpi quæstu lætos,
Hostile abominandum libidinosum cor habentes,
Omnium vituperatores, vanos vitæ execrabiles proventus.
Quum vero fulgidis radiis Saturnus in Venerem
Canduerit luminibus flammæ graviter meantis tractu,
Ac Mars igneus adsit cum istis vexationibus,
Pelliones facit, corii operarios, & in sellis
Sutoriâ arte variegantes exquisita;
Muliebriter loquentes, & vilitatis mulierum gnaros semper,
Structuræ principes, vel in navis texendæ artibus,
Aridæ materiæ succisores, è ligno polientes egregia,
Et ex cæso saxo asperiore domum excitantes,
Aut lapides levigante labore vitam regentes.
Illis verò Mercurius ad terminos si venerit -
Domestice speciosum habens lumen Martis astro,
Exactores facit, ac publicanos violentos -

Ori-

Orituros, graveſque pecuniæ raptores, ac ſuſceptores operum,
Unde jacturæ & bonorum nudationes exiſtunt,
Et calumniæ accuſationumque artificia.
Quum vero coruſcatio radii ſplendidus Mercurius
Circa lunam obliquum labyrinthum concitaverit,
Aut ceciderit eodem tempore ad ipſas flammas lunæ
Duodecim partium adverſa lumina mundi,
Pernoctantes in agris monſtrat venatores fore,
Retibus & paxillis bene firmis attendentes,
Inque æthere procreantis generis inſultatores aucupes,
Et indigos facit cibi fatigatos in operibus.
Si autem domeſticos quoque terminos ſimul ambo tetigerint,
Ligni pictores homines, picatores doliorum, navium unctores,
Genuinæ formæ deorum effictores, vultus ſimulatores
Ponent, aut ad lineas veſtes artificiis eximios,
Pineumque velamen componentes cum oleo
Laborem piceum laborabunt manibus.
Radius autem micans lunæ Venerem
Luce nova tangens & Marti teſtimonium dans
Alienorum thalamorum monſtrat corruptores viros
Fore, adulteratos lectos domibus habentes.
Quod ſi fœmina genita in die hujus ſplendoris,
Prorſus communem quæſtum venatur viris mixta,
Et ex proſtitutione habebit victum facilem ſemper.
Mercurii vero lumina ſi Saturnum in ſummo tetigerint;

Et

Et Martem bellico ſtrepitu lætum ſi inſpexerint,
Vel Dionææ Veneris celerem ſtellam jecerit,
Tunc libidinoſas facitque lepide natas
Meretrices & frictrices virilia opera patrantes.
Quod ſi æquali parte Venus appareat Mercurio,
Viris peregrinis & alienis mixtæ
Dominæ magnarum rerum ac domorum produntur.
Hunc ſapientem adſpiciens per quaternionem robuſtus Mars
Non bonum faciet, ſed noxium ſuper omnia definit
Offenſas ſomno viſas, & imaginationes ac inductiones,
Et expergiſcuntur mortuorum horriditatem habentes.
Candens autem ſtella Martis radiis lunam
Lucide tangens æquali parte per Olympi vias
In ſummis centris ad expoſitionem aut immitem
Infantium ſeu fœmellarum ſeu maſculorum vitam trahit,
Non tamen ad mortem procedet expoſitio iſta.
Negantibus autem fœminis nutricibus ſupponitur extraneis,
Et ſiquidem inſpexerit nativitatem Saturnus, ad jugum venient
Servitii laborantes: Jove autem inſpectante
Diem liberum habebit factus filius extraneorum,
Surreptus parentibus, non naturalis in ædibus;
Et cum duplici nomine inque duarum urbium fama
Vivet alienorum parentum, non unde effloruit,

Id-

Idque ex amore per pecunias orto ac adoptionibus extraneorum.
Verum si Saturnus lunæ æqualis exstiterit,
Aut exadversum apparuerit vagantis mundi itineri,
Omnino ad expositionem infantium istorum genus erit,
Quorum procreatio ab matre arguitur viris serva,
Et patris autem est libera dominiis.
Quod si Venus his attestans venerit,
Minora quam patrum matris efficiunt puerperia.
Si autem Mercurius lumen Jovis aut æquale
Processerit, tum quidem genitus tunc mortalium
Præstantissimorum parentum cernetur, cui patri mater
Virgo in thalamos addetur mariti inexperta;
Erit autem in nativitatibus lumen fratres raros pollicitum inspiciens.
Quod si ad hæc formam Mars, igne coruscans stella,
Veneri conduxerit adhuc Saturno etiam inspiciente,
Aut post viduitatem mater cum patre hujus conveniet,
Aut ob adulterii libidinem astutam ducta.
Sol vero Saturni & Martis stellas videns
Radiorum missionibus candentis Olympi,
Navigrados producit & in aquis euntes viros
Fore, navium gubernatores insomnes,
Primosque earum principes, qui sæpe naufragiis
Procellæ impetuosæ vitam linquent in salo,
Natantes fati breve tempus in aquis.
Præsplendida autem stella quum cani Saturni

Solis luminibus per cælum sit æqualis,
Tunc nascentium infantium patrem prius
Matre in tartarum mittit mortiferum fatum,
Et bona paterna corrumpet ac magnas opes,
Sed & fratrum mortes vident priorum;
Divitias autem ex multis mortibus magnas jacta
verint.
Sed si lunæ lumen æqua parte accedat
Ad lumen Saturni, testis vero in signo tali fiat
Etiam Mars, mater prior patre ibit ad inferos,
Seu difficili partu rupta, vel per morbum;
Abortientibus autem fœminis hæc arcana mala d
dit Venus.
Jupiter vero quum & Mercurium & suavem V
nerem
Radiis fulgidis jecerit candefacientibus mundum,
Veras sorores facit illis hominibus
Uxores cognatasque; & pariuntur ab illis
Viri doctrinæ præstites, & in cathedris
Grammaticis populi vitam pascentes.
Sol autem indefatigatus quando Venerem Mar-
te simul
Radiorum jactibus igneis despexerit,
Politores insignium peplorum, & fabricatores ta-
lium
Telæ operarios fore, vel ductores optimos,
Factoresque gregatim errantes in universo.
Mercurius vero quum Jovi & Saturno versuto
Radiis nitentibus flammæ facibus propinquet,
Templorum curatores sacerdotes, vel æditos ve-
nerabiles,
Scribas, & fanorum antistites viros clamat,

My

Mysteriorum ministros, sacrisque præpositos in corona.
Quando autem Venerem in radiis jactu lucis tangat
Martemque rursus ignitum tardus Saturnus, tunc nascentes
Terræ laboratores vivent plantarum sationem amantes
In aliena terra ac domestica assidue.
Accipient autem lectos sine pactis non per leges,
Ex conniventia autem occurrentes uxoribus.
Venerem vero spumæ prolem & tortuose meantem lunam
Flammiferis radiis jaciens armiger Mars
Mechanicos facit & tormentorum compactores viros,
Fabrilisque artis principes, vel primum excogitata artibus
Miracula expolientes in valido animo
Futuros, aut delubrorum tutelis præfectos,
Operarios manibus & maxime viriles & optimos,
Onerum gerulos & laborum molestias in voluptatem vertentes.
His vero Mercurius noxiis in formis apparens
Loquutuleios facit, & turpium dicaces viros,
Stultigarrulos sannæque auctores, contumeliose ridentes,
Et in sermonibus de virtute fabulas varias habentes,
Calculis ludentes & quæstibus ex vulgo,
In susurro viventes, errones suæ terræ semper.
Sin autem Venus & luna cum sole & Mercurio

Testes mutui medium cælum circumeant;
Siquidem in signis biformibus existant
Piscibus aut geminis, simul servantibus in æthra
Sagittarii prope circulum, aut versus spicigeram castam
Virginem, tunc duplicis partus nascuntur virorum
Corpora, & triplicium fœtuum mirabiles ortus.
Et si quidem Jovi Venus in pari luce occurrat,
Erunt masculi duplices origine, mixtim vero illis
Puella ex puerperio nascetur postrema.
Cælesti autem Saturno inspectionem obtinente
Fœmineus geminarum erit partus sine masculo.
In malitia autem Martis exadversum lunæ
Splendores mittentis, qui nascitur tunc hominum,
Corpus membris supervacuum nascetur; modum egressa membra
Præter naturam humanam monstrans hominibus videnda.
Quum vero in bonis locis ambulent per æthram
Mars in puerperio fulgens & vorticosa luna,
Faciunt feroces, multa scientes viros super terram,
Principum amicitiis fruentes, sed in mundo
Multum vagantes, peregrinitatibus Martia commoda habentes,
Et omni militia imbutos in quæstibus.
Si vero Saturni damnosum lumen inspexerit in æthere,
Duo autem astra è regione appareant horum lumina,
Tunc quibus nativitas humana incipit viris,
In infelicitate laboriosâ omnis vivet,

Mor-

Morbidos in membris faciens homines, mæroribus familiares,
Et dolorum noxiorum ac non evitabilium adſeſſores.
Luna vero utrinque cornuta curvo curſu quando cernetur
Martis in quadrangulas poli obliquitates gradiens,
Quando item ſubeunti terram ab termino æthræ
Mercurius circa illos & adverſus conſpiciatur
Signo, mundi pravos ſpoliatores viros
Efferet, januarum effractores alienarum,
Fures tetros, & nocterrones ſecretos.
Illi deprehenſi in alienis ædibus
Carceres habitabunt cuſtoditi catenatim,
Et in violentiſſima morte vitam relinquent,
Aut horrendis gladiis diſſecti, aut ſecuribus,
Aut laqueum infelicem in cervice alligantes
Spiritum amarum linquent amari fati ex neceſſitate.
Venus autem ſpumæ ſuboles mortalium horoſcopa lumina
Videns, ponet quidem in repotiis elegantes,
Dulce bibentes, thiaſorum comeſſatores, & ex mulieribus
Alienis ad amores efficacia philtra gerentes,
Et adulterando ſtudioſos, in quo libido, non Venus caput eſt.
Jupiter autem ſplendens quum horoſcopum viſum intenderit,
Et formoſos facit, & fortunatos, & locupletes,
Et in dignitatibus plurimis patriæ firma ſentientes.
Huic autem dum Mars mixtim ſimilibus greſſibus

Figuraverit per mundum, vestigio debiles, membro tabidos,
Nervis infirmos, podagrosos, incommodos viro clamat
Fore, ferme emortuos digitos habentes.
Nactæ autem fœmineam sortem mulieres, si Saturnus horæ adfuerit,
Nascentur splendidæ, opulentæ, felices in ædibus
Fidei dignitatem colentes, sed erga viros
Communiter vivent criminose noctes transigentes
Alienos thalamos lucro vitæ componentes.
Sol vero indefatigabilis, ignitum lumen, quando venerit
Virilibus signis in æthere sacræ ambagis
Viam luciferam, fœminea vero habeat recens lucentia luna;
Tunc quotquot nascentur in hominibus, optimi
Viri, optimi operarii, liberis animis instructi,
Insignes quoque nobilitate, laudabili indole, visu digni,
Gloria pleni, patriæ curatores, aut etiam violenti.
Si vero alternent, luna quidem ad virile,
Sol autem ad fœmineum in variegatis per animalia astris,
Segnes existunt, & inertes, & timidi,
Imminutione animi nubilosa cogitantes.
Sed quum ad fœmineum occurrent euntes
Ambo, luna ad finem currente post perfecta omnia,
Vagabundos, peregrinitatis amatores viros fore
Clamant, semper lætos mutationibus loci,
Et urbis ferias ad extraneos portantes

Con-

Consuetudines & decus, mensurata negotia habentes,
In propriam verò patriam vitam instituentes vituperabilem,
Domesticorum operum obliviscentes, non externorum.
Quum vero virilibus uterque magnum lumen jaciant
Signis circa locum stellis defectum, tunc nascentes erunt
Audaces, ferocibus animis furentes, inimici sociorum,
Fidissimæ amicitiæ vexatores, inconsiderati,
Non ad unam vitæ semitam porrigentes mentem,
Sed alias aliam vitam facileque mutabilem habentes,
Actiones variantes semper rationesque quæstuum,
Et ex aquaticis laboribus & ex maritima vita
Familias pascunt & ex portubus peragunt,
Vulgariumque sermonum peritum cor habentes.
Qui autem lunæ cum sole congressum in mundo habent
Signo occidente, hominum genus erit hebes,
Vel furibunda insania domitum semper,
Correptum, animo morbido, semper morti vicinum.
Omnis enim hominum mens, siquidem communia illa vitæ
Non intelligat animo, & cum adimente sensum luctetur
Intemperantia, mortua est etiam priusquam lucem oculis viderit.
Mens enim hominum stupida mortuis similis.
Si vero luna obtineat universi mensis semitas

Vin-

Vincula tractus sui, lunatica apparuerint
Genera mortalium illa omnino & umbris similia,
Et corde infatuata, & instabili ratione
Intus sapientia, multaque inconsulta, & hominibus prædicentia
Inspiratis sermonibus revelationes arcanas
Futurorum operum in vita & vivendi vias.
Quod si etiam ignea stella cum his apparuerit
Martis in circulis volutatione celeris mundi,
Visibus divinis occurrent illi,
Mente cernentes umbris videndas inferorum formas,
Et in annuntiationibus Deorum ac offensis semper
Irati, tristem vitæ finem videbunt
Umbrarum gementem speciem ubique cernentes,
Quarum effectrix dea amari terroris dat initium.
Marti occidenti si medium cælum Saturnus videat,
Erit Græcorum osor ex ortu, laudemque deis
Nequaquam præbens, & iniquus cogitationibus abundante ratione
Diversa sentiens, non facile miscendus, procax & fraudulentus
Exlex, malignus, vetita edens, expers convivii,
Alienorum bonorum cupidus, qui propter animum
Populis odio erit præ stupida stoliditate.
Mercurius occidens & Saturnus horæ virorum præsidens
Luna peragente medium cælum in nativitatibus,
Aptos simulacris faciendis, manibus statuas formantes, Deorum fictores,

Æris

Æris tundendi solertia colossorum fabros præstantissimos.
Jupiter autem in alto vagans novam stellam lumine incendens
Horam vitæ inspectricem sole illustrante,
Ostendit nativitatis regiæ viros fore
Consortes ac participes, & ex sapientia famam habituros,
Ac rhetoricis orationibus cum felicitate callentes,
Opes ac victum fortunatum lucrari.
Mercurius vero ad horam, hominis transitum, quando venerit
Occidente luna sub infimos terræ fines,
Viri erunt densissimis divitiis, & in mensis
Fideles urbis dispensatores, inque usuris
Et commodis degent vitam multam feliciter regentes.
Sin autem Venus sub terra trahat cursum stellatum,
Et Saturnus cæleſtem viam medio spectabilem monstraverit,
Infœcundas tunc exseret ac steriles viris nuptas,
Seminis inopia liberis lectos infantibus defectos ferentes.
Jovis autem lucide vagans ad hæc testis stella
Exhibita, alienorum liberorum supposita germina,
Viris ac mulieribus præ amore externos.
At si æquali sede Mars circa signa ista fulgebit,
Nascentur libidinosi, geminorum genitores, cum viris miscentes,

Criminantes naturæ rectam viam, inque urbibus
Alienis vivent errantes in turpi fama.
Quando autem ortum diriget Saturnus horam tenens,
In pravitate vero lunæ adſpicitur lux,
Solis item radii declinant ab Olympo,
Expoſitionem habebunt, alentur vero ab extraneis.
Quum vero Venus inſpexerit conceptivam horam
Naſcentium, ac comitetur Saturnus & Mars cum ipſo
Lumine candente noxio, tunc erunt
Ex liberta regia ſemiſervi.
Sed quum æqualia Saturni videantur lumina Veneris,
Plane ſervos ponit ſimili jugo ſervientes,
Et ſervilis generis natos ex parentibus.
Hi dominiorum amaras habebunt neceſſitates
Et ex aliis domibus rurſum aliis ſervient
Septies dominas & quinquies novantes.
In ſenectutem vero venient gubernati ſemper.
Solis autem radii non domeſtice ad hos
Gradientes, vincula & accuſationes ferunt
Viris diſpenſatoribus, & rurſus liberationem damni
Periculorumq; luctuoſorum ac triſtium ac hoſtilium.
Idem genus illis quoque imperabit, ſi quidem ceſſat.
Sed ex adverſo in medio cælo quum Saturnus Marti fulſerit,
Ab feris illatæ mortis caſum ſtatuunt gravem:
Quorum carnes diſtrahent aut montani leones,

Aut

Aut sues fulmineo dente, aut cruorem sitientes ursi.
Quibus in figuris quisquis nascitur, etiam ruinas domuum
Metuito, aut lapsus ab alto ædificio.
Omnia enim hominibus exsistunt juxta parcam inevitabilem,
Prout signorum circularis profectio secabit ætherem
Miscentibus se ex ordine & discedentibus simulacris.
Sic quoque hominum nativitas inter labores vagatur
Aut vitam aut mortem quærens cælo errantem.
Talia igitur cælestium astrorum elementa efficiunt,
Quibus & vetustum & præsens & sequens tempus mensuratum est
Definitis sæculis, & in sæcula comitatur.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM
LIBER QUARTUS.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM

Liber quintus.

Ex adytorum ſacris libris, Rex Ptolemæe,
Et reconditis columnis,quas reperit excellens ſapientiâ Hermes,
Tum cæleſtium aſtrorum propriis ad providendum naturis inſignivit,
Conſiliarium ſolertis ſapientiæ Aſclepium nactus,
Tum cerâ figuras impreſſas retinente effingens ornavit
Florilegæ Muſæ jacientium mella donarium apium.
Sed certe noctem nigram ſub cæleſti choro aſtrorum
Infinitis filis loquentem hanc doctrinam adinveni.
Neque enim ullus tantæ ſapientiæ excogitavit decus,
Niſi ſolus Petoſiris mihi longe amiciſſimus vir,
Cujus tenuis labor hic, Ptolemæe, eſt.
Hominum nativitates , quas nexuit infinitum ævum,
Ex ore ſacro ſapientiſſimus dixit Homerus
Labiis ambroſiis & nectareo pectore,
Folia, quorum alia quidem ventus in humum fundit, alia autem ſilva
Florens effert, veris autem ſupervenit tempus.
Sicut virorum generatio hæc quidem naſcitur, illa autem deſinit.

Fa-

Fatum ſane neminem ajo effugiſſe hominum,
Non bonum, neque vel malum, poſtquam priora contigerunt.
Sed ad quid mihi iſta amicus ſuggeſſit animus?
Sermonibus cæleſtibus ferens interpoſui ridicula,
Aurea æneis, quoniam & divina decreta
Tanquam concha auro inducta eſt. Aurum vero
Exornatur conchis maris penitus purpuraſcentis.
In omnibus ſermonibus & propria cogitatione
Exponitur mentium induſtria bene compoſito opere.
Quod ſi horam fefellerit, ſimul evanuerunt omnia.
Hora autem accurate ſignificat hominibus decreta divina.
Tum ævi genus eſt radix naturæ multiformis,
Stellæ ſeptem, Dei quidem, ab cælo - - - -
Quæ zonas continent ſuperne, quas ſeptem portarum
Zodiaci circuli curvaturæ exhilarant
In propriis terminalibus ſublimitatibus aut in domibus.
Jupiter, Mars, Venus, Luna, Saturnus, Sol, Mercurius.
In congreſſu, Rex, magnos præbet reges.
Ut ecce in congreſſu Macedo Rex natus eſt,
Quem acutis cogitationibus, ſimul ſceptris extulerunt.
Sed & tu in congreſſu, verum non in eadem hora.
Sol ſatrapas medium cæli obtinens exſeret;
Et Mars militiæ duces in ſuis domibus.
In Martis vero domibus etiam Jupiter exhibuit judices.

Et horum unuſquiſque, quando in centris ſunt lumina:
Si vero minus intente adſpexerit, evanuerunt omnia.
Quemadmodum quum in magnis figuris alia adſpectaverit
Stella moleſta, ex faſcinante oculo vulnerat.
Ita moleſtis ſtella bona oculos adferet
Aut quadrata figuris aut in adverſis fulgens.
Orientem quærens & apparentiam in contactibus
Nocturnum cave Saturnum & matutinum Martem.
Principatus enim illorum omnino exiſtunt acerbi.
Sicut ignis ardentis micantes flammæ ſunt in ſilva
Cum impetu aggreſſi, & exſtinguitur ſtatim in ipſo vigore.
Quod ſi adſpexerit Venerem, non inſanit, ſed evacuatur.
Saturni autem verere ſemper in omnibus mortem.
Frigidus enim eſt illic Saturni jactus & compingitur veſpertinus.
Si vero ambo per diſcordiam habeant eum in cuſpide,
Ibi tum ſeditiones & noxa altera poſt alteram difficilis.
Sin ſimul incedant comites aut in unum locum,
Bona moderatione gaudent, nec ultra habent controverſiam.
Fervidiſſimus enim frigido admiſcetur Mars:
Frigidiſſimus autem jactus Saturni refovetur calido.

Amabilis Jupiter per omnia Saturnum comitans,
Cumque omnibus astris; sed in sole maleficus.
Nam cum hoc versans dissipat paternam domum,
Et facit extorres & in navibus errones.
Sol Veneri immixtus est pessimus.
Dolorem, infaustas nuptias, crimina, contumeliam, necessitatem
Et querelam in lectis indecoram & varios tangentem.
Etiam occidens Saturnus aut subterraneus quoque.
Splendidiores actiones in externis locis
Ad quæstum indicat & sero acceptam quandam fidem.
Si vero inspexerit Mercurium Mars in termino fulgoris,
Thesauros monstravit, & ex terra opes dedit.
Atrox animis semper perditissimus Mars,
Non adspiciens Jovem, neque formosam Venerem.
Est enim hic malus, quum in centro means
Quantum valet, videbit resplendentem Venerem.
Omnis stella est pacifica aut prava
In nativitate: noxia autem, quando citato reditu festinans
In propriam regionem ipsa per adscensum veniat.
Tristium astrorum efficaciter nosce hæc dona.
In solis autem liberis improbi sunt datores,
Dantque subolem ad luctuosam oculis lacrimam.
Mars & Mercurius consentanea centra nacti
Excelsos, promptos, magnanimos aut violentos,
Offendentes ausu, & lapsantes in gloria:
Aut enim pœna coërciti gravantur,

Aut

Aut iniquas criminationes passi calcantur,
Aut patriam fugiunt expulsi identidem.
Si tamen Saturnus huic figuræ testis accedat,
Vinculum solvens gloriam reducem dedit,
Et tempestati amaræ dulcem infundit serenitatem.
Mercurius maleuolus simul & igneus Mars
Aut occidentes una aut subterranei
Spe insatiabili magnas dignitates cogitant:
Opibus enim fortunati & armis loricati
Cælestibus astris postea castigantur,
Aut astrorum, spirantes propter suam fidem infidam,
Cælestibus jactibus tanquam stellæ veniunt in opibus.
Venus quoque occidens mala, sicut noxius Mars.
Sed hic quidem adfligit mentem ac corpus humanum,
Venus autem acerba & fascinans est in lectis.
Mercurius & Venus propriis partibus humiles,
Rasos capita mimos plebi ridiculorum.
Non bonus est Mars insultans Veneri:
Æmulationes enim facit metuendas, & venena dira,
Et stomachorum secretorum dolores, ac morbum nervorum.
Mansuetus est Mars ad Jovem semper sine centro.
Crescens vero bona in omnem partem est luna,
Si fugiens Saturnum ad Jovem primo veniat,
Et deficiens pulchram quum Venerem comitatur.
Minor autem vel major plena ad Martem pessima:
Pleno lumine luna ad Saturnum est optima:
Divitias enim multas præbet, sed non ad gloriam.

Pleno

Pleno lumine autem defluens radiis Saturni
Mentibus vagantes, alienatos ſenſibus,
Ex propriis carnibus deguſtantes, in ſacris
Animo murmurantes tetricum in morbum ex ira,
Et altarium fures ſacerdotes, honoribus divinis prophetas.
Solem luna quando contactibus adinvenit,
Magiſtratibus divitias præbet, egeſtatem ſuperinducens.
Non peculiarem præbet adſpectum Dea, ſed aliquem ſplendorem
Deterior ſole mutuatur; non ſtabile lumen
Concilians, quamvis fœneratum, perdidit, par effecit.
Ita quoque divitiis inopiam impoſuit ferens
Repellente invidia reddens mutuum.
Commiſſura lunæ damnoſiſſima eſt mortalibus.
Sed & ſi adſpectum ſolvant decreta, illa permiſerunt
Pauperem, operarium, ærumnis obnoxium aut erronem.
Solis centris Mars è regione obverſans
Liberis & parentibus pugnas aut inſtabilem iram.
Et contrarius Mars inveniens partibus lunam
Laqueorum vincula, carceres, bella, indecentem vitam.
At ſi ab centro Mars partium propriarum adverſarius
Æmulos artis in labore ignis aut ferri.
Et Veneri contrarius Mars non temperantem adulterum.
Flectentibus ſignis ſi quando inveneris tunc virum,

Mercurium specta: effœminatus enim ille
Figuram tunc Veneris imitatur, & tunc ille
Vir-fœmina existens ornatur peplis mulierum,
Earumque usque ad populi scenas amator.
Sin fœminæ sit, valde communem fecit meretricem,
Cantatricem, arrogantem, multos liquefacientem amatoribus.
Quod si Martem subterraneum habens appareat aliquis vir,
Et cum hoc sit formosa visu Venus,
Grallatorem, funibusve per aëra incedentem posuit,
Icarum ætherium sine alis & sine cera.
Sin adspiciat Titan Jupiter, in terram demiserunt:
Sed si inveneris lunam semper occidentem in aquosis
Ad Saturnum meaturam aut occiduam, borealia
Hominum occiduam spectare, in nautica madida;
Quorum via est aqua, stellæ autem sunt duces,
Aurigæ vero venti, & fluctus longæ viæ:
Quod si adspexeris signis in deficientibus centra
Cancro aut aquario & piscibus illis mutis,
Subeuntes sub aquas vinctos sub mammis,
Cæruleo autem mari subnatat tanquam delphinus,
Spongias ex fundo fistulosas vestigans.
In propriis autem versante Venere cum Mercurio
Aut perforatis arundinibus per flatus anhelationem modulatur,
Aut ad pastoralem cicutam carum caput quassat,
Huic verò ex ore tonat mugitus tubæ
Cantibus citharæ nervis ligatæ in manibus,
Illi autem concentum etiam ære præbebit spiritus.

Sed

Sed quum Venus Mercurio incedens cohabitaverit
Mercurii locis exſultans in regione,
Aliorum formam coloribus ſic perſequitur
Aut multis filis aut figlino opere aut interdum cera.
Sed ſi reducatur cum ſole luna,
Aurigam tranſeuntem flexus artificioſe;
Volantibus jumentis quadrijugum currum agitans,
Et itinere tracto in victoriam miſſum equum adigens.
Verum & luna in altitudine verſans cum Mercurio
Aucto ſplendore deſpiciat clarum ſolem Oceani incolam,
Viſco utens ars arundinibus aſcendit,
Eamque accipiter volando pernix nunquam deſerit.
Si vero Martem noveris in extrema nocte violentum
Et illi Saturnum ac Mercurium converſantem,
Tollentes manibus ſub tympanis gladium acutum
Imitantur male-ſacrum Cybelejum divinum Attin.
Si vero Mars in ſignis latentia centra (habens)
Actionem Jovi & Saturnum ſubterraneum,
Radicum ſectores facit, audaces, incantatores,
Quærentes mortem infauſtam & letum ſibi
Aſpidis ex ipſa furibundæ laticervicæ, aut etiam viperæ
Tantalica pœna ſubmaxillaribus dentibus,
Et dipſadis ſanguinem vorantis timendam mortem vocantes,
Venenum eructantis ſiticuloſum anhelitu gravi.
Quod ſi creſcens exſtiterit culminans in cælo luna,

Et adversus Mars, cum sole autem subterraneus,
Torridis carnibus liquitur flebilis vir.
Etiam occidens Mercurius, quando Saturnus tenebit horam,
Carnivoris feris præbet nascentem virum:
Aut enim apri sustinet candidum dentem,
Aut curvis unguibus gulam effodit montanis
Pantheræ maculosæ aut terribilis leonis.
Quum vero regia media contineatur luna
Martis vel Saturni confusa æquali parte,
Huic quidem dedit laqueum, illi profundum, isti vero domos,
Sæpe autem & ruinam, aut aggeri advolvens
Inclinato corpore disrupit vi confractum ossa.
Ne lateat tibi Saturnus æqualis Veneri,
Liberorum quidem faciens incolam compedis vel Thyesten,
Aut etiam ut aliam impiam vel Jocasten,
Sæpe etiam privignos novercis miscuit,
Aut fratribus induxit uteri sui consortem lectum.
Hîc mihi, ô Rex, figuræ huic sis testis,
Cognoscens ex nativitate nuptias Arsinoæ.
Lætatur quidem sol in virilibus locis,
Gaudet vero rursus luna fœmineis in domibus.
At si ambos illos in fœmineis reperias,
Eunuchum tu cogita miserabilem aut cinædum,
Per telas & colus æmulantem opera mulierum.
Quod si fœminam acceperis in virilibus habentem
Lunam aut solem, cogita hanc figuram denotare
Virorum opera patrantem & cum fœminis concumbentem.

Nocturnus vero Saturnus quum ſubterraneus fuerit,
Et videris Martem medio in cælo culmina tenentem,
Exporrigens manibus in ligno ſuperne corpus
Volucribus eſcam advolantibus demonſtravit,
Fatum nervos præciſi conſtrictum in monte ferro.
Lunam contemplare ſi ſolis ſit in domo,
Et ſi inveneris eum latitantem exadverſum,
Et exules tu cogita & inhonoratum per omnia.
Creſcens luna calidum adverſum Martem
Si profugiat levemque & frigidum radium Saturni,
Jupiter vero triangulus ſit in figura hac teſtis,
Vitam ipſe tenens, aut etiam ſpectans contrarius,
Staturâ quidem primo magnum (&) procerum poſuit,
Oculis venuſtum ac ſuperciliis congruentibus:
At tu etiam cogita mechanicum verſipellem aut perpeſſicium,
Domum quidem perdentem paternam, aut nefarium,
Qui diſſipans opes, paupertatem ſumptibus ſectatur,
Proprium vero florem ardenti indulget amatori,
Alterius vero locum ipſe cupiens amabit;
Flagrabit in ſerva, aut pſaltria aut pervulgata.
Inimicos obſtupefaciet melioribus ſe obducens,
Et in patria dominabitur, & in peregrinitate verſabitur,
Et falſis ſcriptis innititur in altum à terra “
In anguſtum vitæ ſine dolore: in quibus liberis “
Et alienis genituris oblectatur, aut ſine dolore.

 Aſtu-

Aſtutis ſcriptis amœnam vitam peragit.
Quum vero luna Mercurio nitenti contingit,
Rhetorem ſignificat, & in declamationibus ſophiſtam,
Bene ſcribentem, ſapientem, in palæſtris ipſum Mercurium.
Scorpius, capricornus & cancer, etiam piſces
Ex ſquamis multis compoſitum habent corpus
Et lamellis multis tenuibus ſimul & multicoloribus.
In his verſans ſenex & obſcurus Mars
Et luna cornuta & cæſia Venus
Scabiem & lepram, vitiligines, maculas fecerunt.
In puncto conſtitutus Mars ſi quando appareat cum Mercurio
Solis domo conſpectus, hoſtis ad hoſtem,
Oculum lædit, & in phoſphorum cernit.
Quod ſi ambos inſpiciat velociter, etiam mutilum poſuit.
At ſi bonus ſervator lucens mortalibus cæleſtis Jupiter
Creſcentis lunæ ſuſcipiet immenſum viſum,
Imperio & fide & honoribus coronavit;
Veſtibus purpureis fert ornatum virum.
Saturnus Mercurium continens arietis in domo
Et ſi lunam inſpiciat altitudinis potitam ſuæ,
Et horonomum regat, ſpiritus ipſe hic arbiter
Balbum in lingua venuſtiſſimum familiarem,
Auribus difficilem & pedibus & nervis,
Aſtrologum peritum; & rhetora & Muſis acceptum
Rythmis & metrorum poëmatibus aptum virum,
Formis confidentem & coloribus haud aſpectabilem

Varia sorticum connubia, liberis luctuosum aut perpessicium,
Bene cantantem, argutum, curiosum mente;
Cujus quæstus est natura, itidemque natura est dæmon,
Et sapientia sermonum naturalem vitam gubernans,
Vitæque & musæ bene constitutum ad cogitandum
Florilegis institutionibus aut in propriis apibus.
Venustis pedibus Mercurius si cum Jove solo iter faciat,
Locuples & exactus natura, rotundans nummum:
Avarus enim quum sit, multis usuris ascendit
Parcus, ad calculos sedens, argento inhians aut fœnerator.
Sed in tertiis regionibus ab horonomo existens
Venatore linorum attrahit ex mari piscem.
Si vero Martem inspexeris iratum ex adverso,
Etiam callidis laqueis montibus innata omnia venatur.
Si Venerem repereris amplexam Martem,
Adulteros & salaces & omnia patientes fecit.
In Veneris domibus Jupiter gloriosus existit,
Etiam ita præbet; ac si splendida sunt lumina,
Opulenti, magni, elegantes, oculis renidentes,
Albi, & flava exorientes lanugine,
Faciles aditu, dulces, graves, venusti, cantores,
Lepide tangentes, prudentes, bene habiti, præcipui venatores,
Non modo animalium venatores, sed mulierum,
Gemino sermone utentes, & uxore, etiam subole, etiam urbe,
Conspecti iterum & pro beatis habiti

Et

Et patria fruuntur, & in exteris vivunt,
Honorantur assidue, & ab uxoribus amantur,
Gloriantur coronis, amicitiis gaudent principum
Testimoniis, laudibus exsultantes, sermonibus indicantur.
Lugubribus vero locis deprehensi spectantur,
Aut furtive corrumpunt lectos geminorum ephe-borum,
Et sive in urbe apparent, sive in militia cernantur.
Si vero copulam habeat ad solem aliquando luna,
Ex paupertate ditescit, & in paupertatem recidit,
Famam habet artis similem Hecatæ ob lucrum,
Et magica intelligentia confidit, ipsos spiritus fugat,
Et in abscondítis libris cum gaudio quærentes curiosa.
Fidem quidem præbet gravibus magnis fœminis,
Sed ex parva mente ad majorem fidem transit.
Et siquidem luna invenerit post solutionem stellas bonas,
Opes ac divitias & facultates auro ductas,
Frumenti datores, conditores, non parcentes ambitiose
In profundum in ventos per lusum erogantes sumptuum
Occasionibus omnino; ut plurimum vero supervacua
Deficiuntur omnibus, miserati, nihil habentes.
Illas ipsas potestates sive viris sive mulieribus
Considerans prædico. Sed hora naturam determinat,
Alioqui autem sic dico figuris etiam negotia mulierum.
Frugales Venus domibus propriis cum Jove,

For-

Formoſas, ſapientes, ſi etiam Mercurium invenerit;
Meretrices quoque Saturnus indecora opera facientes,
Ad bifores fornices ſemper proſtitutas propalam.
Quadrupedibus ſignis ſi ſit incedens luna,
Si horam quoque in quadrupedibus reperias,
Infandis operibus inquinatur, audiit opera
Ex ore turpiter diſſeminata malo rumore.
Si Mars ſub auroram culminet in cælo, cogita;
Sane multorum mater in lacrimis eſt ob liberos nullos.
Si vero Saturnus Venerem propriis domibus inveniat,
Et ſi dixerit parere ex utero, nunquam parit,
Sed mentiens puerperii dolores ſine dolore eſt, ſine liberis,
Et alienam ſubolem ſubjiciens ſcelerate,
Et inclinans corpus ſterilis conjux eſt in lecto,
Aut ficta mater ſimulavit naturam ſancte.
Martem & Venerem contactibus inveniens luna
Solis locis aut etiam Mercurii in ædibus,
Si oppoſitum habeat tenebroſum radium Saturni,
Tenuem & triſtem, maleficum & malevolum,
Auſterum, præcipitem, multa agentem, faſcinantem ſemper,
Bene vellicantem, procacem, imbecillum & contentioſum:
Inſania vero zelotypum & ſtolidum & curioſum
Damnum exitioſæ conjugi congregatum maligne.
Sed ab Venere hebetatur ac mutat.

MANETHONIS APOTELESMATICORUM

LIBER SEXTUS.

In quo dicit

1. *De nutritione & nausea liberorum.*
2. *De nuptiis.*
3. *De liberorum generatione.*
4. *De sterilibus & semine carentibus.*
5. *De multitudine liberorum vel etiam paucitate.*
6. *De eo, quales artes aut quales actiones persecuturus sit natus.*
7. *De noxa.*
8. *De possessione.*
9. *De servili fortuna.*

Ades mihi, sicut priorem argute aptavisti cantum,
Musa amica, & Phœbe, & Mercuri aureis talaribus;
Et nunc desideratum finem in divino carmine.
Ego autem licet morte animum laborantem
Incito, donec ad terminum veniam cantus.
Omne enim absurdum, cui non adest bonus finis.
Libro in ultimo hæc mihi annuite canere:

De

De nutritione infantium aut nausea deploranda,
Et qualia impulsi ab fato manibus suis
Ipsi prævalescentem sortem jecerint parentes
Circa nuptiarum prodigia & fratres, persequimini.
Et liberorum generatione, noxisque, quibus quisque
Hominum fataliter donatus est ab stellis moventibus.
Et artes canite actionesque & opera, quæcunque
Stellæ hominibus ærumnas patientibus tribuunt,
Aut quemadmodum lapsi opulenta ex vita
Viri in paupertate & miseriis laborent,
Et quomodo in servorum aliquis attendat nativitate.
Illis quidem primum cibi invidit infantibus
Fatum malum, quibus ex utero exsilientibus
Mars & Saturnus super horonomum incedentes
Spectabunt versus occasum tractam valde splendidam lunam,
Neque lunam neque item horam cernentibus
Lucifero vel Jove: hi enim sunt vitæ datores.
Similiter non conducit alimentum, quotquot conceptis
Horam tenens imperat Saturnus, sed & occidens centrum
Mars, nec horæ signum neque lumen purum
Lunæ spectante Jove vitali fulgore.
Quin etiam quando cornutam Mars contrarius
Radiis lunam adspicit, Saturnus vero lunam
Dextram sibi sistit ad latus quadrangulus
Orientem obtinens procul ab solis nitore.
Sane tunc ab partu & utero exsilientes
Statim utique volucribus præda & feris facti sunt.

Vitam quidem habent, sed expositi ex patris domibus.
Quando rursus lunæ quidem habet contactum Saturnus gravis,
In adversa verò illi parte Mars radiis jaciat
Ne tantum lunam adspiciente Jove,
Pulsi ex regione procul in deserto miserabiliter
Servituti innutriti calamitosæ sustinent.
Si verò in horonomo quidem sit incedens luna,
Hic autem inoriatur Jupiter adsequens retro,
Lunæ vero radiis Saturnus in adversa viderit,
Et Mars aliunde supra adspiciat centrum,
In tantum tempus manet abjectum, usque dum luna
Effugiens noxiorum lumina solem contingat.
Sed rursus sole super humanam horam currente
Et contra noxio Saturno ad occasum tracto
Etiam luna cum nobilissimo Jove
Circa idem simulacrum, at non æquali parte, currente,
Retro autem sequente Marte, & contactum lunæ
Prehendente, infans in tantum patriam domum
Manet, usque dum luna ad Martem turbidum veniat.
Sin duobus luminibus super centra scintillantibus,
Sole quidem in horonomo, luna autem in occidentali,
Aut hac quidem ad horam, sed sole exadversum
Illum quidem Saturnus, hanc vero Mars comitetur,
Aut aliquis eorum currat cum altero, istud autem centro
Alteri incedens videat illos ascendentes,

Stellæ quale unaquæque ſemper declarant viis.
Uſque dum naſcente homine luna quidem ſequatur
Altiſſimum centrum, Venus autem ſubterranea cernatur,
Tunc cognatis & genere proximis uxoribus
Jungitur, multis etiam uterinæ in lectos veniunt
Nuptæ. Id vero faciunt etiam quando Veneri
Ac Mercurio veloci communem viam perficiant
Radiis ſuis, Saturnus vero teſtis adeſt.
Quod ſi ſit Jovi nobiliſſimo æqualis,
Et in eodem ſimulacro incedat, nuptiæ fiunt tunc
Virginis: ſimile etiam ſi Jupiter teſtimoniis
Mercurium videat latus æquale emetiens.
Venus autem declinans ab centro medii cæli
Et duobus luminibus averſam viam incedens,
Mutationes facit tumultumque nuptiis cum dolore.
Sed Saturnus ac Mercurius præſens & atrox Venus
Aut cum vilibus, aut indigna per libidines
Opera admittentibus conjugalibus aptavit lectis,
Et annis omnino juvenilibus aut prorſus ſenilibus.
Porro bonum amorem conjugii fidemque uxorum
Immaculati tori dedit pulchra Venus,
Dum ab radiis Martis & cani Saturni
Maneat incontaminata illorum flammatis ab ſplendoribus
Se invicem adſpicientium: ipſa vero eximiis
Spectet cornutam ſub radiis lunam.
Quando autem Mercurius & Mars & Venus
Supra medium centrum communes perficiunt vias,

Illos autem noxius Saturnus ab tergo ſequatur,
Segniter exoriens aut etiam contra obſervans,
Ex ſella ſordidi fornicis & ab vulgato populi
Lecto excientes ducunt in domum nuptas,
Et paria ambitis multum ſemper deferunt uxoribus.
Quod ſi duo quidem lumina medio vergant ab Olympo,
Omnes autem ſtellæ aliæ ſubterraneæ vehantur,
Extra centra tunc peregrinâ ab terrâ
Adducet alienorum virorum ignotas filias,
Et tamen procul à patriâ iſta vivet.
Quibus autem ſuper horam gravi in genio pulchra
Venus appareat; hanc vero item Saturnus aut quadratus
Aut ex contrario viderit, etiam conjugio caruerint.
Fœmineis autem quum Venus & cornuta luna
Signis fulgeant, aut occiduum verſus centrum
Aut etiam ſubterranei aut etiam duo ſigna ſubſequantur,
Peculiariter autem ambo verſus contraria his cernantur,
Hac quidem Mars, illac Saturnus, tunc ſuis impii
Filiabus patres communem lectum aſcenderunt.
Sane etiam Saturni ſi in domibus Venus
Appareat cum Jove Saturno eunte ab poſtico,
Apprehendente contactum ejus pulchra Venere,
Veneri teſtimonium Marte aliunde ferente,
Sed lunam ambo Mars ac Saturnus cernentes:
Tunc ab partu quotquot lucem viderunt auroræ,
Fatum impleverunt luctuoſiſſimi Oedipi:
Illis enim execrandos furiæ canunt hymenæos
Infer-

Infernæ manibus accendentes igne tædas.
Matribus namque ſuis conjugalem in lectum venerunt.
Quod ſi fuerit ſuboles fœminea, in patris torum
Recumbunt; inexpertæ autem illæ felicium nuptiarum.
Saturnus dominans aut circa centrum verſans lunæ
Aut quando apparet occidens horæ ex adverſo,
Clam virginitatis zonam ſolverunt parentibus
Aut fratribus patrum, illorumque parentibus.
Sin Mars ſubterraneo aut occiduo in centro
Spectet means, ſortis nuptiarum ipſe dominans:
Illæ per vim ſervis aut viliſſimis ab viris
Domitæ ſordide vigoris florem corruperunt.
Quod ſi Mercurius centra ſubeat, quæ dixi,
Et nuptiarum ipſe ſuis in ſignis dominans,
Clandeſtinis fraudulentis obſervatæ ſermonibus
Et crebris dolis ſuam mentem delenitæ
Subito factæ ſunt furtim ante nuptias uxores.
Si verò cum Mercurio etiam Mars centro eat,
Illarum ergo judicia & lites per fora exiſtunt.
Sed Jupiter & Mercurius medio in centro verſantes
Cum Venere, poſt junctas cum familiaribus mulierum
Alienarum poſtea nuptias palam conſummant,
Sed præ libidine etiam iſtarum lectum rurſus liquerunt.
Si medium cælum obtineat Jupiter cum Marte,
Aut ab ipſis interdum conjuges aliorum raptæ ſunt
Aut illorum uxores alii traxerunt vi aliorum.

Summo autem in centro bene coronata Venus
Solis respiciens, patrum noxiis
Pallacis commiscuit aut novercis suis.
Quod si cum his versetur Mars, usque ad nuptias
Juncti illis cito rursus ipsi vituperarunt.
Mars vero quum medio in cælo circumeat,
Sed horonomum regat Jupiter, sol autem occidat,
Tunc utique raptæ puellæ domum ducuntur.
Sin medium cælum quidem teneat luna formidabilis,
Venus verò subterraneum paribus partibus incedens,
Sororum suarum concumbunt maritis.
Viro nascente quum sol & Mars
Et Venus ac Mercurius eandem viam frequentant,
Propter furtim raptas noctes & clandestinam Venerem
In angustiis sunt, vel etiam vinculum pertulerunt.
Ipsi rursus libidinosi & in amore insatiabiles
Et ex uxoribus noxas & contumelias semper habentes,
Ut etiam sui conjugii corruptores ipsi in ædes
Recipiant communi gemitu propter amorem.
Si viri nativitatem aut illius uxoris
Spectans videris in ambobus signis lunam,
Semper concordia gaudent circa nuptias.
Genio autem si malo ejus luna fuerit viri,
Semper perversitatibus mulier obterit conjugem,
Nihil reverita lectos & leges nuptiarum.
Hæc quidem ex viris eveniunt miseris fœminis,
Siquidem luna conjugi in tristi genio

Virorum appareat: nam ſeparatim ſemper habent animum.
Sed nullus omnia poterit, quales conjugii
Formas exhibent pernices ſtellæ, recenſere.
Propterea & ego vertam in aliam viam cantum
De liberorum nativitate perſequens, quamque ſtellæ ſemper
Hominibus largiuntur erroribus ſuis.
Quicunque terreno & altiſſimo in centro
Stellas beneficas meantes viri habent,
Illi tot liberorum patres in vita exſiſtunt,
Quot in his ſignis ſuperne cernuntur,
Aut centris illis ferunt atteſtantem fulgorem,
Et liberos munificæ centrorum ab poſtico incedentes
Dederunt quoque geminos, donec ſignis bicorporibus
Appareant Sol & Mars, & ſi ſequantur
Illa centra, prole omnino ſpoliarunt:
Præſertim ſi etiam bonæ ipſis ſtellæ non fuerint teſtatæ.
Similiter ab tergo & culminante ſigno
Aut ſubterraneo Saturnus & Mars incedentes
Difficilem partum aut prorſus defectum liberorum adſignarunt.
Sed Mars cum luna & Venere rurſus apparens
Dedit liberorum prolem, cum Mercurio autem ſegregavit ab liberis.
Quod ſi Venus quidem eat ſigno Saturni, at ipſe domibus
Viciſſim Veneris, liberorum prolem ille ſuſtulit.
Si etiam nonnihil Mars Venerem radiis adſpiciat,

Immaturis partubus ſubolem fregerunt omnem.
Verum ſi culminans ſignum, quod vacuum eſt,
Sol & Mars uterque à tergo ſequatur,
Orbam ſemper faciunt domum dulcibus liberis.
At qui Mercurio & ſole ſimul lunam
In ſigno habent culminante bicorpore,
In utero accipiunt ſemen prolis gemellæ.
Si vero duobus luminibus ubi rurſus ſtellæ ſint,
Aliæ autem in ſignis geminæ præſentes ſpectentur,
Sed & horonomus ſigno appareat gemino,
Tunc fratres pueri gemini ante exſtiterunt.
Quod ſi copioſis ſemine ſignis ſimul adſint
Stellæ beneficæ, liberorum turbam largitæ ſunt.
At noxiæ quamvis dederint ſubolem liberorum hominibus,
Aut rurſus cito abſtulerunt aut inimicos fecerunt parentibus.
Ac de liberorum ſtirpe ſatis. Vel enim acutus
Vir etiam ex his reſiduum cito cogitet.
Deinde autem noſtris carminibus recenſebo,
Quoſnam amabili liberorum ſubole orbarint
Stellæ, aut quaſnam pariendo ineptas fecerint mulieres.
Quando in ſignis Saturni pulchra Venus
Appareat, ipſe verò Saturnus ex adverſo ſpectetur,
Segnes ad amorem &indigos ſemine inprimis facit.
Sed & quum Saturnus ac Mars Veneris
Domum peragant Venere quadrangula,
Aut hos in oppoſito ſuis radiis viderit,
Eunuchi exiſtunt gignendo plane impares.
Similiter etiam quum Venus in Saturni domo meaverit,

Cum Saturno autem Mars illius domum circumeat,
Mercurius vero ſignum obtineat Saturni aut Martis,
Hi ſane privati liberis & ſine procreatione ſunt.
Certe etiam Mercurius quum medio circiter centro
Incedat, huic autem noxius Saturnus contra ſubterraneus,
Invicem vero luna aut Venus quadratæ,
Et hanc quidem Saturnus, at lunam Mars decima parte viderit,
Naſcuntur aut prole deſtituti aut bimembres,
Alia quidem Mercurio, alia ſimiles Veneri.
Si vero luna quidem in Mercurii terminis,
Virili autem in ſigno Venus ſit in Saturni domo,
Plane non utraſque Jove deſpiciente,
Steriles aut alienas ab pariendo tunc poſuerunt mulieres.
Quando autem Saturnus quidem ſuper centrum medium
Conſidet, huic autem ex oppoſito Venus,
Aut inexpertæ partuum omnino natæ ſunt,
Aut perdunt fœtus ex utero immature ejicientes.
Si vero bonus Jupiter his atteſtans veniat,
Falſis puerperiis furtim liberorum factæ ſunt
Matres alienorum, & ſupponendo pepererunt.
Quod ſi etiam Mars robuſtis radiis ſpectarit,
Omnia aperta fiunt, quæ clanculum effecerunt.
Si vero aliquando aſtris per immenſam viam euntibus
Viri in nativitate, tunc indecora opera patrant.

Tondentes namque inutile suo ab corpore pudendum
Et canibus testiculos dantes sponte crudos mandere
Ipsi colligentes terram per omnem vagantur.
Quibus vero rursum mulieribus Mars & Jupiter in centro
Supremo incesserunt, Venere in Saturni domo
Apparente, & ipso Saturno in ejus signo
Cernente Jovem culminantem & Martem,
Illis fatum asperum liberorum spicam nunquam tribuit.
His dictis in viris qui sine liberis & semine nascuntur,
Reliqua vero vatibus meditari permittens,
Mox de fratribus dicam, quomodo etiam cogites
Multitudinem, & quot uno ab utero exsistant
Ex talibus patribus, quales passim pepererunt
Matres diversis cum viris concumbentes.
In animo primum oportet cogitare numerum,
Quot ab horonomi signo tertio respiciantur,
Aut culminanti quot super incesserint
Stellæ, aut suis testes existant jactibus.
Quando autem ex hora ab tertio simulacro,
Aut quando ex centro id spectasse melius,
Non latuerunt sapienti viro & perito vaticiniorum.
Similiter specta etiam quot stellis luna
Conferatur, aut quot usque ad apparentiam commixta fuerit.
Tot enim fratres fatum mortalibus præbet.
Quod si nulla luna simul currat aut contingat,
Tot ab mutuis mixti existunt parentibus.
In biformibus vero quot simul luna feruntur,

Aut

Aut contactum ostendunt, aut testimoniis cernunt,
Geminos illæ fratres mortalibus adsignant.
At si volueris discere, sine patribus quidem quot,
Sed materno ab utero quot fuerint consanguinei,
Ille quidem enim declarat patris prolem, hæc vero
matris.
Si igitur apparentiæ tenus nulli lumini conjungat
Tota splendida luna, signo autem post venienti
Aut Saturnus aut Mars attestantes comparentur,
Vel paucos posuerunt fratres, vel raros fratres.
Hæc autem faciunt etiam quum medio in centro
Jovem videant, aut post exorientes cernantur;
Sed & si extra centrum, fratres necant.
Etiam sane horam regens Saturnus, quotquot ante
geniti sunt
Viri fratres, cunctos vita spoliavit.
Multa quidem igitur quis his similia signa adinveniat
Propter fratres; artes autem ego mox dicam,
Et opera, qualia attribuunt duris hominibus.
Saturnus horam regens Mercurio occidente contra
Et luna media fulgente in centris,
Simulacrorum rasorum & floridos lapillis
Sigillorum scalptores facit, alios vero item in ære
Vel auro variegata vel argento elaborantes,
Similia animalibus sub venustis cælaturis,
Qui etiam ex suis artificiis magnum decus tollunt.
Quamdiu autem regat horam Saturnus, signorumque in medio
Mercurius subsequatur, & huic testis sit Jupiter,
Oratores sermonum bonos sapientiæque prorsus
semper

Bene decoros faciunt & ductores optimos
Diſciplinæ, ad quos etiam ab peregrina terra multi
Introeunt juvenes, ſæpe & ipſorum liberi principum.
A quibus opes multas decuſque indelebile ceperunt.
In hora autem Mercurius means, ſed in occiduo luna
Locupletes ac dulci valde copioſos in fortuna.
Occidentibus autem luminibus fœnorum curatores viros,
Alios etiam alienarum opum diſpenſatores fecerunt;
Quin etiam ſi & in tropicis, ſuam patriam adminiſtrantes.
Pecuniis autem communes divitias ſpiſſis ſequentes
Sedentes, ubi ſemper mutatur argenti fulgor.
Simulacris vero aquoſis Saturnum & homicidam Martem
Communem peragentes viam Sol quando viderit,
Nauticos ac navium gubernatores optimos
Facit, Jovem vero videns etiam inoffenſos in patria.
Aureus ſane Mercurius & præſplendida Venus
Quando mutuis ædibus apparent ſequentes,
Aut etiam alternando terminorum partibus meantes
Cantibus dulciſonis attendentes viros fecerunt,
Aut ſtridulæ citharæ gnaros aut etiam tibiarum.
Hæc enim perficiunt, etiam quum communem habent
Semitam, iſto quidem ſequente terminis, hac vero in domo.

Medio maxime quamdiu centro Mars & Mercurius
Sequuntur ab tergo, palæstræ operibus fungentes
Aut robustos clavis gaudentes effecerunt.
Quum vero horam servet Venus, Jupiter autem occidat,
Excelsus item Saturnus centro appareat subterraneo,
Vaticinos Deûm impulsu furentes semper posuerunt.
Talia quidem efficiunt simul Venus & Mars
Centro super horam vel etiam occiduo meantes.
Versus africum spectans Mars, Saturnus vero subterraneus
Siquidem non cernantur Jovis ab radiis,
Certe obscuram laboribus sub molestis laborantes
Faciunt sagmariorum jumentorum vitam agentes.
Sed in æquinoctialibus chelis Mercurius etiam ariete
Altissimo centro incedens noxio cum Marte
In fusoriis aurum & argentum fulgidum
Conflantes facit & commutatorii signatores.
Signa vero hæc etiam sol si comes sequatur
Propinquior, validi ignis artificia operantur
Æs mollientes aut nigrum plumbum,
Et incudibus extendentes adhuc fervens ferrum.
Quod si etiam Saturnus illis simul testis veniat,
Intus confidentes puerorum ductores facit.
Ipsum si quoque Saturnum Jupiter rursus spectaverit,
Aut etiam simul Mercurio & aliis Venus videatur,

Ex operibus talibus divitias & facultatem tulerunt.
Si vero super centrum luna Mercurium contingat,
Siquidem simul Mercurio etiam pulchra Venus
Appareat, & Jovis ab radiis cernantur,
Organa polientes & speciosa machinantes,
Aliaque admiranda opera non cessura mortalibus
Facientes reddit, eosque decus bonum comitatur
Actione ex tali & amicitia magnorum regum.
Talemque si contactum lunæ Saturnus & Mars
Cernant, & beneficæ autem aversæ, assimulant
Pastores & agricolas mortalium, greges ducentes,
Et equorum pernicium signatores, vel subulcos,
Quosdam vero luctuosorum sepulchrorum posuerunt ad portas custodes.
Quando autem centro medio Mars quidem incedat,
Saturnus vero sequatur, tunc valde laborantes
Homines provenerunt amaram exantlantes ærumnam.
Quamcunque tamen miseriam vitæ illorum sortiatur quisque,
Signa dijudicant, quibus stellæ commeaverunt.
In quadrupedibus quidem firmarum ædificatores domuum,
Ac lapicidas faciunt in humeris portantes
Onera & lapides immensos, interdum effecerunt
Operum fabrica & amussi callentes viros.
Si tamen terrestribus, scalptores lapidum nati sunt,
Aut simulacra pulchra artibus conflantes suis
Politaque efficientes ab serrato ebore.
Signis vero in aquaticis, balneatores, aquilices,

Fæ-

Fætorem & ſtercus & fimum ſane tolerantes,
Ornatores hortorum antliis aquam vehentes.
Sed ſi medii cæli centro Jupiter teſtis ſit
Quadrupedibus ſignis illam viam peragentibus,
Seu Venus, aliis opera facientibus ſuperne
Ipſi inſtantes, bonis locupletes exiſtunt.
Hæc autem profligant, vel ſi declinent à centris
Stellæ, alterius terminis luna Saturno conveniat.
Sol vero & Mars videntes Venerem
Telæ textores faciunt & bene netis filis
Et veſtimenta texentes, aut ſqualida in labris
Indumenta purgantes, aut tenuibus fibulis
Diſruptas peplos denuo integras efficientes.
Si vero Saturnum Mercurius inſpiciat cum Jove meantem,
Immortalium æditu os, & delubrorum ſanctorum ſacerdotes
Facit, vaticinia divinâ exhibentes ab voce.
Sed cum Marte Venus & ſimul ſole verſans
Aëre incedentes facit, funibus ſemitam peragentes.
Si vero etiam Mercurius his atteſtans aderit,
Onera præſtigias manibus & humeris gerentes
Volantibus pedibus ad inſtar alitum,
Cadenteſque in nubibus ſub ventoſo alatu
Semper errantes peregrinæ in finibus terræ.
Sed in ſimulacro hominis ſimili cum Marte
Mercurius gradiens, puerorum doctores poſuit,
Ac mare peragentes ob frequentia commercia,
Aut puerorum cuſtodes, tutoreſque juventutis amabilis.

Quod si illos Saturnus dirus in signo Martis
Videat, aut etiam ipsi in volante versentur,
Capulatores faciunt, marmorum peritos operum,
Aviumque grandium captores, aut mansuetarios,
Alios vero etiam crudivorarum captores aut mansuetarios,
Domitas mansuetis sub moribus mollientem.
Si vero medium centrum Mars & Saturnus ordinent,
Partibus autem illæsis ipsi alium adipiscantur,
Neque ulla beneficarum illarum locum inspexerit,
Artibus odiosis tristem vitam peragunt.
Aut enim cadavera graveolentia præ fætore
Ventres aperientes & intestina omnia eximentes
Ungunt cedri nigricantis intus pice;
Aut patulo aheno & cavis lebetibus
Putrescentibus coquunt cum piscibus noxiam muriam.
Quando autem Mercurii domibus pulchra Venus
Cumque ipso Mercurio fulgeat, vel terminis
Mutuis euntes alternatim ferantur,
Divinis doctrinis operti evenerunt
Viri. Aut enim mensuras longæ terræ edidicerunt
Suis meditationibus, aut imponentes (se) curis
Immortalium operum de natura cogitant.
Si vero etiam Saturnus illos radiis cernat,
Vates, astronomi, & auspiciorum præsides facti sunt,
Et ex visceribus victimarum hominibus vaticinantes,
Aut magi infandis Deos vocantes cantibus.

Si

Si vero Mercurius quidem terminis Jovis sit, at rursum Mercurii
Illi alter alterius amicis radiis cernant,
Puerorum ductores & percelebres fecerunt
Auctores sermonum ac doctrinis omnino optimos.
Sic quoque si horæ quidem teneat centrum sapiens Mercurius,
Verum oriatur Venus, tales simul exhibuerunt,
Præterea etiam omnis artis principes in operibus
Organa divina suis variis inventis parantes.
Jove autem in madido signo hominem horâ temperante
Si Saturnus insequatur, valde errabundum posuerunt
Mercatura navis ducem pontigradæ.
Si vero Mercurium viderit Saturnus suis in terminis
Ipse existens vel signum habens suum, effecerunt
Agricolas, peregrinis gaudentes, non propriis
Solis, mercede autem quoque aliorum patrimonium habentes.
Communem peragentes viam Saturnus & Venus
Et Mars, divinis inspirationibus laborantes
Posuerunt & furore ab cælestibus divinantes.
Alter vero alterius incedentes terminis Saturnus & Mars
Simulacrum versus idem aut ulterius gradientes,
Posuerunt fabricantes pereuntibus mortalibus,
Vel rogis ingentibus mortuos ardentes fecerunt,
Aut lacrimantes semper cornutis neniam tibiis.
Si vero Mercurius his attestans, aut versus illum
Signum sit, fures, prædatores, homicidas,

Vel nautis in damnoſis litoribus necem ferentes
Facit, ſed mortis finem ſubeuntes dirum,
Priuſquam moriantur, triſtibus diviſos doloribus.
Quando rurſus domos partiumque terminos variaverint
Mutue Venus & præclarus celer Mercurius,
Tibiarum vel citharæ vel cantus vel rhythmi,
Vel etiam ſaltationis pedum concordis gnaros viros exiſtentes
Poſuerunt, aut irriſionibus procaces & prætextatis verbis
Delectantes, & tragicæ graviſonæ peritos cantilenæ,
Semper in latis ad chorum ambulantes thymelis.
Quod ſi terminis Mercurii ſol & ipſe cum eo
Mercurius appareat, luctatores poſuit.
Si tamen cum illis quoque ſit pulchra Venus,
Venerabiles victoriis & frequenter coronati venerunt.
Si vero Saturni ex adverſo atteſtans vel quadratus
Vel converſans appareat, per omnem terram vagantur
Carentes corona & infirmi fruſtra in ſtadiis laborantes.
Horonomum vero radiis ſuis ſpectans Venus
Ex igne & albo artificia præbuit ferro.
Sed ſi Mercurio ſuum per locum gradienti conveniat
Aut conſonans cernatur ſub Mercurio luna,
Variegata polientes ſuis manibus exhibuerunt
Ex ſerrato ebore, aut ex Lydo ſplendenti

Et

Et fusili ab cera bene cælatis tabulis
Formas imitatricibus sculpentes stylis.
Medio autem in centro Mars sua in domo
Mercurio concurrens artes præbuit sellularias.
Quum vero luna culminante ab centro
Vergat, sed Saturnus & Mars centrum sequantur,
Tunc quotquot nati sunt, vespillones evenerunt,
Aut custodes mortuorum in monumentis habitantes.
Quod si mulieris erit nativitas, illis vero adsit
Venus, lupanaribus insidentes turpia admittunt.
Quando autem horam tenuerit Mercurius signo in muliebri,
Sed simulacro in fæmineo etiam luna adsit,
Horonomo verò Saturnus & Mars quando centro
Altissimo insequuntur, ærumnosi facti sunt
Viri: Cybelæ enim colligunt (stipem) per populos
Et urbes errant simul baculisque & tibiis
Manibus suis pulsantes celeriter liberos seminantia pudenda.
Enimvero nullus homo omnes valeat
Actiones & artes dicere, quantas hominibus
Stellæ in pectoribus fataliter adsignarunt cursibus.
Postea deinde noxas, circa corpora mortalibus
Quantas divinitus destinarunt, & quales per semitas,
Efferam valde pauca, quia nullum virum in tam multis
Integrum & à morbis liberum usque ad mortem reperias.
Quamdiu igitur signo Mars adscendente decurrens
Utraque lumina simul euntia sequatur,

Ocu-

Oculorum lumen amborum abſtulit hominibus;
At ſi lunæ ſoli tunc lumen caſtum
Finienti, alterius viſum oculi vexabit,
Sed & idem occidenti ſuperveniens genus mali facit.
Si occidentem Martem adſpiciat Saturnus vel etiam Mercurium,
Aut inſaniam aut morbum excitant homini ſacrum.
Sic quoque ſi Jupiter occidat, horam vero obtineant
Mercurius & Mars, inſaniam cogitationum faciunt.
Sane etiam ſole adſcendente cum luna
Ex ulteriore occidentes ſimul Saturnus & Mars,
Furioſos & ſapienti mente everſos fecerunt.
Similia etiam ſi Marte cum luna ſuper horam
Oriente aliud Jupiter occidat prope centrum.
Mercurius autem horam regens & cum Saturno in ulteriore
Occidente Jove cogitationum mentem corrupit,
Stolidumque effecit irrita meditantem.
Lunæ autem in pereunte lumine veſtibulum per omnia
Sole cum perſplendido, aliis autem adeuntibus
Occidentibus centro valde quidem obſervari moneo.
Nam & hi quidem noxii mortes ac terrores ducunt,
Et ſpectrorum hominibus ſimulacra dæmonibus ſimilia,
Ac divinis vocibus vaticinantes exhibuerunt.
Sic quoque ſi Jupiter Martem occidentem fuget
Ab

Ab tergo ſequens, furorem & inſanias injicit.
Quando autem rexerit horam quidem Mars, occidat vero luna,
Circumque curvata lumine Saturni terminis,
Tunc ſane fœdiſſimi nati mortales circa formam
Oſſa tergis ſuis ferunt in humeris.
Sed cum Saturno euntem quando Venerem viderit
Mars vel quadratus vel ex adverſa regione gradiens,
Pudenda amputant quotidiani ergo alimenti,
Alienis foribus adſtantes errones
Fiunt inopiam ſemper comitem habentes.
Cum Venere autem lunam cernens clarus Mars
Viros quidem libidinoſos & ſpeculatores fecerunt,
Fæminas autem lectum mercede populis dantes.
Quando mutuis terminis Venus & Mars
Apparent communem ſignorum curſum exſequentes,
Meribibos, comeſſationibus lætos, & in poculis
Suam vitam peragentes, in alienis autem uxoribus
Et occultis lectis furentes viros fecerunt.
Si vero Saturnus his teſtis veniat, fœditatibus diris
Induit: illis enim ſemper Venus ore.
Sed ſi ſoli adſit cornuta luna
Amborum medio apparente Marte,
Hiſque ſimul meantibus Saturnus quadratus ſpectetur,
Tunc in pectoribus bilis fervens nigra
Viris labefecit mentem, & furorem immittit,
Aut ex aquoſis morbis mortis finis aut humidis.
Furioſos vero faciunt, & mentis jacturam adducunt

Occidentes sol & celeriter currens luna.
Quod si ad copulam luna velox Marti occurrat,
Aut quadrato existenti, mœsti tunc viri
Oestro ad spectra vana mentem terrefecerunt.
Sed si lunâ Mars superior sit,
Aut aliquando occasus adsit, angustiis ligavit.
Si vero etiam Saturnus lunæ attestans sit,
Ultimum vitæ violentia finem perficiunt.
Præsertim vero affligent homines verberibus ferri
Aut morbis sacris Marti conversata luna
Quatuor in centris & occursans ad centra.
Verum si & Saturnus noxium radium jecerit,
Oneribus aut lapidibus ædificiorumque contignationibus obtrivit.
Sin autem ab radiis Martis fugiens luna
Saturno molesto conjungatur spectante
Mercurio, gravibus nervorum morbis vexat.
Truculentis vero molestiis homines laborant etiam, Mars
Quando occidit luna ipsis descendente
Et Saturno altissimo nativitatis horam insequente.
Si vero lunam quidem Saturnus, solem vero Mars
Viderit in adverso aut testetur quadratus,
Quibuscunque utrisque hominibus malum efficiunt.
Quum vero horam quidem Mars à tergo sequatur,
Lumina autem sibi invicem apparebunt adversa,
Aut quadrata, miseriis immedicabilibus fatigantur,
Sic ut etiam convitiis Deos incessant propter morbum.
Sed siquidem Jupiter illis amicus ac testis sit,
Periculis liberat & ex laboribus servavit.
Contra Jovem videns Saturnus molestias facit

Ut

Ut habituri ſint, & egeſtatem & mala minora dedit.
Hæc quidem circa morbos; ſimilia vero his poſſit
Cogitare valde multa animo acutus vir.
Dicam vero deinde, quemadmodum ex bonis & divitiis
Fatum malum miſeram inopiam in viros inducat.
Hereditatibus excutiunt mortales Saturnus ac Mars,
Alter quidem antecedens ſolem, alter vero ſequens ab tergo.
Eadem verò etiam medio facit vergens ab centro
Stella, cujus domus veneranda hoc centrum adepta eſt.
Sane etiam Mars gradiens ſigno vitæ
Ab tergo horonomi paterna omnia diſſipavit;
Præſertim ſi cum eo meet cornuta luna.
Sic autem ſtella præſens facit ſuâ in domo,
Verſus africum quando occidentali centro ab poſtico ſuperoccidat.
Atque adeo etiam ſortem fortunæ curans exſpoliavit
Felicitate, quum ipſa eat gradiens ante ſortem.
Præterea etiam culminantes ſimul Saturnus & Mars
Hereditatem aut non abſtulerunt aut rurſus quum dediſſent abſtulerunt:
Ita ut etiam ſi hoc centrum ab latere quadrati
Aut ex adverſo videant, repente interceperint divitias,
Et in egeſtate laborant, & quibuſcunque lumina, bihorium

Non viderit, prorſus vero averſam viam inceſſerit.
At ſi lunam decima parte ſpectarint ſtellæ ambæ
Martis aut Saturni, Jovis autem averſa ſtella
Exſtet, imbecilles & inutiles evenerunt.
Præſertim vero, ſi etiam ſignum exoriens ab tergo
Lunæ ex Jove vanum & ſine teſtimonio ſit.
Egentes enim victu colligunt oppidatim.
Quod ſi Jovis quidem cernatur medio ſole ſplendor,
Centrum vero id circumdent Saturnus aut etiam Mars,
Ille quidem ſuperaſcendens, Mars autem retro perſequens,
Felicitatis & bonorum domum plenam vacuefecerunt.
Sed ſi culminans centrum vanum Jovis ſit,
Noxii vero utrinque appareant, tunc mortales
Non tantum ex inopia miſera fatigantur doloribus,
Verum in vinculis quoque mortis finem peragunt.
Quando autem ab Marte defluens luna
Horæ adquirat contactum cum Saturno verſans,
Centrumque culminans porro Jupiter tractet,
Delectati divitiis dulcibus poſtea ſunt egeni;
Alii vero etiam in anguſtiis & in vinculis fuerunt.
Sed ſi alternantes terminos aut ſigna viderint
Mutue Mars & Mercurius aureis talaribus,
Cum Jove autem ſol centrum obtinens ſubterraneum,
Ex priore victus copia & bonis utique evolvit,
Noxaſque alienarum artium ac damna inducunt.
Si vero culminantem Saturnum pulchra Venus

Aut

Aut Jupiter, paterna homo multa qui amiserit,
Denuo ab alienis conficit idoneas opes.
Si vero Mars ex adverso sit, quamvis copiosa sint,
Ad miseram inopiam rursus veniet, quam ante dereliquit.
Quod si etiam soli luna adsit circa centrum
Ex Venere aut Jove non testificans, miserabilis
Omnino existit nativitas priore nudata patrimonio.
Pauca quidem ex multis de inopiâ hæc tristi
Habes. Sed nunc servorum de genitura loquar;
Ut sic dijudicet vir hæc divina noscens.
Quando lunæ & Veneris stellæ horridæ
Saturnus aut Mars superiores utraque fluant,
Servi etiam servorum parentum tunc provenerunt.
At si Venerem quidem Saturnus & Mars despiciant,
Luna vero rursus & Jupiter & Saturnus attestentur,
Servitutem elapsi liberum diem viderint.
Quando autem solem & Saturnum ignifer Mars,
Venerem verò rursus Saturnus noxiis radiis viderit,
Ex servis nati suis veniunt principibus.
Sed si Saturno quidem aut soli testis veniat Mars,
Jupiter autem ac luna etiam etiam Veneri, famuli
Patris natus iste erit, mater autem libera illi.
Quando autem cornuta luna subterraneum
Aut occiduum centrum regat quadrato versante
Vel in parte adversa noxio Saturno, sed Martis
Stella cum Venere etiam contraria spectetur,
Aut quadrata sit, matre nascitur serva.

Quod si Saturnus centri potens lunam inspiciat,
Aut solem, aliud vero lumen Mars adspectet,
Ambobus servis parentibus cogitet prognatum.
Quin etiam si in centro luna quidem versetur,
Alio autem quum in centro Saturnus à tergo sequatur,
Noctiluca vero luna Marti appropinquet,
Servitutis jugum semper in cervicibus suis ferunt.
Si vero culminet Jupiter, luna autem ab illo
Nexum ducat, retro item exorienti conjungatur,
Astris pereuntibus aliis sub validis splendoribus
Alterius spectantis, subolem servilem fecerunt.
Sed quando centris abscedens amabilis luna,
Nihil autem beneficorum astrorum habeat attestans,
Noxii vero Saturnusque & Mars aut ad horam
Ingredientes cernantur, aut horonomo quadrati
Seu trianguli existant, libertatem tunc mortales
Desinentes servile sub jugum celeriter aguntur.
Servi vero etiam fuerunt, quando lumina duo
Lunæ & solis devergunt ab centro,
Aut contactum faciunt damnificis stellis hi,
Nulla rursum solvente aut tenera Venere.
Donec autem horonomo Saturnus & Venus æquales
Incedentes cernuntur, semper famulos posuerunt
Non unius, alias autem alteri suppositos principi,
Quippe etiam suo venundatos ab patre.
Sed si sol quoque illis attestans adsit,

Etiam

Etiam vincula tulerunt malâ ſub numinis iniquitate.
Stellarum quidem tales & quotquot his ſimiles ſunt
Formæ, male natorum ſervorum faciunt triſtem prolem,
(Verum ego admodum crebris meditationibus didici)
Utero proferunt difficilis partus puerperia.
Cæterum non ſecure quis cecinerit hunc cantum.
Nam vaticinationem hujus ira ex regibus
Inſequitur, quam oportet ſapientem virum evitare.
Quare hunc quoque ſermonem ducens infandum omittam.
Sed noviſſimum agens circa metam cantum
Jam & noſtræ nativitatis meminero & aſtrorum,
Qua fuit, ſigniſque in quibus hora illa fuit,
Quam ab utero dixi, miſerabilis Ilithyia;
Ut etiam ultimis poſtea ſæculis edocti
Perſuadeantur. Hæc mihi donavit Parca cognoſcere
Aſtrorum ſcientiam & delectabilem cantum.
Sol quidem erat geminis, ſimul autem cum eo pulchra
Venus & Jupiter amabilis & aureus Mercurius,
Aquario autem luna & Saturnus & hora,
Mars vero multipede in Cancro, circa autem medium
Cælum verſabatur ſagittam Centaurus attrahens.
Sic quidem meam genituram Parcæ denotaverunt.

Ve-

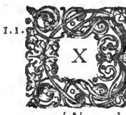
Verum ego Musæ & æthereis simul astris
Consecrans argutum hymnum, meum finiam cantum.
Stellæ lucidæ Jovis Ægiochi filiæ
Propitiæ estote, & decus semper meo comparate cantui!

MANETHONIS APOTELESMATICORUM
LIBER VI EXPLICIT.

JACOBI GRONOVII
AD
MANETHONEM
NOTÆ.

1. 1. Χαίροις, ὦ Πτολεμαῖε] Ita hic ſcriptor Alexandriæ incipit ſalutare Principem, ut alter Alexandrinus Apollonius libro IV Argon. introducit Medeam in diſceſſu dicentem:

Τόνδε τοι ἀντ' ἐμέθεν ταναὸν πλόκον εἶμι λιποῦσα
Μῆτερ ἐμή. χαίροις δὲ καὶ ἄνδιχα πολλὸν ἰούσῃ
Χαίροις Χαλκιόπη, καὶ πᾶς δόμος.

Adeo Alexandrinis ubique id in ore. Hoc autem principium uſque ad verſum VII publicavit primus Alexander Morus ad epiſtolam Jacobi, ubi ut oſtenderet lectum ſibi dialogum Luciani de verbis *χαίρειν*, *ὑγιαίνειν* & *εὖ πράττειν*, addit etiam hoc emblema [Manethon tamen Ægyptius, quos dedicavit Ptolemæo Regi libros Ἀποτελεσματικῶν, ita orditur - - - - Quæ plura poſui, quo judicent eruditi, an ſtylus conveniat antiquitati, quantam præfert codex longe rariſſimus, lectuque difficillimus; quanquam non ignoro Manilii, qui de eodem ſcripſit argumento, ævum ex ſtylo male colligi ob *τὴν ὑποκειμένην ὕλην*, quæ negat ornari. Sed ad rem] Atqui codex

non

non accedit ad Ptolemæos; nec præfert antiquitatem ulteriorem, quam scriptura declarat: sed ipsi Manethonis versiculi docent sub Ptolemæis se scriptos primum & conceptos fuisse, quod plane non negatur ab stylo istorum septem: esse etiam lectu difficillimum didicit opinor ab Holstenii chirographo, quum ipse caput & finem modo legisset. Ita iste habuit Α & Ω, quod venditaret.

l. 8. Νύκτας ἄυπνος ἐὼν καὶ ἐν ἤμασι πολλὰ μογήσας] Tali assiduitate in ista urbe operabantur bonæ menti, forsan ex legibus Musei, prout easdem omnino voces habet Synesius de Dione: Καί τοιγε οὐκ ἐν δίκῃ πικρῶν τυγχάνει δεσποτῶν, ὅστις πολλὰς μὲν νύκτας ἀύπνους ἀνέτλη, πολλὰς δὲ ἡμέρας παρετάθη, καὶ μικροῦ δεῖν ἀπήλλαξε τὴν ψυχὴν ὑπό τε λιμοῦ καὶ φροντίδων, ἵν' ἀγαθόν τι συμπλέξῃ τῳ. Habes & similem causam.

l. 11. Πετόσιρις] Dictus hic notusque tam antiquis, quam posterioribus, atque adeo omnibus sæculis, quum exstiterint sub isto nomine scripta quædam scribente Servio ad librum x. Æneid. *Hunc Æthiopes dicuntur & Persæ vidisse, & omnium malorum & famis necessitates pertulisse, quarum plena vel in pleniores differentias vel in Campestro vel Petosiri, si quem delectaverit, quærat.* Sic hodieque in librorum pluteis exstat aliquid sub nomine ejus, quod videre est in bibliotheca Cæsarea Lambecii: neque ullus hanc Musam tetigit, cui non celebratus fuit hic Petosiris frequenter etiam adjuncto Necepso, quos in citando jungit Scaliger in notis ad secundum Isagogicum Manilii pag. 197. de quo sic agit noster Manethon lib. v, quasi coævus ei fuerit & amicissimus.

l. 14. Πάντων δαήμονες] Hæc erat illa Ægypti jactantia vetus, etiam ante Ptolemæos, qua Rhampsinitus jam dixit Αἰγυπτίους τῶν ἄλλων προκεκρίσθαι hac in parte, ut est apud Herodotum II, 121.

l. 16. Ἥλιον &c.] Sic duobus versiculis comprehendit septena hæc nomina, ut fere iterum versu 203, quæ etiam vetus poëta illigavit uni notante Scaligero ad sphæram Manilii, ut etiam noster V, 34. De his ipse aliquando versus illos descripsi, nescio an editos, certe dignos, qui legantur

Ἑπτὰ

Ἑπτὰ πολυπλανέες καὶ ὀλύμπιον ἀστέρες ὁδὸν
Εἱλεῦνται, καὶ τοῖσιν ἀεὶ κανονίζεται αἰών.
Νυκτιφαὴς μήνη, στυγνὸς Κρόνος, ἥλιος ἡδὺς,
Παστοφόρος Παφίη, θρασὺς Ἄρης, εὔπτερος Ἑρμῆς,
Καὶ Ζεὺς ἀρχιγένεθλος, ἀφ' οὗ φύσις ἐβλάστησεν.
Οἱ δ' αὐτοὶ μερόπων γένος ἕλκουσ'. ἔστι δ' ἐν ἡμῖν
Μήνη, Ζεὺς, Ἄρης, Παφίη, Κρόνος, ἥλιος, Ἑρμῆς.
Οὕνεκ' ἀπ' αἰθερίου μεμερίσμεθα πνεύματος ἕλκειν.
Δάκρυ, γέλωτα, χόλον, γένεσιν, λόγον, ὕπνον, ὄρεξιν
Δάκρυ μέν ἐστι Κρόνος, Ζεὺς δὴ γένεσις, λόγος Ἑρμῆς,
Θυμὸς Ἄρης, μήνη δ' ἄρ' ὕπνος, Κυθέρεια δ' ὄρεξις,
Ἠέλιός τε γέλως. τούτῳ γὰρ ἅπασα δικαίως
Καὶ θνητὴ διάνοια γελᾷ, καὶ κόσμος ἀπείρων.]

l. 22. Ἠδὲ λαφύεργις] Hac ratione auget hic scriptor reliquias linguæ Græcæ, quæ ad nos pervenerunt, in quibus non nisi τὰ λάφυρα novimus, nedum ut αἱ λάφυραι dictæ fuerint captivæ, prout hîc intellexi, quum ita intelligi oportere videatur. Cæterum valde propendeo non ita scripsisse auctorem nostrum, qui forsan dedit λαθύεργις, unde hi ipsi Ægyptii postea cognominaverunt regem suum, ut nos docuit maximus Salmasius. Legebatur autem in MS. μίγνυσιν ἑταιρείαισι τ' ἠδὲ λαφ. Eadem praxis significatur versu 256.

l. 22. Κέντρων ὅτ' ἂν ὦσιν ἄνακτες] Ita edidi & interpretatus sum, ut vers. 66. & sæpius, quum ex MS. notavissem κέντρον, quod considerari posset pro κέντρου.

l. 24. Ἑρμείας δ' ἦν τύποις] Videtur huic versui mota fuisse difficultas, quum in ora exemplaris scripti adnotatum sit δλωταμπισορρ. quasi voluisset auctor ejus Ἑρμείας δ' ἦν αἰπὺς ἰσόρροπος. Sed eo supersedere potuit, qui novit vocem primam facere bisyllabam & pro spondæo habere.

l. 35. Σκορπίον κυανόχροον οἶκον Ἄρηος] Isto modo loquuti sunt, & passim est obvium, maxime etiam frequens in Geoponicis. Semel liceat huc advocare fragmenti Censorino adnexi verba cap. 3. *Multum refert, cujus quæque stella domus sit, aliena an ipsius. Domus solis est Leo, Luna Cancer, Mercurii*

curii Virgo & Gemini, *Veneris Libra & Taurus*, *Martis Scorpio & Aries*, *Jovis Sagittarius & Pisces*, *Saturni Capricornus & Aquarius*. Hinc etiam nostro interdum dicitur δόμος vel μέλαθρον. Et quod in his Latinis primum dicitur, habes 11, 342. Ἐν δὲ λέοντι δόμῳ πανδερκέος ἠελίοιο.

1. 53. Ἀμετροβίων ἐλεφάντων] Et hoc ignotum nostris fragmentis Græcis epithetum, quod ego simpliciter reddidi ἀπὸ τοῦ βίου, quum & id verum sit, ac plana sint, quæ de vitæ tempore in eis animalibus scribantur. Ita invenientur in hoc scriptore ἡμίβιοι, μακρόβιοι, ἀμφίβιοι, ἄβιοι, μιμόβιοι. Sed posset perinde ἀπὸ τῆς βίας deduci, nec id minus congruo sensu.

1. 73. Καὶ δόξῃ μεγάλῃ γαυρούμενον] Non est opinor, quod repetitio verbi ejusdem nos turbet, etsi ferme sit inconcinna, & facile potuisset scribere χαυνούμενον, unde vers. 156. χαυνωθέντες. Omnino ista velox & iterata frequentatio contingit quoque apud alios Latinos Græcosque. Crebra apud ipsum Livium, etiam ubi non est admodum venusta. Etiam sic illud γεῦσάμενος repetitur ab auctore epistolæ ad Hebræos 6, 4. & 5. quanquam vix sine suspicione. Sic nostro repetitur 11, 211 vox ἡγήτορες. Verbo ipso utitur 11, 186.

1. 80. Κλιβανέας] Ne id quidem vocabulum hodie auditum aut Græco olim sermoni vindicatum animadverto. Itaque commodissime his Ægyptiis viderentur convenire Latini clibanarii, de quibus affatim multa viri docti ad Lampridii Alexandrum Severum; nisi quod res illic significetur ab Manethone nostro alienissima, utpote certum militiæ genus, quum ipse aliquid urbani ac plebeii opificii intelligat. Unde quum fornacarios mihi præberent juris Romani fragmenta in balneis operam aliquam præstantes, hos ad interpretandum adscivi, sive tales etiam intellexerit meus Manethon, sive aliquos pani coquendo accinctos, prout Festus Pompeius ex Verrio scribit Mamphulam appellari panis Syriaci genus, quod in clibano antequam percoquatur decidit in carbones cineremque. Vide verba Moschopuli citata Lipsio ad Tacitum lib. III. annal. 43. Ad utrosque quidem congruit illud σκοπεργὸς & qui sequuntur duo versiculi.

1. 89.

1. 89. Διὰ μέτρον ἔχων] Reliqui distinctionem quæ erat in exemplari antiquo, ut etiam versu 121, quum nemo harum rerum curiosior possit ignorare quotidianum illis fuisse διάμετρον, etiam ex ipso Manethone, unde & in versione adhibui.

1. 92. Εἰ δὲ ῥοπῆς μὴ μοῖραν τύχῃ] Vox propria Astrologiæ, qua notantur partes vel gradus signi alicujus, quam sæpe tangunt viri doctissimi Scaliger in Manilianis, & Sirmondus ad Sidonium aliique, & exstat in his libris pæne per singulas paginas.

1. 105. Κοσμητῆρας] Reddidi *gubernatores*, ut in nonnullis Græciæ civitatibus, κοσμητεὶ, κόσμοι, κοσμητεύοντες, πρωτόκοσμοι dicebantur magistratus. Simpliciter tamen ornatores intelligi possunt quocunque etiam in statu sint, qui aliquod decus afferunt publico. Sed & hanc terminationem scito huc usque reparatis literis ignotam esse.

1. 120. Καὶ στάχυν ἄρρενα] Nullus ambigo, quin hic versiculus sit habiturus suam venerem apud lectores. Hanc tamen non fuit visus habere illi viro docto, cujus manus allevit in margine MSti. Γρ. καὶ ταχυνὸν πανόδυρτον ἀποτμήξει. Habes VI, 304. τέκνων στάχυν.

1. 136. Ἀμφὶ πόδας πίμνονται] Hunc ad modum correxi, quum in exemplari legatur ἀμφιπόλας, in quo sensus non est.

1. 141. Εὐρέθροις ποταμοῖσιν] Sic maluit noster Ægyptius, idque ei concessi, quem crebro videbis illo ι abuti pro η vel ει, quod satis intelligitur, quum tamen apud alios usurpari observes εὔρρης vel εὐρρείτης.

1. 160. Η' ἀπληνὸς τετυχώμενον] Quum sic deprehendissem in codice veteri, & tamen viderem præcedere ἀνέρας (ita enim quoque in eo legitur) dubius hæsi, quo remedio deberet hic locus tam male cohærens sanari. Unde factum est, ut quum editio festinaretur, ediderim in versu præcedente diductis literis ἀνέρας σ' ἐκτίκει, ut vides, tanquam in genere prosopopœiæ. Sed quam minime curet noster numeros, tum passim patet, tum ex versibus 315. & sequente. Denique tamen melius considerans vidi nihil tentandum esse, nisi ut pro voce, quam allegavi, reponas τετυχωμένους retenta voce ἀνέρας, quod observavi in versione. Sic enim omnino scripsit.

I. 170. Ἐν πολλοῖσιν] Superappositum erat nescio à quo correctore ἐν παλαιοῖσιν, quod non sequor.

I. 172. Κινδύνοις, βλαβέεσσι, δανείσμασιν, ἐνδ.] *Periculis, damnis, usuris, pen.* Ita enim hæc distingui debuerant, quod male in MS. considerabatur.

I. 176. Αἰθέριος λίψ] Quum ita res daret, voces Græcas in versione retinui. Sed non memini uspiam his rebus intervenire mentionem venti cujuscunque; nedum guttam ac rorem, prout λίψ usurpatur apud Apollonium IV, 1454, ubi exponitur σταγών. Nihilominus in summarum serie, quæ annotata est in margine, etiam dicitur ΑΡΗΣ ΕΝ ΛΙΒΙ, & in præfixis principio titulis ΛΕ (hoc est, XXXV. nempe caput) ♂ ΛΙΒΥΚΟΣ ΣΙΝΟΣ ΛΥΠΑΣ ΘΟΡΥΒΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΞΕΝΗΓΕΙ, & III, 18 dicitur Saturnus ψυχρὸν δ' εἰς λίβα νεισόμενος, & VI. 381 Εἰς λίβα δερκόμενος Πυρόεις.

I. 185. Ὑπεκ συνόδοιο] Ita diffidi literas ad unam vocem concretas in MSto, & in vertendo appropinquare ad ipsa Græca volui, quum potuissem *ab novilunio suffugientem.* Sic Apollonius Rhod. IV, 1659. Ὑπεκ βελέων. Nec aliter Manethon II, 89 δίεκ χηλῆς. Et hic sensus posset etiam esse versiculi 234, ut dicat eos cadere noviluniis ab impetu lunari.

I. 188. Μινυνθαδίοισι χρόνοισι] Versu 248 maluit syntaxin variare μινυνθάδιόν τε χρόνοισιν Ἐξαπίνης ἀπώλεσε.

I. 217. Καὶ προκοπῇ στερεῦσι] Exhibui prout in MS. legebatur, nisi quod exstabat etiam στερεῦσιν, quasi elisionem intelligi oporteret in voculis καὶ ἐκ. Quod qualecunque sit, facile quivis agnoscat scribi debere προκοπῆς στερέουσι.

I. 230. Μήνης ἠελίοιο] Sic legebatur in MS. contractis literis, ut solet. Eas non dubito explanandas esse Μήνης τ' ἠελίοιο, & quomodo intelligam, patet ex versione. Sic enim illud τε præcurrit quoque II, 225. Καὶ σηκῶν μακάρων ἱερεὺς τε προέδρους Τιμαῖς κυδαλίμους. Et hujus libri versu 359 ita servari posset δρόμος οὐράνιος ἀπλανῶν τε πλανητῶν.

I. 244. Ἐὸν δέμας αἱμάσσουσιν] Ut enim ex ritu sacrorum Bellonæ & Cybelæ id alibi obtinebat; sic & in sacris Ægyptiacis. Seneca de vita beata cap. 27. *Cum sistrum aliquis concutiens ex imperio mentitur, cum aliquis secandi lacertos artifex bra-*

brachia atque humeros suspensa manu cruentat, cum aliqua genibus per viam repens ululat, laurumque linteatus senex & medio lucernam die præferens conclamat, iratum aliquem Deorum. Et principium & finis innuit hæc omnia esse Ægyptia. Quibus adde Wouweriana ad Julium Firmicum.

I. 256. Κρόνε μέσῃ] Prorsus ita legitur in MS. ut II, 92 Μένον τ' ἀμφοτέροισιν ἐν ἰχθύσι δαινύοντα: quum tamen auctor vel & hîc μέσσῃ videatur scripsisse, & ibi μέσσον, vel Κρόνοιο μέσῃ: prout etiam opinor vers. 270 βιότοιο δ' ἀμώμαλα ἔργα, quum tamen ne literam adderem, ediderim minutissima ratione molliens & adjuvans postremam literam in voce βιότοι, ut erat in MS. Sed auctor hic liber est, etiam in utroque.

I. 295. Ερμείαν σύμφωνον ἔχοι κατ' κόσμον ἀτερπὸν] Ita plane MS. quasi per appositionem, prout quoque interpretatus sum. Alioqui posses Ερμείᾳ σύμφ.

I. 315. Θάνατον λείψει] De numero non laboramus. Scilicet ne vox ab eadem syllabâ incipiens sequeretur, sic mutanda fuit phrasis, & non dicendum ἔντε βίᾳ βίοτον λείψει, quod tamen est Manethonis. V. 400. Χείματος ὀρνυμένους βίοτον λείψουσι δι' ἄλμης: IV, 486. Ειρκταῖς δ' οἰκήσουσι φυλασσόμενοι ἀλυσηδὸν, Εἶντε βιαιοτάτῳ θανάτῳ βίον ἐκλείψουσι, de his eisdem. Alioqui liberet tentare θάνατον ζητεῖ, ut V, 184. Ζητοῦντες θάνατον κακοδαίμονα.

I. 326. Υπέτροπον] Ita intellexi in versione, tanquam referri oporteret ad præcedens βίον. Quod ut commodum, ita non necessarium, quum possit construi cum proximo νηχόμενοι, Manethone talia neutra amante. Sic IV, 231. ἰσόμοιρον ἰών. VI, 105. ἀγνοστρόφον φαινόντων. Ibidem 203. ὑπόγειον βεβαῶτα, & 498. Θρηνητὰς ἐπιτύμβιον. VI, 142. νωθρὸν ὑπαντέλλων.

I. 339. Δυνῇ ἢ κατ' ἰθὺν] Vel κατ' ἰθύ. Sic enim jam loquutus est vers. 30. ὡρονόμοιο κατ' ἰθύ. Aratea. ὅτε σκιάεσσι κατ' ἰθὺ Ισταμένη γαίης τε καὶ ἠελίοιο σελήνη.

I. 342. Ποιήσει ἢ καὶ γονέων] Quia credibile erat ita scripsisse auctorem, etiam edidi geminatis particulis, quum in MS. manifeste appareret ab prima manu scriptam fuisse notulam, quæ indicaretur ἢ, cui secunda manus attexuit alteram notam,

tam,

tam, quæ referret copulam καὶ. Certe enim utraque desideratur.

1. 355. Πολλῶν κακῶν αἴτιος] Servavi integram vetustam lectionem, qua frui potuit auctor, perinde ut 11, 422 Ἥσσος μὲν ἀμείνων, ἐφ' ἑσπερίησι τε δεινός. Nec dissimile est vers. 41 μόρον αὐτὸν οὐκ ἐκφεύγουσι δυναστῶν. Ejusdem notæ est, quod ponit 11, 186. οὐ μάλα γαυρουμένους μαχλοῦ ἕνεκεν φιλότητος. Forsan ita quoque concepit vers. 96. Παῖδας ἀπ' ἠελίοιο φυγεῖν καλὸν, ἀλλ' οὐκ ἄγρια. Video enim, quam facile potuerit edere πολλοῦ κακοῦ αἴτιος, ut 11, 18. μακρὸς δ' αὖ διὰ μέσου ἐληλαται &c. cujus etiam libri versu 96 puto corrigendum ἠδὲ λαγωοῦ ἀπὸ στέρνων.

2. 7. Ἠμερίοισιν] Non aliter legebatur in MS. perinde ut IV, 465. Πὰρ φύσιν ἡμερίην. Et hinc ejusdem libri principio ἐφημερίων μερόπων. Unde & Hesychius ἡμερίων ἀνθρώπων. Ac tamen placuit illi scribere 1, 167. ἡμερινοῖσι.

2. 8. Ἀσέλλωνον] Sic enim statuebant luna condi omne Stellarum vulgus, prout nostro consentiens scribit Manilius lib. 1. ubi Scaliger adducit similia ex Sappho.

2. 11. Ἑλκόμεν' ἀντολίηθεν] Debui hoc modo edere, licet in MS. legeretur clare ἕλκομεν, quasi indicativi forma esset, quum sententia aliud requireret.

2. 28. Σφαιρῇ στροφάλιγγι] In MS. apposita erat ad versus finem nota, cui respondebat altera in margine cum explicatione τῇ συστροφῇ. Hæc nota quum sic posita sit, ut videatur distinctionis speciem obtinere, interdum offendi, præsertim quum occurrerit vox σφαιρῇ non alibi in nostris Græcis fragmentis legenda, ut hinc pro verbo adspexerim: quasi par illi Arateo, Μηοτέρη γὰρ πᾶσι περιστρέφεται στροφάλιγγι, quod Scaliger comparat cum Maniliano *decircinat arcum*. Sed quum sic vox τάχα tantopere frequens in his libris vim pateretur, abducta quippe ab solito suo usu; nullus dubito, quin sit dativus ab σφαιρὴς, quod idem est vocabulo σφαιρικὸς sane inaudito, sed cui par foret verbum σφαιρέω, siquidem inde deduci placeret, σφαιρόω dicentibus cunctis. Itaque præstat agnoscere Manethonem hu-

jus

jus magistrum, & sententiam ejus recte percipere, quam in immensum aberrare, ut dicat à cælo circulos multos orbiculari conversione fieri volventium continue astrorum.

2. 16. Αδίκηλοι] Prout hæc vox composita & nostris literaturæ Græcæ fragmentis ignota, per elisionem truncata, enunciari debet, & ad præcedentia referri, non sequentia, qua notantur effigiei alicujus aut simulacri specie carentes, contra quam in versu XII dixit de aliis, utpote δικήλων instar quoddam habentibus, de qua voce agit Scholiastes Apollonii Rhodii, tum alibi, tum ad librum primum. Video enim in versione id præteritum.

2. 31. Προδίοπτοι] Non aliter scribitur in unico libro, nec dubitavi idem compositum esse, unde supra processit ἀπροσίοπτος.

2. 32. Μήτε μερόπων πεπαμένον τε] Hæc etsi non ipsa, derivata tamen sic jungit etiam mox versu 384 & seq. Item III, 345.

2. 37. Τροπαῖς θέρεος] Vide Scaligerum ad Manilii librum III pag. 271.

2. 42. Βαιὴν φθέγξομαι ὥρην] Et sæpe utitur isto adjectivo, & hæc notatio temporis potissimum Manethoni placet. IV, 401. Νηχόμενοι μοίρης βαιὸν χρόνον ἐν πελάγεσσιν. Perinde ut Solon apud Diogenem Laertium Δείξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς.

2. 55. Επαμοιβάδεις] Hæ literæ exstant in MS. libro, unde edi debuit ἐπαμοιβαδὶς, siquidem exprimere volumus Græcum, quod ex ipso Homero notum est; & videtur desiderari adverbium.

2. 59. Ολκοῖς τε φαεινοῖς] Qui nempe astrologis tantopere sunt in ore, unde toties ea ipsa vox iteratur ab auctore etiam nostro, & recte ab Scholiaste Apollonii IV, 293 exponitur ἡ διαδρομὴ τοῦ ἀστέρος.

2. 84. Χαρασσομένων] Ita mutavi, quod in membrana erat χαρασσόμενον, in qua etiam quarto abhinc versu dilucide scriptum erat ἀκροπόλιας πόλεις. Et frequens usurpatio prioris, & ipsa posterioris necessitas utrumque excusabit, spero.

2. 100. Βιὸν στέρνον μέγα τόξου.] Neque enim aliter concipere potui sententiam hujus loci, quum scriptum esset βίον, quem

quem accentum mutavi, ut sit solita appositio, qua ipse arcus describitur magnum Sagittarii pectus, quia est ea parte. Similia exempla patent III, 62. IV, 37 & 508.

2. 108. Δικήλων ἐπιφόμενοι ὁμοῦ] Plane ita erat in MS. in media quidem voce vitiose, in tertia satis audacter, si Poëta noster ita meditatus fuit. Sed tu vide, an non scripserit ἐπιφώμενοι ἐλκοῦ.

2. 212. Πόντον τε καὶ γαῖαν] Nihil discedere ab unico exemplari jussit religio mea, ut constare debeat auctori nostro ita placuisse, non omissa prima litera αἶαν. Frequentissimum id est in nostro, & ecce nonnulla, ubi annotaverim. Hinc vers. 201 ἀντία γίνεται αἰεὶ. 415 μινύθει καὶ πατρώϊον οἶκον. IV, 390. Ἔσεται δ' ἐν γενέθλαισι &c. Hinc V, 27. Ἦν δ' ὥρην φθίσηται, συνεξώλισθεν ἅπαντα. Ὥρη δ' ἀκρελεύσηται βροτοῖσι. & 61 ἀποθάλπεται θερμῷ. 139 μεθοδεύεται &c. 169 Ἢν δ' ἐπαναφέρηται μετ' ἠελίοιο. & 191, & 257. Hinc VI, 45 μέχρις καὶ σεληναίη. 307 Πῶς ἂν καὶ φρεάσαιο. 485 Ἢν φαίνων ἐφέστηκη πολύπλαγκτον. Ob hæc debui reponere I, 348 Ἔσεται τοῦτο θέμα.

2. 132. Παμφαίνοντος] Nihil temerarie commisi, ut opinor, quum scriptura manifeste vitiosa ex contextu deleta reposui hanc veram, quum & auctor ipse ex continuo usu sibi eam vindicet, atque unde id fiat, commode explicet Eustathius ad Dionysii periegesin: Διὸ καί φησι Διονύσιος, ὅτι παμφαίνουσιν οἷον ὅτε ἀνεφέλου ἀέρος ὄντος τὰ ἄστρα φαίνονται ὑγρὰ νέφη διασκεμένου Βορέου.

2. 152. Καὶ αὐτοὺς πολλάκι δεσμῶν πειρήσουσι] Interpretando quem potui sensum dedi: sed valde hæreo, an non scripserit δασμῶν, ut intelligat exactores tributorum. Id certe videntur sequentia exigere. Inspice hujus libri versum 249. & hinc III, 318 δασμολογοῦντες.

2. 224. Θνητοὺς ὄλλυσι] Prout ex membranis exceperam, ita reddidi eandem vocem his chartis, etsi nullus dubitarem, quin scripserit Θνητοὺς, quod in interpretando respexi. Sed & alterum verbum proscribas ut parum conveniens, quum non videatur hoc thema addere aliquam infelicitatem.

2. 230. Διαγυμνουμένους &c.] Præclara Sacerdotis Ægyptii nequitia, cujus sententiam ita reddidi Latine, ut exprimat eos, qui dum

dum placent uxoribus, per eas efficere conantur; ut maritis quoque probentur. Artificium nec Græcis nec Romanis ignotum, & aliquid simile tangere potest videri noster lib. IV. vers. 61. Verum Græca etiam abrupte dicunt eos vinctos amore fœminarum, quæ nuptæ sunt proceribus; tanquam plebejarum adulteriis non contenti quæsierint aliquid matronale.

2. 237. Δῶκεν ἢ λέκτρα γυναικῶν] Nisi scripsit δῶκεν δέ τε λέκτρα γ. *dedit vero etiam lectos* vel *cubilia* &c. Duo enim vel tria in his versibus exprimit, quorum solet poni calculus.

2. 241. Παισὶ καὶ χαρίτεσσι πεπημμένοι] Legebatur ita in codice MSto supervacuam syllabam proferente, quæ vel in voce prima, ut dixi, vel in secunda inconcinne residet, quod opinor, & scripsisse auctorem χαρίτεσσι πημμένοι, ex imitatione Homerica, pro quo in vers. 329 scribitur πημομένους, ubi fortasse Manethon dederat πομένους. at in vers. 338 χαρίτεσσι κεκασμένοι.

2. 245. Οἵοις κεχάρητο] Debui sic discedere ab antiqua lectione, quæ in MSto erat οἴσιον, quum ejus nulla foret sententia. In versu 247 plane exhibui, quod erat in codice antiquo, ubi tamen scripsisse auctorem censeo Εὐκλεῆ τ' εὐφροσύνης ἕνεκεν.

2. 277. Ἠὲ πολυμνήστοισι συνεύνοισιν] Videtur id quidem respicere versu mox tertio. Attamen aliquid requiritur. Igitur an non voluit συνευνῶσιν? ab συνευνάω.

2. 279. Οὐ γὰρ τοὺς ἴσους] Unde istam scripturam collegerim & quos characteres in MS. repererim, aperui suo loco. Sed fateor nihil omnium illic mihi placere, quum sententia omnis absit. Itaque nunc testor me legere οὐ γὰρ τοὺς πηοὺς. Significat enim nec uxorum consanguineos nec uxores ab eis diligi.

2. 284. Ἢν ἢ γυναικὸς ἐκ γενέθλης] Exhibui quod in archetypo repereram, idque interpretatus fui. Cæterum posset quoque censeri primo casu positam esse vocem ultimam, *si mulieris erit nativitas* vel partus. Certe ita id ipsum hemistichium vides occurrere VI, 532. Ita quoque consului in versu 288, sed omnino reor scripsisse ὁμοιωθεῖσα, etsi

mira varietas in hoc ſcriptore, unde mox etiam ſequitur *κάμνουσιν.*

2. 294. *τοῖσι κακοφροσύνῃσιν*] Ne quis turbetur, ſervavi in publicando, quod erat in MS. tanquam voluerit reſpicere ad vocem *μερόπεσσι* quæ ſequitur: etiam commode potuerit *ταῖσι* vel *τῇσι.*

2. 303. *Ὅρκων οὐδ᾽ ὅσσων*] Opinabar ultimis exſecrationibus plenas formulas jurandi intelligi. Sed quum in MS. legatur *οὐδ᾽ ὅσσον*, id non oportuerat mutari, utpote in quo perinde bona ſententia, *jurisjurandi nec tantum* (hoc eſt, prorſus nihil) *memores.* VI. 66. *Μηδ᾽ ὅσσον μήνην ἐπιδερκομένης φαέθοντος.* Et 284. *Μηδ᾽ ὅσον ἀμφοτέρας Ζηνὸς καταδερκομένοιο.* Adde III, 22 & 371.

2. 312. *Σεβέονται*] Vera ſcriptura eſt *σοβέονται*, ut VI, 625 *Ὥς καὶ ἐπεσβολίαισι θεοὺς σοβέειν ἐπὶ νήσῳ.* Dicit vero tales homines nunc aperta vi plagas accipere, nunc ſermonibus malis ubique differri & inceſſi.

2. 321. *Εοικότως*] Impreſſum nunc ſimpliciter, prout in veteri codice exſtabat. Sed facile agnoſcis ſcribendum *ἐοικότως, τοὺς μὲν ἐφ᾽ ἴσων.* Sic enim poſtremam vocem diduxi, ut monui.

2. 351. *Ἤπου τοῦ ἐπίρους*] An non ſcripſit *Ἢ τούτων ἐπίρους*? Ita certe interpretabar.

2. 396. *Μήνης μὲν Τιτὰν*] Poſt hunc verſum in MS. interponebatur ſpatium aliquod, in quo majoribus literis erat ΠΕΡΙ ΦΑΣΕΩΝ Δ. ut ita denotaretur quartum caput materiæ, quam hic liber tractat, quod in principio monuit. Sed quoniam id non alibi etiam indicatur, ne hîc quidem id placuit.

2. 430. *Πιναρῇσιν ἐφεξομέναις στεγέεσσιν*] Non aliter ſcriptum eſt in unico libro. Sed omnino voluit auctor *ἐφεζομέναις*, nempe quæ habitant, vel ut Latini loquuntur, ſtant in proſtibulis. Quas enim voces hîc congerit, eas de eadem hominum ſorte hîc illic diſtractas ponit. Certe eaſdem vides etiam deſcribi VI, 533 *στεγέεσιν ἐφήμεναι αἴσχια δρῶσιν.* Ejuſdem quidem libri verſu 143 itidem jungens ait *ἐξ ἕδρης πιναροῖο τέγους ξυνῆς τ᾽ ἀπὸ δήμου Εὐνῆς.* Sic intelligit quoque III, 153.

Οὐχὶ

Ουχὶ μόνον πνραςῖς ἀλόχοις γάμον ἐζδίξαντι, & quæ tales ſint, aperuit in præcedentibus. v, 319 dicit Εν ἀθύροις αἰεὶ πεπιςαμένας ἀναφανδόν.

2.434. Ε'μ πτήξιον] Retinui ſtudioſe ſcriptam lectionem, quum ea non minus placere poſſet, immo etiam deberet in Manethone, quam Apollonio Rhodio volupe fuit 11, 998 Αμ πόλιν. Tale eſt in principio marmoris Arundelliani ἐμ Πάρῳ. Ita quum nota emendatiſſimæ ſcripturæ occurrat in Joſepho III Antiq. 7, 7. ἐμπεριείληφε, tamen permittunt contextum occupari ab eo, quod auctor non ſcripſit ἐνπεριείληφε. Nec aliud eſt 111, 58 ἐνὶμ μεγάροισιν, ut ibi ſcriptum erat. Adeo non univerſe verum eſt, quod ſtatuebat Grotius ad Πραξ. Αποςολ. XIII, 1 Græcam vocem nullam in μ terminari.

2.464. Γήρας ἐπιλυγρῦ] Facile vides ſcribendum ἐπὶ λυγρῦ.

2.468. Μεγαλωοείαις χαίροντας] Duo hîc notare debui, & quod vocem rariſſimam dedi, prout in MS. ſignabatur, non μεγαληγορίαις: tum quod in eodem libro exſtet μεγαληνορίαισι.

2.487. Καὶ ἄλλω] Ne hîc quidem quidquam mihi indulſi; ſed ſponte patet intellectam ab auctore fuiſſe ἄλλω.

III. Ad capitis ſecundi indicem. Καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀποτέλεσμα . . . . ἀπαλλακτως &c.] Nulla ratione aſſequi licuit ſententiam, quam notis perſcriptam exhibebat vetus membrana alioquin ſatis conſpicuis & manifeſtis: unde etiam hæreo, an non mox fuerit ἑαυτὰς ἀναμετρῦντες.

3.29. Αυτὸς δ' ἀπὸ νέου Κάμνου'] Vides quid exſtet in unico exemplari, ubi quidem prima vox tolerari nequit: & quum poſterius verbum ſuppleri debeat κάμνουσι, etiam prius debet eſſe αὐτοὶ. Et commode hinc quoque mox ſcriberetur μογέουσι vel μόγουσιν. Sed id defero ſciens quam mirifice in his variet auctor noſter, miſcens præter exſpectationem hos numeros. Neſcio cur non maluerit ſcribere κάμνον. Ita optime haberent omnia.

3.42. Κηδεςὰς βιότυ] Quum nota ſint grammaticorum ludicra & incerta, tum neſcio an non hic locus ea augere debeat;

 ubi

ubi quidem videtur describere quosdam præter propter vitam viventes, qui & liberos non habent, & victui vel opibus colligendis intenti sunt, ut πάτρης κηδέστορες IV, 514; unde pariter boni malique sensum accipiunt; prout per sequentia latius explicat: atque ideo etiam simpliciter reddidi affines quosdam vitæ esse. Nec tamen tolli potest suspicio, quam lectori immittit ipse auctor per sequens vocabulum κήδεσι, non secus ac si funeratores quosdam vitæ potius cogitavisset.

3.63. Επιμαρτυρείαισι συναςρῶν] Ita scriptum exstat in unico libro, plane quasi posterius vocabulum haberet numerum participii, quod nescio alibi legi, & idcirco mallem distrahi vocem σὺν ἄςρων, qui casus requiritur ob præcedens adjectivum ἀέργων.

3.140. Τρᾶτος κάμνε] Non aliter excepi ex autographo, quum tamen requiratur κάμνει.

3. 142. Πενθαλέοισιν ἑλὼ ἄλοχον] Recte me fecisse spero, quum vocem primam ita produxi, quum in MS. tantum esset πενθαλέοις.

3.144. Τοιῶδε γὰρ ἐν τροπικοῖς ζώοις θ' ἅμα τλ.] Et exhibui, quod repereram in MS. & ad id, quod exhibui, Latina condidi. Sed nihil eorum placet. Neque enim illud *simul* vel ἅμα locum ullum hîc habet. Deinde τροπικὰ & ζῶα nequaquam sunt diversa, ut patet ex 11, 382 Καὶ δ' ἑτέροις τροπικοῖς ζωδίοις πάντεσσι πάδ' ἔρδει, & clarissime in hujus libri versu 201. ubi propterea etiam in versu 152. Ει δ' καὶ ἐν τροπικοῖσιν ἐνὶ ζώοις κατέναντος scribi debeat, non ἐνὶ, ut edidi item ex MS. notetque *est* non *in*, quod requirebat accentus ille. Hinc igitur apparet optime constitui versum nostrum, si ex illis θ' ἅμα scribas θαμὰ in unicam vocem junctis literis, *Hanc quippe in tropicis signis subinde patietur ærumnam.* Non enim est quod moneam illud libri secundi ζωδίοις pro disyllabo accipi debere. Cæterum hoc θαμὰ etiam restitui oportet in versu 122. Αὐτοτελῶ κατὰ γαῖαν ἀλωομένους θαμὰ πλάζει, pro eo quod est in MS. θ' ἅμα, quum absurditas prioris nimium pateat.

3.171. Λεπτελίαις πκν'. ἀπ' ἄλλων] Locus permolestus, quem in

in contextu ostendi, quomodo exceperim in MS. & quid mutaverim. Ita quum in Græco aptaverim pedes, tum in versione aliam mentem habui. Certe enim hoc probrum videtur describere, quasi uxor suppositos & ab aliis clam sumptos infantes alat, quo facinore mox patefacto cogatur maritus eam odisse. Accedit quod literam γ in verbo ἀστέργυστ alio prorsus & peregrino charactere expressam in MS. notabam, quum & alioquin ἀποστέργω in sermone Græco sit notum, non ἀστέργω, quod tamen ut satis bonæ fidei ac notæ commendat reliquum ἄστοργος, quo etiam utitur noster v, 74. Unde patet me malle distingui post vocem ἀεικελίως, & sequentem vocem τέκν' referre ad sequentia.

3. 175. Μόχθον δ' ἐς γῆρας] Proculdubio pro μόχθων, ut IV, 534 quod expressi in versione, prout mox intellexi ἐς δύσιν ἐρχομένης, pro eo quod legebatur in MS. & à me est editum.

3. 222. Τψιμέτον τέμνη πόλον] Spero vim vocis rarissimæ & licentiam Græcorum in compositis præclaro exemplo declarantis recte expressam in Latinis esse. Sed & idcirco ea observanda est, quia hanc esse opinor, quam ante oculos habuit Hesychius, quum scriberet non ista falsa & corrupta, Ὕψι, μεῖζον, μετέωρον, prout eduntur; sed illa vera Ὑψιμέτον, μετέωρον, ut illic scribendum esse ex ipsa expositione, præsertim si cum hoc Manethonis loco conferas, apparet. Nam Salmasii illud Ὑψίμεδον nihil est, nisi fortassis & ipse scripserit Ὑψιμέτον.

3. 241. Νηῶν πολυφόρβων] Hanc lectionem scias esse unici libri, quam & Latine interpretatus sum. Vide tamen an non scripserit Manethon πολυφόρτων. Ἠναλίων paulo ante retinui, pro quo alii εἰναλίων, forsan placens Ægyptiorum pronunciationi, ut jam in aliis quoque vocibus occurrit. Contra est σειπόμενοι I, 55.

3. 245. Κακὸς κακῷ ἀντίον] Aperui quid exstaret in MSto, quod cur non retinuerim, ut libri I versu 335 & 355. non ratio pedis & cæsura fecit, sed sententia.

3. 254. Ζωῆς ἐπὶ τέρμα θ' ἵκοιτο] Auctoritas codicis MSti sic jussit edere, quum tamen copulativa ista parum æqui loci ob-

obtineat, & potius junctim legi conveniat τέρμαθ' pro τέρματα, etsi amaverit singulare hoc etiam IV, 48. Nodosius est principium hujus versiculi, ubi nullus intelligebam quid ineptiæ resideret in isto πουμωι συγκρῷ: quas voces ita junctim sequuntur illa fere eadem, quod ad literarum formas pertinet, ποταμῷ συγκρῷ. Nam ita etiam sine accentu in codice vetere scribitur, quo plano indicio persuadeor ipsum scriptorem vel correctorem non assequutum fuisse sententiam auctoris, quam tamen nunc arbitror me aperuisse legendo πότμῳ συγκρῷ. Memineris Hesychii docentis πότμῳ, μόρῳ σκεδασμῷ. Itaque istud *alibi* ex interpretatione dematur.

3.267. Οἱ δ' ἄρα τοι μὴ φαίνοντες] Ne quid ignores, negativam ipse inserui, quum nec insana ista diversitas in usurpando illo ἄρα τοι probari posset, ac sententia eam requireret; quum alioquin idem repetiturus esset, & οἱ φαίνοντες sint illi, qui ἀρήγουσι.

3.298. Ἡ' πάτρης πεύχοντας] Sic scilicet scripsit vel auctor vel librarius, ut ne scriberet Ἡ' ἐ πάτρης, quod sciebat scripturum vers. 298.

3.326. Πολλὸν ἀριπρεπέες] Ita edidi pro πολλῶν, quod erat in MS. & admodum videbatur absurdum. Illa γραπτὰ ante duos versus interpretabar quidem de pictura; sed nihil obstabat, quin & de scriptura qualibet sumi posset, ut mox in versu 341.

3.333. Ρηϊδίως φιλότηθ' ἑτέροις] Recte sic mutavisse me opinor, quod notaram ex MS. φιλότης.

3.421. Ἐν ᾗ μέσσοις μοίρῃσιν, ἐφ' αἷς] Ne mihi fraudi sit, quod sic ediderim, quum in scripto tantum legeretur μοίραις: aut quod pro ἀριμὸν, ut ibidem erat, dederim ἀριθμὸν.

4.6. Ἐν ἡμιμήτ' ἀπορρέειν] Voces has ita distinxi, quum in codice antiquo mirabiliter omnes literæ cohærerent tum in hoc tum in sequente versu, ubi illud θεομήτορα, quod separavi, vel elegantissimum est, & prorsus ignotum. Nostrum autem intellexi mutatione literæ positum esse pro ἀμιμήτῳ non imitabili.

4.17.

4. 17. Ἐπίσκοπον ἐς βίον ὥρης] Dubitavi fere, quid præstaret eligi, opinatus quidem, quum una vox ἐπίσκοπον nihil haberet, cui inniteretur, oportere legi βίου, ut esset transpositio ἐς ἐπίσκοπον ὥρης βίου, prout frequentissime illa ad has geneses & natalicia sidera adhibetur. Ita certe sententia commoda & integra: quum de scopo cogitandi locus nullus videretur, in quo constat hanc vocem Græcis propriam esse.] Sed præferrem diducendo legere ἐπὶ σκοπὸν ἐς βίον ὥρης, quoniam σκέπτεσθαι tam frequens insedit menti Manethonis hæc scribentis, ad spectandum horam ad vitam. IV, 572 dicit βιοσκόπον.

4. 36. Φαέθοντι πυρὸς θερμοῖο σελασμῷ] Est sane prior vox edita, quasi aliquid specificum præferens, prout & Jovis stellam sæpe in his libris denotat, & alibi pro ipso sole ponitur, quod in hac interpretatione arreptum est. Sed istius nulla hîc potest haberi ratio, & prorsus videtur nunc esse commune, & ideo minore litera inchoandum, ut notet *splendente ignis calidi fulgore*; nam de Jove lucente sermo est; unde & versu 44. scribi debuit ἂν πυρόεις Ἄρης &c. Sed & in præcedente versu diducatur oportet ἐπὶ γεινομένοισι.

4. 43. Πολύκλεος οἴσεται οἴκους] Non satisfacit, licet quodammodo mollire interpretando voluerim: sed nec opinor ab Manethone venisse, nisi πολυκλέας, vel potius πολὺ κλέος οἴσεται οἴκῳ, aut οἴκοις.

4. 47. Φυλακάς τε κρατεύντων] Dubites utrum ista intellexerit Manethon, & non potius voluerit φύλακάς τε. Nam certe III, 64 dixit ita φρουρούς τε κρατεύντων. VI, 449 jungit utraque.

4. 68. Μυστήρια τεύχετ' ἄπιστα] Tanquam aliud quid nunc innuere vellet, quam versu 64, ubi dixit ἄπυστα. Indulsit huic varietati interpretatio; sed nulla apparet causa, cur non pro iisdem habeantur. Πίστιν ἄπιστον habet V, 98.

4. 82. Ἐπὶ συνέσει πεπληθώς] Ita vides me edidisse, non tam ex ipso exemplari, quam paululum mutata ex scripta lectione, quam in ima pagina subjeci. Cujus literas attentius considerans video denique manum auctoris fuisse ἤδ', vel ἴδ' ἐν συνέσει πετ. ut quidem vulgo solent Græca haberi, perinde ut vers. 96. In hoc autem auctore syllabæ ει, η, ι sunt ejusdem efficaciæ.

4. 139. Ἑρμῆς δ' οἰκείως] Hæc & nonnulla sequentia jam dixerat auctor lib. I vers. 290, ubi nonnullæ poterunt varietates observari, præsertim in eo, quod mox dixit διστοίχων κανονισμῶν, quod etiam repetit infra vers. 292, pro quo tamen videtur scripsisse διστοιχῶν.

4. 190. Θρηνητῆρας ἄνδρας] Ita enim minimis nugis prava religio inserit Deos, ut ait ille. Ne teterrimum quidem opus apud Ægyptios potuit sine stellarum cura esse. Unde hoc ipsum iterat VI, 498. Ἠ' θρηνητὰς αἰεὶ κεραοῖς ἐπιτύμβιον αὐλοῖς. In quo sicut notabile est instrumentum, quo ad threnum uti solitos docet; ita ex nostro loco patet habuisse eos quoque vocem reliquæ Græciæ non usurpatam, certe per neminem nobis traditam. Deinde etsi plorantes & verberantes ab Herodoto distinguantur, ita ut istæ sint tantum fæminæ, hi viri; atque etiam apud Romanos tantum nominentur præficæ, Ægyptii hinc memorantur habuisse etiam quasi præficos. Unde colligitur locus & quasi odeum illic fuisse, in quo se exercerent, & tanquam phonasci talium darent operam auditorio. Ita certe videtur exponendus Hesychius in voce rarissima Κλυτοιμωγεῖς, quam exponit ἀκουστοὶ θρῆνοι, egregie ficta & composita voce, quam non probabat tamen vir summus.

4. 205. Γραμματικήν τ' ἄσκησιν] Hoc ipsum jam notaverat quoque I, 305, sed omissa copulativa.

4. 230. Διαλαμπάδα] Distrahere potui in duo, & novimus usitatum esse διαλαμπής. Sed & istud imputet nostro ævo Manethon. IV, 335 habes λαμπάδας μήνης.

4. 276. Πονοπαίκτορας ἄνδρας] Istud denique quum jam excudendi labor procederet, exsculpsi, quum semper antea hæsitassem ad istud πονοπέκτορας, quod est in MS. quum in mentem veniret confusionis creberrimæ inter literam ε & diphthongum αι, cujus exempla vel in hoc libro dantur etiam versu 419 & 448 in hac ipsa voce παίκτορσι.

4. 278. Ἴχνεσιν λιθοβάτας] Hos potentiæ Solis & Martis attribuit etiam libro VI, 440, sed adjuncta Venere, quam hîc omittit: λιθοβάτας τ' ἠδ' ἔχι χοίνοις τρίβον ἐξανύοντας. At vero mox accedente etiam Venere habes σχοινοβάτας, ut pa-

teat

teat prorsus distinxisse auctorem nostrum illa duo genera. Et ut scias verissime separari ac distingui debere, αἰθροβάτης in Græca historia proprie fuit Abaris, de quo sic Porphyrius in vita Pythagoræ: Αἰθροβάτης δὲ τὸ Ἀβάριδος, nempe ἐπώνυμον, ὅτι ἄρα οἰστῷ τῷ ἐν Ὑπερβορέοις Ἀπόλλωνος δωρηθέντι αὐτῷ ἐποχούμενος, ποταμούς τε καὶ πελάγη καὶ τὰ ἄβατα διέβαινεν, ἀεροβατῶν τρόπον τινά. Inter Musonii fragmenta habemus: Οἱ δὲ ἐπὶ τῶν κάλων μετέωροι βαδίζοντες, οἱ δὲ ὥσπερ ὄρνεα πετόμενοι διὰ τοῦ ἀέρος.

4. 278. Πεταυριστῆρας] Illustrata satis petauri ars. Sed non tempero, quin ad hunc locum adferam verba Galeni in Protreptico: Μηδὲν τούτων ἐστὶ τέχνη, οἷον τὸ πεταυριστεῖν, καὶ βαδίζειν ἐπὶ σχοινίων λεπτῶν, ἐν κύκλῳ τε περιδινεῖσθαι μὴ σκοτούμενον οἷα τὰ Μυρμηκίδου τοῦ Ἀθηναίου.

4. 287. Καλοβάμονας] Interpretari malui *grallatores*, licet Glossaria pro iisdem habeant Καλοβάτην, σχοινοβάτην, funambulum, & in fragmento Musonii id jam habuerimus. Quod ut concedi potest; hoc tamen loco funambulum jam videtur exposuisse per præcedens Σχοινοβάτας, prout idem istud Glossarium eos quoque interpretatum fuit. Itaque ut diversus sit alter ab priore, judicavi eum intelligi, qui perticis duabus furculas ad pedem insigendum habentibus insistens, in saltatione imitaretur ægipanas, ut exposuit Festus Pompeius. Certe vox est communis.

4. 289. Ὧν ὁ πόρος μόρος ἐστίν] Suavissima & pulcherrima per unius literæ enallagen descriptio, cui similis est v, 152. Ὧν ὁδός ἐστιν ὕδωρ, οἱ δ' ἀστέρες εἰσὶν ὁδηγοί, Ἡνίοχοι δ' ἄνεμοι, καὶ κύματα μακρὰ κέλευθα. Ibidem 270. Οὗ πόρος ἐστὶ φύσις, ἡ δ' αὖ φύσις ἐστὶν ὁ δαίμων. Et notavi his geminum Moschi Idyll. 5.

Ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ζώει βίον, ᾧ δόμος ἁ ναῦς,
Καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα, καὶ ἰχθὺς ἁ πλάνος ἄγρα.

4. 322. Ῥωπεῖς τε γυναικῶν ἰδέας] Sic quidem codex antiquus. Sed intellexi ac si scriptum esset ῥῶπας τε, prout scribendum & intelligendum est, ut nota illa vox.

4. 378. Χρηματίαις σποργαῖς] Ignotum prius vocabulum, unde nihil discessi ab veteri lectione, quod facile alicui in mentem

 ve-

veniret: tanquam χρηματίαν dixerint eum qui viveret in opibus & esset locuples, ut hi quondam servi, mox ista ratione fiunt copiosi amore & cupidine extraneorum, quam habent ad subolem fovendam.

4. 380. Πλαγχθῶ κοσμοῖο χορείῃ] Supra in principio hujus libri dicitur χορείη. Mox perperam mihi scribi videbatur ἐχθεσίην, quod correxi.

4. 404. Γεννήτορας πρῶτον Μητρὸς] Monui non ita legi in MS. sed recte ita à me fuisse editum dices ex libro 1, 329. ubi idem prorsus versiculus repetitur, ut ita ex Manethone possint duobus exemplis augere usum adjectivi πρῶτος cum genitivo & in significatione comparativi, quibus ea opera est.

4. 410. Μάρτυς δ' ἐπὶ σήματι τῷδε γένηται] Sic nunc quidem. At quam languido versu hæc expressit in loco citato libri primi? Itaque & universum istud σῆμα illic omittitur. Et nota tamen sunt Manethoni in his quoque σήματα, ut hujus libri versu 589. Ἢν δ' ἰσόμοιρος Ἄρης κατὰ σήματα παιδὸς λάμψει. Imo & ex Arato & Parmenide Scaliger ea ipsa in Manilianis illustrat, ut nihil moveri eadem oporteat, nec cogitari de voce σχήματι, quum συσχηματιζόμενα in his multa docuisset noster ante.

4. 481. Σπλάγχνων ἀμφ' αὐτοῖσι] Scias ita me edidisse, quum locus nullus esset ei, quod in MS. legitur Σπλάγχνων δ' ἀμφ' αὐτ.

4. 492. Ἐν εἰλαπίναις] Non aliter, opinor, oportuit à me edi, quum in MS. reperirem ἐπὶ λαπίναις.

4. 498. Τὰ βέβαια φρονοῦντας] Hanc lectionem & sententiam edidi, quæ in MS. videbatur contraria intelligi, exhibente τ' ἀβέβαια, quum id certe non esset bonorum civium, quos in præcedente versu descripsit, quorum esse passim legitur morem traditum patriæ servare.

4. 539. Μανίῃ δεδαμασμένον] Recte procedit oratio sic adjuta. In MS. tamen legebatur δεδαμασμένοι.

4. 598. Συνάγῃ ἢ Κρόνος] Per se patet commodissimum futurum fuisse, si dixisset συνίῃ, ut sæpe. Aliter tamen testatur liber vetus, cujus fidem non subverto, quum similes vel syl-

ſyllabarum contractiones vel diphthongorum correptiones Manethoni placuiſſe videam. Illud σὺν αὐτῷ tam ad præcedentem Veneris ſtellam, quam ad ſequens φέγγει referre potes.

4. ult. Ἐνμέτροις ἀγῶσι] Non dubitavi interpretari, ac ſi ſcritum eſſet αἰῶσι.

5. 1. Ἐξ ἀδύτων ἱερῶν βίβλων] Sic quoque ἄδυτα ἱερὰ dixit jam libri præcedentis verſu nono, ut eadem nunc rurſus jungi poſſent, ſi ita placet. In verſione ἱερὰς βίβλους conjunxi, ut Lucianus in Philopſeude ſimpliciter dixit per XXIII annos illum χαμμαντία ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπόγειον ᾠκηκέναι.

5. 6. Βληδῶν δώρημα μελιστῶν] Vox prima in MS. non erat notata aliquo accentus ſigno, ut videtur, quia nec intelligebatur. Ipſe edidi prout vides, & interpretari commodo ſenſu volui. Sed non dubito, quin debeat intelligi ex Heſychiano Βλίδες ψεκάδες, ut librum deſcribat donarium laboris ſui muſici collectum velut ex ſtillis & minutis hinc inde partibus, prout ita apes & colligunt & faciunt mel.

5. 29. Ἀπ' ἱερεῦ δρέσι πυλὸν] Prorſus has literas exhibet membrana vetus, nec quidquam aſſequor vel in hoc verſu, vel in connexione ſequentium. Attamen ut ne ſegnis omnia deſtituerem, Græca relinquens Manethoni, interpretationem Latinam mihi aſſerui, ut de ordine verſuum quid opinarer, aperirem, aut quid in Græcis leviter mutarem. Ipſa res dicit.

5. 35. Μεγάλους παρέχει βασιλῆας] Ad hunc modum ſententia integra eſt, quam ita adjuvi. Verum in MS. legitur μεγάλας, quaſi voluiſſet βασιλείας.

5. 72. Ἐπὶ τέρματος αὐαίης] Tale poſterius verbum notavi ex MS. ſed pro eo putavi legendum αὐγῆς, ut verſ. 122. vel αἴγλης.

5. 105. Οὐ καλός ἐστιν Ἄρης ἐπεμβαίνων] Niſi ſcripſerit Ἄερος, nempe ἀστήρ. Forſan etiam mox πρὸς Ἄρηα, & ἀπορρέουσα.

5. 124. Μίμνης ἀποκρύφη] Vides verſum nec pedibus habilem, nec vocibus clarum, tametſi aliquo genere ſententia lu-

ceat. In quo non aliud remedium circumſpicere valeo, quam ut ſtatuam pro vulgato *μνάομαι* dixiſſe Alexandrinos vel Ægyptios quoque *μνάσπομαι*, unde auctor ſcripſerit *μνασπομένη*, *ambiens*, quod in interpretando reſpexi.

ʒ. 141. *Ἀρχιδήμου*] Sic niſi fallor debui edere, licet in MS. exſtaret *ἀρχιδήμου*.

ʒ. 143. *Πολλοῖς τύχωσιν ἑταίροις*] Acute ſatis, ut innuat æmulationem rivalium, & faſtidia daturam his, ut illos admittat. Sed potuerat etiam deſcribere *πολλοὺς τύχωσιν ἑταίρους*, & in qua tamen iſtud ipſum contingeret.

ʒ. 146. *Καλοβάτην σχοίνων ἠδ' ἱερόφοιτον*] *Σχοινοβάτας* & *καλοβάμονας* vidimus præcedente libro. Nunc quaſi aliquid ſacri potuiſſet eam rem ex Ægypti ſuperſtitione adjuvare, addit ſingularem hunc *ἱερόφοιτον*. Sed ne multa? Debui de illo idem ſtatuere, quod de epigrammate, ubi id ipſum occurrit, ſtatuebat Henr. Stephanus, & judicare ab auctore noſtro intelligi atque etiam ſcriptum fuiſſe *ἀερόφοιτον*, vel potius *ἠερόφ*. ut vides in verſione.

ʒ. 151. *Ὅτι ναύπλον ὑγρῷ*] Hactenus reſovi, quod patebat. Et recte erit, ſi jam potueris concoquere. Ego tamen imaginabar ſcripſiſſe auctorem *ἐπὶ ναύπλον ὑγρῷ*, nempe *φύσιν*. Quod ſi tamen Argonautæ vidiſſent hanc deſcriptionem, quam prope judicarent eam accedere ad ſuum Euphemum? Tolle aurigas ventos, & videbis eum totum.

ʒ. 161. *Ἢ νομίαν σύριγγι*] Interpretatus fui tanquam legeretur *νομίᾳ*, & ſic opinor auctorem dediſſe.

ʒ. 181. *Ἐπιφωλεύοντα κέντρα*] Nemo non ſatis odoretur exciдiſſe articulum *τὰ*, quem interpones.

ʒ. 195. *Ἀνόρυξεν*] Utinam in ſcripto reperiſſem, *Ἢ λαιμὸν γναπτοῖς ὀνύχεσσ' ἀνόρυξεν ὅπλοις*.

ʒ. 203. *Πεδονήϊοι ἠὲ λυεστήν*] Aut ego plurimum erro in intellectu hujus & ſequentis verſus, aut placuit ſibi Manethon in excellenti quadam audacia, comminiſcens duo vocabula quæ ne uſurpata quidem unquam fuerunt. Quem enim dicemus eſſe illum *πεδονήϊον*? aut unde exſpectabimus audituros nos *ἀστεβήϊον*? quum pro poſtremo certe potuiſſet ſcribere *ἀστεβέμπτον*. Itaque & prius tandem excepi de eo, qui vel vitu-

pe-

perari meretur usque ad πόδας, & posterius censui ejusdem esse libertatis, cujus est μοννίδες, σκολοπηίδα, δηπυλήίδι, μεροπηίας, non nisi apud unum hunc, quod sciam reperienda.

ȷ. 221. Εσφιγμένην ἀκεμειδήρῳ] Quippe ita scriptum erat hoc postremum, quasi unam vocem efficeret, quam non didici. Superfuit igitur, ut Homeri ἄκεμν hoc advocarem, quam exponunt ἐξοχὴν ὄρυς, prout tales memorandos cruciarios maluerunt in loco edito & conspectiore figere.

ȷ. 239. Καὶ σπασμοῖσι γραφαῖς &c.] Credimus hunc & insequentem versum esse nostri auctoris & suo loco positos, ut aut nihil diceret aut bis idem? Certe enim hæ & mox adjunctæ δισπάταλοι γραφαὶ parum, immo nihil differunt. Ego certe nota eos in versione distinxi.

ȷ. 245. Εν γυμνάσι τὸν Ερμῆν] In tria discerpsi, quod in MS. pro uno videbatur tradi hoc modo ἐνγυμνασιτὸν, unde multa conjectanti alicui obveniant in mentem.

ȷ. 254. Καὶ τ' ἐνὶ φωσφόρον αἴθρῃ] Sic media distraxi, quum una vox esset πνιφωσφόρον. Verbum postremum accepi pro αἴθρῃ, quod sæpe occurrit. Sequens versiculus etiam ita considerari posset, *quod si ambos inspiciat, velocem* (qui velox natus est, & prima ætate fuit) *quoque mutilum fecit*, nempe annis sequentibus.

ȷ. 273. Η' ἐν ἰδίοισι μελίσσαις] Magnam difficultatem præbuit mihi hoc hemistichium, ipso charactere molestius, præterquam quod omnibus cohærentibus nulla ratio esset habita accentuum. Erat vero πενδιεσιμελίσσες: quod monstrum exstitisse animadvertis illa vulgari confusione literæ ε & diphthongi αι, pro ἰδίαισι μελίσσαις.

ȷ. 279. Αχρώτηες λίνων] Vel potius λίνῳ, per appositionem, de qua ad II, 100.

ȷ. 303. Πίθηται τὰ πνεύματα φθόγγ.] Pro φθόγγον. Simile etiam supra III, 140.

ȷ. 311. Καιροῖσιν πάμπαν] Ita coactus fui edere præter lectionem veterem, quæ est Καιροῖς ἦν πάμπ.

ȷ. 325. Επὶ δάκρυσιν ἐστὶ ἀτέκνοις] Hæ quum in MS. exstent literæ, opinabar scribendum ἐστὶν, & id sequutus fui in vertendo.

do. Sed nunc verum esse video ἴσῃ, prout continua apparet literæ ι confusio cum ista diphthongo, & modo præcessit διαπτζόμενοι.

5. 331. Εσκήψατο τὴν φάσιν] Simulationis ludicrum sedulo exsequutum dicit. Ego tamen lego φύσιν.

6. 10. Αυτοὶ ἐπιλόμενον πότμων] Crebro me fatigarunt istæ inconcinnæ librariorum manus nectentium, quæ separari oportebat: prout necessario in his verbis scribi debet ἐπ' ὀλόμενον πότμον *in pernitiosam sortem*, ut VI, 712. ἄςρων ὀλομένων. Quin etiam non dubito fateri in sequente versu me judicare scribendum esse Αμφὶ γάμων τ' ἱερῶν.

6. 13. Τ'π' ἀςράσι κεινιμένοισιν] Si quidem loquuti fuerint ita Ægyptii, nulla mora est. Sed valde suspicor fuisse νεομένοισι.

6. 43. Εἰ δ' ἄρα ἢ δίχα κέντρε ἐνὶ ζώοισιν ἐπ' ἄλλοις Τῆς μήνη κερόεσσα] Quocunque eventu commutavi Latinis Græca; sed in quibus satis agnosco non esse eam sententiæ integritatem, quam jure desideres. Nec tamen Manethonis ulla culpa est, qui eam voluit dare satis perfectam, modo lector eam perciperet; quod futurum erit, si pro ἐνὶ legas ἔνι & post vocem κερόεσσα distinguendo sejungas orationem, hoc sensu: *Quin si etiam sine centro sit signis in aliis similiter cornuta luna.* Sequitur τόσσον πεχθὲν χρόνον ἠῶ Αθρήσῃ vel Αθρήσειε, *tamdiu quod natum est, lucem videbit*, ut versu 93. Alterutro enim modo videtur istud verbum corrigendum, ut in illo versu etiam particula κεν considerari debeat, prout patuit eam ab auctore considerari admodum crebro ad libri II versum 212. Nam ab hoc loco me fatigatum declarat satis illud præcedens monstrum Θαφθέντ'. quod ita correxi, prout etiam requiritur versu 58.

6. 50. Αγχιπόδοις] Spero me recte conjectavisse de intelligentia ejus vocis, quam nec observatam alibi scio, nec mihi occurrisse memini, recte tamen & ex ordine Græci sermonis formatam, quod colligi potest ex Hesychiana annotatione masculini Αγχίπους apud Euripidem, qui sit ὁ παρεςὼς, prout istud ὀξέα κεκληγυῖης est totum Homericum.

6. 67. Ρ'ιφθέντ' ἐκ Χώρης τηλε] Exhibui literas eas ipsas quæ ex-

exſtant in vetere membrana, quas tamen ab Manethonis manu veniſſe credi vix poteſt vel ob ſequens θρεφθέντες, unde apparet ſcribi debere Ῥιφθέντες χώρης τηλοῦ. Neque enim vocula ἐκ ullum habet momentum; *abjecti procul loco*, etſi verſu 150 Καὶ πάτρης ἀπὸ τηλοῦ ὅμως βιοτεύσει. In verſu ſequente legebatur ὀϊζυρῆς, quaſi etiam δουλοσύνης ſcripſiſſet, quomodo & alii locuti ſunt. De eo quod ſequitur Ζεὺς ἐφεσπόμενος judicet quicunque.

6. 106. Ἤ ὅτι ποῖσιν] Sic edebam, quum in MS. exhiberetur ἢ ὁποῖσιν. Sed inde concinnes optime ὅτ' ἐοῖσιν, quod in vertendo ante oculos habui.

6. 119. Ὁππότ' αν Ἀφρογενείης] Intellexi ac ſi ſcriptum fuiſſet Ἀφρογενείῃ, in tertio caſu, qui requiritur.

6. 152 Ἀφρογενοῦς φαίνηται] Perſæpe ita loquitur, & plane verſ. 221. Attamen nullus dubito, quin ultima ſyllaba verbi ται exſtiterit ab mala repetitione ſequentis voculæ τῇ, quam propterea deleviſſem, niſi conſtituiſſem exacte exhibere lectionem codicis antiqui. Nam in verſu præcedente quivis facile videat diſtinguendum eſſe ὑπερθ' ὥρης. Sed & in verſu ſequente quum ita exſtet in eodem libro, intellexi ac ſi ſcriptum eſſet κἢν λέκτρ' ἀπορῶσιν.

6. 162. Δεχνυμένη αὐτοῦ] Lege Δεχνυμένης.

6. 171. Τες δ' αὐτῇ καὶ &c.] Quid Græca velint, non bene aſſequebar. Interpretationem quamcunque concinnavi, nec unde ſublegerim, facile dixero, niſi quod ſuſpicer hîc quoque abſcondi aliquid ignotum & auctorem ſcripſiſſe, Ες πατρὸς εὐνὴν Κλείνοντ'. αἵτες δ' αὐτῇ.

6. 184. Πρὸ γάμοιο γυναῖκες] Quaſi imitaretur Ariſtænetus exemplum præbens in nequiſſimæ nutricis verbis l. 1 epiſt. 6 Πῶς ἂν πρὸ γάμου γεγονυῖα γυνὴ παρθένος ἔτι δόξῃ τῷ νυμφίῳ.

6. 198. Αὐτὰρ ὄνιφθεν] Jure ſic me ediſiſſe reor, quum in MS. legeretur αὐτοίενφθεν, unde nihil aliud quod ſanum foret extricare potui. Eſt enim tempus idem, quod aliquoties occurrit συνεξώλισθεν ἅπαντες. Sed & mox intellexi verſ. 201 ἁρπάγιμοι νύμφαι, non ἁρπαγίμοις, quod habetur Florentiæ, & edidi, quum poſſit Manethon intellexiſſe rapaces, prout H. Stephanus ſane notat alicubi occurrere.

6.220. Ἄν πε σπλωαίη] Id accepi pro εἴ πε.

6.240. Ἀλλ᾽ Ἄρης σὺν μελίῃ πε] Omnino prima vocula videtur exundare.

6.243. Παίδων γλυκὺ ὅτ᾽ ἀεργῖφα] Quum tot modis interpretari facile sententiam suam posset auctor, etiam verbis fere easdem literas continentibus, placuit illi (nisi scribentis hoc artificium censeri debet) ponere verbum, quod nec uspiam exstat, & qua ratione ponatur, parum video, etsi in varias formas converti queat, quod nunc minus placet.

6.252. Εἰ ἢ δυσὶν σπλάεσσιν ὅπω] Opinor exigi ab sensu eandem particulam, quæ mox sequitur ὁμοῦ.

6.281. Ἀλλὰ μὲν Ἑρμείῃ πάδ᾽] Nihil discessi ab lineis, quas scriptas repereram, quum tamen hic versus conjungi videatur debere cum præcedente, & mutato accentu scribi Ἄλλα μὲν Ἑρμείῃ, πάδ᾽ &c. Vides enim alludi ad nomen, quod ex duabus illorum numinum appellationibus compositum habuerunt.

6.287. Τῷ δ᾽ αὖτε κατανλιπήρων] Non debeo silere sic comparatam à me esse hanc lectionem, quam in MS. exstaret αὔται, quod nimis videbatur incommodum, ut opinor, natum ex animadversa jam aliquoties confusione vocalis ε & diphthongi αι.

6.299. Αὐτοὶ ἀγείροντες] Hæc igitur talium hominum adhuc alia natio est audita nunquam, sed designata eodem verbo, quo & ludiorum morem olim in theatris denotatum docet Casaubonus ad Suetonii Neronem, & τῶν ἀποθεατιζομένων ἐν τοῖς κύκλοις Maximus Tyrius dissert. III, & Gallorum Matris Deûm Lucianus, & Sophistarum L. Cresollius in Theatri Sophistici libro III.

6.301. Κυθήρης ἐν Κρόνου οἴκῳ] Non aliter debuit in hac editione legi, quum in MS. reperirem Κυθήρη.

6.328. Ἢ δὴ ἀέρα μητρὸς] Ita oportuit à me edi, quum in MS. notarem εἰ δὴ, in quo nullum scrutari poteram sensum.

6.337. Οἵποι προσηγόροντο Φωτὸς ἀδελφειοί] Haud aliam vidi ad hæc intelligenda viam, nisi pro Φωτὸς legendo φῶτες, quod vides me tenuisse in Latinis.

6.360.

6. 360. Χρήματι ἢ ξοινὸν] Habes quod notavi ex prisco libro, sed ne ista quidem assequi potui, nisi legerem χρήμασι. Sicut mox sine ullo damno optem Εἰδώλοις ἐνύχροισι.

6. 404. Φιλίην τ' ἀγανῶν] Ne quid ignores, in MS. erat Φιλίην τ'.

6. 408. Ιππων[ὠκυπόδων σημάντορες] Interpretatus quidem sum vocem postremam, prout potuit accipi, quum noti sint Κοππατίαι & Σαμφόραι, idque fecerunt proculdubio illi stabulorum custodes, qui gregibus præerant. Verum potest quoque intellexisse domitores, qui docerent frænum pati & ad numerum ingredi.

6. 430. Ἀστέρες ἄλλον ὅροις] Vel ἄλλου, quod discernere vix poteram. Hinc & interpretationem concinnavi, quam verba exigebant vel singula vel conjuncta, in quibus tamen nihil sanum occurrit, ut necessario debeat hic locus corruptus esse quem nequid occultem, ita instauro & purgo:

Καὶ ἰῶ κλείνασ' ἀπὸ κέντρων

Ἀστὴρ εἰς ἄλλον ὅροις μήνη Φ. σ. *etiam licet declinans ab centris Ad aliam stellam terminis luna ad Saturnum accedat.*

6. 475. Ἀρρήτοισι θεοὺς καλέοντες ἀοιδαῖς] Sic quidem edidi, sed potest optime retineri ἀρρήκτοισι, ut sint non irritæ nec dissolvendæ, prout ipsa Medea gloriatur ab se naturam rerum vel in terra vel in cœlo mutari, quomodo ἀρρήκτοισι μίτοις θεσμοῖσι τ' ἀνάγκης in principio libri primi.

6. 481. Τοίους συνέφηναν] Opinor bene ista habere & significari conspirantem efficaciam Mercurii ac Veneris. Scire tamen oportet ita à me esse editum, quum in MS. sit τοίους οὖν ἔφηναν, quod satis videbam non minus admitti & excusari posse, quum etiam ante non dubitaverit usurpare sic voculam σύν. Verum sententia ipsa videbatur per eam minus commoda, atque ideo potius hanc mutationem exigere.

6. 501. Ἣν αὐταῖς ὀλοῇσιν ἐπακταῖς] Mirifice confusa & obscurata erat sententia per pravam literarum dispositionem, quam rite opinor sic à me emendari Ἢ ναύταις ὀλοῇσιν ἐπ' ἀκταῖς κῆρας ἄγοντας. Itaque cum hoc versu & ejus ista sententia

ſemper contuli hiſtoriam & facinora Iſaurorum; de quibus agit Ammianus Marcellinus lib. XIV cap. 11. Illi enim certe τοῖς ναύταις ὀλοῇ ἐπ' ἀκτῇ κῆρας ἦγον.

6. 514. Κυδάλιμοι νίκαισι πλυστεφέες'] Hæc quum eſſet vetus ſcriptura, video eam ſollicitari non oportuiſſe, modo vocem poſtremam accipias pro πλυστεφέεστε, prout intellexi in verſione, ut adeo illud πλυστεφέεσ' debeat deleri.

6. 538. Διδύμη γὰρ ἀγείρονται] Aliam iſtam nequivi imaginari Didymen, quam quæ aliis vulgo Δινδυμὶν vel Δινδυμλωνὴ appellatur, ex qua voce tanto commodius litera ν omitti poteſt, quia ex ipſa ſua origine vox iſta ſic pronunciari deberet, quum Græci teſtentur Δίνδυμον ὄρος ἱερὸν τῆς Ῥέας ita dici παρὰ τὸ διδύμους μαστοὺς ἐν αὐτῷ ἀνήκειν.

6. 562. τετλομένους] Suppoſui hoc verbum ad aptandam ſententiam, quæ ſic congrua eſt. Sed in antiquo libro erat vitioſa ſcriptura πετλοσμένου.

6. 566. Πρὸ δύσιν] Cum cura exhibui, quod ex MS. notaveram, quantumcunque ferri non poſſet. Utique enim quid per has voces intelligi deberet, nullus aſſequor, & ideo conſultius judicavi, ſi coaleſcerent in unum, & latere crederetur vox προδόσιν, quam ab Heſychio explanari videmus προδομάτιον, etſi alibi minus cognitam, eamque agnovi in interpretando. Non dubito tamen fateri ſemper me hæſitaſſe, an non πρόλυσιν quandam lunæ innuerit ac tempora tantum quod antecedentia ejus occaſum. Tu vide.

6. 602. Ανεινεροὶ ποτε φῶτες] Niſi res exigat φῦντες, quod ſæpe occurrit, & ſæpius videtur deſiderari. Certe & verſu 741 videtur ſcribendum ἔφυν.

6. 609. Νύσοις ἱερεῦσιν] Non aliter debui edere, quum reperiſſem in MS. ἱερέσιν, ut verſu 655 κενεὸν pro καινεὸν, ſed cui iſtud erat ſuperſcriptum.

6. 617. Μλώνης αὐτοῖς καλύσσης] Ita judicavi colligendas voces, quæ mirabiliter erant detortæ in libro veteri μλώη σὺν τοῖς καλύσσης.

6. 620. Λδίσι, ἐνκατίναντ'] Recte ſic diſtinxi, an potius foret λδίσεσιν κατίναντ'? Certe ſi vetus exemplar adhibeatur, quum in eo ſit λδίσι ἐν κατιν. utrique lectioni viam ſternit. Ma-

gis

gis ab vero abſtulit me notatio accentus in vocabulo primo ſequentis verſiculi ὄσσεις, quum neceſſario ὄσσοις ſcribi debeat *oculis*.

6. 648. Ἠ διάμετροι ὀρθῶν] Literas ita diſcrevi, quas in MS. cernis quem locum habuerint. Sed præterea ratus fui in præcedente verſu requiri eundem numerum, & πετράγωνοι debere legi, non πετράγωνος.

6. 736. Ὄντε χρεῶ σοφὸν ἀνέρα τὴν δ' ἀλεεῖναι] Diligenter ſic exſignavi ex codice MS., ut dubitare nequierim, quin ita illic ſcriptum haberetur. Quod tamen non bene patet intellectui, atque ideo vides in verſione nullam rationem à me habitam eſſe literarum τὴν δ' quippe quas nuſquam poſſis referre. Ad inducendum porro nulla dabatur venia. Itaque reliqui, ut quiſque inſpiciat, quum mihi quidem in mentem veniat hæc emendatio, ὄντε χρεῶ σοφὸν ἀνέρ' ἄτην τ' ἀλεεῖναι, ἄτην nempe, quæ venit ἐκ τοῦ βασιλέων χόλου. In præcedentibus verſibus omnino contigit trajectio indecora verſuum, vel inſertio qualiſcunque, quæ parum cohæret.

6. 737. Ἄῤῥητον βάσω] Legi ἐάσω.

6. 754. ιλαπε] Neſcio an optatam judicii partem ab quolibet impetraturum ſit factum meum, quum ita edidi; cujus tamen nequaquam pœnitet, utpote reſtituta vera manu auctoris. Nam quum ſæpe αι diphthongum poni pro ε in libris MSStis aliis, & præſertim in hoc Manethonis univerſo ſcripto patuerit, hinc induxi in animum, nunc quoque id contigiſſe; & quum ſpiritus ſimul accentuſque notam quoque apparentem quodammodo in MS. animadverterem, cenſui non poſſe aliud latere. Nec dubito, quin exſultaturus eſſet Alexander Morus, qui ante me quoque verſavit vetus hoc exemplar (nam perlegiſſe nunquam dixero, multo minus totum deſcripſiſſe,) ac tres præcedentes verſiculos produxit in notis ad loca Novi Fœderis, ita ut eos afferat ex Apotelesmaticωn libris; quaſi neſcio quo loco legerentur, certe non ipſa clauſula; neque enim cauſa erat, ut poſt vocem θύγατρες mallet ponere *&c.* quam unum adhuc, qui poſtremus erat, verſum adjicere. Sed quum intelligere eum ne-

nequiret, sic destituit lectorem. Et prout antecessit Morus, sequutus est ipsa vestigia auctor Variarum lectionum non magni leporis nec negotii, quæ in his regionibus editæ sunt non multos ante annos.

Corrigenda vel Addenda.

Pag. 1 vers. 15 ἀρεκέως l. ἀτρεκέως. 2, 20 ῥέξει l. ῥέζει
6, 17 Κρόνον l. Κρόνου 10, 19 ἔμφρονας l. εὔφρονας
11, 5 Αρεως l. Αρεος
18, 2 ἐπὶ l. ἐνὶ 26, 5 μακάρωντς l. μακάρωντε
28, 17 Παίδων δ' l. παίδων θ' 29, 23 Ita MS. l. Ita S. M.
30, 23 Σπίβλων l. Σπίλβων 34, 18 κέντρον l. κέντρου
42, 4 γλυνετὴρ l. γλυνέτης 49, 2 γάμον l. γάμου
54, 7 ἀγαθῆς τε τύχοιεν. l. ἀγαθῆς τετύχοιεν. ibid. ult. MS. χρ. l. MS. in margine χρ.
61, 19 ἐπιγεινομένοισιν l. ἐπὶ γειν.
77, 21 σκολιοπὰ l. σκολιωπὰ 70, 9 ταυτοπόλυ l. ταυτὸ πόλυ
33, 397 ἐν ὕδασιν ἤκτορες] Ego tamen reor dedisse ἐν ὕδασι νήκτορες
93, 19 νευροδέτου l. νευρενδέτου 97, 22 θηλυτέροισι l. θηλυτέροισιν
97, 24 πένθιμος l. πένθημος 100, 2 πίσει l. πίσει
104, 8 πλήθυς l. πληθύος 111, 9 ὑπὲρ θώρης l. ὑπερθ' ὥρης
114, 40 κατόπιθ' l. κατόπισθ' 118, 33 ματοσυνάων l. μαντοσ.
120, 2 τ' δ' l. τῶν δ'
121, 16 συνέπηται, λαοτέρω l. συνέπηται λαοτέρω,
129, 22 Μηδὲ l. Μήδε' 134, 14 ἐπιμάτυροι l. ἐπιμάρτυροι.
136, 13 ἀφαλέως l. ἀσφαλέως 137, 11 Ὑδρηκόῳ l. Ὑδρηχόῳ
139 ult. evitabunt l. evitant
142, 2 zodiaci *dele*, ut etiam pag. 144, 16
144, 28 nec satagentes l. sane vexati
145, 19 vindices l. egregii ibid. 32. Nondum l. Neque
150, 5 Jovem tangat l. Jovem lucidum tangat
157, 8 volutatum l. volutantem ibid. 15 Marivagi l. Marivagæ ibid. 27. terram l. mundum.

158,

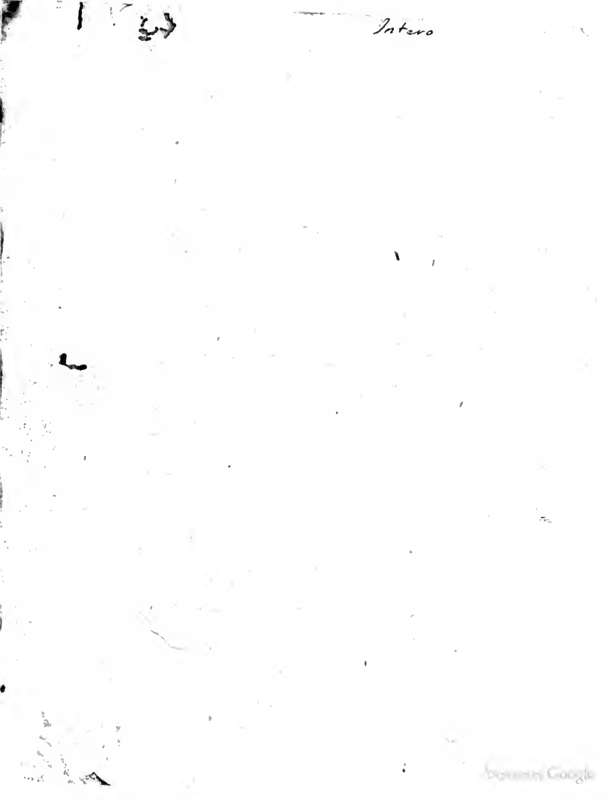
158.11 sed &. l. sed iste ibid. 26. fulgentes l. fulgentem
159,7 quum dant l. quum sunt
166,2 viris l. virorum ibid. 6. in supremum l. in aliquod
163,18 solis l. Jovis. ibid. 23 consultos l. gnaros ibid. 24 Persuadentes l. consultos.
164,2 illa l. illam rem. ibid. 27 jactabundum l. jactabundam
165,15 Tenent l. valent ibid. ult. Occultis l. Occultisque
166,4 Eorum l. Earum ibid. 28 cultores l. sublocutores
167,21 post hunc l. in hoc ibid. 29 tropicis l. tropicis signis
169,9 circumenis l. circumiens ibid. 23 existunt l. gaudent
170,17 vespertinus l. vespertinus lætus. ibid. 18 Orientalis l. Matutinus. ibid. 31 magna l. multa.
171,9 Solis l. Saturni ibid. 22 amici l. focii
172,10 Parva l. Prava. 173,7 frustra l. vagationem
179,14 natus l. hilaris ibid. ult. aspiciantur l. aspiciant
181,7 in signis l. sit signis ibid. 15 miseris lib. l. miseris in lib.
182,5 Sol l. Jupiter ibid. 14 Solem l. Jovem ibid. 28 sole l. Jove
183 post versum 218 insere
Quæ vero etiam reges celebres efficiunt
Sol ac luna, illa vero nunc recensebo. Unde mutandus numerus.
187,16 positi l. positæ
188,30 Eundemque l. Eandemque viam
190, ult. oblivifcentur l. obliviscuntur 191,28 Sol l. Jupiter
193,13 in incessabili l. inimitabili
195,4 vigiliasque l. custodiasque
197,4 jecerit l. jactu tetigerit ibid. 10 nativitati l. nativitatibus ibid. ult. immaturos l. fœdos
198,16 cælatis l. cælaturis 199,7 Soli l. Jovi
201,15 Curve l. Contorte 202,13 fæcundorum l. naturalium
203,5 veritatis l. veritatem ibid. 25 vi soluta l. vita perdita ibid. ult. Aut æs aut l. Æs &
205,17 lumen l. ex adverso lumen
207,13 aucupes l. peritos visci 210,28 in universo l. perpetim
212,17 supervacuum l. excedens ibid. 28 in æthere l. æthera
214,24 animalia l. signa
215,19 peritum cor l. peritam consuetudinem

ibid.

ibid. 32 stupida l. indocta
216, 18 medium cæl. s. videat l. circa medium cæl. s. appareat
ibid. 25 Exlex l. Ipse sibi lex
217, 27 lucide l. in æthra
220, 15 adinveni l. adinvenerunt ibid. 23 ambrosiis l. ambroseis
221, 11 Exponitur l. exposita est
222, 13 Principatus e. i. o. e. acerbi l. Principia e. i. o. e. acerba
ibid. 20 mortem l. finem ibid. 27 difficilis l. difficilem
225, 17 Repellente invidia l. Alternante præbitione
ibid. 20 permiserunt l. permisit ibid. ult. virum l. lumina
226, 5 ad populi scenas l. ad vulgus in scenis
227, 30 Et disp. s. v. tim. m. l. Disp. s. v. tim. ad m. Et hunc versum præmitte antecedenti
232, 10 Et sive in ur. apparent, sive l. Et in ur. conspiciuntur &
ibid. 27 supervacua l. exundantia
ibid. 31 Alioqui autem sic l. Alias autem quam
234, 19 finem l. miraculum
237, 11 Hic l. Huic ibid. 16 Solem l. Jovem
239, 3 sequatur l. permeet. ibid. 8 veniunt l. venerunt
240, 20 subterranei l. subterraneum
243, 5 Formas l. Figuras ibid. 25 Difficilem partum l. Infortunatam subolem ibid. 29 segregavit ab l. spoliavit
245, ult. in nativitate l. sit nativitas
246, 16 de fratribus l. fratrum ibid. 21 horonomi l. horonomo
250, 27 humeris l. tergis 251, 27 Cadentesque l. Extensosque
252, 10 alium l. aliud 253, 29 Posuerunt l. sandapilas
255, 20 pulsantes l. secantes 256, 3 lunæ soli l. lunam solam
258, 25 Quibuscunque l. oculis ibid. 4 Finienti l. Finientem
ibid. 27 apparebunt l. apparuerint
262, 24 damnificis l. damnosis
263, 18 & astrorum l. astrorum

F I N I S.

Intero

